

“กาญจนารักษีกสมเภาข”

เจลิขพระเกียรติ

พระบาทสมเด็จพะเจ้าอยู่หัว

การประกวดดนตรีไทย

ระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ ๑๕

ซึ่งถ้วยพระราชทาน

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘

“กาญจนภิเษกสมโภช”

เฉลิมพระเกียรติ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช

การประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ ๑๕

ซึ่งถวายพระราชทานฯ

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘

การประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออก
ครั้งที่ ๑๕

ระดับมัธยมศึกษา
ถ้วยพระราชทาน

สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ฯ

ระดับประถมศึกษา
ถ้วยประทาน

พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ
พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘

จัดโดย

โครงการจัดตั้งสถาบันศิลปะและวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยบูรพา

และ

บริษัท อินเตอร์เนชั่นแนล คอสเมติคส์ จำกัด (มหาชน)

พระบรมราโชวาทใน
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน

ไม่ควรจะเอาของใหม่ไปปนกับของเก่า ควรจะรักษา
ของเก่าไว้ เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับจิตใจของพลเมือง
และสิ่งเหล่านี้เป็นมรดกตกทอดมาจากบรรพบุรุษ
จึงควรรักษาไว้

พระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
ในพิธีเปิดปีแห่งการรณรงค์เพื่อส่งเสริม และรักษาวัฒนธรรมไทย
ณ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งชาติ

...ในการนี้ ทุกคนต้องทราบแก้ไขโดยตระหนักว่า
การศึกษา และรักษาวัฒนธรรมไทย แท้จริงก็คือ
การจรรโลงรักษาอิสรภาพ และ ความเป็นไทยของ
ชาติไทย และ คนไทยแต่ละคนไว้นั่นเอง.

กำหนดการการประชุมคณาจารย์ไทย

๑. วันที่ประชุม : การประชุมทั้งระดับประถมศึกษา และ
มัธยมศึกษา ประชุมวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘

๒. สถานที่ประชุม : อาคาร ๖๐ พรรษามหาราชนี
(อาคารเรียนรวม ๑)

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘

๐๗.๐๐ น.

ลงทะเบียนรับคูปองอาหาร และเก็บ
เครื่องดนตรี ณ ห้องที่กำหนดดังนี้

- QS ๑๐๑ วงเครื่องสายผสม ระดับประถมศึกษา
- QS ๓๐๑ วงอังกะลุง และซิมเดี่ยว
ระดับประถมศึกษา

๐๘.๓๐ น.

- QS ๕๐๑ วงเครื่องสายผสม ระดับมัธยมศึกษา

- พร้อมทั้งห้อง QS ๑๐๑

- พิธีเปิดการประชุม ประธานในพิธี

ดร.วีระ ปิตรชาติ ประธานกรรมการแรงงานและ
สวัสดิการและสังคม , วุฒิสมาชิก

- แนะนำคณะกรรมการตัดสินการประชุม

๐๙.๓๐ น.

เริ่มการประชุมแยกตามห้อง ดังนี้

เวที ๑

- ห้อง QS ๑๐๑ วงเครื่องสายผสม ระดับประถมศึกษา

เวที ๒

- ห้อง QS ๓๐๑ วงอังกะลุง และซิมเดี่ยว
ระดับประถมศึกษา

เวที ๓

- ห้อง QS ๕๐๑ วงปี่พาทย์ไม้ฆ้องและ
วงเครื่องสายผสม ระดับมัธยมศึกษา

๑๒.๐๐-๑๓.๐๐ น.

- พักรับประทานอาหารกลางวัน

๑๓.๐๐-๒๐.๓๐ น.

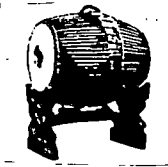
- ประชุมต่อ

๒๑.๐๐-๒๒.๐๐ น.

- ประกาศผลการประชุม และมอบรางวัล
ณ ห้อง QS ๑๐๑

๓. การนัดหมายอื่น ๆ

- ๓.๑ วงอังกะลุงระดับมัธยมศึกษาเขตประกวดเนื่องจากมีวงสมัครไม่ถึง ๕ วง และให้บรรเลงถวายมือในพิธีไหว้ครูวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ แทน
- ๓.๒ ถ้วยรางวัลพระราชทานโรงเรียนที่ได้รับรางวัลชนะเลิศไปครั้งที่แล้วขอให้ นำมาคืนในวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๓๘
- ๓.๓ ขอให้ทุกโรงเรียนเตรียมป้ายชื่อโรงเรียนที่เห็นชัดเจนมาตั้งขณะบรรเลง เพื่อประโยชน์ในการถ่ายรูป
- ๓.๔ กติกาการประกวดโดยเฉพาะเรื่องจำนวนนักเรียนประเภทของวงดนตรีไทย และเครื่องดนตรีไทยต้องตรงตามกติกาที่ประกาศ หากไม่ตรงตามกติกา จะหมดสิทธิ์การแข่งขัน โรงเรียนที่ส่งมาผิดขอให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขและส่งกลับมาโดยด่วน

คำกล่าวรายงานของ
ผศ.ไพพรรณ อินทนิล
ประธานโครงการจัดตั้งสถาบันศิลปะและวัฒนธรรม
ต่อประธานในพิธีเปิดงาน
การประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียน
ภาคตะวันออก ชิงถ้วยพระราชทานฯ ครั้งที่ ๑๕
วันเสาร์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ เวลา ๐๘.๓๐ น.

กราบเรียน ท่านประธานในพิธีที่เคารพ

ในนามของมหาวิทยาลัยบูรพา กระผมขอขอบพระคุณท่านที่ได้ให้เกียรติมาเป็นประธานในพิธีเปิดงานการประกวดดนตรีไทย ระดับนักเรียน ภาคตะวันออก ชิงถ้วยพระราชทานฯ ครั้งที่ ๑๕

ดนตรีไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษของไทยได้สร้างสมมานานนับร้อยปีเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นชาติอย่างเด่นชัด ควรที่คนไทยจะภูมิใจและช่วยกันรักษาไว้ให้ดำรงอยู่สืบไป โดยเฉพาะเยาวชนไทยซึ่งเป็นผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม ควรจะได้รับการปลูกฝังให้ตระหนักถึงคุณค่าและเกิดความรักความชื่นชมในดนตรีไทย

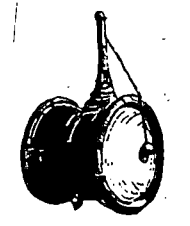
มหาวิทยาลัยบูรพาได้ตระหนักถึงความสำคัญของการทำนุบำรุง สืบทอด ศิลปวัฒนธรรมของชาติให้ดำรงอยู่สืบไป และยังเป็นหน้าที่หลักประการหนึ่งของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจึงควรมีบทบาทในการส่งเสริมการประกวดดนตรีไทย เป็นการกระตุ้นให้โรงเรียน ครู ผู้ปกครองและนักเรียนได้ให้ความสนใจกิจกรรมด้านนี้มากขึ้น ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยบูรพา ในฐานะที่เป็น สถาบันการศึกษาระดับสูงของภาคตะวันออก จึงจัดให้มีการประกวดดนตรีไทย ในภาคตะวันออก๙ จังหวัดขึ้น และได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๒๒ รวม ๑๕ ครั้งแล้ว ครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๑๕ โดยได้รับพระกรุณาธิคุณในสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ฯ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนิตดา มาตุ และพระเจ้าหลานเธอ

พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา โปรดเกล้าพระราชทานและประทานถ้วยรางวัลสำหรับ
วงดนตรีไทยที่ชนะเลิศการประกวด นักเรียนและผู้เข้าร่วมโครงการประกวดทุกคนจะ
ได้รับประสบการณ์ในการดำเนินกิจกรรมทางด้านดนตรีไทยในครั้งนี้อย่างมาก

สำหรับในการประกวดดนตรีไทยครั้งที่ ๑๕ นี้ มีผู้เข้าร่วมแข่งขันทั้งหมด ๗๐๐
คนเป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาโรงเรียนต่าง ๆ จำนวน ๕๒ โรงเรียน
จาก ๙ จังหวัดในภาคตะวันออก คือ จังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ฉะเชิงเทรา
นครนายก สระแก้ว ปราจีนบุรี และสมุทรปราการ โดยจัด ประกวดทั้งหมด ๔ ประเภท
คือ ประเภทวงปี่พาทย์ไม้นวม ประเภทวงเครื่องสายผสม ประเภทวงอังกะลุง และ
ประเภทซิมเดี่ยว โดยแยกประกวดในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ซึ่งมีรางวัล
ชนะเลิศ ถ้วยพระราชทานและถ้วยประทาน รวม ๖ ถ้วย

ในการจัดประกวดครั้งนี้ได้รับเงินสนับสนุนจากทั้งทางภาครัฐและภาคเอกชน
โดยเฉพาะจากบริษัทอินเตอร์เนชั่นแนลคอสเมติกส์ จำกัด (มหาชน) เป็นเจ้าภาพร่วม
และภาคเอกชนต่าง ๆ ร่วมสนับสนุน ตลอดจนได้รับความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิ
ทางด้านดนตรีไทยจากหน่วยราชการต่าง ๆ และฝ่ายเอกชนเป็นคณะกรรมการตัดสิน
การประกวดรวม ๒๒ ท่าน การจัดทำเนืองงานครั้งนี้ ดำเนินงานโดยคณะกรรมการ
จัดการประกวดดนตรีไทยของโครงการจัดตั้งสถาบันศิลปะและวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยบูรพา และคุณบุญสิทธิ์ โชควัฒนา คุณชลธิชา โยคะกุล แอนเดอริสัน
ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของบริษัท อินเตอร์เนชั่นแนลคอสเมติกส์จำกัด นับเป็นกำลัง
สำคัญที่ทำให้การดำเนินงานจัดการประกวดมีติดต่อกันมาจนถึงครั้งที่ ๑๕

บัดนี้ได้เวลาอันเป็นมงคลแล้วขอกราบเรียนเชิญท่านประธานในพิธี
ได้กล่าวเปิดงานการประกวดดนตรีไทย ระดับนักเรียนในภาคตะวันออกครั้งที่ ๑๕
ซึ่งด้วยพระราชทาน

คำกล่าวเปิดงาน

ของ

ดร.วีระ ปิตรชาติ

ประธานกรรมการธิการแรงงานและสวัสดิการสังคม , วุฒิสมาชิก
ในพิธีเปิดงานประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออก
ซึ่งถ้วยพระราชทานฯ ครั้งที่ ๑๕

วันเสาร์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ เวลา ๐๘.๓๐ น.

เรียน คณะจารย์ กรรมการประกวดดนตรีไทย แยกผู้มีเกียรติ และสวัสดิ
นักเรียนทุกคน

เนื่องในวโรกาสมหามงคล"กาญจนาภิเษกสมโภช"ผมมีความชื่นชมยินดีที่
มหาวิทยาลัยบูรพา โดยโครงการจัดตั้งสถาบันศิลปะและวัฒนธรรม และภาค
เอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทอินเตอร์เนชั่นแนลคอสเมติกส์จำกัด (มหาชน)
ได้ร่วมมือร่วมใจจัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติถวายแด่พระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัว โดยการจัดกิจกรรมการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียน
ภาคตะวันออก ครั้งที่ ๑๕ ซึ่งถ้วยพระราชทานฯ ขึ้น ซึ่งนับว่าเป็นกิจกรรมที่
สร้างสรรค์ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่มีส่วนทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอันล้ำค่าของชาติ
ให้มีความถาวรเจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้นสืบไป และมีความยินดีที่ได้ทราบว่า
กิจกรรมดังกล่าวนี้ได้ประสบความสำเร็จพัฒนายิ่ง ๆ ขึ้นตลอดมา ทำให้
เยาวชนไทยภาคตะวันออก ได้รับการกระตุ้นพัฒนาฝีมือเป็นนักดนตรีไทยที่มี
ฝีมือไม่น้อยหน้าใคร

ในโอกาสนี้ผมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยได้โปรดอำนวยการอำนวยเป็น
มงคลแก่ท่านทั้งหลายให้ประสบแต่ความเจริญรุ่งเรือง ก้าวหน้า และมีความ
สุขภายใต้พระบารมีปกเกล้าของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อันทรงเป็นที่
รักยิ่งของปวงชนชาวไทย

บัดนี้ได้เวลาอันเป็นมงคลแล้ว ผมขอเปิดงานการประกวดดนตรีไทย
ระดับนักเรียนภาคตะวันออก ซึ่งถ้วยพระราชทานฯ ครั้งที่ ๑๕ ณ บัดนี้

ผู้สืบสานวัฒนธรรมทางดนตรีไทย ประธานอำนวยการ

แม้ข้าพเจ้ามีภาระด้านธุรกิจมาก แต่ข้าพเจ้าก็พอเหลือเวลาที่ใกล้ชิด
ธรรมชาติและสภาพแวดล้อมที่ได้รับการตกแต่ง ข้าพเจ้าสังเกตว่า ต้นไม้ที่
เจริญเติบโตตามธรรมชาติ จะมีความสวยงามแบบหนึ่ง และต้นไม้ที่เจริญด้วย
การดูแลและได้รับการตกแต่งจากมือมนุษย์ ก็ยังมีความสวยงามไปอีกแบบหนึ่ง

หากจะนำเอามาเปรียบถึงเยาวชน คงเข้าใจได้ว่า เยาวชนที่เติบโตโดย
การอบรม เอาใจใส่จากบิดา มารดา ผู้ปกครอง ตามสภาพฐานะ ก็สามารถ
เป็นเยาวชนที่ดีได้ ในขณะที่เดียวกันเยาวชนที่ได้รับการอบรม เอาใจใส่จากบิดา
มารดา ผู้ปกครองเป็นพิเศษ ตามฐานะโอกาสที่อาจจะมากกว่า ก็คงจะเป็น
เยาวชนที่ดีได้อีกแบบอย่างหนึ่งเหมือนกัน

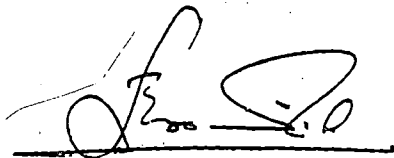
เช่นเดียวกับการดนตรี ไม่ว่าจะเป็นดนตรีสากล หรือดนตรีไทย ต่าง
เป็นศิลปะที่งดงาม ไพเราะ มีความสำคัญที่จำเป็นแก่มนุษย์เรา อุปมาอาหาร
ที่เราบริโภคประจำวัน ให้ประโยชน์แก่สุขภาพร่างกายฉันใด ศิลปะการดนตรีก็
คงเปรียบเสมือนอาหารทางจิต อารมณ์ สติ อีกทั้งความอ่อนโยนในความ
ประพุดติของมนุษย์

ดังนั้นจึงเป็นสิ่งดีที่เยาวชนจะได้รับการสั่งสอน เรียนรู้ทางการดนตรี
ไม่ว่าจะเป็นดนตรีสากล หรือดนตรีไทย เป็นไปตามโอกาส ฐานะ ความสนใจ
รักชอบของแต่ละคน

แต่การดนตรีไทยนั้น ยังมีความสำคัญอีกประการหนึ่งคือ เป็นมรดกทาง

ศิลปวัฒนธรรมและเป็นเอกลักษณ์ของชนชาวไทยและประเทศไทย ผู้ที่เล่นดนตรีไทยจะเกิดความภาคภูมิใจด้วยว่าเป็นผู้ที่ได้สืบทอดมรดกทางการดนตรีที่บรรพบุรุษไทยสร้างสมมานานนับร้อย ๆ ปี

ข้าพเจ้ารู้สึกยินดียิ่งที่ได้มีส่วนในการสนับสนุนการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออก ซึ่งด้วยพระราชทาน ตลอดมาจนถึงครั้งที่ ๑๕ นี้ ข้าพเจ้าได้ทราบว่า มีโรงเรียนส่งวงดนตรีไทยเข้าประกวดมากขึ้น นับได้ว่าการทำงานที่ผ่านมาประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีและย่อมหาคความได้ว่าประเทศไทยได้มีเยาวชนที่มีคุณภาพ มีความละเอียดอ่อน ทางอารมณ์และทางการดนตรี และคงจะหมายความต่อไปได้ว่ามรดกทางวัฒนธรรมการดนตรีจะได้รับการสืบสานตลอดไป

(นายบุญสิทธิ์ ไชควัฒนา)
ประธานสหกรณ์

ภาระของผู้อยู่เบื้องหลัง ประธานบริหารโครงการ

ดิฉันได้มีโอกาสร่วมทำงานการประกวดดนตรีไทย ระดับนักเรียน ภาค ตะวันออก ซึ่งถ้วยพระราชทานตลอดมา แม้แต่ละครึ่ง งานจะลุล่วงด้วยดีแต่ นับได้ว่า เป็นงานที่เหนื่อยพอสมควร

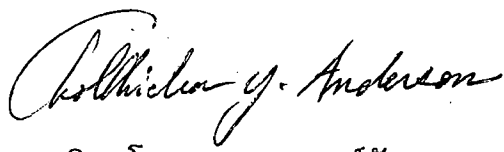
แต่พอถึงวันประกวด ความเหนื่อยนั้นหมดไป เมื่อได้เห็นแววตาที่ แสดงออกถึงอารมณ์ ความมุ่งมั่นเอาจริง เอาจริงของนักเรียนหญิงชายเจ็ดร้อย คนที่ได้เข้ามาประกวดและแสดงความสามารถทางศิลปการดนตรีไทย พวกเขา จะแสดงออกถึงความเสียใจเมื่อเล่นพลาด และจะแสดงความยินดีปรีดาที่ สามารถเล่นได้ดี นั่นคือความน่ารักของเยาวชนที่แสดงออกตามความรู้สึก ของปวงชนธรรมดา

๑๔ ครั้งที่ผ่านมา นับได้ว่า นักเรียนของโรงเรียนในภาคตะวันออก ได้ พัฒนาฝีมือทางศิลปะการดนตรีมากขึ้นจริง ๆ เป็นการพัฒนาที่มีแบบแผน ขั้นตอน นักเรียนเหล่านี้เปลี่ยนหน้า เปลี่ยนคนในการประกวดแต่ละปี นั้น หมายถึงว่า มีเยาวชนได้รับการเรียนรู้ทางการดนตรีไทยเพิ่มขึ้นทุกปี เป็น ความรู้ที่รู้จริง เก่งจริง

ผู้ที่สมควรกล่าวถึงและได้รับการยกย่องก็คงจะเป็นครูอาจารย์ดนตรีไทย ของนักเรียนนักดนตรีท่านเหล่านั้น รับภาระหนักตลอดทั้งปี เพราะนักเรียน ต้องมีการออก-เข้าโรงเรียน ต้องฝึกสอนกันใหม่เรื่อยไปคนแล้วคนเล่า ไม่ได้ ฝึกสอนให้เพียงเล่นเป็นเท่านั้น ยังต้องสอนให้เก่งเข้าระดับการประกวดด้วย

ดิฉันจึงขอขอบคุณและยกย่องครู อาจารย์ที่อยู่เบื้องหลังการพัฒนา
ความสามารถทางดนตรีไทยของนักเรียน และความสำเร็จของการจัดการ
ประกวดดนตรีไทย ระดับนักเรียน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ดิฉันและบริษัทอินเตอร์เนชั่นแนล คอสเมติกส์ จำกัด (มหาชน) หวัง
เป็นอย่างยิ่งว่า มหาวิทยาลัยบูรพา คณะทำงานทุกท่าน จะร่วมกันเพื่อพัฒนา
เยาวชนให้มีความรู้ ความสามารถทางศิลปการดนตรีไทย เพื่อสืบสาน
วัฒนธรรมไทยให้ยั่งยืนตลอดไป

ชลธิชา โยคะกุล แอนเดอร์สัน

สารประธานโครงการจัดตั้งสถาบัน ศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยบูรพา

การเล่นดนตรีไทยจนสามารถบรรเลงเป็นเพลงได้อย่างถูกต้อง ตามทำนองและจังหวะก็เรียกว่าเก่งแล้ว เมื่อเล่นจนสามารถบรรเลงเป็นวงร่วมกับเพื่อน ๆ ได้ ก็ยิ่งเก่งขึ้น และเมื่อเล่นดนตรีไทยจนสามารถเข้าร่วมประกวดได้ก็เรียกว่าเป็นเพชรที่ผ่านการคัดและการเจียรไนแล้ว ทุกคนที่ได้มีโอกาสรู้จักและเห็นฝีมือเยาวชนเหล่านี้ จะรู้สึกชื่นชมและภาคภูมิใจแทน คุณพ่อคุณแม่ อาจารย์และโรงเรียนของเยาวชนเหล่านี้

การจะแพ้หรือชนะไม่ใช่เรื่องสำคัญ แต่ที่สำคัญคือ ดนตรีไทยจะทำให้เยาวชนได้รับการหล่อหลอมไปในทางที่งดงาม มีความอ่อนน้อม มีความกตัญญู เกิดความเป็นสิริมงคลและเจริญกับตนเองและประเทศชาติ

อานิสงส์แห่งดนตรีไทยจะทำให้เยาวชนนักดนตรีไทยพบกับความสุข ความสงบ ได้รับความเชื่อถือตลอดจนความสำเร็จต่าง ๆ จะตามมา อย่างที่คาดไม่ถึง ของงอดูตสาหะ บากบั้นฝึกซ้อมดนตรีไทยให้พัฒนาอิ่ง ๆ ขึ้นไป ของง ตระหนักว่าได้เป็นเยาวชนไทยที่มีคุณค่า ได้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าอิ่งของชาติ ซึ่งโอกาสนี้ไม่ได้เกิดขึ้นกับเยาวชนทุกคน แต่โครงการจัดตั้งสถาบันศิลปะและวัฒนธรรม ก็ได้พยายามเป็นส่วนหนึ่งที่จะสร้างและขยายโอกาสให้เยาวชนไทยให้มากที่สุด

และขอคารวะด้วยความชื่นชมแต่ ผู้บริหารการศึกษา อาจารย์ผู้ฝึกซ้อมคณาจารย์และผู้มีส่วนสนับสนุนเยาวชนนักดนตรีไทยให้ได้มีโอกาสร่วมประกวดดนตรีไทยครั้งนี้ เพราะ "ท่านคือผู้สร้าง" ที่แท้จริง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพพรรณ อินทนิล)

ประธานโครงการจัดตั้งสถาบันศิลปะและวัฒนธรรม

ประกาศมหาวิทยาลัยบูรพา

เรื่อง รับสมัครวงดนตรีไทยเข้าประกวดเพื่อชิงถ้วยพระราชทาน

ตามที่มหาวิทยาลัยบูรพามีนโยบายส่งเสริมกิจการดนตรีไทยในภาคตะวันออก โดยจัดให้มีการประกวดดนตรีไทยในระดับนักเรียนเป็นประจำทุกปี เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดการตื่นตัวในการฝึกซ้อมและพัฒนาความสามารถทางดนตรีไทยให้สูงขึ้น สำหรับในปีการศึกษา ๒๕๓๗ มหาวิทยาลัยได้กำหนดจัดงานประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกชิงถ้วยพระราชทานครั้งที่ ๑๕ ในวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ ณ มหาวิทยาลัย กำหนดรายละเอียดในการรับสมัครวงดนตรีไทยเข้าประกวด ดังนี้

๑. วัน เวลา รับสมัคร

ระหว่างวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๗ - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๓๗

๒. ระดับและประเภทของดนตรีที่เข้าประกวด แบ่งเป็น ๒ ระดับ

- ๒.๑ ระดับประถมศึกษา
 - ๒.๑.๑ วงเครื่องสายผสม
 - ๒.๑.๒ วงอังกะลุง
 - ๒.๑.๓ ซิมเดี่ยว
- ๒.๒ ระดับมัธยมศึกษา
 - ๒.๒.๑ วงปี่พาทย์มโหรี
 - ๒.๒.๒ วงเครื่องสายผสม
 - ๒.๒.๓ วงอังกะลุง

๓. คุณสมบัติ

๓.๑ โรงเรียนที่มีสิทธิ์ในการส่งวงดนตรีไทยเข้าประกวดจะต้องเป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ตราด ปราจีนบุรี สระแก้ว นครนายก และสมุทรปราการ

๓.๒ โรงเรียนหนึ่งอาจจะส่งวงดนตรีไทยเข้าร่วมประกวดพร้อมกันได้ทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา (ถ้าโรงเรียนนั้นเปิดสอนทั้งระดับ ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา)

๓.๓ โรงเรียนหนึ่งอาจจะส่งวงดนตรีไทยเข้าร่วมประกวดพร้อมกันได้มากกว่าหนึ่งประเภท ประเภทละไม่เกิน ๑ วง ทั้งนี้จะต้องไม่เป็นปัญหาต่อการประกวดอันเนื่องมาจากตัวผู้เล่นมีเช่นนั้นจะถูกตัดสิทธิ์

๓.๔ คุณสมบัติของผู้บรรเลงดนตรีไทย

๓.๔.๑ ต้องเป็นนักเรียนปัจจุบันของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่กำลังศึกษาไม่เกินชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ (สำหรับโรงเรียนที่ส่งประกวดในระดับประถมศึกษา)

๓.๔.๒ ต้องเป็นนักเรียนปัจจุบันของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่กำลังศึกษาไม่เกินชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ (สำหรับโรงเรียนที่ส่งประกวดระดับมัธยมศึกษา)

๓.๔.๓ ต้องได้รับการรับรองจากครูใหญ่อาจารย์ใหญ่หรือผู้อำนวยการของโรงเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ตามแบบฟอร์มของมหาวิทยาลัย

๔. การรับสมัคร

โรงเรียนที่ประสงค์จะส่งวงดนตรีไทยเข้าร่วมประกวดจะต้องกรอกรายละเอียด (ชื่อ, ชั้นเรียนและเครื่องดนตรีที่เล่น) ของนักเรียนทุกคนตามแบบใบสมัครของมหาวิทยาลัย ส่งถึงประธานโครงการจัดตั้งสถาบันศิลปะ และวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยบูรพา ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑ ตามกำหนดเวลารับสมัคร

๕. ประเภทของวงดนตรีไทยที่จัดประกวด

มหาวิทยาลัยกำหนดให้ประเภทของวงดนตรีไทยทั้งระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษา ประกอบด้วย

๕.๑ วงอังกะลุง (ประกวดทั้ง ๒ ระดับ)

๕.๑.๑ ผู้เขย่าอังกะลุง จำนวน ๗ คน (อังกะลุง ๑๔ ตับ)

๕.๑.๒ ฉิ่ง ๑ คู่

๕.๑.๓ กลองแขกหรือโทน - รำมะนา ๑ คู่

๕.๑.๔ โหม่ง ๑ ใบ

- ๕.๑.๕ ฉาบเล็ก ๑ คู่
 ๕.๑.๖ กรับเสภาหรือกรับพวง ๑ คู่
 ๕.๑.๗ ขับริ่อง ๑ คน
 รวมทั้งวงไม่เกิน ๑๔ คน
- ๕.๒ วงเครื่องสายผสม (ประกวดทั้ง ๒ ระดับ)
- ๕.๒.๑ ซอด้วง ๒ คัน
 ๕.๒.๒ ซออู้ ๒ คัน
 ๕.๒.๓ จะเข้ ๒ ตัว
 ๕.๒.๔ ซลู่ย ๒ เล้า เป็นซลู่ยเพียงออ ๑ เล้า และซลู่ยทลิบ ๑ เล้า
 ๕.๒.๕ ฉิ่ง ๑ คู่
 ๕.๒.๖ ฉาบเล็ก ๑ คู่
 ๕.๒.๗ กรับ ๑ คู่
 ๕.๒.๘ โหม่ง ๑ ใบ
 ๕.๒.๙ กลองแขกหรือโตน-ร่ำมะนา ๑ คู่
 (ระดับมัธยมศึกษา ต้องใช้โตน-ร่ำมะนา เท่านั้น)
 ๕.๒.๑๐ เครื่องดนตรีผสมให้เลือก ๑ ชิ้น จากเครื่องดนตรีต่อไปนี้
 ๑. ระนาดเอก ๒. ซิมสาย ๓. ออริแกน
 ๕.๒.๑๑ ขับริ่อง ๑ คน
 รวมทั้งวงไม่เกิน ๑๖ คน
- ๕.๓ วงปี่พาทย์ไม้นวม (ประกวดเฉพาะระดับมัธยมศึกษา)
- ๕.๓.๑ ระนาดเอก ๑ ราง
 ๕.๓.๒ ระนาดทุ้มไม้ ๑ ราง
 ๕.๓.๓ พ้องวงใหญ่ ๑ วง
 ๕.๓.๔ พ้องวงเล็ก ๑ วง
 ๕.๓.๕ ซลู่ยเพียงออ ๑ เล้า
 ๕.๓.๖ ซออู้ ๑ คัน
 ๕.๓.๗ ฉิ่ง ๑ คู่
 ๕.๓.๘ ฉาบเล็ก ๑ คู่
 ๕.๓.๙ กรับ ๑ คู่
 ๕.๓.๑๐ โหม่ง ๑-๓ ใบ

๕.๓.๑๑ กลองแขก ๑ คู่

๕.๓.๑๒ ซับร้อง ๑ คน

รวมทั้งวงไม่เกิน ๑๓ คน

๕.๔ ซิมเตี๋ย (ประกวดเฉพาะระดับประถมศึกษา)

๕.๔.๑ ซิมสาย

๕.๔.๒ ฉิ่ง

๕.๔.๓ กลองแขกหรือโทน - รำมะนา

รวมไม่เกิน ๔ คน

หมายเหตุ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่จะดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ในกรณีนี้ ประเภทวงดนตรีประเภทใดประเภทหนึ่ง มีโรงเรียนสมัครเข้าประกวดน้อยกว่า ๕ วง มหาวิทยาลัยจะไม่ตัดสิน โดยจัดเป็นการบรรเลงแสดงฝีมือ

๖. รางวัล

ระดับมัธยมศึกษา

๖.๑ วงดนตรีไทยที่ชนะเลิศประเภทวงปี่พาทย์ไม้นวม จะได้ครองถ้วยรางวัลพระราชทานในสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมารฯ เป็นเวลา ๑ ปีการศึกษา และจะต้องนำส่งคืนมหาวิทยาลัยก่อนการประกวดในปีต่อไป

๖.๒ วงดนตรีไทยที่ชนะเลิศประเภทวงเครื่องสายผสมจะได้ครองถ้วยรางวัลพระราชทานในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นเวลา ๑ ปีการศึกษา และจะต้องนำส่งคืนมหาวิทยาลัยก่อนการประกวดในปีต่อไป

๖.๓ วงดนตรีไทยที่ชนะเลิศประเภทวงอังกะลุง จะได้ครองถ้วยรางวัลพระราชทานในสมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ เป็นเวลา ๑ ปีการศึกษาและจะต้องนำส่งคืนมหาวิทยาลัยก่อนการประกวดในปีต่อไป

ระดับประถมศึกษา

๖.๔ วงดนตรีไทยชนะเลิศประเภทวงเครื่องสายผสมจะได้ครองถ้วยรางวัลประทานในพระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนิตตามาตุ เป็นเวลา ๑ ปีการศึกษา และจะต้องนำมาส่งคืนมหาวิทยาลัยก่อนการประกวดในปีต่อไป

๖.๕ วงดนตรีไทยชนะเลิศประเภทวงอังกะลุง จะได้ครองถ้วยประทานใน พระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ เป็นเวลา ๑ ปีการศึกษา และจะต้องนำส่งคืนมหาวิทยาลัยก่อนการประกวดในปีต่อไป

๖.๖ ชิมเต๋ยว ผู้ชนะเลิศการบรรเลงชิมเต๋ยว จะได้ครองถ้วยประทานใน พระเจ้าหลานเธอพระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา เป็นเวลา ๑ ปีการศึกษา และจะต้องนำ ส่งคืนมหาวิทยาลัยก่อนการประกวดในปีต่อไป

๗. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางและการเข้าร่วมประกวด

๗.๑ ทุกโรงเรียนที่เข้าร่วมประกวดดนตรีไทย ในงานประกวดดนตรีไทย ของมหาวิทยาลัยบูรพา จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการเดินทางและค่าใช้จ่าย อื่น ๆ เองทั้งหมด

๗.๒ การเข้าประกวดครั้งนี้ จะประกวดในวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ ระหว่างเวลา ๘.๐๐ - ๒๐.๐๐ น. ณ มหาวิทยาลัยบูรพา หรือสถานที่ที่เหมาะสม ผลเป็นทางการจะประกาศหลังจากการประกวดเสร็จสิ้นในวันเดียวกัน

๘. เพลงที่ใช้ประกวด

๘.๑ ระดับมัธยมศึกษา

๘.๑.๑ เพลงเลือกทุกประเภทของวงดนตรีจะต้องบรรเลงเพลง โหมโรง ๑ เพลง จะเป็นเพลงโหมโรงใดก็ได้

๘.๑.๒ เพลงบังคับ สำหรับวงดนตรีแต่ละประเภทมีดังนี้

๘.๑.๒.๑ ประเภทวงเครื่องสายผสมจะต้องขับร้องและ บรรเลงเพลงเขมรลออองค์(เถา)

๘.๑.๒.๒ ประเภทวงอังกะลุงจะต้องขับร้องและบรรเลง เพลงแขกกลีต(เถา)

๘.๑.๒.๓ ประเภทวงปี่พาทย์ไม้นวมจะต้องขับร้องและ บรรเลงเพลงสารถี(เถา)

๘.๒ ระดับประถมศึกษา

๘.๒.๑ เพลงเลือก ทั้งวงเครื่องสายและวงอังกะลุงจะต้องบรรเลง เพลงโหมโรง ๑ เพลง (เป็นเพลงโหมโรงใดก็ได้)

๘.๒.๒ เพลงบังคับ สำหรับวงดนตรีแต่ละประเภทมีดังนี้
 ๘.๒.๒.๑ ประเภทวงเครื่องสายผสมจะต้องขับร้องและ
 บรรเลงเพลงนกเขาชะแมร์(เถา)

๙. เนื้อเพลง สำหรับวงเครื่องสายผสม ระดับมัธยมศึกษา

เพลงเขมรลออองค์ เถา

เพลงนี้ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว
 รัชกาลที่ ๗ ทรงพระราชนิพนธ์ขึ้นจากเพลงเขมรเอวบาง ๒ ชั้น เสร็จเรียบร้อยเมื่อ
 พ.ศ.๒๔๗๓ พระราชทานชื่อใหม่ว่าเขมรลออองค์ เป็นเพลงอันดับที่ ๒ ของบรรดา
 เพลงที่ทรงพระราชนิพนธ์ ทำนองของเพลงเป็นกลาง ๆ ในทางความสุข มีสำเนียง
 เขมรระคนอยู่สุดตั้งชื่อในบางตอนทรงประดิษฐ์แง่อนอันคมคายใฝ่อย่างแนบเนียน
 แปลกกว่าเพลงอื่น ๆ ในจำพวกเพลงประเภทเดียวกันที่มีมา

บทร้อง เพลงเขมรลออองค์ เถา

๓ ชั้น	เมื่อนั้น ไทยคนนี้มีปัญญากล้าจริงจริง จึงมีพระราชบัญชา ตัวเรานี้มีบุญญาธิการ	ท้าวพันธุมทรงฟังแล้วหนึ่ง จะละทิ้งข้าไว้ไม่เป็นการ แต่พญาเดโชยอดทหาร ไม่มีใครเปรียบปานแต่เดิมมา
๒ ชั้น	บัดนี้พระร่วงเมืองละโว้ ไม่เกรงซึ่งราชอาณาจักร	มีปัญญาอะไซ่ทั้งใจกล้า ทิ้งไว้ข้าจะทำรำคาญใจ
ชั้นเดียว	จะตั้งตนขึ้นเป็นผู้วิเศษ แนะนำพญาเดโชชาญชัย	ก่อเหตุกำเริบเติบโตใหญ่ จงรีบไปกุมจับคนสำคัญ

(พระร่วง พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ ๖ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว
ทรงแก้ไข)

เนื้อเพลง สำหรับวงอังกะลุง ระดับมัธยมศึกษา

เพลงแขกกุลิต เถา

เพลงแขกกุลิตนี้ นายมนตรี ตราโมท ได้แต่งขึ้นจากเพลงแขกหนึ่ง ๒ ชั้น ของเก่าพร้อมทั้งบทและทำนองร้อง เมื่อ พ.ศ.๒๔๗๒ ความหมายของเพลงมีความหมายเป็นไปในทางชมธรรมชาติป่าเขาลำเนาไม้อันร่มรื่น และได้ตั้งชื่อขึ้นใหม่ตามภาษาชวามลายู่ว่า ‘แขกกุลิต’ ซึ่งคำว่า ‘กุลิต’ ก็แปลว่า ‘หนึ่ง’

บทร้อง เพลงแขกกุลิต เถา

๓ ชั้น	สายัณห์ตะวันชายฉายแสงส่อง บุปผาहनอวลอบตลบฟุ้ง	ดั่งแสงทองส่องทอทิวกุหลาบ กลิ่นจรวงเจริญใจใสสรานู
๒ ชั้น	ดอกปะหนันกลิ่นคลี่กลีบขยาย ต้นหยงร่วงหล่นพรวตุตระการ	กลิ่นขยายปนรสสุคนธ์หวาน กุหลาบบานชูช่ออรชร
ชั้นเดียว	บุหร่งร้องก้องกึกอึกป่า โกกิลาวาคู่สู้ร้งนอน	บ้างแตกตาโผผินเที่ยวบินร่อน หม่อมมรว่อนหอมกาเซย

(นายมนตรี ตราโมท แต่ง)

เนื้อเพลง สำหรับวงปี่พาทย์ไม้นวม ระดับมัธยมศึกษา

เพลงสารถี เถา

เพลงสารถี ๒ ชั้น เป็นเพลงโบราณ อยู่ในเรื่องของเพลงช้า เป็นเพลง ๓ ท่อน แต่เวลานำมาใช้เป็นเพลงร้องประกอบการแสดงละคร มักใช้เพียง ๒ ท่อน พระประดิษฐไพเราะ (ครูมีแขก) ได้นำเพลงนี้มาแต่งขึ้นเป็น ๓ ชั้น ในราว ๆ สมัยปลายรัชกาลที่ ๓ ภายหลังได้นำมาใช้เป็นเพลงสำหรับเดี่ยวवादฝีมืออีกเพลงหนึ่ง มาถึงสมัยที่นิยมบรรเลงเพลงเถากันขึ้น จึงมีผู้ดัดลงเป็นชั้นเดียว ให้ครบเป็นเถา ความหมายของเพลงเป็นไปในทางความสุขและความรัก

บทร้อง เพลงสารถี เถา

๓	ชั้น	น้อยหรือวาทจาช่างน่ารัก ปี่มจะกลืนชื่นใจในวาท แม่นชายใดได้อยู่เป็นคู่ครอง พี่จะอยู่สู้รักไม่แรมชม	เสนาะหนักน้ำคำร่ำเสียดสี เสียดตายแต่ยังไม่สิ้นคุณิรมย์ จะแนบห้องเซยชิดสนิทสนม มิใช่ลมหลงห้องอย่าหมองใจ
๒	ชั้น	อย่าว่าแต่เจ้ายากอยู่ลิบห้า บุญหลังได้สร้างมาปางใด ว่าพลางอิงแอบแนบชิด	ถึงห้าซ่งพี่ก็หามาช่วยได้ บังเอิญให้จำเพาะพบประสบนาง ปลื้มจิตอย่าสะเทิ้นเมินหมาง
	ชั้นเดียว	แก้ห่อเงินมอบแล้วปลอบนาง ครานั้นนางแก้วกิริยา ปิดป้องมิให้ต้องเข้าชมชู้	อย่าระคางเคืองใจได้เอ็นดู เมินหน้าซ่อนชบหลบอยู่ รู้แล้วว่ารักกว่าปรานี

(เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน)

เนื้อเพลง สำหรับวงอังกะลุง ระดับประถมศึกษา

เพลงแขกชาว เถา

เมื่อราว พ.ศ.๒๔๖๔ หลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ได้แต่ง เพลงแขกชาว ๒ ชั้น ให้ปีพาทย์ วงวังสวนกุหลาบ ของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าฯ กรมหลวงนครราชสีมา ใช้ร้องและบรรเลงแทรกในดับนางลอย (แทน เพลงจีนขิมเล็ก) ต่อมาเมื่อประมาณ พ.ศ.๒๔๗๓ จึงแต่งทำนองเป็น ๓ ชั้น และ ชั้นเดียวขึ้นสำหรับขับร้องและบรรเลงเป็นเพลงเถา มีความหมายถึงดวงจิตที่ ครุ่นคำนึงและกังวลในของรัก

บทร้อง เพลงแขกชาว เถา
(เนื้อที่ ๑)

๓	ชั้น	เมื่อนั้น ได้ฟังเสนาพาทิ	ปันหยีทรงสวัสดิ์รัศมี ภูมิสรवलสันต์ไปมา
๒	ชั้น	อันเหล่าพี่เลี้ยงกิดาหยัน ปันหยีจึงมีวาจา	กลิ่นยี่มไม่ได้ก็ก้มหน้า ว่าแก้ตำมะทองด้วยพลัน
ชั้นเดียว		เจ้าจงดทำอยู่ดูก่อน สั่งเสร็จเสด็จจรจรัล	อย่าเพอรีบร้อนผายผัน เข้าห้องสุวรรณอันโอฬาร

(อิเหนา พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ ๒)

(เนื้อที่ ๒)

๓	ชั้น	ทอดองค์ลงกับที่บรรจถรณ์ ให้ระทวยระทอสดใจ	จะเปลื้องเครื่องอาภรณ์ก็หาไม่ แต่ตริตริกนิกไนไปมา
๒	ชั้น	โอ้วว่าโฉมเฉลาเยาวลักษณ์ จะระคนปนศักดิ์จรกา	เสียตายศักดิ์อัสญแดหว่า อนิจจาพี่จะทำประการใด
ชั้นเดียว		จะคิดโฉนดินะอกเอ๋ย พระเร่งร้อนร่านทะยานใจ	จะได้เซยชมชิตพิสมัย ดั่งเพลิงกาฬผลาญไหม้ทั้งกายา

(อิเหนา พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ ๒)

เนื้อเพลง สำหรับวงเครื่องสายผสม ระดับประถมศึกษา

เพลงนกเขาชะแมร์ เกา

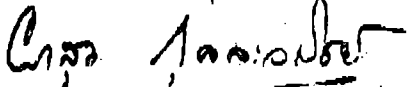
เพลงนี้ ทำนอง ๒ ชั้น ของเดิมเป็นเพลงของเขมรแท้ ๆ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๓ หลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ได้ไปประเทศเขมร และได้ต่อเพลง นกเขาชะแมร์นี้มาจากขุนสำเนียงไพเราะ เจ้ากรมปี่พาทย์หลวงของพระเจ้ามณีวงศ์ เมื่อกลับมาจึงได้คิดแต่งยึดออกเป็น ๓ ชั้น และตัดลงเป็นชั้นเดียวให้ครบเป็นเพลงเกา ทำนองของเพลงจะฟังคล้ายกับว่ามีเสียงนกเขามาคู่ชั้นด้วยความร่าเริง

บทร้อง เพลงนกเขาชะแมร์ เกา

๓ ชั้น	พิศดูหมู่วิหคผกผิน นกแก้วสาโลกาน่าชม นกเขาเคล้าคู่ชูด เรียกคู่ผู้ร้องก้องอรัญ	โบกบินร่อนร้องก้องขรม เสียงระงมพลอดเพรียกเรียกกัน จับตอดันตาลขานชั้น ผลัดกันไซ้ขนต้อคอ
๒ ชั้น	บนกิ่งกะทกรกนกเอี้ยง จับคู่ผู้เมียเคลียดล สาโลกาจับกาหลงร้อง สำเนียงนำฟังกังวาน	ส่งเสียงเฉาะฉอดจอดจ้อ แล้วปร้อบินปร้อสูพหานัด เพราะพร้องจำเรียงเสียงหวาน ฟังขานซาบใจใฝ่จินต์
ชั้นเดียว	กระลุ่มพู่จับพุ่มกระลุ่มพู่ กระลิ่งจับกิ่งจันทน์กิน	พาคู่เคียงไผ่ผกผิน แล้วบินโบยสู่อัมพร

(นายมนตรี ตราโมท แต่ง)

ประกาศ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๗

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผาสุข กุลละวณิชย์)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

หลักเกณฑ์การตัดสินการประกวดดนตรีไทย

๑. เกณฑ์การให้คะแนน

- ๑.๑ ความพร้อมเพรียง (การเริ่ม การส่งร้อง การหยุด การรับ การดำเนินทำนอง และจังหวะพร้อมเพรียง) ๑๐ คะแนน
- ๑.๒ ทำนองเพลง (ถูกต้องตามต้นฉบับที่บรรเลงกันมาแต่เดิม ไม่ขาด ไม่เกิน ไม่เพี้ยน) ๑๐ คะแนน
- ๑.๓ จังหวะ (ความซ้ำเร็วของเพลงเหมาะสมกับอัตราจังหวะหน้าทับถูกต้อง) ๑๐ คะแนน
- ๑.๔ ความรู้ความสามารถของผู้บรรเลง (เทคนิคการบรรเลง และความสามารถเฉพาะตัว) ๑๐ คะแนน
- ๑.๕ ซ้ำร้อง (คำร้อง ทำนอง จังหวะ น้ำเสียง) ๑๐ คะแนน
- ๑.๖ บุคลิกท่าทาง (การนั่ง การจับไม้ดีถูกต้องสวยงาม บุคลิกสง่างาม กิริยามารยาทเหมาะสม) ๑๐ คะแนน (รวม ๖๐ คะแนน)

๒. วิธีการตัดสิน

คณะกรรมการตัดสิน จะให้คะแนนตามเกณฑ์ข้างต้น เมื่อเสร็จสิ้น การบรรเลงแล้ว คณะกรรมการจัดการประกวดจะนำมารวมคะแนนแล้วจัดลำดับของกรรมการแต่ละท่าน แล้วนำมาให้คะแนนใหม่ ดังนี้

๒.๑ วงที่ได้อันดับหนึ่ง ได้คะแนน ๑๐ คะแนน วงที่ได้ที่สองได้ ๙ คะแนน วงที่สามและวงต่อ ๆ ไปได้คะแนนรองลงมาตามลำดับที่ละคะแนน

๒.๒ รวมคะแนนของแต่ละวงตามข้อ ๒.๑ วงที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นวงชนะเลิศ วงที่ได้คะแนนน้อยลงมาเป็นวงรองชนะเลิศตามลำดับ

๒.๓ ในกรณีที่ได้คะแนนตามข้อ ๒.๒ เท่ากัน ให้ถือคะแนนดิบเป็นเกณฑ์การตัดสิน

๒.๔ นักดนตรีที่มีความสามารถดีเด่นเฉพาะตัว คณะกรรมการตัดสินจะเป็นผู้พิจารณาคัดเลือก ให้เกียรติบัตรนักดนตรีดีเด่น

คณะกรรมการตัดสินการประกวดดนตรีไทย

๑. อาจารย์สุจิตต์ ดุริยประณีต (อนันตกุล)

ประธานคณะกรรมการตัดสิน เป็นศิลปินแห่งชาติ ปีพุทธศักราช ๒๕๓๖ สาขาศิลปการแสดงด้านคีตศิลป์ ผู้ควบคุมวงดนตรีไทยคณะดุริยประณีต อาจารย์พิเศษสอนดนตรีไทย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตทับแก้ว และชมรมดนตรีไทยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เป็นผู้มีความสามารถด้านการขับร้อง ด้านการละครกับดนตรี และการปรับวง

๒. อาจารย์พัฒน์ พรหมสมบัติ

ผู้เชี่ยวชาญการละครและดนตรี ฝ่ายวิชาการกองการสังคีต กรมศิลปากร ปฏิบัติหน้าที่ด้านวิชาการละคร และดนตรีไทย จัดทำบทละครและบรรจุเพลงโขน ละคร ในการแสดงของกรมศิลปากร มีความชำนาญด้านการขับร้อง เป็นอาจารย์พิเศษด้านการขับร้องและดนตรีไทยให้กับชุมนุมดนตรีไทย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และโรงเรียนจิตรลดา

๓. อาจารย์สวิต ทับทิมศรี

อาจารย์สอนดนตรีไทย โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย วิทยาการผู้ให้การอบรมด้านดนตรีไทย หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา มีความชำนาญด้านเป่าพาทย์ และอังกะลุง

๔. อาจารย์บรูส แกสตัน

ชาวอเมริกันที่มีความชื่นชอบดนตรีไทย เป็นศิษย์ครูบุญยงค์ เกตุคง และได้ร่วมก่อตั้งวงฟองน้ำ ซึ่งมีชื่อเสียงในด้านการบรรเลงดนตรีไทยประยุกต์ ปัจจุบันเป็นอาจารย์ภาควิชาศิลปะและการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๕. อาจารย์วิชัย เหล่าประเสริฐ

อาจารย์พิเศษสอนดนตรีไทย ชมรมดนตรีไทย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรรมการตัดสินการประกวดดนตรีไทยของมูลนิธิหลวงประดิษฐไพเราะ ชำนาญด้านเครื่องสาย

๖. อาจารย์พัฒน์ บัวท้ง

ข้าราชการแผนกดุริยางค์ไทย กองการสังคีต กรมศิลปากร ชำนาญด้านเครื่องดี

๗. อาจารย์ ดร.สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์

อาจารย์ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทางด้านดนตรีจากมหาวิทยาลัย YORK ประเทศอังกฤษ ชำนาญด้านเครื่องเป่า

๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สงบศึก ธรรมวิหาร

หัวหน้าสาขาดุริยางค์ไทย ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชำนาญด้านเครื่องดี

๙. อาจารย์ประดิษฐ์ อินทนิล

อาจารย์แผนกวิชาดนตรีไทย โรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีประสบการณ์ทางด้านการเผยแพร่สาธิตดนตรีไทย ณ ต่างประเทศเช่นที่ประเทศอังกฤษ เนเธอร์แลนด์ สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย มีความชำนาญด้านเครื่องดี

๑๐. อาจารย์สุรางค์ ดุริยพันธ์ุ์

เจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดรายการ องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย มีความชำนาญด้านการขับร้อง

๑๑. อาจารย์ธีระ ภูมณี

ดุริยางคศิลป์ งานดุริยางค์ไทย กองการสังคีต กรมศิลปากร เป็นศิลปินฆ้องทองคำ ได้รับรางวัลฆ้องทองคำพระราชทานจากการประกวดการบรรเลงฆ้องด้วงซึ่งมหาวิทยาลัยมหิดลจัดขึ้นเมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๒๘ ชำนาญด้านเครื่องสาย

๑๒. อาจารย์นิกร จันทสอน

อาจารย์ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร เป็นศิลปินฆ้องทองคำพระราชทานจากการประกวดการบรรเลงฆ้องซึ่งมหาวิทยาลัยมหิดลจัดขึ้นเมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๒๘ ชำนาญด้านเครื่องดี

๑๓. ดร.เพ็ญนี แนนรท

อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ปรึกษาชมรมดนตรีไทย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชำนาญด้านเครื่องสาย

๑๔. อาจารย์ประทีป เล้ารัตนอารีย์

เป็นอาจารย์ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เป็นหัวหน้าคณะพาคณะนิสิตนาฏศิลป์ไทยและอาจารย์ไปเผยแพร่ดนตรี ณ ประเทศต่าง ๆ สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฮองกง อังกฤษ ฝรั่งเศส สหรัฐอเมริกา ฯลฯ ชำนาญด้านเครื่องหนังและอังกะลุง

๑๕. อาจารย์ปิ๊บ คงลายทอง

ดุริยางคศิลป์ งานดุริยางค์ไทย กองการสังคีต กรมศิลปากร มีความชำนาญด้านเครื่องเป่า คือ ชลุ่ย ปี่ เป็นอาจารย์พิเศษสอนดนตรีเครื่องเป่า คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และวิทยาลัยนาฏศิลป์ เป็นกรรมการตัดสินการประกวดดนตรีไทยของสถาบันต่าง ๆ หลายแห่ง

๑๖. อาจารย์บุญเชิด พิณพาทย์

อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีความชำนาญด้านเครื่องดี มีประสบการณ์การเผยแพร่ดนตรีไทยในต่างประเทศหลายประเทศ

๑๗. อาจารย์อนันต์ สบฤกษ์

อาจารย์ภาควิชาดนตรีศึกษา สถาบันราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีความชำนาญด้านเครื่องเป่า

๑๘. อาจารย์บุญช่วย แสงอนันต์

ข้าราชการดุริยางคศิลป์งานดุริยางค์ไทย กองการสังคีต กรมศิลปากร มีความชำนาญด้านเครื่องหนัง

๑๙. อาจารย์ ดร.อำพล ธรรมเจริญ

รองศาสตราจารย์ หัวหน้าภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกด้านคณิตศาสตร์จาก มหาวิทยาลัย NORTH CAROLINA ประเทศสหรัฐอเมริกา แต่สนใจและชอบเล่นดนตรีไทยมาตลอด ชำนาญด้านเครื่องสาย

๒๐. อาจารย์เฉลิม ม่วงแพرسی

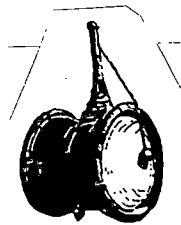
อาจารย์เรียนจบอักษรศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นอาจารย์สอนนิชานาษาไทยที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ เคยไปสอนวิชาภาษาไทยให้กับกองทัพอากาศ ประเทศออสเตรเลีย แต่ด้วยความสามารถพิเศษทางดนตรีไทย เนื่องจากอาจารย์เป็นศิษย์เรียนขอสามสายกับ พระยาภูมิเสวินและครูโองการ กลีบขึ้น อาจารย์จึงสอนดนตรีไทยให้ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ด้วย และเป็นอาจารย์พิเศษด้านดนตรีไทยให้กับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยและโรงเรียนจิตรลดา

๒๑. อาจารย์กาญจนา อินทรสุนานนท์

อาจารย์ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีความชำนาญด้านการขับร้อง มีประสบการณ์การไปเผยแพร่ดนตรีไทย ณ ประเทศต่าง ๆ ทั้งในทวีปเอเชียและยุโรป หลายครั้ง

๒๒. ดร.เฉลิมพล งามสุทธิ

อาจารย์ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จบปริญญาเอกทางด้านดนตรีศึกษาจากมหาวิทยาลัยมิสซูรี ประเทศสหรัฐอเมริกา มีความชำนาญด้านเครื่องสาย มีประสบการณ์การไปเผยแพร่ดนตรีไทย ณ ประเทศต่าง ๆ เช่น สหรัฐอเมริกา , อังกฤษ ฯลฯ

ดนตรีมีคุณทุกอย่างไป

ประทีป เล้ารัตนอารีย์ *

ดนตรีนี้มีคุณที่ซื่อไหน
แสนสงสัยในจิตคิดประวิง

หรือจะใช้แต่เที่ยวเกี่ยวผู้หญิง
จงแจ้งจริงให้สว่างกระจ่างใจ

.....

ดนตรีนี้มีคุณทุกอย่างไป
ถึงมนุษย์ครุฑาเทวราช
แม้ปีเราเป่าไปให้ได้ยิน

ย่อมใช้ได้ดังจินดาค่าบุรินทร์
จตุบาทกลางป่าพนาสิณท์
ก็สุดสิ้นโทโสที่โกธธา

จากเรื่องพระอภัยมณีของสุนทรภู่
ตอนพระอภัยมณีและศรีสุวรรณพบสามพราหมณ์

ดนตรีกำเนิดขึ้นมาเมื่อไรคงไม่สามารถกำหนดแน่นอนลงไปได้แต่เป็นสิ่งที่
ขึ้นมากับมวลมนุษยชาติและมีการวิวัฒนาการขึ้นมาตามลำดับ ประโยชน์ของดนตรี
นั้นมีใช้แต่เพื่อการสนุกเฮฮาชั่วคราวชั่วครวเท่านั้น แก่นที่เป็นคุณอันเอนกอนันต์มี
มากมาย จะยกเป็นตัวอย่างพอสังเขปดังต่อไปนี้

*อาจารย์ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
กรรมการตัดสินการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงใต้พระราชทาน

๑) **ดนตรีเพื่อการช้บกล่อม (Music for Soothing)** ดนตรีประเภทนี้จะเป็นเพลงช้า ๆ ฟังสบาย ๆ คลายความเครียด และทำยที่สุตก็จะนอนหลับไปเลย เพลงจำพวกนี้ได้แก่ เพลงกล่อมเด็ก กล่อมพระบรรทม ตัมโหรี เพลงประเภทนี้ถ้าจะพิจารณาให้ลึกซึ้งจะเป็นการสร้างควมอบอุ่น สร้างขวัญและกำลังใจให้กับผู้ฟัง เช่น แม่กล่อมลูกน้อยให้นอน สายใยของความผูกพันระหว่างแม่กับลูกจะเหนียวแน่นลูกจะหลับอย่างเป็นสุขไม่ขวัญผวา หรือหลับ ๆ ตื่น ๆ ลูกจะอุ่นใจว่าเมื่อตื่นขึ้นมาก็จะพบหน้าแม่ที่เป็นผู้ให้ความรักความเมตตาปรานี และถ้าลูกได้ดูนมจะกอดแม่ระหว่างที่แม่ร้องเพลงกล่อมไปด้วยความสัมพันธ์นี้จะยิ่งใหญ่มากที่สุดของชีวิต

๒) **ดนตรีเพื่อการทำงาน (Working Song)** การทำงานสมัยก่อนไม่มีเครื่องทุ่นแรงจึงต้องใช้แรงงานของมนุษย์ ของสัตว์เมื่อทำไปนาน ๆ ก็เกิดความเมื่อยล้าและเบื่อหน่าย ฉะนั้นดนตรีเพื่อการทำงานจะเป็นเครื่องช่วยให้คนได้สนุกกับการทำงาน ไม่เบื่อหน่าย และถือเป็นการผ่อนคลายไปในตัว อย่างเช่น เพลงเกี่ยวข้าว, เพลงสงฟ้าง, เพลงชักกระดาน, เพลงแจ็กลากซุง, เพลงเห่เรือ, เพลงเรือ

๓) **ดนตรีเพื่อศาสนา (Ceremonial Music)** ในพิธีกรรมทางศาสนาของศาสนาต่าง ๆ มักจะนำดนตรีหรือคำร้องหรือบทสวดต่าง ๆ มาร้อยรจนาเป็นคำประพันธ์ประเภทโคลงฉันท์ กาพย์ กลอน และนำคำประพันธ์บทสวดเหล่านั้นมาขับร้องในท่วงทำนองต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความไพเราะและน่าศรัทธาเลื่อมใส ง่ายต่อการจดจำ ทำให้พิธีกรรมทางศาสนานั้นดูเคร่งขิมน่าเคารพเลื่อมใสมากยิ่งขึ้น

๔) **ดนตรีเพื่อปลุกใจ (Patriotic Song)** การจะสร้างจิตสำนึกให้หมู่ผู้คนเกิดความรักพวกพ้องและหมู่คณะนั้น ดนตรีและเพลงร้อง เพื่อปลุกใจให้เกิดความรักความสามัคคีก็เป็นสื่อที่สำคัญที่จะสร้างความสำนึกนั้น เพลงประเภทนี้จะมีจังหวะหนักแน่น ท่วงทำนองเร้าใจทำให้ผู้ฟังรู้สึกฮึกฮิม และไม่โดดเดี่ยวเดียวดาย เช่น เพลงชาติ เพลงสยามานุสติ เพลงรักเมืองไทย เพลงเลือดสุพรรณ เพลงกราวนอกกราวใน กราวอาสา กราวกีฬา

๕) **ดนตรีเพื่อความพร้อมเพรียงทางการทหาร (Martial Music)** ในการศึกษาสงครามในสมัยโบราณยังไม่มีเครื่องมือสื่อสารที่ทันสมัย เช่น ในยุคปัจจุบันซุนทัพนายกองจะใช้ดนตรีเป็นเครื่องส่งสัญญาณนัดหมายการเข้าต่อสู้บุททะลวงหรือร่นถอย

ถ้าใครได้ดูทีวีเรื่องสามก๊กก็จะเห็นตัวอย่างได้อย่างดี ในวงการทหารจึงมีวงดนตรีที่เรียกว่า วงโยธวาทิต (โยธ (ยูทอ)+วาทิต) ซึ่งฝรั่งเรียกว่าวง Military Band สำหรับของไทยคงจะได้แก่ วงปี่ฉิ่ง และกลองชนะ ต่อมาที่ใช้กันแพร่หลาย ในปัจจุบัน คือ ปี่ชวา กับกลองแขก ซึ่งใช้ประกอบกระบี่ กระบองและชกมวยไทย

๖) **ดนตรีเพื่อการพรรณนา (Descriptive Music)** เนื่องจากมนุษย์มีความใกล้ชิดกับธรรมชาติ มีการได้ยินได้ฟังเสียงต่าง ๆ ที่เกิดจากธรรมชาติ เช่น นกร้อง น้ำไหล ฟังร้อง ฟังผ่า หรือเสียงสัตว์ต่าง ๆ มนุษย์จึงได้ประดิษฐ์เครื่องมือต่าง ๆ เพื่อทำเสียงล้อเลียนเหล่านั้น และเมื่อการดนตรีได้วิวัฒนาการก้าวหน้าขึ้นตามลำดับ จึงเกิดบทเพลงประเภทดนตรีพรรณนาขึ้นมากมาย เช่น เพลงโหมโรงคลื่นกระทบฝั่ง เพลงตับพระตก เพลงนกเขาชะแมร์ นกเขามะราปี Patoral symphony ของ Boethoven เป็นต้น

๗) **ดนตรีเพื่อประกอบการแสดง (Theatrical Music)** ดนตรีกับการแสดงนั้นเป็นสิ่งที่ส่งเสริมกัน แต่คนส่วนใหญ่จะเห็นว่าดนตรีนั้นเป็นเพียงส่วนประกอบของการแสดงเท่านั้นไม่ได้ให้ความสำคัญกับดนตรีมุ่งเน้นการแสดงเป็นสำคัญ แต่ถ้าท่านลองหลับตานึกภาพเอาเองก็แล้วกันว่ามิใช่คุณเธอสุดสวยคนหนึ่ง ออกมารำเจิบเจิบ หน้าเวทีทำท่าทางลอยหน้า ลอยตา โดยไม่มีดนตรีประกอบอะไรจะเกิดขึ้น ผู้ชมทั้งหลายคงคิดเหมือน ๆ กันว่าคุณเธอผู้นั้นถ้าไม่บั๊กก็เมาซึ่งในความเป็นจริงแล้วดนตรี เป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งของการแสดง ในการแสดงแต่ละเรื่องนั้นองค์ประกอบที่สำคัญคือ ๑) การวางเค้าโครงเรื่อง (Plot Synopsis) ๒) การแต่งเพลงหรือเลือกบรรจุเพลงให้เข้ากับเค้าโครงเรื่องนั้น ๆ ๓) การคิดประดิษฐ์ท่ารำ หรือท่าเต้น ให้เข้ากับเรื่องราวและดนตรีที่ได้ประดิษฐ์ขึ้น คงไม่มีใครที่คิดอุตริให้นักดนตรีบรรเลงตามให้เข้าตามลีลาของคนรำ เพราะคงเป็นเรื่องที่ปฏิบัติได้ยากมาก

สำหรับดนตรีเพื่อประกอบการแสดงนี้ ก็ต้องแต่งเพลงหรือเลือกบรรจุเพลงในกรณีต่าง ๆ กันหลากหลายให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องและการแสดง ซึ่งเพลงประเภทนี้ของไทย ส่วนใหญ่จะได้แก่เพลงหน้าพาทย์ต่าง ๆ เช่น เสมอ เชิด โอด รำ เป็นต้น

๘) **ดนตรีบำบัด (Music Therapy)** ปัจจุบันในวงการแพทย์ได้เห็นความสำคัญของการใช้ดนตรีในการบำบัดรักษาโรคให้กับคนไข้ ซึ่งพิจารณาทางสมอง เช่น

เด็กปัญญาอ่อน คนไข้ที่ป่วยเป็นโรคอัมพาต, อัมพฤกษ์ คนไข้เหล่านี้ไม่สะดวกที่จะเคลื่อนไหวอวัยวะส่วนต่าง ๆ ได้ เมื่อได้ใช้ดนตรีเข้าไปช่วยในการบำบัดตามวิธีการทางกายภาพ ทำให้คนไข้เหล่านี้มีอาการดีขึ้น วิธีการที่วงการแพทย์แผนปัจจุบันนำมาใช้นี้ ที่จริงแล้วชาวบ้าน เช่น พี่น้องทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ก็ได้ใช้วิธีการเช่นนี้มานานแล้วเป็นการรักษาโรคแบบความเชื่อของชาวบ้าน เช่น การรำผีฟ้า ซึ่งก็มีไม่น้อยที่คนไข้หายจากการป่วยไข้ เพราะผลมาจากความเชื่อทำให้เกิดกำลังใจ ในการต่อสู้กับโรคร้ายไข้เจ็บ ซึ่งเป็นหลักการทางจิตวิทยาอันหนึ่ง

อาณิสต์จากการดนตรีนั้นมีมากมาย แต่บางครั้งผู้ปกครองหลายท่านยังไม่เข้าใจ ยังมีความเชื่อเก่า ๆ ที่ว่าดนตรีก็คือ พวกเต้นกัณท์รำกัณท์ และที่ผู้ปกครองเป็นห่วงมากคือลูกหลานจะเกลือกกลั้วกับสิ่งที่เป็นอบายมุข แต่ในสังคมปัจจุบันเยาวชนของชาติกับผู้ปกครองก็มีเวลาพบปะกันน้อยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสังคมในเมืองหลวงที่ต้องผจญต่อปัญหาการจราจร การหาเลี้ยงชีพพ่อแม่ลูกแทบจะไม่มีค่อยได้พบหน้าพูดคุยกันเลย ฉะนั้นโอกาสที่เด็กจะไปมั่วสุมในสิ่งที่เป็นอบายมุขทั้งหลายนั้นมิได้อยู่ทุกมุมทางแยกอยู่แล้ว แต่การที่เด็กได้เข้ามาใช้เวลาว่างฝึกหัดดนตรีมาอยู่ในระเบียบวินัยรู้จักกราบไหว้ นุ่งพับเพียบ รู้จักบิดา มารดา ครู อาจารย์ ผู้มีพระคุณ กล้าแสดงออกต่อสาธารณชน ฝึกการทำงานเป็นหมู่คณะรับผิดชอบในการฝึกฝน จัดเวลาให้เหมาะสม โอกาสที่จะไปมั่วสุมอบายมุขก็จะน้อยลง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งครูอาจารย์การดนตรีรุ่นใหม่จะพยายามลดละเลิกสิ่งที่เป็นอบายมุขเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีของเยาวชนอยู่แล้ว โอกาสที่เด็กจะได้ศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยก็มีมากเพราะหลายสถาบัน เช่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความสามารถทางดนตรีได้เข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้โดยไม่ต้องผ่านการสอบของทบวงมหาวิทยาลัย มีนิสิตจำนวนไม่น้อยได้มีโอกาสเดินทางไปแสดงและเผยแพร่ดนตรีไทยและนาฏศิลป์ในต่างประเทศ ทั้งในเอเชีย ยุโรป และอเมริกามีนิสิตนักดนตรีหลายคนได้เห็นช่องทางในการศึกษาต่อและศึกษาเล่าเรียนจนจบปริญญาเอก กลับมารับใช้ประเทศชาติบ้านเมือง ดนตรีจึงมีคุณค่าทุกอย่างไป ย่อมใช้ได้ตั้งจินดาค่าบุรินทร์

พิธีเปิดงานการจัดประกวดดนตรีไทย ระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ ๑๔

โดย ฯพณฯ ธานินทร์ กรัยวิเชียร องคมนตรี

คณะกรรมการตัดสินการประกวด

ร้องเพลงไทยอย่างไรจึงจะไพเราะ

สุรางค์ ดุริยพันธ์ *

ในการศึกษาศาสตร์และศิลป์ในประเภทใดประเภทหนึ่งนั้น ไม่ใช่เรื่องยาก เกินไปที่จะเรียนรู้ได้ แต่การเรียนรู้ให้ลึกซึ่งจนเกิดความชำนาญเป็นเรื่องยากและใช้เวลานาน จึงจะเกิดความเชี่ยวชาญในวิชาการนั้น ๆ อย่างแท้จริง

วิชาการร้องเพลงไทยก็เช่นเดียวกัน การร้องเป็นเพลงไม่ยากอาจจะง่ายกว่าที่คิดเสียอีก แต่การที่จะร้องให้ไพเราะและผู้ฟังประทับใจนั้นค่อนข้างยาก แต่หากผู้เรียนมีความตั้งใจจริง มีความมานะพยายามที่จะฝึกหัดความรู้ให้ แดกจกาน มีความอดทนหมั่นฝึกฝน ฝึกหัดประสบการณ์แล้วย่อมได้รับความสำเร็จ คือเป็นผู้รอบรู้ มีความชำนาญสามารถนำความรู้นั้นไปถ่ายทอดแก่ชนรุ่นหลังต่อไปได้อย่างเต็มภาคภูมิ

ดังที่ท่านทราบกันดีแล้วว่า การร้องเพลงไทยนั้นจะต้องมีการเอื้อนทำนองเพลง คลุกเคล้าผสมผสานไปกับบทวิณีพนธ์มากบ้างน้อยบ้าง ย่อมขึ้นอยู่กับ อัตราจังหวะ บังคับของเพลงแต่ละเพลง ถ้าเป็นเพลง ๓ ชั้นก็เอื้อนทำนองมากหน่อย เพลง ๒ ชั้น ก็เอื้อนทำนองน้อยกว่า ๓ ชั้น เป็นจังหวะมาตรฐานของเพลงไทย เอื้อนทำนองเพลงปานกลาง ไม่มากไม่น้อยเป็นที่นิยมและใช้ร้องประกอบการแสดงโขนละครต่าง ๆ ส่วนเพลงชั้นเดียว (เราไม่นิยมเรียกว่า เพลง ๑ ชั้น) นั้น จังหวะของการเอื้อนทำนองเพลงจะกระชับรวดเร็ว มีทำนอง (การเอื้อน) น้อยที่สุด ถ้าจะให้ยกตัวอย่างให้เห็นอย่างเด่นชัด ก็จะเป็น ดังนี้คือ ถ้าเพลง ๒ ชั้น มีอัตราจังหวะ ๔ จังหวะ เมื่อขยาย (หรือเพิ่ม) ทำนองเป็น ๓ ชั้น ก็จะเพิ่มอัตราจังหวะอีก ๑ เท่าตัว คือ ๘ จังหวะ และถ้าตัดทอนลงมาเป็นชั้นเดียว ก็จะมีอัตราจังหวะเพียง ๒ จังหวะ และถ้าเรานำทำนองเพลง ๓ ชั้น ๒ ชั้น และชั้นเดียวมาร้องเรียงกันไปตั้งแต่ ๓ ชั้น ๒ ชั้น ชั้นเดียว เราเรียกว่า "เพลงเถา" เช่นเพลง "โสมส่องแสง" เถา ทำนองเพลง ๒ ชั้น คือ เพลงลาวดวงเดือน เมื่อนำมาขยายอัตราจังหวะ ๓ ชั้น และลดทอนลงมาเป็นชั้นเดียว ท่านอาจารย์มนตรี ตราโมท ได้ประพันธ์ทำนองเพลงและบทวิณีพนธ์ขึ้นใหม่แล้วตั้งชื่อว่า "เพลงโสมส่องแสง เถา" เป็นต้น ก่อนจะเรียนรู้ถึงวิธีการขับร้องเพลงไทยนั้น มีขั้นตอนอย่างไร ขอได้ทราบถึงบทความที่ท่านอาจารย์มนตรี ตราโมท ผู้ดูแลรักษาเผยแพร่ดุริยางคนาฏศิลป์ไทย กรมศิลปากร และศิลปินแห่งชาติ สาขาดนตรีไทยท่านได้เรียบเรียงไว้ในบทนำของทฤษฎีการร้องเพลงไทยซึ่งสรุปความได้ว่า "คีต" (อ่านว่า คีตะ) หมายถึง อาการใช้เสียงโดยเปล่งออกจากลำคอโดยตรง "ศิลป์" (อ่านว่า ศิลป์) หมายถึงสิ่งที่ดัดแปลงขึ้นโดยใช้ธรรมชาติเป็นแนวทาง

* ฝ่ายผลิตรายการ องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย

เมื่อเอาคำสองคำมารวมกันเป็นคำเดียวว่า "คีตศิลป์" จึงหมายความว่า "ศิลป์แห่งการใช้เสียงอย่างมีระเบียบแบบแผน"

มี ๓ ประเภทคือ

- ๑. ร้อง ได้แก่ การร้องเพลงไทย
- ๒. พากย์ คือ การอ่านทำนอง
- ๓. ขับ เช่น ขับเสภา เป็นต้น

คีตศิลป์ทั้ง ๓ ประเภทนี้ มีความผิดแยกแตกต่างกันในหมู่ของศิลป์ และศิลป์ทั้ง ๓ นี้ เป็นศิลป์ที่ไทยได้รับช่วงสืบต่อกันมาช้านาน เป็นศิลป์ที่อยู่ในความนิยมของชนทุกชั้น ทุกวัยตั้งแต่องค์พระมหากษัตริย์มาจนถึงราษฎรสามัญ เป็นศิลป์ที่จัดว่าประณีต และมีความละเอียดอ่อน มีแบบแผนดีมาก และเป็นที่ยินยอมกันมากในกาลโบราณ

เนื่องจากศิลป์เป็นเรื่องของความบริสุทธิ์ เป็นเรื่องของความดีงาม มีจุดประสงค์และคติที่ดี ศิลป์เป็นสิ่งที่ยกระดับจิตใจให้สูงเพราะฉะนั้นในการเรียนรู้เรื่องร้องเพลงไทย จึงเน้นในการศึกษาให้รู้ซึ่งซิมซาบถึงชื่อเฉพาะของทำนองเพลงต่าง ๆ ความไพเราะของท่วงทำนองเพลงในแต่ละเพลง แต่ละสำเนียง และตามสำเนียงของชาติภาษาต่าง ๆ ตลอดจนรู้ถึงวิธีการเอื้อนทำนองเพลง การใส่อารมณ์ในการขับร้อง ทั้งในทำนองเพลงและบทกวีนิพนธ์ โดยต้องรักษาฉันทลักษณ์ของบทกวีนั้นไว้อย่างเคร่งครัด

กล่าวมาเพียงเท่านี้ ท่านก็คงทราบถึงวิธีการร้องเพลงไทย ซึ่งควรจะเน้นถึงการแบ่ง (เว้น) ระยะเวลาพักการหายใจ (ถอนหายใจ) เสียก่อนเพราะเป็นสิ่งสำคัญมากในการขับร้อง ทั้งในการเอื้อน ทำนองเพลง และในบทกวีนิพนธ์ ซึ่งอาจจะเรียกได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญของการร้องเพลงไทย ที่จะทำให้เกิด (บังเกิด) ความอ่อนหวาน ความไพเราะ ละเอียด (ชื่น) หู นุ่มนวล ชวนฟังได้มากที่สุด

ขั้นตอนแรก ต้องรู้อย่างลึกซึ้งถึงรสกวีนิพนธ์ ที่นำมาขับร้องโดยแบ่งวรรคแบ่งตอนให้ถูกต้องกับวิธีการอ่าน โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน แบ่งความหมายของรสกวีนั้น ๆ อย่างเหมาะสม คงความหมายเดิมของผู้ประพันธ์ที่ได้ประพันธ์ไว้ อย่าให้ผิดเพี้ยนไปได้ ความหมายไปได้ เมื่อแบ่งวรรคแบ่งตอน ในบทกวีนิพนธ์ไว้อย่างไร เราก็เว้นระยะเวลาพักการหายใจตามนั้น ให้คงรูปไว้ อย่าได้หายใจคั่นกลางระหว่าง วรรคตอนนั้นจนพร่ำเพรื่อ เพราะนอกจากจะทำให้ผิดความหมายแล้ว ยังฟังน่าเบื่อ รำคาญหู ชวนให้เกิดอารมณ์หงุดหงิด ขาดความไพเราะไปได้อย่างถนัดใจ

ขอยกตัวอย่างเพลงเต่ากินผักนึ่ง ๒ ชั้น โดยขอัญเชิญบทพระราชนิพนธ์ ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทำนองร้องท่อนที่ ๒ ที่ว่า

เจ้าช่อชงโคเอย
วันหน้าจะมาใหม่

เจ้าอย่าโศกาลัย
มารับเจ้า คู่ใจชงโคเอย

ในการขับร้อง ถ้าไม่ระมัดระวัง และศึกษาถึง (รสกวี) ของบทพระราชนิพนธ์อย่างลึกซึ้งเพียงพอแล้ว การแบ่งวรรคตอน ในการถอนหายใจให้ถูกที่ถูกทางนั้นอาจจะเป็นเจ้าช่อ ชง (หายใจ) โศกเอย (หายใจ) เจ้าอย่าโศ (หายใจ) กาลัย อย่างนี้เป็นต้น จะเห็นได้อย่างเด่นชัดเลยว่า ความหมายของบทพระราชนิพนธ์ว่า "ชงโค" กลายเป็น ชง คำหนึ่ง และโคอีกคำหนึ่ง และที่มองเห็นเด่นชัดมากยิ่งขึ้น หรือรสกวีของบทพระราชนิพนธ์ที่บ่งบอกถึงอย่าร้องไห้ นั้น ได้ผิดเพี้ยนไปจากความหมายเดิม กลายเป็น โศ อะไรไม่ทราบ แล้วมา กาลัย เช่นนี้ ผู้ร้อง จึงต้องเพิ่มความระมัดระวังในการเว้นระยะช่องไฟการหายใจ (ถอนหายใจ) ในการร้องอย่างเคร่งครัด ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งควรจะเป็นเจ้าช่อ (หายใจ) ชงโคเอย (หายใจ) เจ้าอย่า (หายใจ) โศกาลัย (หายใจ) วันหน้า (หายใจ) จะมาใหม่ (หายใจ) มารับเจ้า (หายใจ) คู่ใจ (หายใจ) ชงโค..เอย.

นี่คือ สิ่งจำเป็นที่สุดและสำคัญในการเว้นระยะช่องไฟการหายใจให้ถูกต้องกับวิธีการอ่านโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ต้องหายใจ (ถอนหายใจ) ให้ตรงกับวรรคตอนที่เราได้แบ่งไว้อย่าง ชำนิชำนาญ

ขั้นตอนที่ ๒ วิธีการเว้นระยะช่องไฟการหายใจ (ถอนหายใจ) ในการเอื้อนทำนองเพลง ต้องถอนหายใจให้เป็นวรรค เป็นตอนเช่นเดียวกับบทกวีนิพนธ์

ขอยกตัวอย่างที่ค่อนข้างจะเข้าใจได้ง่าย และเป็นทำนองที่เป็นที่นิยมขับร้องและร้องได้เป็นส่วนมาก คือ เพลงลาวดวงเดือน ทำนองร้อง ท่อนที่ ๒ พระนิพนธ์ในพระองค์เจ้าชายเพ็ญพัฒนพงษ์ (กรมหมื่นพิชัยมหิทรโรดม) ซึ่งได้ทรงพระนิพนธ์ทั้งบทร้องและทำนองเพลง โดยประทานชื่อว่า "ลาวดำเนินเกวียน" แต่ผู้ขับร้องและผู้บรรเลงมักจะเอ่ยชานบทพระนิพนธ์คำว่า "ดวงเดือน" เลยกกลายเป็น ชื่อเพลงลาวดวงเดือนจนถึงปัจจุบัน มีบทพระนิพนธ์ ว่า

ขอลาแล้ว
ข้อย (พี่) นี้รักเจ้าหนอ
จะหาไหนมาเทียม

เจ้าแก้วโกสุม
ขวัญตาเรียม
เจ้าดวงเดือนเอย (มักจะเพิ่มคำร้อง
ไฉ้เจ้าดวงเดือนเอย)

สำหรับบทพระนิพนธ์ คงจะเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงวิธีการแบ่งวรรคตอน การอ่าน และการถอนหายใจ ในบทพระนิพนธ์ ให้ตรงกัน เป็นดังนี้

ขอลาแล้ว (หายใจ) เจ้าแก้ว (หายใจ) โกสุม (หรือจะไม่หายใจ ร้องติดกันไปเลย เป็นเจ้าโกสุม) แต่ระวังอย่าเว้นระยะช่องไฟการหายใจ เป็นเจ้าแก้วโก (หายใจ) สุม กลายเป็นโกคำหนึ่ง สุมอีกคำหนึ่ง ความหมายของบทพระนิพนธ์คำว่า โกสุม ผิดเพี้ยน ไปจนปราศจากความหมายเดิมอย่างสิ้นเชิง...เอื่อนทำนองเพลง ๔ วรรคพี (หรือช้อย) นี้ รัก (หายใจ) เจ้าหนอ (หายใจ) ขวัญตาเรียม (หายใจ) จะหาไหน (หายใจ) มาเทียม (หายใจ) เจ้าดวงเดือน...เอย (หายใจ) แล้วร้องซ้ำทำนอง จะหาไหน (หายใจ) มาเทียม (หายใจ) เจ้าดวงเดือนเอย... อย่าเว้นระยะช่องไฟการหายใจ คั่นกลางระหว่างคำว่า ดวงเดือน เป็นเจ้าดวง หายใจ เดือน เป็นอันขาด เพราะความหมายของชื่อเฉพาะจะกลายเป็น ดวง คนหนึ่ง และเดือนอีกคนหนึ่ง กลายเป็น ๒ คน อย่างน่าเสียดายมาก

วิธีการเว้นระยะช่องไฟการหายใจ ในการเอื่อนทำนองเพลงกลางดวงเดือน ระหว่างบทพระนิพนธ์ เจ้าแก้วโกสุม...กับพี (หรือช้อย) นี้รักขออนุโลมเขียนการเอื่อน ทำนองเพลง ดังนี้ เจ้าแก้วโกสุม ฮือฮือ (หายใจ) แล้วเอื่อนทำนองเพลง ๔ วรรคดังนี้

- วรรคที่ ๑ ฮือ เงอ เอ่อ (เฮอเอ่อ) เอ้อ (หายใจ)
- วรรคที่ ๒ ฮือ เงอ (เออ เอ้อ) เอ็ง เงอ (หายใจ) สังเกตทำนองเพลง
- วรรคที่ ๓ ฮือ เงอ เอ่อ (เฮอเอ่อ) เอ้อ (หายใจ) เอื่อนเหมือนวรรค 1
- วรรคที่ ๔ ฮือ เงอ (เออ เอ้อ) เอ็ง เงอเออเอย (เอย) (หายใจ)

พีนี้รัก (หายใจ) เจ้าหนอ นอกนั้น คงเว้นระยะช่องไฟการหายใจตามในบทพระนิพนธ์ ดังได้กล่าวมาแล้ว

สำหรับการเอื่อนทำนองเพลงที่ไม่เป็นที่เป็นทาง หรืออาจจะเรียกว่าถอนหายใจ ตามใจฉัน จะเป็น ดังคือ คือ

- วรรคที่ ๑ ฮือ เงอ เอ่อ (หายใจ) เอ้อ (หายใจ)
- วรรคที่ ๒ ฮือ เงอ เอ็ง (หายใจ) เงอ (หายใจ)
- วรรคที่ ๓ ฮือ เงอ เอ่อ (หายใจ) เอ้อ (หายใจ)
- วรรคที่ ๔ ฮือ เงอ เอ็ง (หายใจ) เงย (หายใจ) อย่างนี้เป็นต้น

ขอเน้นถึงวิธีการเอื่อนทำนองเพลงลาวดวงเดือน วรรคที่ ๑ ที่ใส่ภายในวงเล็บ (เฮอเอ่อ) เป็นการเพิ่มทำนองเพลงให้เกิดความไพเราะ มีความละเอียดอ่อนมากยิ่งขึ้นซึ่ง ทำนองแท้ ๆ จะมีเพียง ๔ พยางค์ คือ ฮือ เงอ เอ่อ เอ้อ วรรคที่ ๒ ก็เพิ่มทำนองเพลง ภายในวงเล็บ (เออ เอ้อ) ทำนองแท้ ๆ ก็มีเพียง ๔ พยางค์ คือ ฮือ เงอ เอ็ง เงอ กับช้อย

ขยายความการเอื้อนทำนองเพลงให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้นไปอีก คือการเอื้อนทำนองเพลงวรรค ๒ นี้ให้ระมัดระวังทำนองเพลง พยางค์ที่ ๔ คำว่า "เงอ" ไว้ก่อน ถ้าไม่ระมัดระวังก็จะร้องเลยไปเป็นวรรคที่ ๔ ลงทำนองเพลง เอ่ย หรือ เง่ไปเลยเป็นการร้องผิด ไม่ครบทำนองเพลง วรรคที่ ๓ เอื้อนทำนองเพลงเหมือนวรรค ๑ และถ้าไม่จดจำให้ดีว่ามี การเอื้อนทำนองเพลง ๔ วรรคตอนด้วยกัน อาจจะร้องเอื้อนทำนองเพลงเพียง ๓ วรรคตอนก็เป็นไปได้ (เรียกว่าร้องผิดอีกเช่นกัน วรรคที่ ๔ ได้เพิ่มการเอื้อนทำนองเพลง (ภายในวงเล็บ)) (เออ เอ้อ) เหมือนกันทำนองแท้ ๆ จะเป็น อื้อ เงอ เอ็ง เง่อ มี ๔ พยางค์ แต่ถ้าเวลาร้องลงทำนอง เง่ หรือ เอ่ย จะขาดความละเมียดละไม ประณีตอ่อนหวาน ไพเราะไปมาก จะฟังแข็งกระด้างจึงต้องค่อย ๆ ร้อง โดยเพิ่มอีก ๒ พยางค์ ๓ เสียง คือ เอ็ง (เง้อเออเอ่ย) จะลงทำนองเอ่ย หมายความว่า ถ้าร้องเพิ่มทำนองเป็น ๘ พยางค์ ก็จะลงท้ายเอื้อนทำนองว่า เอ่ย ตามตัวอย่าง ร้องเพียง ๔ พยางค์ ก็จะลงท้ายเอื้อนทำนองว่า "เง่" ง.งู สะกดเพราะอะไร ? เพราะถ้าร้องว่า อื้อ เงอ เอ็ง เอ่ย อ.อ้างสะกดจะออกเสียงการเอื้อนทำนองเป็นอย่างไรได้โปรดสังเกตให้ดีด้วย

ลองฝึกหัดขับร้องทั้ง ๒ แบบอย่างในการเอื้อนทำนองเพลงและการถอนหายใจเป็นวรรคเป็นตอน กับการถอนหายใจอย่างพรวดพราด ไม่มีหลักมีเกณฑ์สุดแท้แต่ท่านจะชอบอย่างไรเพราะไม่ผิด แต่ขาดความไพเราะไปอย่างน่าเสียดาย

ขั้นตอนที่ ๓ จังหวะ เป็นสิ่งสำคัญเป็นหัวใจของเพลงต้องร้องให้ถูกต้องตามจังหวะบังคับของเพลง ดำเนินจังหวะในการร้องอย่างสม่ำเสมอ

ขั้นตอนที่ ๔ เสียง ต้องประกอบกับธรรมชาติ ในการขับร้องประกอบดนตรี นักร้องจะต้องยึดเสียงดนตรีเป็นเกณฑ์ จะเลือกร้องเสียงใดตามใจชอบไม่ได้ ซึ่งวิธีการร้องเพลงไทยนี้ผิดกับการร้องเพลงสากล ผู้ร้องจะเลือกร้องเสียงใดก็ได้

ถ้าเข้าใจถึงวิธีการร้องในเบื้องต้นเพียงเท่านี้ ท่านก็จะสามารถร้องเพลงไทยให้มีความไพเราะได้ในระดับหนึ่ง. สมกับคำว่า "คีตศิลป์" หมายถึง ศิลปแห่งการใช้เสียงอย่างมีระเบียบแบบแผน"

วิเคราะห์เพลงโหมโรงคลื่นกระทบฝั่ง ๓ ชั้น

รศ.มานพ วิสุทธิแพทย์ *

เป็นที่ยอมรับในหมู่นักนิยมดนตรีไทยว่าหนึ่งในบรรดาเพลงโหมโรงซึ่งเป็นผลงานวรรณกรรมทางดนตรีที่เป็นอมตะเพลงหนึ่งคือเพลง "โหมโรงคลื่นกระทบฝั่ง ๓ ชั้น" เพลงโหมโรงนี้เป็นบทพระราชนิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวและด้วยพระอัจฉริยภาพทางดนตรี ทำให้เพลง "โหมโรงคลื่นกระทบฝั่ง ๓ ชั้น" สามารถถ่ายทอดความงดงามของธรรมชาติ บรรยายด้วยจินตนาการทางดนตรีได้อย่างมหัศจรรย์มากเมื่อเรามองถึงโครงสร้างและทำนองเพลงแล้ว ก็จะมีแลเห็นความล้าลึกของความคิดที่ทำให้เพลงพระราชนิพนธ์เพลงนี้มีคุณค่าแก่การศึกษาเป็นอย่างยิ่ง

บทความนี้จะกล่าวถึงเพลงโหมโรงคลื่นกระทบฝั่ง ๓ ชั้น ใน ๒ เรื่อง คือ

- โครงสร้าง
- ทำนองเพลง

ทั้ง ๒ เรื่องดังกล่าวนี้ผู้เขียนต้องการให้เห็นลักษณะเด่นของแต่ละเรื่องเพื่อให้เข้าใจและซาบซึ้งกับบทเพลงได้ดีขึ้น ไม่ใช่เป็นการวิเคราะห์เพลงโดยละเอียดถี่ถ้วนอย่างที่ควรวิเคราะห์อย่างไรก็ตามผู้อ่านก็คงต้องมีความรู้ทางดนตรีไทยบ้างพอสมควรเพื่อที่จะสามารถมองเห็นความงามของบทเพลงนี้ได้ สำหรับท่านผู้ที่เชี่ยวชาญและท่านผู้ที่มีความรู้ทางดนตรีไทย ท่านก็คงมีความซาบซึ้งกับสุนทรียรสของบทเพลงนี้เป็นอย่างดีอยู่แล้วและด้วยเนื้อที่จำกัดจึงไม่สามารถเขียนโน้ตเพลงทั้งหมดในบทความนี้ได้ ความสมบูรณ์ก็ย่อมลดน้อยลงไป ผู้เขียนก็ต้องขออภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

เรื่องแรกที่จะกล่าวถึงคือ "โครงสร้าง" ซึ่งเราก็คงทราบกันดีอยู่แล้วว่าเพลงโหมโรงคลื่นกระทบฝั่ง ๓ ชั้น เป็นเพลงประเภทโหมโรง ซึ่งลักษณะสำคัญของเพลงโหมโรงคือตอนจบจะเป็นทำนองเฉพาะ ซึ่งเพลงโหมโรงทุกเพลงต้องจบด้วยทำนองที่ว่านี้ ทำนองดังกล่าวเรียกว่า "ท้ายเพลงวา" ซึ่งในที่นี้จะไม่กล่าวถึงความเป็นมาของ "ท้ายเพลงวา" ว่าเป็นอย่างไร แต่จะเขียนโน้ตให้เห็นว่าทำนองนั้นดังอย่างไร ซึ่งสามารถเขียนเป็นโน้ตแบบไทย ๆ ได้ดังนี้

* รองศาสตราจารย์ ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

| -ลชม | -ร-ช | ---ม | ---ร | ---ด | ---ท | ---ล | ---ช |
 ทำนองดังกล่าวอาจจะเป็นทำนองเพลงในระดับเสียงอื่น ๆ ก็ได้ เช่น

| -มรท | -ล-ร | ---ท | ---ล | ---ช | ---ฟ | ---ม | ---ร |

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระราชนิพนธ์เพลงโหมโรงนี้โดยการขยายทำนองเพลงขึ้นมาจากเพลงคลื่นกระทบฝั่ง ๒ ชั้น (ซึ่งมี ๒ ท่อน) ในปัจจุบันนี้เรามักได้ยินเพลงคลื่นกระทบฝั่ง ๒ ชั้น บรรเลงเป็นเพลงแรกในตีบวิวาทพระสมุทร

การขยายเพลงดังกล่าวจะเขียนโน้ตเปรียบเทียบให้เห็นทำนองเพลงระหว่างทำนองเดิมกับทำนองใหม่ ซึ่งการเขียนโน้ตนี้ใน ๑ แถว หรือ ๑ ชุด จะมีโน้ต ๓ บรรทัด บรรทัดบนเป็นทำนองเดิมซึ่งมีโน้ตเพียง ๔ ห้อง (หรือ ๒ ห้องแล้วแต่กรณี) บรรทัดที่ ๒ เป็นทำนองใหม่เที่ยวที่ ๑ และบรรทัดล่างเป็นทำนองใหม่เที่ยวที่ ๒ การอ่านโน้ตลักษณะนี้ ถ้าต้องการอ่านทำนองใดก็ให้อ่านบรรทัดนั้น ๆ เพียงบรรทัดเดียวเมื่ออ่านจบแล้วก็อ่านบรรทัดเดิมของแถวต่อไป เช่นถ้าต้องการอ่านโน้ตทำนองเพลงทำนองเดิม ก็ให้อ่านโน้ตบรรทัดบน ของแต่ละแถวไปเรื่อย ๆ ทีละแถวตามลำดับตามต้องการ

ท่อน ๑

ทำนองเดิม	---	ด	ด	ด	-ช-ล	-ช-ด							
๑ ทำนองใหม่ ๑	---	ล	ด	ด	ด	ด	-มรด	-ช-ล	-ช-ร	ด	ด	ด	
ทำนองใหม่ ๒	---	ด	ล	ด	ด	ด	ด	-มรด	-ช-ล	-ช-ร	ด	ด	ด

ทำนองเดิม	-ช-ล	-ด-ร	-ม-ร	ชมมม								
๒ ทำนองใหม่ ๑	--รร	มรดล	ชมชล	-ด-ร	-ม-ร	-ด-ร	-ม-ช	---	ม			
ทำนองใหม่ ๒	---	ช	---	ม	---	ร	---	ด	-ทลช	-ล-ด	ชรมช	-ร-ม

ทำนองเดิม	----	-มมม	--รด	-ร-ม						
๓ ทำนองใหม่ ๑	----	---	ม	--ชล	ทดรม	----	---	ม	-มมม	-ม-ม
ทำนองใหม่ ๒	----	---	ม	--ชล	ทดรม	----	---	ม	-มมม	-ม-ม

(ลูกล้อลูกชุด ๑,๓)

ทำนองเดิม	---ร	---ม							
๔ ทำนองใหม่ ๑	----	-ม-ม	ชลชม	-ร-ด	-มรด	-ช-ด	---มร	ดร-ม	
ทำนองใหม่ ๒	----	-ม-ม	ชลชม	ชมรด	ลชทล	ดทรด	รทรด	มรชม	

ทำนองเดิม	---ช	---ล							
๕ ทำนองใหม่ ๑	---ช	---ล	ดรดล	-ช-ม	---ร	---ม	---ช	---ล	
ทำนองใหม่ ๒	----	-ช-ช	รมชล	ดลชม	--ชร	--ชม	--ลช	--ดล	

ทำนองเดิม	---ล	-มรด	-ล-ด	----					
๖ ทำนองใหม่ ๑	--ร	มรดล	ชมชล	ดมรด	---ล	-มรด	-ล-ด	----	
ทำนองใหม่ ๒	--ชม	--ชร	--มด	--รล	--รด	--มร	ชมรด	----	

ทำนองเดิม	ชลดร	ดทลช	---ด	รมฟช					
๗ ทำนองใหม่ ๑	-มชร	มรดล	ชลดร	ดทลช	รมฟช	ลชฟม	รดรรม	ฟช-ช	
ทำนองใหม่ ๒	-มชร	มรดล	ชลดร	ดทลช	รมฟช	ลชฟม	รดรรม	ฟช-ช	

ทำนองเดิม	----	---ช	-ชชช	-ช-ช					
๘ ทำนองใหม่ ๑	----	---ช	--ชด	รมฟช	----	---ช	-ชชช	-ช-ช	
ทำนองใหม่ ๒	----	---ช	--ชด	รมฟช	----	---ช	-ชชช	-ช-ช	

(ลูกล้อลูกซัด ๒)

ท่อน ๒

ทำนองเดิม	---ม	---ร	---ด	---ล					
๑ ทำนองใหม่ ๑	---ม	---ช	---ม	---ร	ดลชม	ลชมร	ชมรด	มรดล	
ทำนองใหม่ ๒	---ม	---ช	---ม	---ร	ดลชม	ลชมร	ชมรด	มรดล	

ทำนองเดิม	----	ชลดร	-ม-ร	-ด-ล					
๒ ทำนองใหม่ ๑	---ล	-ลลล	ดรดล	ดลชม	รมชร	มช-ม	ลชมช	ลด-ล	
ทำนองใหม่ ๒	ลดลล	ลดลล	ดรดล	ดลชม	รมชร	มช-ม	ลชมช	ลด-ล	

ทำนองเดิม	---ด	---ฟ	---ช	---ล				
๓ ทำนองใหม่ ๑	---	---ล	-ลลล	-ล-ล	ดลชม	ลชมร	ชมรด	มรดล
				(ลูกล้อลูกซัด ๔)				
ทำนองใหม่ ๒	--มม	รรมม	--รร	ดรดร	--ดด	ลดลล	--ลล	ชลชล

ทำนองเดิม	----	ชลดร	-ม-ร	-ด-ล				
๔ ทำนองใหม่ ๑	--ลล	ดลชม	--ชช	ลชมร	--مم	ชมรด	--รร	มรดล
ทำนองใหม่ ๒	--ชม	--รม	--ชร	--ดร	--มด	--ลด	--รล	--ชล

(ลูกล้อลูกซัด ๖)

ทำนองเดิม	---ล	-มรด						
๕ ทำนองใหม่ ๑	--ชช	--مم	--รร	--ดด				
ทำนองใหม่ ๒	--ลล	ชลชล	--ชช	มชมช	--مم	รรมม	--รร	ดรดร

ทำนองเดิม	-ล-ด	----						
๖ ทำนองใหม่ ๑	---ล	-มรด	-ล-ด	----				
ทำนองใหม่ ๒	--ดล	--ชม	--ลช	--มร	--ชล	--ดร	ชมรด	----

ทำนองเดิม	ชลดร	ดทลช	---ด	รμφช				
๗ ทำนองใหม่ ๑	-มชร	มรดล	ชลดร	ดทลช	รμφช	ลชฟม	รดรม	ฟช-ช
ทำนองใหม่ ๒	-มชร	มรดล	ชลดร	ดทลช	รμφช	ลชฟม	รดรม	ฟช-ช

ทำนองเดิม	----	---ช	-ชชช	-ช-ช				
๘ ทำนองใหม่ 1	---	---ช	--ชด	รμφช	----	---ช	-ชชช	-ช-ช
ทำนองใหม่ ๒	---	---ช	--ชด	รμφช	----	---ช	-ชชช	-ช-ช

(ลูกล้อลูกซัด ๕, ๗)

ในการขยายเพลงคลื่นกระทบฝั่ง ๒ ชั้นนั้น มีทั้งที่ขยายเป็น ๓ ชั้น และ ๔ ชั้น
ดังนี้คือ

ท่อน ๑ ทั้ง ๒ เที้ยว

- ขยายจาก ๒ ชั้นเป็น ๓ ชั้น ในแถวที่ ๑, ๒, ๓, ๕, ๗ และ ๘
- ขยายจาก ๒ ชั้นเป็น ๔ ชั้น ในแถวที่ ๔ และ ๕

ท่อน ๒ เที้ยวแรก

- ขยายจาก ๒ ชั้นเป็น ๓ ชั้น ทั้งหมด

เที้ยวหลัง

- ขยายจาก ๒ ชั้นเป็น ๓ ชั้น ในแถวที่ ๑, ๒, ๓, ๖, ๗ และ ๘
- ขยายจาก ๒ ชั้นเป็น ๔ ชั้น ในแถวที่ ๔ และ ๕

ในการขยายไม่ว่าจะเป็นจาก ๒ ชั้นเป็น ๓ ชั้น หรือจาก ๒ ชั้นเป็น ๔ ชั้นก็ตาม จะพบว่าโน้ตตัวสุดท้ายของทุกบรรทัดในแต่ละแถวจะเป็นโน้ตเสียงเดียวกันเว้นแต่ใน
ท่อนที่ ๒ โน้ตแถวที่ ๕ เท่านั้น ที่โน้ตเสียงสุดท้ายของทำนองใหม่เที้ยวที่ ๒ (เสียง เร)
ต่างไปจากทำนองเดิม (เสียง โด)

นอกจากจะเป็นการขยายชั้นเป็น ๓ ชั้นบ้าง ๔ ชั้นบ้างแล้ว ก็ตกแต่งให้เป็น
ลักษณะของ "โยน" แล้วเพิ่มสีสันด้วยการใส่ "ลูกล้อลูกขัด" ต่อจาก "โยน" ซึ่ง "ลูกล้อ
ลูกขัด" ของแต่ละท่อนมีดังนี้

ท่อน ๑ เที้ยวแรก มีลูกล้อลูกขัดต่อจากโน้ตแถวที่ ๓ และตอนจบท่อน

ท่อน ๑ เที้ยวหลัง มีลูกล้อลูกขัดต่อจากโน้ตแถวที่ ๓ ที่เดียวเท่านั้น

ท่อน ๒ เที้ยวแรก มีลูกล้อลูกขัดต่อจากโน้ตแถวที่ ๓ และตอนจบท่อน

ท่อน ๒ เที้ยวหลัง มีลูกล้อลูกขัดต่อจากโน้ตแถวที่ ๔ และตอนจบท่อน

สรุปแล้ว "ลูกล้อลูกขัด" มีทั้งหมด ๗ ครั้ง ถ้าจะพูดว่า "ลูกล้อลูกขัด" ทั้ง ๗ ครั้ง
นั้นอยู่ที่ใดบ้างก็น่าจะเขียนอีกอย่างหนึ่งเพื่อให้ดูง่ายขึ้นคือ

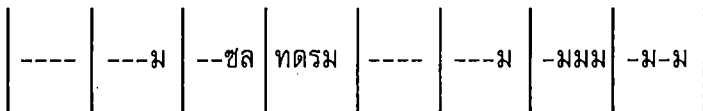
"ลูกล้อลูกซัด"	ครั้งที่ ๑	อยู่ต่อจากโน้ตแถวที่ ๓ ของท่อน ๑ เที้ยวแรก
"ลูกล้อลูกซัด"	ครั้งที่ ๒	อยู่ตอนจบท่อน ของท่อน ๑ เที้ยวแรก
"ลูกล้อลูกซัด"	ครั้งที่ ๓	อยู่ต่อจากโน้ตแถวที่ ๓ ของท่อน ๑ เที้ยวหลัง (ตอนจบท่อน ๑ เที้ยวหลังไม่มีลูกล้อลูกซัด)
"ลูกล้อลูกซัด"	ครั้งที่ ๔	อยู่ต่อจากโน้ตแถวที่ ๓ ของท่อน ๒ เที้ยวแรก
"ลูกล้อลูกซัด"	ครั้งที่ ๕	อยู่ตอนจบท่อน ของท่อน ๒ เที้ยวแรก
"ลูกล้อลูกซัด"	ครั้งที่ ๖	อยู่ต่อจากโน้ตแถวที่ ๔ ของท่อน ๒ เที้ยวหลัง
"ลูกล้อลูกซัด"	ครั้งที่ ๗	อยู่ตอนจบท่อน ของท่อน ๒ เที้ยวหลัง

มาถึงตรงนี้ผู้เขียนเริ่มมีงงมากขึ้นเป็นลำดับเนื่องมาจากโครงสร้างง่าย ๆ ที่ถูกประดิษฐ์ขึ้นมาอย่างสลับซับซ้อน ก็เป็นอันว่าเราน่าจะพูดเรื่องอื่นต่อไปดีกว่า

เรื่องต่อไปที่จะกล่าวถึงคือ ทำนองเพลงที่ให้ความหมายของ "คลื่น" ซึ่งมีคลื่นหลาย ๆ อย่างอยู่ในเพลงโหมโรงนี้ คลื่นแต่ละอย่างถูกบรรยายออกมาเป็นภาษาดนตรีในลูกล้อลูกซัดแต่ละครั้งได้อย่างพุดง่าย ๆ ว่า "ถึงใจ" ในทุกอารมณ์ในที่นี้จะว่ากันที่สะท้อนและที่ละลูกล้อลูกซัดไป

ท่อนที่ ๑ เที้ยวแรก (ในโน้ตที่เขียนตอนต้นก็คือ "ทำนองใหม่")

ทำนองเพลงใน ๓ แถวแรกเป็นการเริ่มต้นเพลงด้วยทำนองที่ขานุ่มนวลก็น่าจะหมายถึงบรรยากาศอันสดใสในท้องทะเลที่เว้งว้างมีสายลมเฉื่อยฉิวพัดเข้าหาฝั่งเป็นระลอก ซึ่งตอนที่เนื้อเพลงนี้จะเป็นการบรรยายลักษณะทั่วไปของท้องทะเลซึ่งก่อนที่จะถึงลูกล้อลูกซัดนั้น มีทำนองเพลง คือ

จุดที่น่าสนใจก็คือ |--สล| |ทดรม| เป็นทำนองเพลงที่ใช้เสียงเรียงกันเป็นลำดับสูงขึ้นไป ฟังแล้วเหมือนกับสายลมที่พัดฉิวหรือน้ำก่อให้เกิดคลื่นเล็ก ๆ ททยอยไล่

กันเข้าหาฝั่ง การประดิษฐ์โยนลักษณะนี้หน้าฟังมากผิดกับโยนที่เรามักจะพบในเพลง
ทะยอยอื่น ๆ ซึ่งมักจะใช้ทำนองดังนี้

|----|---ช|--ลช| -ลรม |

เมื่อถึงลูกล้อลูกขัดที่ 1 ทำนองเพลงคือ

--ชด	--ชล	--ชล	ทดรม	(--ชด	--ชล	--ชล	ทดรม)
--รช	--รม	--ชล	ชมรด	(--รช	--รม	--ชล	ชมรด)
--มล	--มช	--ลช	ฟมรม	(--มล	--มช	--ลช	ฟมรม)
--รช	--รม	--ชล	ชมรด	(--รช	--รม	--ชล	ชมรด)

ทำนองเพลงตอนนี้อย่างเป็นทำนองที่ชำนาญแล้วแต่การที่เป็นลูกล้อคือ ๔ ห้องแรกและ
๔ ห้องหลัง ของแต่ละบรรทัดเหมือนกันและบรรเลงติดต่อกันนั้นแสดงว่าคลี่นได้ก่อตัว
ขึ้นให้เห็นแล้วและเป็นคลี่นที่ไล่ต่อกันครั้งละ ๒ ลูก (เท่ากับโน้ต ๑ บรรทัด) และ
ทำนองทั้งหมดข้างบนนั้นบรรเลง ๒ ครั้งจึงมีลูกคลี่นทั้งหมด ๑๕ ลูก และเมื่อทำนอง
เพลงถูกตัดทอนให้สั้นลงตามลำดับ เช่น

|--รช| --รม | --ชล | ชมรด | (--รช | --รม | --ชล | ชมรด) |

ทอนให้สั้นลงเป็น

|--รช| --รม | (--ชล | ชมรด) |

ทอนให้สั้นลงอีกเป็น

| --ชล | ชมรด |

ทอนให้สั้นลงอีกเป็น

| ชมรด |

และทอนครั้งสุดท้ายเป็น

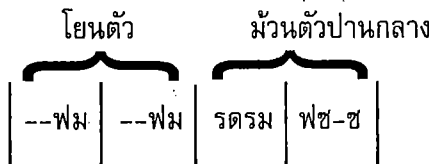
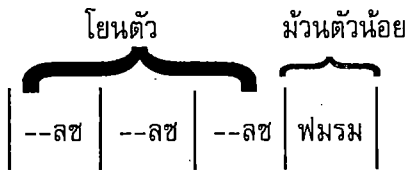
|รด(รด)|

การตัดทอนนี้แสดงถึงคลื่นที่ก่อตัวขึ้นนั้นถูกกระแสม่ออ่อน ๆ พัดเข้าหาฝั่ง ทำให้คลื่นแต่ละลูกอ่อนกำลังลงเป็นคลื่นลูกเล็กลงเรื่อย ๆ ตามลำดับและในที่สุดก็สลายตัวไป

ลูกล้อลูกชุด ที่ ๒ ทำนองเพลงคือ

--ลช	--ลช	--ลช	พมรม	--พม	--พม	รตรม	ฟช-ช
--รด	--รด	--รด	รรมม	--รด	รรมม	รตรม	ฟช-ช

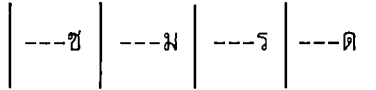
คลื่นชุดที่ ๒ นี้เป็นคลื่นใหญ่กว่าเดิมจะเห็นได้จากทำนองเพลงที่ล้อกันนั้นยาวขึ้น (๘ ห้อง หรือ ๑ บรรทัด) และคลื่นแต่ละลูกมีการโยนตัวหรือกระฉอกไปมาแล้วก็มีวนตัวโดยใช้ทำนองสั้น ๆ ซ้ำกันคือ

เมื่อหมดช่วงนี้จะเห็นว่าแม้คลื่นจะใหญ่ขึ้น แต่ก็ไม่ได้ชุดใหม่อย่างรุนแรง

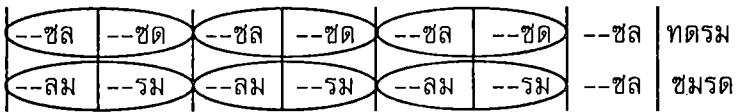
ท่อน ๑ เทียบหลัง

ทำนองต่อไปที่ก่อนถึงลูกล้อลูกขัดที่ ๓ นี้ทำนองเพลงได้ย้อนกลับไปเริ่มต้นท่อน ๑ อีก ๑ เทียบ ซึ่งมีทำนองเพลงที่แตกต่างจากเทียบแรกคือที่ ๔ ห้องแรกของแถวที่ ๒ ซึ่งมีทำนองคือ

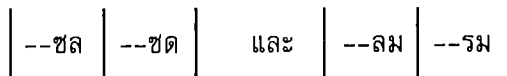
เป็นทำนองที่เน้นหนักแน่น แสดงถึงพลังอำนาจที่ทำให้คลื่นลมในท้องทะเลมีความรุนแรงขึ้น

ลูกล้อลูกขัด ที่ ๓ ทำนองเพลงคือ

(โน้ตในวงรีแสดงถึงการโยนตัวของคลื่น ๖ ครั้ง)

คลื่นลูกใหญ่ ๆ เหล่านี้ (ใหญ่ขนาดที่เทียบเท่ากับโน้ต ๘ ห้องหรือ ๑ บรรทัด) ได้เพิ่มความรุนแรง ซึ่งจะนำไปสู่ความบ้าคลั่งของท้องทะเล โดยมีการโยนตัวของคลื่นรุนแรงขึ้น คือตอนที่ทำนองเพลงซ้ำกัน ๒ ห้อง คือ

(การโยนตัวครั้งก่อนนั้นเป็นโน้ตยาวเพียง ๑ ห้อง) และใช้คู่เสียงห่างกัน คือ

และ

ลูกล้อลูกขัดนี้ มิได้มีการตัดทอนจนสั้นที่สุดเช่นเดียวกับลูกล้อลูกขัดก่อน ๆ แต่กลับมีการ "ล้วง" ต่อเนื่องไป นั่นหมายถึงคลื่นเหล่านี้มิได้สลายตัวเช่นคลื่นชุดแรก ๆ แต่กลับมีความกระอักกระอ่วนเพิ่มขึ้นคือ การก่อตัวของคลื่นเริ่มส่อเค้าที่จะก่อตัวซ้ำซ้อนหนุนเนื่องกันอย่างไม่เป็นขบวน เช่นทำนองเพลงต่อไปนี้

ล้วง	--ซซ	ซซ--	ซลซม	รด--	ดด--	ดด--	ซลทด	รม--
	--ซซ	--ซซ	--ซล	ซมรด	--ดด	--ดด	--ซล	ทดรม

ท่อน ๒ เที้ยวแรก

การเริ่มเนื้อเพลงท่อน ๒ เป็นการย้ำความมีพลังกำลังอันมหาศาลของท้องทะเลด้วยทำนองเพลงที่มีโน้ตห้องละ ๑ ตัว คือ

---	ม	---	ซ	---	ม	---	ร
-----	---	-----	---	-----	---	-----	---

และเมื่อหมดเนื้อเพลงช่วงแรกก่อนที่จะไปลูกล้อลูกขัดที่ ๔ กลับไม่มีทำนอง"โยน" ที่ใช้เสียงเรียงกันอย่างเคย แต่กลับเป็นชุดของโน้ต ๔ ชุดที่มีรูปแบบเดียวกันคือ

ด								
	ล		ล					
		ซ		ซ		ซ		
			ม		ม		ม	ม
				ร		ร		ร
							ด	ด
								ล

นั่นคือพายุเริ่มโหมกระหน่ำอย่างรุนแรงเป็นระลอก

ลูกล้อลูกชุดที่ ๔

จากทำนองเพลงที่เร็วขึ้นตามลำดับแสดงถึงความโกลาหลในท้องทะเลยิ่งมีมากขึ้น และคุณลักษณะต่าง ๆ ของคลื่นชุดก่อน ๆ ได้มารวมกันอยู่ในคลื่นชุดนี้ซึ่งเป็นคลื่นใหญ่สมบูรณ์แบบแล้ว หลังจากนั้นทำนองเพลงก็เป็นการล้วงอีกครั้ง คือ

ล้วง	ลลลล	ชม--	ซซลซ	มร--	มมชม	รด--	รรมร	ดล--
	--ลล	ดลชม	--ซซ	ลชมร	--مم	ชมรด	--รร	มรดล

ซึ่งเป็นการเพิ่มความบ้ำระห่ำของท้องทะเลอย่างยิ่ง และความอัดอั้นทั้งหมดนี้ได้ส่งผลลึกลงไปเบื้องล่างของท้องมหาสมุทร ก่อให้เกิดคลื่นใต้น้ำในลูกล้อลูกชุดที่ ๕

ลูกล้อลูกชุดที่ ๕

ทำนองเพลงตอนนี้ ซึ่งเป็นลักษณะเด่นของบทเพลง เป็นการก่อตัวของคลื่นใต้น้ำที่มีความปั่นป่วน วกวน เป็นอย่างยิ่ง ทำนองเพลงตอนนี้เป็นการล้วงของทำนองเพลงที่มีการลึกลับจิ้งหะ คือ

ล้วง	-ล-ซ	---ล	-ซ-ฟ	-ม--	-ฟ-ม	---ร	-ม-ล	-ซ--
	---ล	-ซ--	-ล-ซ	-ฟ-ม	---ฟ	-ม--	-ร-ม	-ล-ซ

ล้วง	-ร-ด	---ร	-ด-ท	-ล--	-ท-ล	---ซ	-ล-ท	-ด--
	---ร	-ด--	-ร-ด	-ท-ล	---ท	-ล--	-ซ-ล	-ท-ด

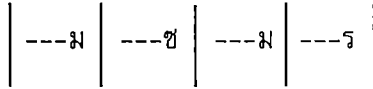
ส่งผลให้เกิดคลื่นใต้น้ำเป็นระลอก ๆ คือ

ซซซล	ซลทด	(ซซซล	ซลทด)	ซซซด	ซดรม	(ซซซด	ซดรม)
ซซซด	ซดรม	(ซซซด	ซดรม)	รดรม	รมฟซ	(รดรม	รมฟซ)

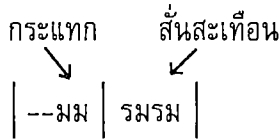
ท่อน ๒ เทียบหลัง

ทำนองเพลงช่วงนี้ผนวกกับลูกล้อลูกขัดที่ ๖ แล้ว เป็นการแสดงอิทธิฤทธิ์ของ
ท่อนทะเลไว้อย่างสมบูรณ์แบบคือ

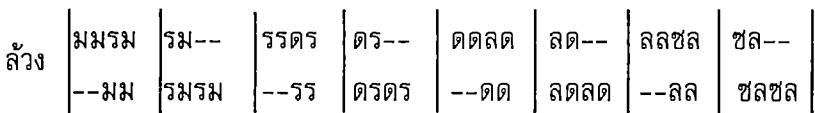
- เน้นพลังอำนาจของท่อนทะเลโดยใช้โน้ตห้องละตัวอีกคือ

- มีการกระแทกกระทั้นโดยใช้โน้ตซ้ำกันให้สั้นสะท้อนเลื่อนสั้นไปทั่วท่อนหน้า
โดยใช้โน้ต ๒ เสียงซ้ำไปมา

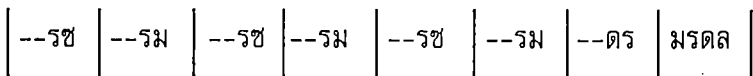
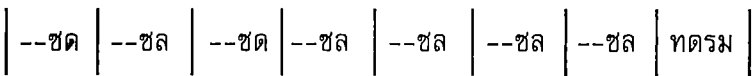

- การสั้นสะท้อนจนเกิดการสะท้อน (Echo) โดยการล้วง

(ลูกล้อลูกขัดที่ ๖)

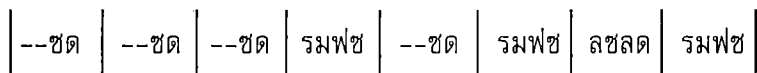
- มีการโยนตัวของคลื่นโดยใช้โน้ตซ้ำกันเป็นชุด คือ

ช่วงสุดท้ายของเพลงโหมโรงคลื่นกระทบฝั่ง ๓ ชั้นนี้ ถือว่าเป็นจุด Climax ของบทเพลง ทั้งในส่วนที่เป็นเนื้อเพลงและลูกล้อลูกขัด เนื้อเพลงเริ่มจากการเน้นการสั้นสะเทือนของท้องทะเลจากได้มหาสมุทรชั้นสู่มิวน้ำ ซึ่งมีลักษณะทำนองเพลงเช่นเดียวกับเนื้อเพลงตอนต้นของท่อน ๒ เทียบหลัง ซึ่งถือว่าเป็นการย้ำจุดสุดยอดและเพิ่มพลังกำลังของท้องมหาสมุทรแบบสุด ๆ เลยทีเดียว จนก่อให้เกิดคลื่นซัดสุดท้ายที่โหมซัดเข้าหาฝั่งอย่างบ้าระห่ำโดยที่ไม่มีสิ่งใดจะมาขวางกั้นหรือหยุดยั้งกระบวนคลื่นเหล่านั้นได้

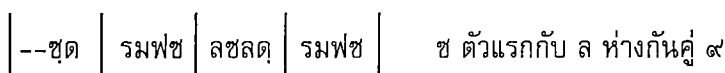
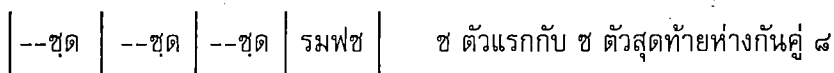
ลูกล้อลูกขัดที่ ๗

ทำนองเพลงคือ

ทำนองดังกล่าวมีลักษณะเด่น ๕ ประการคือ

- ใช้ช่วงเสียงที่กว้างที่สุดคือ คู่ ๘ และ คู่ ๙ แสดงถึงคลื่นที่ใหญ่ที่สุดในกระบวนคลื่นทั้งหมด

- การล้วงกันโดยตลอดทั้งหมดเป็นการหนุนเนื่องของคลื่นลูกแล้วลูกเล่า
- การล้อกันตอนแรกใช้โน้ตซ้ำกันเป็นชุด (--ชด) เป็นการโยนตัวของคลื่นอย่างคึกคะนองสุดขีด
- ทำนองเพลงช่วงสุดท้ายนี้เป็นตอนที่เร็วที่สุด แสดงถึงลมพายุ (อาจเป็นได้ฝุ่นก็ได้) พัดคลื่นให้ไล่กันอย่างรวดเร็วจนคลื่นลูกหลัง ๆ แทบจะแซงคลื่นลูกหน้า

- การตัดทอนของทำนองลูกล้อลูกซัดก็ยิ่งปรากฏอยู่ ทำให้เห็นภาพความแรงของคลื่นทั้งลูกใหญ่และลูกเล็ก

ในความอีกทีก็ครึกโครมของกระบวนคลื่นเหล่านั้นในช่วงหนึ่งมันก็เริ่มแตกตัวเล็กลง ๆ ความโกลาหลอลเวงก็คงลดลงตามขนาดของคลื่นตามลำดับ และในที่สุดก็หาได้มีสิ่งใดมาหยุดยั้งปรากฏการณ์อันรุนแรงของท้องทะเลนั้นได้ แต่มันได้สลายตัวมันเองไปตามวัฏจักรของธรรมชาติอีกครั้งหนึ่งเท่านั้น

บทความนี้ผู้เขียนได้เขียนขึ้นจากจินตนาการของผู้เขียนเองจากความรู้ทางดนตรีที่พอจะมีและพูดเรื่องดนตรีกับคนอื่นได้บ้าง

การเตรียมวงเข้าประกวด

สวิต ทับทิมศรี *

การประกวดวงดนตรี หรือ ประชันวง เป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เข้าประกวดเกิดทักษะทางเขาวรรณปัญญา อันจะเป็นผลให้เกิดการพัฒนาฝีมือ ความรู้ และความสามารถในเชิงดนตรีเหนือกว่าคนอื่น ทั้งครูผู้ควบคุมของแต่ละวงก็จะได้ประสบการณ์อย่างคุ้มค่าเพื่อนำไปปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้ก้าวไกลต่อไป

นับว่าการส่งวงดนตรีเข้าประกวดนี้จะได้รับผลดีต่อสถานศึกษาผู้สอนและผู้เรียนอย่างแท้จริงและคุ้มค่าแก่การลงทุน จึงมีข้อเสนอแนะและข้อคิดไว้เพื่อเป็นแนวการประกวดไว้พอสังเขป

เมื่อได้รับระเบียบการประกวดแล้ว ควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

๑. ศึกษาระเบียบการกติกา เครื่องดนตรีที่ใช้ ผู้บรรเลง ผู้ขับร้อง และบทเพลงที่กำหนดให้ละเอียดถี่ถ้วน และปฏิบัติตามกติกา

๒. คัดเลือกตัวผู้บรรเลง ควรมองว่าเครื่องดนตรีที่เด่น ตัวนำวงและทำคะแนนมาก ๆ ควรหาผู้ที่มีปฏิภาณไหวพริบ มีพรสวรรค์ทางด้านดนตรีเป็นพิเศษ เช่นในวงเครื่องสาย ควรหาคนซอด้วงที่เก่ง ๆ วงปี่พาทย์ควรหาคนตีระนาดที่เก่ง ๆ

๓. ศึกษาเพลงที่กำหนด ควรศึกษาว่าเพลงที่นำประกวดเป็นเพลงประเภทใด เพลงกรอ ที่เรียกว่า "เพลงบังคับทาง" หรือเพลงลูกเก็บ ที่เรียกว่าเพลงดำเนิน ทำนองของแต่ละเครื่องมือ หรือ กลอน เมื่อศึกษาแล้วทำทางของเครื่องดนตรีโดยเฉพาะแต่ละเครื่องมือ

* อาจารย์สอนดนตรีไทย โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย

วิทยากรผู้ให้การอบรมดนตรีไทย หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

๔. การใช้หน้าทับ และเครื่องหมายกำกับจังหวะ หากในระเบียบการไม่ได้กำหนด หน้าทับมาต้องศึกษาเพลงให้ดูว่าจะใช้หน้าทับอะไร วิธีเลือกใช้หน้าทับมีหลักอยู่ว่า

๔.๑ ถ้าเป็นเพลงโหมโรงเสภา ส่วนใหญ่จะใช้หน้าทับปรบไก่ ยกเว้น เพลงโหมโรงกระเต, คลื่นกระทบฝั่ง และเพลงโหมโรงขับไม้ ซึ่งใช้หน้าทับสองไม้

๔.๒ เพลงเถาทั่วไป ถ้าเป็นเพลงลาว ก็ใช้หน้าทับสองไม้ลาว ถ้าเป็น เพลงแขก ก็ใช้หน้าทับแขก หากเป็นเพลงที่ขึ้นชื่อว่าเขมร หรือ มอญ ใช้หน้าทับปรบไก่ ยกเว้นบางเพลงที่บังคับหน้าทับ

๔.๓ ให้สังเกตจากพื้นฐานของเพลงว่าเพลงนี้มีมาสมีใด ใช้หน้าทับ อะไร เช่น เพลงแขกต๋อยหม้อ เถา แทนที่จะใช้หน้าทับแขกก็ใช้หน้าทับสองไม้ ทั้งนี้ เพราะสองชั้นพื้นฐานเดิมเป็นเพลงประเภทสองไม้ ใช้ตะโพนตี เมื่อเป็นเพลงเถาจึง ต้องใช้หน้าทับสองไม้เช่นเดิม

๕. การปรับวงแยกออกเป็นส่วนตัวย่อย ๆ ดังนี้

๕.๑ ปรับทางเพลง คือ การจัดแนวบรรเลงของแต่ละเครื่องมือให้ไปใน ทิศทางเดียวกัน ซึ่งมีอยู่ ๒ ลักษณะ คือ ทำนองที่บังคับทาง กับทำนองที่เป็นทางเก็บ หรือที่เรียกว่า "กลอน" ให้สัมพันธ์กันทุกเครื่องมือ

๕.๒ ปรับแนวการบรรเลง คือ เพลงแต่ละเพลงจะมีความช้า ความเร็วไม่ เหมือนกันเพลงเถาทั่วไปความยาว ๔ จังหวะ เมื่อรวมกับร้องส่งแล้วจะใช้เวลาประมาณ ๑๕ นาที ถ้าจบก่อนเวลามาก เช่น บรรเลงจบในเวลา ๑๒ นาที หรือบรรเลงจบช้าถึง ๒๐ นาที เช่นนี้ก็แสดงว่า บรรเลงเร็ว หรือ ช้าไป ควรเน้นและฝึกให้บรรเลงให้ได้ตามแนว

๓ ชั้น ควรบรรเลงตามแนวค่อนข้างช้า

๒ ชั้น ควรจะเร็วขึ้นกว่า ๓ ชั้น อีกหน่อย

ชั้นเดียว ให้เร็วพอประมาณ

สิ่งสำคัญที่ทำให้บรรเลงได้แนวหรือไม่นั้น กลอง จะเป็นตัวกระทำ ดังนั้นจึง ควรกวัดชั้นเป็นพิเศษ

๕.๓ ปรับเสียงเสียงเป็นสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งเสียงที่บรรเลงออกไปแต่ละครั้ง ต้องดังแจ่มใสชัดเจน ไม่เพี้ยนเสียงของเครื่องดนตรีทุกชิ้นที่นำมาผสมวงต้องดังเท่ากัน กลมกลืนกันทั้งวง

๕.๔ เทคนิคการบรรเลง เพลงแต่ละเพลงมีสำเนียงต่างกัน บางเพลงหวาน บางเพลงดุ บางเพลงสนุกสนาน ดังนั้นควรยึดหลักที่ว่า เพลงหวานก็ต้องบรรเลงให้หวาน โดยปกติแล้วทำนองค่อนข้างช้า เช่น ---- ซลตร มรชม -ร-ด ถ้าเล่นลูกหวานก็มัก เปลี่ยนเป็น ---- ซลตร มรชม -ร-ม --รด คือแทนที่จะลง "ด" เลย ก็เล่นเสียง "ม" แทน แล้วค่อย ๆ เลื่อนไหลให้เสียง "มี" ผ่านเสียง "ร" มาหาเสียง "โด" โดยให้เสียง เบากว่าปกติเล็กน้อย

ส่วนเพลงดุ นั้น ปกติจะมีลูกสะบัด ลูกชยี่เป็นที่น่าสนใจ เช่น --(ดริม หรือ --(มรด) เสียงจะแข็งกร้าว ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้ในวงปี่พาทย์ไม้แข็ง

วิธีปรับ ก็คือ หากเพลงใดมีสำเนียงดุ หรือ สะบัดแล้วจะเกิดความไพเราะมากกว่าบรรเลงธรรมดา ก็ให้เครื่องดนตรีทุกชิ้นสะบัดพร้อม ๆ กัน เพื่อแสดงว่าเรามี การปรับวง ซึ่งความพร้อมเพรียงจะเป็นเครื่องชี้วัด

การทำลูกสะบัด หรือ ลูกหวานนี้ ควรฝึกมาก ๆ จึงจะเกิดผล

๕.๕ เครื่องกำกับจังหวะ ได้แก่ กลอง ฉิ่ง ฉาบ กรับ โหม่ง เครื่องกำกับจังหวะเปรียบเสมือนดวงซุรสที่ทำให่วงดนตรีไพเราะน่าฟังเสียง ฉิ่ง ฉาบ กรับ โหม่ง ต้องดังพอประมาณให้กลมกลืนกับเครื่องดนตรีเสียงต้องชัดเจนกังวานสำหรับกลองนั้น มีความสำคัญที่สุดในกระบวนการเครื่องกำกับจังหวะ นอกจากจะควบคุมความช้า - เร็ว ของการบรรเลงแล้ว ยังทำให้เกิดความสนุกสนาน ไพเราะ น่าฟัง ก่อให้เกิดอารมณ์ คล้อยตามได้ เสียงของกลองต้องตั้งโดยเฉพาะลูก ตัวผู้ เสียงต้องตั้งสูงทั้งสองหน้า ส่วนลูก "ตัวเมีย" ตัน ต้องปรับให้เสียงต่ำ ๆ แต่ดังกังวาน

๕.๖ การสวม สอด ทอด ส่ง ต้องให้ต่อเนื่อง เมื่อจบแต่ละท่อนก็ลดความเร็วลงเล็กน้อย เพื่อส่งร้อง เมื่อส่งร้องแล้วเวลาดนตรีจะรับจะต้องบรรเลงให้ จังหวะกระชับขึ้น เช่นนี้ไปจนจบเพลง ส่วนจะช้าเร็วเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับทำนองเพลง

๖. การขับร้อง

นักร้องเป็นส่วนประกอบของวงที่สำคัญยิ่ง ควรคัดเลือกผู้ที่มีกระแสเสียงไพเราะ น่าฟังและนำมาฝึกการขับร้องเบื้องต้นให้มีพื้นที่ถูกต้อง และร้องให้เต็มเสียง เวลาขับร้องต้องตั้งใจขับร้องเพื่อให้ผู้ฟังได้อารมณ์รสตามไปด้วย

ดังนั้นนักร้องต้องคัดตัวเป็นพิเศษ และต้องมีกระบวนการฝึกที่ต่อเนื่อง จึงจะทำให้วงดนตรีประสบความสำเร็จ

เมื่อสรุปแล้ว การปรับวงมีแนวคิดอยู่ ๓ ประการ คือ

๑. เสียงของเครื่องดนตรีดี ชัดเจน
๒. แนวการบรรเลงดำเนินไปอย่างสม่ำเสมอ
๓. ความกลมกลืน เมื่อบรรเลงรวมวงแล้ว เสียงของเครื่องดนตรีจะต้องกลมกลืน สนิทสนม มีความไพเราะ

เกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย

ประดิษฐ์ อินทนิล

ข้าพเจ้าได้มีโอกาสเข้าร่วมประชุมสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง การพัฒนาดนตรีไทย... "การพิจารณาร่างเกณฑ์การประเมินการบรรเลงเครื่องดนตรีไทย" ระหว่างวันที่ ๑๑-๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ ณ ศูนย์สารสนเทศ ทบวงมหาวิทยาลัย นับเป็นเรื่องที่น่ายินดีเป็นอย่างยิ่งที่หน่วยงานสำคัญทางด้านการศึกษาของชาติ คือ ทบวงมหาวิทยาลัยได้เล็งเห็นความสำคัญของดนตรีไทย จึงได้พยายามจัดทำเกณฑ์การประเมินการบรรเลงเครื่องดนตรีไทย การขับร้องเพลงไทยและเกณฑ์ทฤษฎีดนตรีไทยขึ้น โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านดนตรีไทยเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการจัดทำเกณฑ์การประเมินด้านต่าง ๆ หลายชุด ได้แก่ คณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์การประเมินด้านเป่าพาทย์ และเครื่องสายไทย คณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์การประเมินด้านการขับร้องเพลงไทย และคณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์ประเมินความรู้ด้านทฤษฎีดนตรีไทย ซึ่งคณะอนุกรรมการแต่ละชุด ได้ประชุมจัดทำเกณฑ์กันชุดละหลาย ๆ ครั้ง เสร็จแล้วก็มีการประชุมพิจารณาร่างเกณฑ์กัน นับตั้งแต่เริ่มจนถึงครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๕ แล้ว และก็ยังไม่ทราบว่า ทบวงจะประกาศใช้เกณฑ์การประเมินเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้เมื่อใด เข้าใจว่าเมื่อประกาศใช้แล้วจะเป็นผลดีต่อบุคลากรทางด้านดนตรีไทย ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถทางด้านดนตรีไทย แต่ไม่มีวุฒิ (คือใบประกาศหรือปริญญาบัตร) โดยตรง จะสามารถประเมินความรู้และความสามารถ โดยการทดสอบความรู้และความสามารถว่าเทียบได้กับเกณฑ์ขั้นใดตามเกณฑ์ของทบวงมหาวิทยาลัย (และควรจะได้รับเงินค่าวิชาชีพเท่าใด?) เช่นเดียวกับการสอบเทียบความรู้ด้านทฤษฎีดนตรีสากลของ Trinity College แห่งประเทศอังกฤษที่สามารถประเมินว่าผู้ทดสอบมีความรู้อยู่ในระดับ(Grade)ใดนั่นเองและในระหว่างที่เกณฑ์การประเมินนี้ยังไม่ประกาศใช้ ข้าพเจ้าเห็นว่า "ร่างเกณฑ์การประเมินการบรรเลงเครื่องดนตรีไทย" ซึ่งเป็นเอกสารที่ได้รับจากการเข้าร่วมประชุมสัมมนาในครั้งนี้ มีเรื่องที่น่าจะเป็นประโยชน์ต่อท่านผู้สอนดนตรีไทย หรือผู้ที่สนใจใฝ่ศึกษาหาความรู้ความชำนาญในการบรรเลงดนตรีไทย จึงใคร่ขออนุญาตต่อท่าน คณะอนุกรรมการ จัดทำเกณฑ์การประเมิน และทบวงมหาวิทยาลัย ตัดทอนสาระความรู้บางส่วนจากเอกสาร "ร่างเกณฑ์การประเมินการบรรเลงเครื่องสายไทย การขับร้องเพลงไทยและเกณฑ์ประเมินความรู้ด้านทฤษฎีดนตรีไทย" นำมาลงไว้ในหนังสือที่ระลึกการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ ๑๕ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเผยแพร่ความรู้วิชาการด้านดนตรีไทย และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับเรื่องนี้แก่บุคลากรทางด้านดนตรีไทย และผู้สนใจดนตรีไทยทุกท่านดังต่อไปนี้

การประเมินการบรรเลงเครื่องดนตรีไทย

หลักการและเหตุผล

เพื่อให้การศึกษาและฝึกทักษะการบรรเลงดนตรีไทยเป็นระบบ และผู้เรียนรู้เข้าใจ รายละเอียดแต่ละขั้นตอนการฝึกฝน คณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์การประเมินการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยและการขับร้องเพลงไทยได้กำหนดการประเมินออกเป็น ๒ หัวเรื่องใหญ่ คือ การประเมินวิธีการ และการประเมินการบรรเลงตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาและวิชาชีพดนตรีไทย

การประเมินวิธีการ ได้ครอบคลุมไปถึงด้านการสำรวจความพร้อมและการปรับเครื่องมือ ทั้งนี้ด้วยเหตุผลที่ต้องการส่งเสริมให้ผู้ฝึกหัดดนตรีไทยมีความเข้าใจในส่วนประกอบต่าง ๆ ของเครื่องมือนั้นสามารถแก้ไข้ปัญหาและปรับปรุงจุดบกพร่องที่สำคัญอันเกิดขึ้นกับเครื่องมือนั้นในแต่ละปัญหาพื้นฐานความเข้าใจปัญหาดังกล่าวจะนำไปสู่การพัฒนามาตรฐานเครื่องดนตรีไทยต่อไปในอนาคต

ในส่วนการประเมินวิธีการบรรเลงนั้น เป็นการประเมินกลวิธีบรรเลงตามความยากง่ายของเกณฑ์แต่ละชั้น ลักษณะเช่นนี้ ยังไม่เคยมีปรากฏในการประเมินและการสอนดนตรีไทย การศึกษาดนตรีไทยปัจจุบันยังเป็นไปในลักษณะการเลียนแบบการบรรเลงจากครูผู้ฝึกหรือฝึกจากโน้ตซึ่งดนตรีไทยไม่เคยมีสัญลักษณ์กำหนดกลวิธีต่าง ๆ ไว้ การจำแนกความยากง่ายในกลวิธีบรรเลงของแต่ละเครื่องดนตรี และการกำหนดวิธีประเมินโดยเฉพาะในชั้นพื้นฐานตั้งแต่เริ่มต้นการฝึกหัดจะช่วยให้ผู้ศึกษาดนตรีไทยเข้าใจและนำไปประยุกต์ต่อไปในการบรรเลงเพลงต่าง ๆ เมื่อมีความชำนาญและระอัยมากขึ้นได้เป็นอย่างดี

สำหรับการประเมินการบรรเลงตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาและวิชาชีพดนตรีไทยนั้น เป็นการประเมินการบรรเลงเพลงที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐาน ๑๑ ชั้น เอกลักษณะของการบรรเลงดนตรีไทยที่แตกต่างไปจากดนตรีทั้งโลกคือต้องอาศัยการแปลทำนองหลักซึ่งคือทำนองเพลงที่ผู้ประพันธ์ได้กำหนดหรือสร้างไว้การแปลทำนองคือการประดิษฐ์ทางบรรเลงของแต่ละเครื่องมือจากทำนองหลัก แต่ละเครื่องดนตรีจะมีทางบรรเลงแตกต่างกันที่เมื่อบรรเลงร่วมกันแล้วจะผสมผสานกลมกลืนให้เพลงนั้นมีรสชาติสอดคล้องกันกับอารมณ์ของแต่ละเพลงตลอดจนเกิดความสมดุลระหว่างเครื่องดนตรีในวง สำหรับดนตรีตะวันตกนั้นผู้ประพันธ์จะกำหนดลักษณะวิธีการ

บรรเลง และความกลมกลืนของเครื่องดนตรีทั้งหมดไว้ตายตัวในโน้ตเพลง กี่วงกี่ครั้งก็สามารถบรรเลงได้ในลักษณะเดียวกัน แตกต่างกันที่ผู้อำนวยการเพลงหรือวาทยกรหรือผู้ควบคุมวงดนตรี จะควบคุมความกลมกลืนของการบรรเลงแต่ละกลุ่มหรือเครื่องดนตรีเท่านั้น แต่ดนตรีไทย เพลงเดียวกันการบรรเลงอาจแตกต่างกันสุดแท้แต่ทางที่ประดิษฐ์ขึ้นมาจากทำนองหลัก การห้อยความสามารถในการประดิษฐ์ทางบรรเลงและไหวพริบที่จะเปลี่ยนแปลงทางบรรเลงให้เหมาะสมขึ้นขณะบรรเลงร่วมวง มีผลต่อความไพเราะของเพลงนั้น ๆ เพราะอาจจะบรรเลงเชิงแซ่ไปด้วยทางต่าง ๆ ที่แต่ละเครื่องประดับเล่นพร้อมกัน หรือไม่มีทางที่ประดิษฐ์ให้เครื่องดนตรีบางชนิดโดดเด่นขึ้นมาด้วยเป็นการบรรเลงทำนองเดียวกันทั้งวงแบบunisonทำให้ฟังเพลงไทยน่าเบื่อหน่ายวงดนตรีไทยจึงแตกต่างออกไปจากวาทยกรของดนตรีตะวันตก เพราะต้องมีความสามารถปรับทางบรรเลงของแต่ละเครื่องให้เกิดความสมดุล สอดคล้องและบรรเลงกลมกลืนกันจนเกิดความไพเราะของบทเพลงนั้น ๆ ด้วยตนเอง

ด้วยเหตุนี้ คณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์ประเมินการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยและการขับร้องเพลงไทย จึงกำหนดให้มีการประเมินความแม่นยำของทำนองหลักของแต่ละบทเพลงที่กำหนดไว้ในเกณฑ์ชั้นต่าง ๆ ตลอดจนทักษะการแปรทำนอง ด้วยเหตุผล 5 ประการคือ

เพื่อให้ผู้ศึกษาดนตรีไทย

๑) ได้เข้าใจเอกลักษณ์ของดนตรีไทย และการบรรเลงเพลงไทย ว่าที่ตนเองบรรเลงนั้นเป็นทางเพลงที่ได้ประดิษฐ์หรือแปลงขึ้นมาจากทำนองหลักอะไร และการประดิษฐ์ทางยึดถือหลักการเช่นใด

๒) เข้าใจและตระหนักความสำคัญของการแปรทำนองเป็นทางต่าง ๆ หากผู้ใดสามารถแปรทำนองหลักได้ก็จะสามารถปรับเปลี่ยนการบรรเลงให้เหมาะสมขึ้นในการรวมวงอันเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการปรับวงดนตรีไทย เป็นการสร้างผู้ปรับวงตรีไทยที่มีความเชี่ยวชาญสามารถต่อไปในอนาคต ซึ่งปัจจุบันยังขาดอยู่มาก

๓) สามารถประพันธ์เพลงไทยได้ต่อไปในอนาคต หรือทำทางเดี่ยวขึ้นใหม่ ซึ่งในปัจจุบันวงการดนตรีไทยอยู่ในช่วงที่ขบเขาคาดผลงานเพลงใหม่และทางเดี่ยวที่มีคุณภาพที่กำลังรอเยาวชนผู้มีความสามารถช่วยนำความเจริญให้กับดนตรีไทยต่อไปในอนาคต

๔) ฝึกหัดการคิด ดนตรีไทยแม้ในอดีตจะเป็นการเรียนรู้ด้วยความจำ แต่ก็มี การคิดแต่ง อยู่ที่ถูกมองข้ามไปในปัจจุบัน การกำหนดการประเมินการเปล่งทำนองจึงเป็นมาตรการที่ดีรอบ ให้ครูผู้สอนฝึกหัดให้ผู้ศึกษาดนตรีไทยได้ใช้ความคิดตามหลักทฤษฎีและการสปฏิบัติดนตรีไทย จนสามารถแตกฉานต่อไปได้อันจะเป็นหนทางได้ศิลปินที่จะนำความเจริญมาสู่วัฒนธรรมดนตรีไทย ในอนาคต

๕) ได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติพื้นฐานในด้านการประพันธ์เพลงไทยและประดิษฐ์ทางบรรเลง ไปพร้อมกัน

ด้วยเหตุนี้การประเมินความสามารถของการบรรเลงดนตรีไทยในชั้นสูง คณะ อนุกรรมการจัดทำเกณฑ์ประเมินฯ จึงได้คำนึงถึงความสำคัญของการประเมินความสามารถ และ ไหวพริบของผู้ขอประเมินในการเปล่งทำนองที่คณะกรรมการดำเนินการสอบจะได้กำหนดให้ใหม่ เฉพาะกาลไว้ด้วย ตลอดจนประเมินความสามารถในการบรรเลงรวมวงซึ่งเป็นการประยุกต์ ความรู้ความสามารถดังกล่าวระหว่างการบรรเลงร่วมกัน

หัวเรื่องการประเมิน

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว หัวเรื่องการประเมินจึงแบ่งออกเป็น

การประเมินวิธีการ

๑. การสำรวจความพร้อมและปรับเครื่องดนตรีก่อนบรรเลง
๒. ทำนอง
๓. ทำจับเครื่องมือ
๔. วิธีการบรรเลง

การประเมินการบรรเลงตามเกณฑ์

๕. ความแม่นยำของทำนองหลัก
๖. ความแม่นยำตามลักษณะการบรรเลงของแต่ละเครื่องมือ พร้อมด้วยแนวการ ดำเนินทำนอง และจังหวะ
๗. คุณภาพเสียง และรสมือ
๘. การเปล่งทำนอง
๙. ชีตความสามารถ และสุนทรีย์

การประเมินการบรรเลงรวมวง

ในการบรรเลงรวมวง จะประเมินให้หัวข้อดังต่อไปนี้

๑. ภาพรวมของการบรรเลง
๒. การประเมินเฉพาะเรื่อง

๑. ภาพรวมของการบรรเลง

- ๑.๑ นักร้องเสียงมีความสัมพันธ์กลมกลืนระหว่างกัน
- ๑.๒ ส่วนที่ใช้ในการบรรเลงรวมวงต้องสัมพันธ์กลมกลืน และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของบทเพลงนั้น ๆ
- ๑.๓ ใช้กลวิธีในการบรรเลงสอดคล้องเหมาะสมตามกาลเทศะของการบรรเลง
- ๑.๔ สวม และส่ง การขับร้อง และการบรรเลงได้เหมาะสม
- ๑.๕ กลมกลืน สอดคล้องตามแนวและจังหวะของบทเพลง และการบรรเลงของวงนั้น ๆ

๒. การประเมินเฉพาะเรื่อง

- ๒.๑ ดำเนินทำนอง ด้วยกลวิธีที่สัมพันธ์และสอดคล้องกับจุดประสงค์การบรรเลงรวมวงในเพลงนั้น ๆ
- ๒.๒ ใช้กลวิธีเพื่อการดบแต่ได้เหมาะสมตามกาลเทศะ และสถานการณ์ของการบรรเลง
- ๒.๓ ใช้สำนวนไม่ก่อให้เกิดสำนวนที่ขัดแย้งกับการดำเนินการบรรเลงรวมวง
- ๒.๔ การดำเนินการบรรเลง ต้องไม่ปรากฏลักษณะการรุกหรือถ่วงแนวขณะบรรเลงรวมวง
- ๒.๕ แสดงประสิทธิภาพในการแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้า

เกณฑ์ประเมินการบรรเลงซอด้วง

๑. การสำรวจความพร้อมและการปรับเครื่องดนตรี

๑.๑ กระบอกซอด้วง

๑.๑.๑ กระบอกซออยู่ในแนวขนานกับลูกบิด

๑.๒ หนึ่งหน้าซอ

๑.๒.๑ หนึ่งหน้าซอไม่ชำรุดฉีกขาด

๑.๒.๒ หนึ่งหน้าซอตั้งพอประมาณ โดยระบุความตึงหย่อนได้

๑.๓ สาย

๑.๓.๑ มี ๒ สาย

๑.๓.๒ ถูกต้องตามตำแหน่งของสายเอก สายทุ้ม

๑.๓.๓ สายพาดอยู่บนหย่องและไม่สัมผัสกับขอบบนของกระบอกซอ

๑.๓.๔ ระยะห่างระหว่างสองสายบนหย่อง ประมาณ ๐.๕ ซม.

๑.๓.๕ เลือกชนิดของสายได้ ซึ่งสายควรเป็นไหม

๑.๓.๖ สายซอตั้งแต่บริเวณใต้รัดอกลงมาต้องสะอาด สังกะสีได้เมื่อใช้นิ้วสัมผัสจะไม่รู้สึกเหนียว

๑.๓.๗ เปลี่ยนสายซอได้ถูกต้อง โดย

ก. ถ้าเปลี่ยน ๒ สายจะต้องผูกสายทุ้มก่อนสายเอก และสายทุ้มอยู่ด้านใน สายเอกอยู่ด้านนอก

ข. ถ้าจะเปลี่ยนสายทุ้มสายเดียว ต้องถอดสายเอกออกเสียก่อน โดยถอดจากที่คล้องสายใต้กระบอกซอ แล้วจึงทำการเปลี่ยนสายซอตามข้อ ก.

๑.๓.๘ การสอดสายเข้ารูลูกบิดและพันสายถูกต้อง โดยสายเอกพันกับลูกบิดล่าง สายทุ้มพันกับลูกบิดบน แล้วพันสายซอทั้งสองออกไปทางปลายลูกบิดในทิศทางที่แยกออกจากกัน เพื่อให้เกิดช่องว่างระหว่างสายทั้งคู่ ปลายสายอีกด้าน

หนึ่งเงื่อนไขผูกขลุ่ยคล้องกับที่คล้องสายใต้กระบอกซอ

๑.๓.๙ ต่อสายที่ขาดได้ถูกต้อง และจัดปมที่ต่อให้อยู่ที่ใดหย่อง หรือเหนือรัดอก

๑.๔ การเทียบเสียงซอด้วง

๑.๔.๑ ขณะเทียบเสียง ใช้มือขวาจับคันชักสี่สายเปล่า มือซ้ายบิดลูกบิด ปรับจนได้เสียงที่ถูกต้อง

๑.๔.๒ สายทุ้มตั้งเสียงซอล เท่าเสียงซอลต่ำของขลุ่ยเพียงออหรือเครื่องมือนั้น ๆ ที่มีระดับเสียงเดียวกัน

๑.๔.๓ สายเอกตั้งเสียงเร เท่าเสียงเรสูงของขลุ่ยเพียงออหรือเครื่องมือนั้น ๆ ที่มีระดับเสียงเดียวกัน

๑.๔.๔ ขึ้นเสียงได้ใกล้เคียงเสียงขลุ่ยเพียงออโดยไม่ต้องฟังเสียงขลุ่ย

๑.๔.๕ ปรับเสียงซอที่เพี้ยนในขณะบรรเลงให้ตรงกับเครื่องดนตรีอื่นในวงได้

๑.๔.๖ ระบุเครื่องดนตรีในวงที่ระดับเสียงไม่ตรงกับมาตรฐานของวงได้

๑.๕ หย่อง

๑.๕.๑ มีหย่องตั้งอยู่กลางหน้าซอ

๑.๕.๒ หย่องต้องตั้งฉากกับสายที่พาดอยู่

๑.๕.๓ ความสูงของหย่องเหมาะสม คือ ประมาณ ๐.๕ ซม. ยาว ๑.๕ ซม.

๑.๕.๔ จัดหย่องให้อยู่ในแนวนอนบนหน้าซอ และตั้งฉากกับสายที่พาดอยู่

๑.๕.๕ เลือกหย่องได้ความยาวเหมาะสม ประมาณ ๑.๕ ซม. และความสูงประมาณ ๐.๕ ซม.

๑.๕.๖ สามารถเลือกและจัดหย่องเพื่อสีให้ได้คุณภาพเสียงที่ดีที่สุด

๑.๖ รัดอก

๑.๖.๑ วัสดุที่ใช้ทำรัดอกเหมาะสมโดยเมื่อสีเข้าออกต้องเป็นเสียงเดียวกัน

๑.๖.๒ ระยะของรัดอก ระหว่างคันทวนและสายซอประมาณ ๒.๐ ซม. และเมื่อสีเข้าออกต้องเป็นเสียงเดียวกัน

๑.๖.๓ บอกขอบบนของรตัดอกว่าอยู่ต่ำกว่าใต้บัวถูกต้อง คือประมาณ ๕.๐ ซม.

๑.๖.๔ พื้นและผิวรตัดอกได้ถูกต้อง

๑.๖.๕ ผูกเงื่อนผูกซุงที่คล้องสายใต้กระบอกขอ

๑.๗ คันชัก

๑.๗.๑ ทางม้า ไม่หย่อน

๑.๗.๒ มีจำนวนทางม้า ไม่น้อยกว่า 200 เส้น จากการสำรวจขนาดด้วยสายตา

๑.๗.๓ ทางม้ามียางสนพอเพียง ทดสอบด้วยการฟังคุณภาพเสียง

๒. ทำนั่ง

นั่งพับเพียบ ลำตัวตรง

๓. ทำจับ แบ่งออกเป็นมือซ้ายและมือขวา

๓.๑ มือซ้ายจับคันทวนขอ โดยให้มืออยู่ใต้รตัดอก ต่ำกว่ารตัดอกประมาณ ๑ นิ้ว ให้คันทวนอยู่ชิดง่ามนิ้วระหว่างนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้ และวางกระบอกขออยู่บนหน้าขาซ้าย โดยให้คันทวนอยู่ในแนวตั้งตรง

๓.๒ มือขวา จับคันชักแบบ ๓ หยิบ วิธีจับแบบ ๓ หยิบ คือ มือขวาจับคันชักห่างจาก หมุดตรึงหางม้าในวงไม่เกินหนึ่งฝ่ามือ โดยใช้นิ้วหัวแม่มือ นิ้วชี้และนิ้วกลางจับก้านคันชัก และให้นิ้วหัวแม่มือพาดอยู่บนคันชัก นิ้วชี้และนิ้วกลางรองรับอยู่ด้านล่าง ส่วนนิ้วนางให้สอดเข้าไปในระหว่างก้านคันชักกับหางม้า นิ้วก้อยให้อยู่นอกหางม้า โดยเรียงลำดับกันให้สวยงาม

๔. วิธีการบรรเลง วิธีสีซอดังมีองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

๔.๑ การใช้คันชัก

๔.๑.๑ ใช้มือขวาไกวคันชัก แบบครึ่งซัดครึ่งแซน โดยใช้แขนและมือบังคับคันชักเข้าออกในแนวราบ ด้วยการตรึงหัวไหล่ไว้แต่ไม่ใช่เกร็ง

๔.๑.๒ สีให้มีเสียงดังสม่ำเสมอ

๔.๒ การใช้นิ้ว มือซ้ายทำให้เกิดเสียงดังต่อไปนี้

๔.๒.๑ ใช้นิ้วชี้ กลาง นาง หรือก้อยของมือซ้ายกดลงบนสายให้ถูกต้องตามระดับเสียงต่าง ๆ

๔.๒.๒ โไล่เสียงตามที่ต้องการด้วยการกดสายที่ละนิ้ว

๔.๓ ลักษณะการสีซอดัง

มีวิธีการปฏิบัติได้ ดังต่อไปนี้

๔.๓.๑ โไล่เสียงด้วยการกดสายที่ละนิ้ว ยกเว้นนิ้วก้อย จากต่ำไปหาสูง และจากสูงลงมาหาต่ำหนึ่งช่วงเสียง แต่ละเสียงมีความยาวเท่ากันในอัตราจังหวะซ้ำปานกลางและเร็ว

๔.๓.๒ โไล่เสียงโดยใช้นิ้วก้อยด้วยได้ ๙ เสียง แต่ละเสียงมีความยาวเท่ากันในอัตราจังหวะซ้ำ ปานกลาง และเร็ว

๔.๓.๓ สีเก็บ

๔.๓.๔ สะบัด

๔.๓.๕ นิ้วพรมเปิด

๔.๓.๖ นิ้วประ

๔.๓.๗ นิ้วพรมปิด

๔.๓.๘ ครั้น

๔.๓.๙ สีให้เสียงเบาลง หรือดังขึ้น

๔.๓.๑๐ สะอึก

๔.๓.๑๑ กิ่งเต็น (พรมจาว ๆ)

๔.๓.๑๒ การเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น เป็นคู่ ๔ และไล่ต่อไปได้อีก ๓ เสียง

๔.๓.๑๓ ควง

๔.๓.๑๔ แอ้ (เช่นขอสามสาย)

๔.๓.๑๕ ซยี่นิ้ว

๔.๓.๑๖ ขี้คันชัก

๔.๓.๑๗ สีแผ่ว

๔.๓.๑๘ สีตั้ง

๔.๓.๑๙ รูต

๔.๓.๒๐ การเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นเป็นคู่ ๕' หรือสูงขึ้นไปอีก และไล่ต่อไปได้อีก ๓ เสียง

๔.๓.๒๑ ลีรัว

- หมายเหตุ - คันชักรัว หมายถึง การใช้ส่วนปลายของคันชักเส้เข้าสีกอกสลับกันให้ถี่และเร็วที่สุด
- คันชักสะอึก หมายถึง การลื้คันชักเข้าหรือออกให้เสียงขาดเป็นตอน ๆ เริ่มจากช้า ๆ และเร็วขึ้นตามลำดับจนหมดคันชัก
 - ประ หมายถึง การสีสายเปล่า และใช้กกลางนิ้วของนิ้วกลางและเร็ว ๆ สลับกับสายเปล่า จะเกิดเป็นเสียงสูงขึ้นไปสลับกับเสียงเดิมถี่ ๆ
 - พรหม หมายถึง การใช้นิ้วใดนิ้วหนึ่งกดยึนเสียงไว้ แล้วใช้ปลายนิ้วถัดลงไปแตะถี่ ๆ ก็จะทำให้เกิดเสียงสูงขึ้นไปสลับกับเสียงเดิม
 - ครั้น
 - ควง หมายถึงการใช้เสียงนิ้วก้อยที่กดสายทึ่ม แล้วเปิดนิ้วไปสีสายเปล่าซึ่งเป็นสายเอกเสียงเดียวกัน

๕. ความแม่นยำของทำนองหลัก

๕.๑ ความแม่นยำของทำนองหลัก หมายถึง ถูกต้องตามทำนองเพลงของเครื่องสาย

๖. ความแม่นยำตามทางบรรเลงของแต่ละเครื่องมือ พร้อมทั้งแนวการดำเนินทำนองและจังหวะ

๖.๑ ความแม่นยำตามลักษณะการบรรเลงซอด้วง เป็นการประเมินความสามารถในการบรรเลงทางเพลงสำหรับซอด้วง ตามที่ได้ฝึกฝนกันมาจากครูดนตรี ทางเพลงเหล่านี้ถูกประดิษฐ์ขึ้นมาจากทำนองหลักของเครื่องสาย ให้เหมาะสมกับลักษณะและบทบาทของ

แต่ละเครื่องมือ ซึ่งจะผสมผสานกลวิธี หรือวิธีการบรรเลงต่าง ๆ ให้เหมาะสมในการบรรเลงเพลงตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาและวิชาชีพดนตรีไทยแต่ละชั้น อันอาจเป็นทางเพลงที่ครูผู้ใหญ่ทางดนตรีไทยได้ประดิษฐ์ขึ้นเป็นที่นิยมถ่ายทอดทางกันมา หรือเป็นทางที่ครูดนตรีไทยผู้ฝึกได้ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกปฏิบัติก็ได้

๖.๒ แนวการดำเนินทำนอง หมายถึง บรรเลงได้ถูกต้องตามความซ้ำเร็วของทำนองเพลง

๖.๓ ความแม่นยำของจังหวะ หมายถึงบรรเลงได้ถูกต้องตามจังหวะสามัญ และตรงกับจังหวะฉิ่ง

๗. คุณภาพเสียงและรสมือ

มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

๗.๑ คุณภาพเสียง

สีได้เสียงดังพอดี หนักแน่นชัดเจน ไม่เพี้ยน

๗.๒ รสมือ

มีความสามารถในการปฏิบัติ เพื่อบังคับให้เกิดเสียงซึ่งฟังแล้วก่อให้เกิดความไพเราะและเกิดความพอใจทั้งผู้ฟังและบรรเลง

๘. การแปลทำนอง หมายถึง ความสามารถในการประดิษฐ์ทำนองเพลงโดยยึดทำนองหลักเป็นแนวทางให้เกิดเป็นท่วงทำนองซึ่งเป็นทางของซอด้วงขึ้นได้หลายแบบ สำหรับเพลงบังคับหรือจำกัดทางนั้นก็สามารถบดแต่งทำนองได้บ้าง

๙. ความสามารถและสุนทรียะ หมายถึง ความสามารถของผู้บรรเลง ประกอบด้วยการเล่นเสียง เล่นจังหวะ เล่นทาง สามารถทำเป็นทำนองด้วยกลวิธีต่าง ๆ ของซอด้วงโดยเฉพาให้มีความหนักเบา ซ้ำ เร็ว เข้ากับจังหวะได้อย่างถูกต้อง สามารถสอดใส่อารมณ์เหมาะสมกับบทเพลงและตามหลักวิชา ทั้งเพลงบรรเลงทางหมู่และทางเดี่ยวจนเกิดเป็นความงามและความพึงพอใจ ทั้งฝ่ายผู้ฟังและผู้บรรเลง

เกณฑ์ประเมินการบรรเลงซอด้วง

๑. สำนวความพร้อมของเครื่องดนตรี
 - ๑.๑ กะโหลกซอด้วง
 - ๑.๑.๑ ไม่แตก
 - ๑.๑.๒ หน้ากะโหลกซอตั้งฉากกับแนวของลูกบิด
 - ๑.๒ หน้าซอ
 - ๑.๒.๑ หน้าซอไม่ชำรุดฉีกขาด
 - ๑.๒.๒ หน้าซอตั้งพองประมาณ โดยระบุมความตึงหย่อนได้
 - ๑.๓ สาย
 - ๑.๓.๑ มี ๒ สาย
 - ๑.๓.๒ ถูกต้องตามตำแหน่งของสายเอก สายทุ้ม
 - ๑.๓.๓ สายพาดอยู่บนหมอนและไม่สัมผัสกับขอบบนของกะโหลกซอ
 - ๑.๓.๔ ระยะห่างระหว่างสองสายบนหมอน ประมาณ ๐.๗ ซม.
 - ๑.๓.๕ เลือกชนิดของสายได้ ซึ่งสายควรเป็นใหม่
 - ๑.๓.๖ สายซอต้องไม่มียางสน
 - ๑.๓.๗ เปลี่ยนสายซอได้ถูกต้อง
 - ก. ถ้าเปลี่ยน ๒ สายจะต้องผูกสายทุ้ม ก่อนสายเอก และสายทุ้มอยู่ด้านใน สายเอกอยู่ด้านนอก
 - ข. ถ้าจะเปลี่ยนสายทุ้มสายเดียวต้องถอดสายเอกออกเสียก่อน โดยถอดจากที่คล้องสายใต้กะโหลกซอแล้วจึงทำการเปลี่ยนสายซอตามข้อ ก.
 - ๑.๓.๘ การสอดสายเข้ารูลูกบิดและพันสายถูกต้องโดยสายเอกพันกับลูกบิดล่างสายทุ้มพันกับลูกบิดบนแล้วพันสายทั้งสองออกไปทางปลายลูกบิด

ในทิศทางที่แยกออกจากกันเพื่อให้เกิดช่องว่างระหว่างสายทั้งคู่ปลาย
สายอีกด้านหนึ่งผูกเงื่อนผูกซุงแล้วคล้องกับที่คล้องสายใต้กะโหลกขอ
๑.๓.๙ ต่อสายที่ขาดได้ถูกต้อง และจัดปมที่ต่อให้อยู่ที่ใต้หมอน หรือเหนือórdอก

๑.๔ การเทียบเสียงซอู้

- ๑.๔.๑ ขณะเทียบเสียง ใช้มือขวาจับคันชักสีสายเปล่า มือซ้ายบิดลูกบิดปรับจนได้เสียงถูกต้อง
- ๑.๔.๒ สายทุ้มตั้งเสียงโด เท่าเสียงโดต่ำของขลุ่ยเพียงออหรือเครื่องมืออื่น ๆ ที่มีระดับเสียงเดียวกัน
- ๑.๔.๓ สายเอกตั้งเสียงซอล เท่าเสียงซอลต่ำของขลุ่ยเพียงออหรือเครื่องมืออื่นที่มีระดับเสียงเดียวกัน
- ๑.๔.๔ ขึ้นเสียงได้ใกล้เคียงเสียงขลุ่ยเพียงออโดยไม่ต้องฟังเสียงขลุ่ย
- ๑.๔.๕ ปรับเสียงซอที่เพี้ยนในขณะบรรเลงให้ตรงกับเครื่องดนตรีอื่นในวงได้
- ๑.๔.๖ ระบุเครื่องดนตรีในวงที่ระดับเสียงกับมาตรฐานของวง

๑.๕ หมอน

- ๑.๕.๑ หมอนอยู่ประมาณกลางหน้าซอ
- ๑.๕.๒ หมอนต้องตั้งฉากกับสายที่พาดอยู่
- ๑.๕.๓ บอกขนาดของหมอนถูกต้อง คือ เส้นผ่าศูนย์กลางของหมอนประมาณ ๑.๕ ยาวประมาณ ๒.๕ ซม.
- ๑.๕.๔ วางหมอนและจัดหมอนได้เหมาะสม คือให้อยู่ประมาณกลางหน้าซอ โดยให้สายซอพาดอยู่ข้างบนและตั้งฉากกับแนวยาวของหมอน
- ๑.๕.๕ เลือกหมอนได้ความยาวเหมาะสม ยาวประมาณ ๒.๕ ซม. และเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ ๑.๕ ซม.
- ๑.๕.๖ สามารถเลือกหมอนเพื่อสีให้ได้คุณภาพเสียงที่ดีที่สุด

๑.๖ รีดอก

๑.๖.๑ ทดสอบความเหมาะสมโดยการสีเข้าออกต้องเกิดเสียงเดียวกัน

๑.๖.๒ ระยะของรีดอก ระหว่างคันทวนและสายชอประมาณ ๒.๐ ซม.

๑.๖.๓ บอกขอบบนของรีดอกว่าอยู่ต่ำกว่าลูกแก้วใต้ลูกบิดสายเอกถูกต้อง คือประมาณ ๖.๐ ซม.

๑.๗ คันทวน

๑.๗.๑ หางม้า ไม่หย่อน

๑.๗.๒ มีจำนวนหางม้า ไม่น้อยกว่า ๒๕๐ เส้น จากการสำรวจขนาดด้วยสายตา

๑.๗.๓ หางม้ามียางสนพอเพียง ทดสอบด้วยการฟังคุณภาพเสียง

๒. ทำนั้ง นั้งพับเพียบ ลำตัวตรง

๓. ทำจับ

๓.๑ มือซ้ายจับคันทวนชอ โดยให้มืออยู่ใต้รีดอก ต่ำกว่ารีดอก ประมาณ ๑ นิ้ว ให้คันทวนอยู่ชิดง่ามนิ้วระหว่างนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้และวางกะโหลกชอที่โคนหรือกลางหน้าขาซ้าย และเอนคันทวนไปข้างหน้าเล็กน้อย

๓.๒ มือขวา จับคันทวนแบบ ๓ หยิบ วิธีจับแบบ ๓ หยิบ คือ มือขวาจับคันทวนห่างจากหมุดตรงหางม้าในช่วงไม่เกินหนึ่งฝ่ามือ โดยใช้นิ้วหัวแม่มือ นิ้วชี้และนิ้วกลางจับก้านคันทวน และให้นิ้วหัวแม่มือพาดอยู่บนคันทวน นิ้วชี้และนิ้วกลางรองรับอยู่ด้านล่าง ส่วนนิ้วนางให้สอดเข้าไปในระหว่างก้านคันทวนกับหางม้า นิ้วก้อยให้อยู่นอกหางม้า โดยเรียงลำดับกันให้สวยงาม

๔. วิธีการบรรเลง วิธีสีชออุ้มองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

๔.๑ การใช้คันทวน

๔.๑.๑ ใช้มือขวาไกวคันทวน แบบครึ่งข้อครึ่งแขน โดยใช้แขนละมือนับคันทวนเข้าออกในแนวราบ ด้วยการตรึงหัวไหล่ไว้แต่ไม่ใช่เกร็ง

๔.๑.๒ สี่ให้มีเสียงดังสม่ำเสมอ

๔.๒ การใช้นิ้ว มือซ้ายทำให้เกิดเสียงดังต่อไปนี้

๔.๒.๑ ใช้นิ้วชี้ กลาง นาง หรือก้อยของมือซ้ายกดลงบนสายให้ถูกต้องตามระดับเสียงต่าง ๆ

๔.๒.๒ ไล่เสียงตามที่ต้องการด้วยการกดสายที่ละนิ้ว

๔.๓ ลักษณะการสี่ซออยู่

มีวิธีการปฏิบัติได้ ดังต่อไปนี้

๔.๓.๑ ไล่เสียงด้วยการกดสายที่ละนิ้ว ยกเว้นนิ้วก้อย จากต่ำไปหาสูง และจากสูงลงมาหาต่ำ หนึ่งช่วงเสียง แต่ละเสียงมีความยาวเท่ากันในอัตราจังหวะช้าปานกลางและเร็ว

๔.๓.๒ ไล่เสียงโดยใช้นิ้วก้อยด้วยได้ ๑ เสียง แต่ละเสียงมีความยาวเท่ากันในอัตราจังหวะช้า ปานกลาง และเร็ว

๔.๓.๓ สี่เก็บ

๔.๓.๔ สะบัด

๔.๓.๕ นิ้วพรมเปิด

๔.๓.๖ นิ้วประ

๔.๓.๗ นิ้วพรมปิด

๔.๓.๘ ครั้น

๔.๓.๙ สี่ให้เสียงเบาลง หรือดังขึ้น

๔.๓.๑๐ สะอึก

๔.๓.๑๑ กุ้งเต้น (พรมจาว ๆ)

๔.๓.๑๒ การเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น เป็นคู่ ๔ และไล่ต่อไปได้อีก ๓ เสียง

๔.๓.๑๓ ควาง

๔.๓.๑๔ แอ้ (เช่นซอสามสาย)

๔.๓.๑๕ ขยี้นิ้ว

๔.๓.๑๖ ขยี้คันทัก

๔.๓.๑๗ สี่แผ่ว

๔.๓.๑๘ สี่ตั้ง

๔.๓.๑๙ รูด

๔.๓.๒๐ การเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นเป็นคู่ ๕ หรือสูงขึ้นไปอีก และไล่ต่อไปได้อีก ๓ เสียง

๔.๓.๒๑ สี่รัว

- หมายเหตุ
- คันทักรัว หมายถึง การใช้ส่วนปลายของคันทักสี่เข้าสือออกสลับกันให้ถี่และเร็วที่สุด
 - คันทักสะอึก หมายถึง การสี่ยี่คันทักเข้าหรือออกให้เสียงขาดเป็นตอน ๆ เริ่มจากช้า ๆ และเร็วขึ้นตามลำดับจนหมดคันทัก
 - ประ หมายถึง การสี่ยายเปล่า และใช้กลางนิ้วของนิ้วกลางแตะเร็ว ๆ สลับกับสี่ยายเปล่า จะเกิดเป็นเสียงสูงขึ้นไปสลับกับเสียงเดิมถี่ ๆ
 - พรหม หมายถึง การใช้นิ้วใดนิ้วหนึ่งกดยึนเสียงไว้ แล้วใช้สี่ยายนิ้วถัดลงไปแตะถี่ ๆ ก็จะเกิดเป็นเสียงสูงขึ้นไปสลับกับเสียงเดิม
 - ครั้น
 - คงหมายถึงการใช้เสียงนิ้วก้อยที่กดสายทึ่ม แล้วเปิดนิ้วไปสี่ยายเปล่า ซึ่งเป็นสี่ยายเอกเสียงเดียวกัน

๕. ความแม่นยำของทำนองหลัก

๕.๑ ความแม่นยำของทำนองหลัก หมายถึง ถูกต้องตามทำนองเพลงของเครื่องสาย

๖. ความแม่นยำตามทางบรรเลงของแต่ละเครื่องมือ พร้อมทั้งแนวการดำเนินทำนองและจังหวะ

๖.๑ ความแม่นยำตามลักษณะการบรรเลงซอด้วง เป็นการประเมินความสามารถ

ในการบรรเลงทางเพลงสำหรับซอด้วง ตามที่ได้ฝึกฝนกันมาจากครูดนตรีทางเพลงเหล่านี้ได้ถูกประดิษฐ์ขึ้นมาจากทำนองหลักของเครื่องสาย ให้เหมาะสมกับลักษณะของบทบาทของแต่ละเครื่องมือ ซึ่งจะผสมผสานกลวิธีหรือวิธีการบรรเลงต่าง ๆ ให้เหมาะสมในการบรรเลงเพลงตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาและวิชาชีพดนตรีไทยแต่ละชั้น อันอาจเป็นทางเพลงที่ครูผู้ใหญ่ทางดนตรีไทยได้ประดิษฐ์ขึ้นเป็นที่นิยมถ่ายทอดทางกันมา หรือเป็นการที่ครูดนตรีไทยผู้ฝึกได้ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกปฏิบัติก็ได้

๖.๒ แนวการดำเนินทำนอง หมายถึง บรรเลงได้ถูกต้องตามความซ้ำเร็วของทำนองเพลง

๖.๓ ความแม่นยำของจังหวะ หมายถึง บรรเลงได้ถูกต้องตามจังหวะสามัญ และตรงกับจังหวะฉิ่ง

๗. คุณภาพเสียงและรสมือ มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

๗.๑ คุณภาพเสียง

สีได้เสียงดังพอดี หนักแน่นชัดเจน ไม่เพี้ยน

๗.๒ รสมือ

มีความสามารถในการปฏิบัติ เพื่อบังคับให้เกิดเสียงซึ่งฟังแล้วก่อให้เกิดความไพเราะและเกิดความพอใจทั้งผู้ฟังและบรรเลง

๘. การแปลทำนอง หมายถึง ความสามารถในการประดิษฐ์ทำนองเพลงโดยยึดทำนองหลักเป็นแนวทางให้เกิดเป็นท่วงทำนองซึ่งเป็นทางของซออู้ขึ้นได้หลายแบบสำหรับเพลงบังคับหรือจำกัดทางนั้นก็สมารถดัดแปลงทำนองได้บ้าง

๙. ความสามารถและสุนทรีย์ หมายถึง ความสามารถของผู้บรรเลง ประกอบด้วย การแม่นยำ แม่นเสียง แม่นจังหวะ แม่นทาง สามารถทำเป็นทำนองด้วยกลวิธีต่าง ๆ ของซออู้โดยเฉพาะให้มีความหนักเบา ซ้ำ เร็ว เข้ากับจังหวะได้อย่างถูกต้องสามารถสอดใส่อารมณ์เหมาะสมกับบทเพลงและตามหลักวิชาทั้งเพลงบรรเลงทางหมู่และทางเดี่ยวจนเกิดเป็นความงามและความพึงพอใจ ทั้งฝ่ายผู้ฟังและผู้บรรเลง

เกณฑ์ประเมินการบรรเลงซอสามสาย

๑. สำนวจความพร้อมและปรับเครื่องดนตรี

๑.๑ กะโหลกซอ

๑.๑.๑ ไม่แตก

๑.๒.๑ หน้าซออยู่ในแนวขนานเดียวกับลูกบิด

๑.๒ หน้าหน้าซอ

๑.๒.๑ ไม่ชำรุดฉีกขาด

๑.๒.๒ หน้าหน้าซอตั้งพองประมาณ ระบุความตั้งหย่อนได้

๑.๓ ห้อยอง

๑.๓.๑ ต้องมีห้อยอง

๑.๓.๒ ห้อยองต้องตั้งตรงบนหน้าซอ

๑.๓.๓ ห้อยองอยู่ห่างจากหน้าซอด้านบนประมาณ ๑ ใน ๕

๑.๓.๔ ความสูงของห้อยองซอประมาณไม่เกิน ๒.๐ ซม.

๑.๓.๕ เลือกห้อยองได้ความเหมาะสม ให้มีระยะห่างระหว่างฐานทั้ง ๒ ข้าง
ประมาณ ๓.๐ ซม.

๑.๓.๖ จัดห้อยองอยู่ในแนวขนานบนหน้าซอ

๑.๔ ถ่วงหน้า

๑.๔.๑ มีถ่วงหน้าติดอยู่หน้าซอ

๑.๔.๒ มีถ่วงหน้าติดอยู่บนหน้าซอถูกต้องตามตำแหน่ง คือด้านสายเอก

๑.๔.๓ ติดถ่วงหน้าในจุดที่กำหนดได้

๑.๔.๔ เลือกตำแหน่งการติดถ่วงหน้าได้เหมาะสมโดยสีสายเปล่าได้เสียงที่
โปร่งใสและกังวาน

๑.๔.๕ เลือกถ่วงหน้าที่มีน้ำหนักได้เหมาะสม ที่ให้เสียงมีคุณภาพ

๑.๕ ริดดอก

- ๑.๕.๑ บอกราคาความหนาของริดดอกขอได้ถูกต้อง คือประมาณ ๒.๐ ซม.
- ๑.๕.๒ ริดดอกพันแนบกับคันทวน
- ๑.๕.๓ ระยะระหว่างริดดอกกับหย่องอยู่ระหว่าง ๔๐-๔๕ ซม.
- ๑.๕.๔ พันริดดอกได้เหมาะสมตามตำแหน่งและคุณภาพเสียง

๑.๖ สาย

- ๑.๖.๑ มีครบ ๓ สาย
- ๑.๖.๒ อยู่ถูกต้องตามตำแหน่ง เอก กลาง ทุ่ม (สาย ๑, ๒, ๓ หรือ เอกทุ่ม)
- ๑.๖.๓ สายพาดอยู่บนหย่อง
- ๑.๖.๔ จัดระยะระหว่างสายบนหย่องได้ถูกต้อง
- ๑.๖.๕ สายซอตั้งแต่บริเวณใต้ริดดอกลงมาต้องสะอาด สังกัดได้เมื่อใช้นิ้วสัมผัสจะไม่รู้สึกเหนียวมือ
- ๑.๖.๖ จัดตำแหน่ง ขึ้นหย่อง แล้วขึ้นสายซอให้ตึงโดยพาดบนหย่องได้ถูกต้องตำแหน่ง
- ๑.๖.๗ เปลี่ยนสายซอได้ถูกต้อง ถ้าเปลี่ยนทุกสายต้องเริ่มจากสายกลาง สายทุ่ม แล้วจึงเป็นสายเอก
- ๑.๖.๘ ต่อสายซอที่ขาดได้ถูกต้อง และจัดปมที่ต่อให้อยู่ที่ใต้หย่อง
- ๑.๖.๙ ร้อยสายด้านบนเข้าลูกบิดถูกต้อง ด้านล่างผูกเงื่อนชนิดเงื่อนเป็น และคล้องเข้าหวดพราหมณ์ และบิดลูกบิดเพื่อขึ้นเสียงได้ถูกต้อง

๑.๗ คันทัก

- ๑.๗.๑ หางม้าไม่หย่อน
- ๑.๗.๒ มีจำนวนหางม้าประมาณ ๓๐๐ ถึง ๓๕๐ เส้น (จากการสำรวจขนาดด้วยสายตา)
- ๑.๗.๓ หางม้ามียางสนพอเพียง ทดสอบโดยการสีได้เสียงที่มีคุณภาพ

๑.๘ การตั้งและเทียบเสียง

๑.๘.๑ ขณะเทียบเสียงใช้มือขวาจับคันทันชักสี่สายเปล่า มือซ้ายบิดลูกบิดปรับจนได้เสียงถูกต้อง

๑.๘.๒ การตั้งเสียงขอสามสาย แต่ละสายเสียงจะห่างกันเป็นคู่ ๔ ดังนี้

สายเอก	ต้องตั้งให้ตรงกับเสียงซอลต่ำ
สายกลาง	ตรงกับเสียง เรต่ำ
สายทุ้ม	ตรงกับเสียง ลา

ทั้งนี้โดยเทียบกับเสียงขลุ่ยเพียงออ

๑.๘.๓ ขึ้นเสียงได้ใกล้เคียงเสียงขลุ่ยเพียงออโดยไม่ต้องฟังเสียงขลุ่ย

๑.๙ หมวดพราหมณ์

๑.๙.๑ เปลี่ยนหมวดพราหมณ์ที่ขาดได้โดยเลือกใช้สายเอกแต่อาจไม่สมบูรณ์

๑.๙.๒ เปลี่ยนหมวดพราหมณ์ที่ขาดได้อย่างสมบูรณ์ และเรียบร้อย

๑.๙.๓ แก้ไขสถานการณ์ กรณีที่ขาดแคลนวัสดุสำหรับการทำหมวดพราหมณ์ได้

๑.๑๐ ทำซอ

๑.๑๐.๑ ปรับทำซอที่เกิดจากการตั้งของสาย (ไม่ว่าจะเป็นกรณี ซอแอ่นหน้าหรือเอียง) ให้อยู่ในสภาพที่ตรง

๒. ทำนั้ง มีลัก ๒ ลักษณะ

๒.๑ นั้งพับเพียบยึดตัวตรง

๒.๒ นั้งคุกเข่า ในลักษณะที่ขาและเท้าแนบกันวางราบไปกับพื้น ก้นวางลงไปบนฝ่าเท้าทั้งสอง ยึดตัวตรง

๓. ทำจับ ประกอบด้วย

๓.๓.๑ การตั้งซอ

๓.๓.๒ การจับข้อ

๓.๓.๓ การจับคันทัก

การตั้งข้อ จัดให้ปลายเท้าข้อ ปักอยู่กับพื้นข้างหน้าเอียงไปทางด้านซ้ายของผู้บรรเลง ในขณะที่ห่างจากเข้าข้างซ้ายพอประมาณ โดยหันหน้าข้อออกไปด้านหน้าตรง ๆ กะโหลกข้ออยู่ตรงกันกับเข้าซ้าย และลูกบิดของสายท่อมอยู่ที่ประมาณระดับหูตรงกับแนวหูทั้งสองข้าง

การจับข้อ การจับข้อสามสายมีศัพท์เฉพาะเรียกว่า "การคอนข้อ" มีวิธีการดังนี้ หันฝ่ามือซ้ายไปทางด้านหน้า จัดให้ทวนกลางของข้อ ที่ตำแหน่งต่ำกว่ารัดอกเล็กน้อย พาดอยู่ที่ระหว่งนิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ ตรงตำแหน่งประมาณข้อที่ ๑ ของนิ้วหัวแม่มือและโคนนิ้วชี้ การจับข้อที่ถูกต้อง นิ้วก้อยจะสามารถปฏิบัติกับสายข้อได้ตามตำแหน่ง

การจับคันทัก จับคันทักอยู่ในแนวราบโดยหันให้ส่วนหางม้าอยู่ทางด้านผู้บรรเลงแล้วให้คันทักส่วนที่ติดกับด้านในของรัดหางม้าพาดอยู่บริเวณโคนนิ้วชี้มือขวา ใช้นิ้วหัวแม่มือและนิ้วกลางจะช่วยจับคันทักในลักษณะ ๓ หยิบ โดยนิ้วหัวแม่มือวางอยู่บนคันทัก นิ้วกลางช่วยรองรับคันทักไว้ สอดนิ้วนางแทรกเข้าไปอยู่ระหว่างก้านคันทักกับหางม้า และนิ้วก้อยอยู่นอกหางม้าทางด้านลำตัวของผู้บรรเลง

๔. วิธีสี่ขอสาย แบ่งออกเป็น

๔.๑ การใช้คันทัก

๔.๒ การใช้นิ้ว

๔.๓ ลักษณะการสี่

๔.๑ การใช้คันทัก

สี่โดยหงายมือในลักษณะตะแคงมือเล็กน้อย ส่วนใหญ่ใช้กล้ามเนื้อแขนบังคับการเคลื่อนไหวของข้อมือ ข้อศอก ให้แขนไกวไปตามแนวราบ คันทักต้องอยู่ในแนวระนาบด้วยระดับคงที่โดยตลอด

๔.๒ การใช้นิ้ว

สายเอก จะใช้นิ้วทั้ง ๔ กำหนดระดับเสียง

สายกลาง และสายทุ้ม จะใช้เพียงนิ้วชี้ นิ้วกลางและนิ้วนางเท่านั้น

การใช้นิ้วกำหนดระดับเสียงเป็นไปได้ ๒ ลักษณะดังนี้

๔.๒.๑ ใช้นิ้วบริเวณก้นหอย หรือมัดหวาย กดลงไปบนสาย เป็นการใช้นิ้วบังคับเสียงที่สายกลาง และสายทุ้ม

๔.๒.๒ ใช้นิ้วซุน คือไม่ใช้นิ้วกดบนสาย แต่เป็นการใช้ปลายนิ้วแทงไปทางด้านข้างของสายเอกเท่านั้น สามารถทำได้โดยนิ้วทุกนิ้ว จุดประสงค์เพื่อให้เสียงซอด้วง ไสซัดเจน และกังวานขึ้น

๔.๓ ลักษณะการสีซอสามสาย

ก. การสีไล่เสียงพื้นฐาน โดยเริ่มจากสายทุ้มเปล่าเรียงไปหาสายเอก ด้วยการใช้นิ้วบังคับเรียงไปตามลำดับชั้นของเสียงโดยไม่ใช้นิ้วก้อยจะได้เสียงรวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน ๑๐ เสียง จาก ลา ถึง โดสูง การเปลี่ยนจากสีสายหนึ่งไปอีกสายหนึ่ง ผู้บรรเลงต้องไกวหน้าซอเข้าหาคันทักให้สัมพันธ์กับสายที่ต้องการ

ข. การสีสายเปล่าพร้อมกันทั้งสองสาย หรือเรียกว่าเปิดซอ ซึ่งจะเกิดเสียงพร้อมกันเป็นเสียงคู่ ๔ คู่บนเกิดจากการสีสายเอก และสายกลาง คู่ล่างเกิดจากการสีสายกลางและสายทุ้ม เสียงที่เกิดจากทั้ง ๒ สายจะต้องดังเท่ากันและสม่ำเสมอตลอดคันทัก การสีเปลี่ยนคู่ทำได้โดยไกว หรือพลิกหน้าซอ เข้ามาหาคันทัก

วิธีการสีซอสามสาย มีดังต่อไปนี้

๔.๓.๑ การสีแบบไกวแปลไล่เสียงขึ้นลงด้วยการใช้คันทักออก และคันทักเข้า (คันทักเกิดคันทักดับ) โดยไม่ใช้นิ้วก้อยกดสายในอัตราจังหวะ ช้า ปานกลาง และเร็ว

๔.๓.๒ การสีไล่เสียงโดยใช้นิ้วก้อยกดสายด้วย ด้วยการชกคันทักออกและคันทักเข้า (คันทักเกิด คันทักดับ) ในอัตราจังหวะช้าปานกลางและเร็ว โดยได้เสียงสม่ำเสมอและสมบูรณ์

๔.๓.๓ การสีพร้อมกันทั้งสองสายเปล่าให้เกิดเสียงคู่สี่ล่าง และคู่สี่บน

๔.๓.๔ สีเก็บ

- ๔.๓.๕ นิ้วประ
- ๔.๓.๖ นิ้วพรหม
- ๔.๓.๗ สีให้เบาลงหรือดั่งขึ้น
- ๔.๓.๘ คันทักสายน้ำไหล
- ๔.๓.๙ นิ้วควง
- ๔.๓.๑๐ นิ้วรูต
- ๔.๓.๑๑ นิ้วซุน
- ๔.๓.๑๒ การใช้คันทักเข้าออก ๒ ถึง ๔ เสียง
- ๔.๓.๑๓ การใช้คันทักเข้าออกเกิด ๘ เสียง
- ๔.๓.๑๔ นิ้วแอ้
- ๔.๓.๑๕ การสีแบบขับไม้
- ๔.๓.๑๖ นิ้วครั้น
- ๔.๓.๑๗ การเลื่อนตำแหน่งนิ้วให้สูงขึ้นเป็นคู่สี่ และไล่เสียงต่อไปได้อีก ๓ เสียง
- ๔.๓.๑๘ คันทักงูเลื้อย
- ๔.๓.๑๙ เปิดชอ
- ๔.๓.๒๐ ชะงักชอ
- ๔.๓.๒๑ ชะงักคันทัก

๕. ความแม่นยำของทำนองหลัก

๕.๑ ความแม่นยำของทำนองหลักหมายถึง ถูกต้องตามทำนองเพลงของมโหรีก่อน
ที่มีการทำทางบรรเลงสำหรับซอสามสาย

**๖. ความแม่นยำตามทางบรรเลงของซอสามสาย พร้อมทั้งแนวการดำเนินทำนอง
และจังหวะ**

๖.๑ ความแม่นยำตามลักษณะการบรรเลงของซอสามสาย เป็นการประเมินความ
สามารถในการบรรเลงทางเพลงสำหรับซอสามสาย ตามที่ได้ฝึกฝนกันมาจาก
ครูดนตรีทางเพลงเหล่านี้ได้ถูกประดิษฐ์ขึ้นมาจากทำนองหลักของเครื่องสาย
ให้เหมาะสมกับลักษณะ และบทบาทของซอสามสาย ซึ่งจะผสมผสานกลวิธี

หรือ วิธีการบรรเลงต่าง ๆ ให้เหมาะสมในการบรรเลงเพลงตามเกณฑ์มาตรฐานวิชา และวิชาที่ดนตรีไทยแต่ละชั้นนี้อาจเป็นทางเพลงที่ครูผู้ใหญ่ทางดนตรีไทยได้ ประดิษฐ์ขึ้นเป็นที่นิยมถ่ายทอดทางกันหรือเป็นทางที่ครูดนตรีไทยผู้ฝึกประดิษฐ์ขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติได้

๖.๒ แนวการดำเนินทางทำนอง หมายถึง บรรเลงได้ถูกต้องตามความซ้ำเร็วของทำนองเพลง

๖.๓ ความแม่นยำของจังหวะ หมายถึง บรรเลงได้ถูกต้อง ตามจังหวะสามัญ และตรงกับ จังหวะฉิ่ง

๗. คุณภาพเสียง และระสมือ

ขึ้นอยู่กับ องค์ประกอบดังนี้

๗.๑ การเทียบเสียง

๗.๒ เสียงดังและกังวานชัดเจน

๗.๓ เสียง กลมกลืน รื่นหู

ทั้ง ๓ ประการเหล่านี้ เป็นไปได้โดย การคอนซอ การจับและการใช้คันชัก การใช้นิ้ว การไกวซอ ที่ถูกต้องเหมาะสม จึงทำให้เกิดเสียงที่มีคุณภาพ คือเสียงแน่น และเต็มเสียง เสียงที่มีคุณภาพของซอสามสาย เรียกว่า เสียงต้อ

๘. การแปลทำนอง

หมายถึง ความสามารถในการประดิษฐ์ทำนองเพลงโดยยึดทำนองหลัก เป็นแนวทางให้เกิด เป็นท่วงทำนองซึ่งเป็นทางของซอสามสายขึ้นได้หลายแบบ สำหรับเพลงบังคับหรือจำกัดทางนั้น ก็สามารถแต่งทำนองได้มาก

๙. ขีดความสามารถ และสุนทรีย์

หมายถึงความสามารถของผู้บรรเลง ประกอบด้วยการแม่นยำ แม่นเสียง แม่นจังหวะ แม่นทาง สามารถทำเป็นทำนองด้วยกลวิธีต่าง ๆ ของซอสามสายโดยเฉพาะ ให้มีหนักเบา ซ้ำ เร็ว เข้ากับจังหวะได้อย่างถูกต้อง สามารถสอดใส่อารมณ์เหมาะสมกับบทเพลงตามหลักวิชาและบทเพลงนั้นจนเกิดเป็นความงามและความพึงพอใจทั้งฝ่ายผู้ฟังและผู้บรรเลงทั้งนี้ทั้งเพลงบรรเลงทางหมู่ ทางเดี่ยว และการบรรเลงคลอการขับร้อง

เกณฑ์ประเมินการบรรเลงจะเข้

๑. การสำรวจความพร้อม และปรับเครื่องมื่อก่อนการบรรเลง

๑.๑ การวางเครื่องมือ

๑.๑.๑ ด้านหัวซึ่งเป็นส่วนที่มีกระพุง (กล่องเสียง) อยู่ทางด้านขวามือของผู้บรรเลง

๑.๑.๒ จะเข้ไม่โคลงเคลง และไม่โยก

๑.๒ สสำรวจจะเข้

๑.๒.๑ จะเข้ต้องไม่ร้าว หรือแตก

๑.๒.๒ ถ้าจะเข้ร้าว ต้องทดสอบว่าเสียงเสียหรือไม่

๑.๒.๓ ขาต้องไม่หลวมถ้าเป็นขาที่ไม่ได้ฝังไว้กับตัวจะเข้ แต่เป็นขาที่ขันด้วยน็อตหรือสกรู ต้องทดสอบดูว่าขาแน่นหรือไม่ และต้องทดสอบเสียง เพราะถ้าน็อตหรือสกรูหลวม เสียงจะเปลี่ยน หรือเกิดเสียงผิดปกติได้

๑.๒.๔ ลูกบิดอยู่ในสภาพสมบูรณ์

๑.๒.๕ จะเข้ไม่โคลงเคลง และไม่โยก

๑.๓ สาย

๑.๓.๑ สายครบ ๓ สาย

๑.๓.๒ สายอยู่ถูกตำแหน่งได้แก่ สายเอก สายทุ้ม (สายกลาง) และสายลวด โดยเรียงจากนอกเข้าหาตัวผู้บรรเลง เมื่อวางจะเข้ถูกตำแหน่งที่จะบรรเลง

๑.๓.๓ สายวางพาดอยู่ในร่องบนหย่อง และพาดอยู่บนแหวนที่วางอยู่บนโต๊ะอย่างถูกต้อง

๑.๓.๔ ระยะห่างระหว่างแต่ละสายถูกต้อง คือประมาณไม่เกิน ๑ ซม. และสายขนานกันโดยตลอด

- ๑.๓.๕ บอกลักษณะของวัสดุที่ทำสายได้ และบอกได้ว่าสายไหมดีเพราะมี
เกลียวทำให้ไม่ลื่นและสายเอ็นมีความลื่นมาก ซึ่งจะทำให้ผู้บรรเลง
รูกังหวะได้
- ๑.๓.๖ เทียบเสียงขลุ่ยถูกต้อง โดยเทียบกับเสียงของขลุ่ยเพียงออ ดังนี้
สายเอก เทียบกับเสียงโดต่ำ
สายทุ้ม เทียบกับเสียงซอลต่ำ คู่แปด ของซอลต่ำ
สายลวด เทียบกับเสียงโด ที่ต่ำเป็นคู่แปด ของสายเอก
- ๑.๓.๗ เลือกขนาดของสายเอก และสายทุ้มได้เหมาะสมกับธรรมชาติของ
จะเข้ตัวนั้นโดยเสียงที่เกิดจากการบรรเลงเหมาะสมกับธรรมชาติของ
จะเข้

๑.๔ หย่อง (ซุ่มหย่อง)

- ๑.๔.๑ มีหย่อง ตั้งตรง และตั้งได้ฉากขวางกับตัวจะเข้
- ๑.๔.๒ หย่องต้องรองรับสายสูงต่ำได้สัดส่วนกับตัวจะเข้ในลักษณะที่ถูกต้อง

๑.๕ นม

- ๑.๕.๑ มีนมครบ ๑๑ อัน
- ๑.๕.๒ นมเรียงถูกต้องตามขนาดและความสูงต่ำอย่างสัมพันธ์กับระดับเสียง
โดยนมอันที่สูงที่สุด (อันที่ ๑) อยู่ทางหางจะเข้
- ๑.๕.๓ สายต้องไม่สัมผัสกับสายของนม ซึ่งปกติควรอยู่สูงกว่าประมาณ ๒-๓ มม.
- ๑.๕.๔ บอกความรู้สึกของนมที่เป็นแอ่งมากจนอาจทำให้เสียงเสีย และดีไม่ได้
- ๑.๕.๕ ติดนมได้ถูกต้องตำแหน่งโดยเสียงไม่เพี้ยน
- ๑.๕.๖ ติดนมได้ถูกต้องตำแหน่ง ได้เสียงที่ใสกังวาน และไม่ทำให้ต้องออกแรง
ดีดมากเกินไป (จะเข้หนัก)
- ๑.๕.๗ เปรียบเทียบและบอกได้ว่าจะเข้ตัวใดเสียงดีกว่ากัน
- ๑.๕.๘ เลือกจะเข้ได้เหมาะสมในด้านคุณภาพเสียง และกำลังที่ใช้ดีด

๑.๖ โຕ้ะ

- ๑.๖.๑ อยู่ในรายนม บนโຕ้ะมีแหงอยู่
- ๑.๖.๒ แหงไม้อยู่ที่จุดนูน หรือจุดสูงที่สุดของโຕ้ะ
- ๑.๖.๓ โຕ้ะบริเวณที่สายผ่านไม่สึก และตรงจุดนูนสูงสุดไม่บุงหรือยุบลงไป เพราะสายกด หรือถูกกระแทก

๑.๗ แหง

- ๑.๗.๑ มีแหงรองรับสายจะเชืออยู่บนโຕ้ะ ๒ ชั้น คือรองรับสายเอกกับทุ้ม ๑ ชั้น และรองรับสายลวดอีก ๑ ชั้น
- ๑.๗.๒ สามารถปรับตำแหน่งของแหง หากจุดที่เสียงไพเราะจนได้เสียงที่มีคุณภาพเหมาะสม
- ๑.๗.๓ สามารถเลือกวัสดุทำแหง และตบแต่งเพื่อปรับปรุงคุณภาพของเสียงให้เหมาะสมได้

๑.๘ ไม่ดีด และเชือกพันไม้ดีด

- ๑.๘.๑ เมื่อพันเชือกแล้ว บอกได้ว่าความยาวของเชือกพันไม้ดีดเหมาะสม กับนิ้วผู้บรรเลงหรือไม่
- ๑.๘.๒ สามารถเลือกขนาดไม้ดีด และเชือกที่ใช้พันได้เหมาะสม โดยเมื่อพัน เชือกแล้ว และพร้อมที่จะดีด สัดส่วนของการใช้มือและนิ้วถูกต้องใน กระบวนการดีดจะเข้ คือมือจะโค้งสวยและอยู่ในลักษณะตามสบาย ไม่เกร็งมือจนต้องงอหลังมือเพราะไม้สั้นเกินไป หรือเหยียดนิ้วมือเกินไป เพราะไม้ดีดยาว
- ๑.๘.๓ พันไม้ดีดได้ถูกต้อง
 - ๑.๘.๓.๑ โดยจัดไม้ดีดพาดขวางตั้งฉากกับหลังนิ้วชี้ที่กลางกระดูกนิ้ว ท่อนที่ ๒ และหนีบเชือกพันไม้ดีดไว้ด้วยนิ้วชี้และนิ้วกลาง

- หรือ ใช้หัวกลางและนิ้วหัวแม่มือ จับไม้ตีดที่ตั้งไว้ โดยพาดไม้ ตีดไว้กับท่อนกลางของนิ้วชี้ก่อนที่จะพันเชือก
- ๑.๘.๓.๒ พันไม้จากบนลงล่างไขว้สลับกัน ๒ รอบ และพันคาดคออีก ๑-๒ รอบ แล้วขมวดหาง ๑ รอบ ก่อนดึงหางเชือกตาม เงื่อนไขเงื่อนไขกระชับ
- ๑.๘.๓.๓ เมื่อพันแล้ว และคว่ำมือกับพื้น ไม้ตีดจะตะแคงทำมุม ประมาณ ๔๕ องศากับแนวราบ
- ๑.๘.๓.๔ พันเชือกพันไม้ตีดได้แน่น โดยสังเกตได้ว่า เมื่อใช้นิ้วหัว แม่มือกดปลายไม้ตีด นิ้วชี้จะบิดตามแรงกด

๑.๙ การใส่ และขึ้นสาย

- ๑.๙.๑ สายจะเข้มี ๒ ลักษณะ การใส่สายจึงแตกต่างกัน ดังนี้
- ๑.๙.๑.๑ การใส่สายที่เป็นขด หรือกลุ่ม ต้องเริ่มต้นใส่จากทางลูก บิดขึ้นมาหาหลัก
- ๑.๙.๑.๒ การใส่สายที่เป็นเส้นเฉพาะสาย สามารถใส่ได้ ๒ แบบคือ จะเริ่มใส่ทางลูกบิด ตามวิธีที่ ๑ หรือจะเริ่มต้นใส่ด้วยการ ผูกปลายสายข้างหนึ่งไว้กับหลักก่อนก็ได้ แล้วจึงนำอีก ปลายไปที่ลูกบิด

รายละเอียดของวิธีการใส่มีดังนี้

วิธีที่ ๑ การเปลี่ยนสายโดยเริ่มต้นด้วยการร้อยสายเข้ารูที่ลูกบิด

ผูกปลายสายข้างหนึ่งกับหลักด้วยเงื่อนผูกซุง พาดสายบนโต๊ะ ผ่านนม ลอดและพาดต่อไปบนหย่อง ผ่านลงไปใบรางใหม่ ร้อยสายเข้ารูที่ลูกบิด ดึงสายจนตึง ก่อนหมุนลูกบิดลง (กรณีใช้มือซ้าย) ด้วยการให้สายพาดอยู่บนลูกบิด โดยให้พันทับ สายที่ไพล่พันออกมาจากรูที่ลูกบิด

๑.๙.๒ ขึ้นสายได้ถูกต้อง แล้วสายไม่รูด

๑.๙.๓ สายต้องขนานกันสม่ำเสมอทั้งสามสายตามร่องของหย่อง แต่ละสาย

ต้องไม่ชิดกัน โดยสายเอก และสายลวดต้องไม่หุ้มขอบของนมทุกอันเกินไป

๑.๙.๔ ระยะห่างของแต่ละสาย ประมาณไม่เกิน ๑ ซม.

๑.๑๐ การทดสอบและปรับเสียง

สามารถทดสอบได้ดังนี้

๑.๑๐.๑ ตั้งเสียงสายเปล่าทั้งสามสายได้ตรงเสียง

๑.๑๐.๒ ดัดสายเอกสายเปล่า เปรียบเทียบกับเมื่อกดสายทุ้มที่นมอันที่ ๓ ต้องเป็นเสียงเดียวกัน

๑.๑๐.๓ ดัดสายทุ้มสายเปล่า เปรียบเทียบกับเมื่อกดสายลวดที่นมอันที่ ๔ ต้องเป็นเสียงเดียวกัน

๑.๑๐.๔ ดัดสายเอกและสายลวดเปล่า ต้องได้เสียงเดียวกันกับเมื่อกดสายทุ้มที่นมอันที่ ๓

และถ้าพบว่าเสียงเร่เพี้ยนต่ำหรือสูงต้องทดสอบต่อไปเพราะมักจะเพี้ยนตั้งแต่นมอันที่ ๖ ขึ้นไปจนถึงนมอันที่ ๑๑ และจะเพี้ยนมากขึ้นไปตามลำดับ แสดงว่าโตะเคลื่อนเพราะนมติดกาวยู่

การทดสอบขั้นต่อไปมีดังนี้

๑.๑๐.๖ เมื่อกดที่บริเวณกึ่งกลางสาย (นมอันที่ 7) ซึ่งเป็นคู่หลักของสายกับสายเปล่าต้องได้เสียงเป็นคู่แปดของสายเปล่า

๑.๑๐.๗ สํารวจโตะ ถ้าคู่แปดเสียงเพี้ยนต่ำ ต้องขยับโตะไปทางซ้ายมือของเครื่อง (หางจะเข้) จนได้เสียงที่ถูกต้อง

๑.๑๐.๘ ถ้าเสียงยังไม่ดี ต้องสำรวจระดับนมว่าถูกต้องหรือไม่

๑.๑๐.๙ ถ้าทุกอย่างข้างต้นปกติ แต่เสียงยังไม่มีคุณภาพ ต้องสำรวจและปรับขนาดหรือตำแหน่งของแหน เพราะคุณภาพของเสียงจะขึ้นอยู่กับความสั้นทะเทือนของสายจากแหนที่หนุนอยู่

๒ ทำนั้ง

ปัจจุบันนิยมนั้ง ๒ ลักษณะ

๒.๑ แบบที่ ๑

๒.๑.๑ นั้งพับเพียบสองขาแนบชิดกัน ขาซ้ายทับขาขวา

๒.๑.๒ ลำตัวตรง ตัวเฉียงไปทางหางจะเข้ หรือทางซ้ายมือของผู้บรรเลง
ไม่ก้มหน้า

๒.๑.๓ เข่าขวาต้องเข้ามุมตรงรอยต่อระหว่างหัวกับหางจะเข้

๒.๒ แบบที่ ๒

๒.๒.๑ นั้งพับเพียบสองขาแนบชิดกัน ขาขวาทับขาซ้าย

๒.๒.๒ ลำตัวตรง ตัวเฉียงไปทางหางจะเข้ หรือทางซ้ายมือของผู้บรรเลง

๒.๒.๓ ผู้บรรเลงอาจใช้ปลายเท้าซ้ายเกี่ยวยึดขาจะเข้ที่อยู่ตรงมุมด้านใน
ของส่วนหัวของจะเข้ เป็นการบังคับมิให้ตัวจะเข้เลื่อนไถลหากนั้งติด
บนพื้นที่ลื่น

๓. ทำจับ

เมื่อพื้นไม้ดีดเรียบร้อยแล้วจะเริ่มจะบรรเลง

๓.๑ แขนและลำตัวต้องอยู่ในลักษณะตามสบายไม่เหยียดเกร็ง

๓.๒ มือซ้ายเป็นมือบังคับเสียงกดสายเพื่อติดให้เกิดเสียงด้วยปลายนิ้ว ดังนี้

๓.๒.๑ มืออยู่ในลักษณะหย่งนิ้ว ไม่เหยียดนิ้วมือตรง

๓.๒.๒ กดด้วยบริเวณท้องนิ้ว ห่างจากปลายนิ้วประมาณ ๑ ซม.

๓.๒.๓ กดสายทางด้านซ้ายของسابนม เพื่อให้เกิดเสียงตามต้องการ

๓.๒.๔ ปลายนิ้วหัวแม่มือแตะไว้ที่ขอบนอกของจะเข้เพื่อประคองไว้และเป็น
จุดยันให้มืออยู่ในระดับที่เหมาะสม ไม่ยกขึ้นลง หรือเลื่อนมือมากเกินไป
ความจำเป็น

๓.๒.๕ บังคับให้เกิดเสียงที่สายเอกและสายทุ้มเพียงสามนิ้ว คือไม่ใช้นิ้วก้อย
และนิ้วหัวแม่มือบังคับเสียง

- ๓.๒.๖ นิ้วทั้ง ๕ นิ้วมีโอกาสในการใช้ควบคุมเสียงที่สายลวด แล้วแต่กรณี
- ๓.๓ มือขวา เป็นมือที่ติดให้เกิดเสียง
- ๓.๓.๑ คว้ามือที่พื้นไม้ดีดอย่างเหมาะสมแล้วในลักษณะตะแคงมือออกด้านนอก เล็กน้อย โดยใช้สันมือทางด้านนิ้วก้อยวางเป็นจุดหลักในการบรรเลง ตรงจุดกึ่งกลางระหว่างโต๊ะกับนมอันที่ ๑๑
- ๓.๓.๒ นิ้วหัวแม่มือจะต้องเหยียดตรง ไม่ดันไม้ดีดด้วยการงอนิ้วหัวแม่มือ ส่วนนิ้วที่เหลือจะอยู่เรียงชิดกับนิ้วชี้เพื่อเป็นหลักหรือกำแพงให้กับ นิ้วชี้ได้พักในลักษณะเช่นนี้ไม้ดีดจะอยู่ในแนวตรงตลอดเวลา (ไม่เขี้ยวหรือ ควักสายระหว่างบรรเลง)

หมายเหตุ หนึ่ง ในกรณีที่ต้องบรรเลงเป็นช่วงเวลายาวหลาย ๆ ชั่วโมง ผู้บรรเลง อาจใช้นิ้วกลางช่วยนิ้วชี้ในการดีดได้

๔. วิธีการบรรเลง

ลักษณะการดีดจะเข้มีดังต่อไปนี้

๔.๑ ดีดไม้ออก ไม้เข้า

๔.๑.๑ การดีดสายเปล่า

๔.๑.๑.๑ ทดสอบโดยให้ดีดตั้งแต่ ๒ เสียงขึ้นไป ไม้ดีดต้องจับด้วย ไม้เข้าเสมอ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการใช้ไม้ดีดออกเข้าให้ ถูกต้องกับทำนองเพลง

๔.๑.๑.๒ นิ้วหน้ามือในการดีดออกและดีดเข้าต้องได้เสียงดังเท่ากัน

๔.๑.๒ การดีดกดสาย ชนิดดีดเรียงเสียง หรือไล่เสียงขึ้นลง

๔.๑.๒.๑ ตำแหน่งของนิ้วที่กดบนนมถูกต้อง คือ อยู่ชิดนมด้านซ้าย

๔.๑.๒.๒ ใช้นิ้วไล่เสียงตามตำแหน่งของนมทั้ง ๑๑ อันได้ถูกต้อง ตามหลักเกณฑ์

๔.๑.๒.๓ ดีดได้เสียงถูกต้อง

๔.๑.๒.๔ ตัดได้เสียงชัดเจน

๔.๑.๓ การตัดกตสลาย ชนิดข้ามเสียงในทำนองที่ง่าย

๔.๑.๓.๑ ตำแหน่งของนิ้วที่กดบนนมถูกต้อง

๔.๑.๓.๒ ใช้นิ้วได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์

๔.๑.๓.๓ ตัดได้เสียงถูกต้อง

๔.๑.๓.๔ ตัดได้เสียงชัดเจน

๔.๒ ตัดสลายลวดทิงนอย

การตัดสลายลวดทิงนอย มีหลักในการใช้นิ้วประกบกัน ระหว่าง นิ้วชี้ นิ้วกลาง หรือนิ้วนาง กับนิ้วหัวแม่มือ หรือนิ้วก้อย

๔.๒.๑ กดสลายลวดในการตัดเสียงทิงนอยด้วยนิ้วหัวแม่มือได้ถูกต้องตรงเสียงชัดเจน และดังเท่ากัน

๔.๒.๒ กดสลายลวดในการตัดเสียงทิงนอยด้วยนิ้วก้อยได้ถูกต้อง ตรงเสียงชัดเจน และดังเท่ากัน

๔.๓ ตัดเก็บ โดย

๔.๓.๑ ใช้นิ้วถูกต้อง

ถ้าทำนองไล่ไปทางเสียงต่ำต้องใช้นิ้วนางเสมอ

ถ้าทำนองไล่ไปทางเสียงสูงต้องใช้นิ้วชี้เสมอ

และเสียงซิดกันต้องใช้นิ้วที่ซิดกัน

๔.๓.๒ ตัดดังเท่ากันทั้งไม้เอกและไม้เข้า

๔.๓.๓ ตัดได้ความถี่สม่ำเสมอ ไม่โยยก

๔.๔ ตัดรัว

๔.๕ รูดสลายลวด

๔.๖ ตัดสะบัดเสียง โดย

ก) ตัดได้ชัดเจนทุกเสียง

ข) ตัดได้ครบเสียง

ค) ดีดสะบัดสองเสียง

แบ่งการประเมินการดีดสะบัดเสียง ๓ ลักษณะตามชั้นความสามารถ คือ

๔.๖.๑ ดีดสะบัดเสียงเดียว

๔.๖.๒ ดีดสะบัดสามเสียง

๔.๖.๓ ดีดสะบัดสองเสียง

๔.๗ ดีดควบเสียง (กระทบสาย ๒ สาย)

๔.๘ ดีดรูดกรอ

๔.๙ ดีดรูดนิ้ว รูดเสียง (ตีว หรือ แต่ว) ทุกสาย

๔.๑๐ ดีดได้เสียงสุดคล้ายเป่าปรีบของปี่ (ขอความเห็นจากที่ประชุมสัมมนา)

๔.๑๑ ดีดแล้วดับสายเอก

๔.๑๒ ดีดพร้อมดับสาย (มือขวาดีดสายเปล่าขึ้น มือซ้ายยกกดลงบางเสียงให้พอดี กับมือขวาดีด)

๔.๑๓ ดีดขยี้

๕. ความแม่นยำของทำนองหลัก

ยึดตามทำนองหลัก ซึ่งคือทำนองเนื้อแท้ของผู้ประพันธ์ที่ยังไม่ได้มีการแปลทำนอง

๖. ความแม่นยำตามลักษณะการดีดจะเข้ แนวการดำเนินทำนอง และจังหวะ

๖.๑ ความแม่นยำตามลักษณะการดีดจะเข้ เป็นการประเมินความสามารถในการ บรรเลงตามทางของจะเข้ตามที่ได้ฝึกฝนกันมาจากครูดนตรี ทางเพลงเหล่านี้ ได้ถูกประดิษฐ์ขึ้นมาจากทำนองหลักให้เหมาะสมกับลักษณะและบทบาทของ จะเข้ ซึ่งจะผสมผสานกลวิธีหรือ วิธีการบรรเลงต่าง ๆ ให้เหมาะสมในการ บรรเลงเพลงตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาและวิชาชีพดนตรีไทยแต่ละชั้น อันอาจ เป็นทางเพลงที่ครูผู้ใหญ่ทางดนตรีไทยได้ประดิษฐ์ขึ้นเป็นที่นิยมถ่ายทอด ทางกัน หรือเป็นทางที่ครูดนตรีไทยผู้ฝึกได้ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ฝึก ปฏิบัติก็ได้

๖.๒ แนวการดำเนินทางทำนอง หมายถึง บรรเลงได้ถูกต้องตามความซ้ำเร็วของ ทำนองเพลง

๖.๓ ความแม่นยำของจังหวะ หมายถึง บรรเลงได้ถูกต้อง ตามจังหวะสามัญ และ ตรงกับจังหวะฉิ่ง

๗. คุณภาพเสียงและรสมือ

๗.๑ คุณภาพเสียง

คุณภาพของเสียงต้องมีความชัดเจน โปร่งใส ไม่มีเสียงลักษณะอื่นใดเข้าเจือปน

๗.๒ รสมือ

หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติการต่อจะเข้ เพื่อบังคับให้เกิดเสียงที่ฟัง แล้วก่อให้เกิดความไพเราะ ซึ่งเกิดได้จากการได้ฝึกปฏิบัติมาโดยถูกต้องตาม ลำดับในการดำเนินทำนอง ซึ่งเหมาะสมกับการบรรเลงจะเข้

๘. การแปลทำนอง

หมายถึงความสามารถในการแจจแจงเนื้อทำนองเพลงโดยยึดเนื้อทำนองหลัก ของแต่ละเพลงเป็นแนวทางให้เกิดเป็นท่วงทำนองซึ่งเป็นทางของจะเข้โดยเฉพาะการ แปลทำนองนี้อาจทำให้เกิดทางจะเข้ขึ้นได้หลายทาง (ยกเว้นเพลงบังคับทาง)

๙. ขีดความสามารถและสุนทรีย์

หมายถึงความสามารถของผู้บรรเลง ซึ่งมีความแม่นยำในทุกด้าน เช่น แม่นนิ้ว แม่นเสียง แม่นจังหวะ แม่นทาง สามารถทำเป็นทำนองพร้อมด้วยกลวิธีต่าง ๆ ของ การดีดจะเข้โดยเฉพาะ ให้มีความหนักเบา ซ้ำเร็ว เข้าจังหวะได้อย่างถูกต้องสามารถ สอดใส่อารมณ์เหมาะสมกับบทเพลงตามหลักวิชาแลบทเพลงนั้น ๆ จนเกิดเป็นความ งามและความพึงพอใจ ทั้งฝ่ายผู้ฟังและผู้บรรเลง

เกณฑ์ประเมินการบรณลงชลุ่ย

๑. การสำรวจและปรับเครื่องดนตรีก่อนการบรณลงชลุ่ย
 - ๑.๑ ส่วนที่ทำให้เกิดการหักเหของลม (ตั้งแต่ส่วนบนของรูส่งลมจนถึงปากนกแก้ว) ไม่ปรากฏการชำรุด ดังนี้
 - ๑.๑.๑ วัสดุประกอบรูส่งลม (ดาก) ส่วนบนเสมอกับขอบส่วนบนของเลาชลุ่ย ส่วนล่างเสมอประมาณข้อ (ด้านบนของปากนกแก้ว)
 - ๑.๑.๒ ปากนกแก้ว
 - ๑.๑.๒.๑ ไม่ชำรุด แตก หรือ บิ่น
 - ๑.๑.๒.๒ ไม่อุดตัน หรือมีสิ่งกีดขวาง
 - ๑.๑.๒.๓ อยู่ตรงกับรูส่งลม
 - ๑.๑.๓ ทดสอบเป่าแล้ว ลมไม่รั่ว
 - ๑.๑.๓.๑ ไม่มีลมรั่วตามแนวรอบวัสดุประกอบรูส่งลมด้านบนและด้านล่าง
 - ๑.๑.๓.๒ ถ้ามีลมรั่วตามแนวรอบวัสดุประกอบรูส่งลม แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้โดยใช้วัสดุอุดชั่วคราว
 - ๑.๑.๓.๓ จำแนกลักษณะเสียงที่มีลมรั่วกับเสียงที่ไม่มีลมรั่วด้วยการสังเกต ทั้งนี้เสียงที่มีลมรั่วมักจะมีลักษณะเบาและมีเสียงลมแทรก
 - ๑.๒ เลาชลุ่ย
 - ๑.๒.๑ ไม่แตก
 - ๑.๒.๒ รูบังคับเสียงทั้ง ๘ รู ไม่อุดตัน หรือมีสิ่งกีดขวาง
 - ๑.๒.๓ ปลายล่างของเลาชลุ่ย และรูร้อยเชือก ไม่อุดตัน
 - ๑.๒.๔ ถ้ามีรูเยื่อต้องมีวัสดุปิดเรียบร้อย
 - ๑.๒.๔.๑ โดยปกติการเป่าทั่วไปต้องมีเทียน ขี้ผึ้ง กระดาษขาว หรือวัสดุอื่น ๆ ที่เหมาะสมปิดรู

- ๑.๒.๔.๒ สำหรับเสียงพิเศษต้องปิดด้วยเยื่อไม้ไผ่หรือเยื่อหัวหอม
- ๑.๒.๕ ปรับแต่งระดับเสียงของขลุ่ยทั้งเลาที่รูร้อยเชือก หรือที่ปากนกแก้ว หรือที่รูปิดเปิดเสียงให้เข้ากับระดับเสียงของเครื่องดนตรีที่ต้องการ
- ๑.๒.๖ แก๊วเสียงโตนเสียงหนึ่งทีเพี้ยน ด้วยการแต่งขนาดรูนิ้วปิดเปิดเสียง ทั้งกรณีเพี้ยนสูงและเพี้ยนต่ำ

๑.๓ การทดลองเป่า

- ๑.๓.๑ เป่านิ้วควงที่เสียงซอล โด และเสียงเร แต่ละเสียงต้องได้เสียงเดียวกัน
- ๑.๓.๒ เสียบแหบ (เสียงสูง) ใส่ชัดเจน
- ๑.๓.๓ เลือกขลุ่ยที่มีคุณภาพได้
 - ๑.๓.๓.๑ เลือกได้ขลุ่ยที่เป่าระบายลมแล้วกินลมน้อยที่สุดได้
 - ๑.๓.๓.๒ เลือกได้ขลุ่ยที่เป่าระบายลมกินลมน้อยที่สุดและเสียงโปร่งใส่ชัดเจนได้
 - ๑.๓.๓.๓ เลือกขลุ่ยที่เสียงไม่เพี้ยนได้

๒. ทำนั้ง นั้งพับเพียบ ลำตัวตรง ไม่ก้มหน้า

๓. ทำจับ

โดยประเพณีนิยมใช้มือขวาไว้ข้างบน และใช้หัวแม่มือค้ำเลาขลุ่ยบริเวณ รูนิ้วค้ำที่อยู่ด้านล่างของเลาขลุ่ย นิ้วชี้ นิ้วกลางและนิ้วนางอยู่ในลักษณะที่พร้อมที่ปิดรู บังคับเสียง (ซึ่งอยู่ด้านบนบนของเลาขลุ่ย) เรียงลงมาตามลำดับตั้งแต่รูที่อยู่บนสุด ถึงรูที่ สาม พร้อมทั้งใช้นิ้วก้อยประคองด้านข้างของเลาขลุ่ย

มือซ้ายจับเลาขลุ่ยส่วนล่างโดยใช้หัวแม่มือค้ำเลาขลุ่ยไว้ที่ด้านล่างของ เลาขลุ่ยและใช้นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง และนิ้วก้อยอยู่ในลักษณะที่พร้อมจะปิดรูบังคับ เสียงต่อจากนิ้วนางของมือขวาเรียงลงมาตามลำดับ จับเลาขลุ่ยแล้วให้แขนส่วนปลาย ทั้งขวาและซ้ายได้ฉากกับเลาขลุ่ยพอประมาณโดยไม่กางข้อศอก

ลักษณะการวางนิ้วทั้ง ๓ ของทั้งมือขวาและมือซ้าย ให้วางลักษณะขวาง

กับเลาขลุ่ย โดยนิ้วอยู่เหนือรูบังคับเสียงประมาณ ๑ นิ้วฟุต และใช้นิ้วบริเวณผิวหนัง ส่วนที่หนาใต้ปลายนิ้วมือเป็นส่วนที่ใช้ปิดเปิดรูบังคับเสียง

๔. วิธีการเป่าขลุ่ย

๔.๑ หลักการ เป่าอริมฝีปากบนและล่างจรดส่วนบนของรูส่งลม และจัดเลาขลุ่ยให้ตั้งได้มุมประมาณ ๔๕ องศากับลำตัว โดยทอดแขนไว้ข้างลำตัวพองาม (ไม่กางข้อศอกจนเกินงาม) และใช้วิธีเป่าระบายลมเป็นหลักในการดำเนินทำนองร่วมกับวิธีทำให้เกิดเสียงด้วยการเป่าลมเปล่าโดยใช้ลิ้นแตะบริเวณพื้นส่วนหน้า อุดช่องปากตัดลมให้เป็นช่วง ๆ ไปตามเสียงที่ต้องการและเป่าตอตลอดจนเสียงอื่น ๆ ที่เกิดจากการทำให้เสียงสั้น ยาว เบา แรง และหยุดเสียง กลวิธีการเป่าสามารถทำให้เกิดเสียงเรียบ เสียงตอต เสียงพรม เสียงครั้น เสียงโหย เสียงหวาน และเสียงปริบ เป็นต้น

๕. ความแม่นยำของทำนองหลัก

๕.๑ ความแม่นยำของทำนองหลัก หมายถึง ถูกต้องตามทำนองเพลงของเครื่องสาย ก่อนที่มีการทำทางบรรเลงสำหรับขลุ่ย

๖. ความแม่นยำตามลักษณะการเป่าขลุ่ย แนวการดำเนินทำนอง และจังหวะ

๖.๑ ความแม่นยำตามลักษณะการเป่าขลุ่ย เป็นการประเมินความสามารถในการบรรเลงตามทางของขลุ่ย ตามที่ได้ฝึกฝนกันมาจากครู ทางเพลงเหล่านี้ได้ถูกประดิษฐ์ขึ้นมาจากทำนองหลักได้เหมาะสมกับลักษณะและบทบาทของขลุ่ย ซึ่งจะผสมผสานกลวิธีหรือวิธีการบรรเลงต่าง ๆ ให้เหมาะสมในการบรรเลงเพลงตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาและวิชาชีพดนตรีไทยแต่ละชั้น อันอาจเป็นทางเพลงที่ครูผู้ใหญ่ทางดนตรีไทยได้ประดิษฐ์ขึ้นเป็นที่นิยมถ่ายทอดทางกันมา หรือเป็นทางที่ครูผู้สอนดนตรีไทยได้ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกปฏิบัติได้ ขลุ่ยมีหน้าที่ดำเนินทำนอง โดยบางครั้งช่วยนำวง กลวิธีของขลุ่ยในการดำเนินทำนองคือ เป่าพันด้วยวิธีเก็บ สอดแทรกไปกับทำนองเพลงซึ่งบรรเลง

- โดยเครื่องดนตรีชนิดอื่น สลับการการเป่าเป็นเสียงยาว ในลักษณะทอดลง (เป่าโหย) หรือขึ้น (เป่าหวน) ไปตามช่วงของทำนองเพลง อย่างเหมาะสม
- ๖.๒ แนวการดำเนินทำนอง หมายถึง บรรเลงได้ถูกต้องตามความซ้ำเร็วของ ทำนองเพลง
- ๖.๓ ความแม่นยำของจังหวะ หมายถึง บรรเลงได้ถูกต้องตามจังหวะสามัญ และ ตรงกับจังหวะฉิ่ง

๗. คุณภาพเสียงและรสมือ

๗.๑ คุณภาพเสียง

๗.๑.๑ ต้องมีความชัดเจน โปร่งใส ไม่มีเสียงลักษณะอื่นใดเข้าเจือปนทั้งใน ขอบเขตของกลุ่มเสียงแหบ (การเป่าด้วยลมแรงขึ้นทำให้เกิดเสียงสูง เป็นคู่แปด กับเสียงตรงที่เป่าด้วยลมปกติ) และกลุ่มเสียงปกติ

๗.๑.๒ เสียงไม่เพี้ยน

๗.๑.๓ คุณภาพเสียงจากการประคบลม

๗.๒ รสมือ คือ ฝีมือในการเป่าที่สามารถเป่าเสียงลักษณะต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน เช่น เสียงเรียบ เสียงตอด เสียงพรม เสียงครั้น เสียงโหย เสียงหวน เสียงปริบ เป็นต้น ทั้งนี้ทั้งส่วนเฉพาะของแต่ละลักษณะเสียง และ เมื่อเรียงร้อยเข้าด้วยกัน

๘. การแปลทำนอง

ขลุ่ยเป็นเครื่องเป่าในวงปี่พาทย์ เครื่องสายและมโหรี การบรรเลงจะช่วย เสริมความไพเราะของการบรรเลงรวมวง โดยยึดทำนองหลักของแต่ละเพลงให้เกิดทำนองซึ่งเป็นทางของขลุ่ยโดยเฉพาะ การแปลทำนองนี้อาจจะทำให้เกิดทางขลุ่ยได้ หลายทาง (ยกเว้นเพลงบังคับทาง)

๙. ซีดความสามารถและสุนทรีย์

หมายถึง ความสามารถของผู้บรรเลง ซึ่งมีความแม่นยำในทุกด้าน เช่น แม่นิ้ว แม่นเสียง แม่นจังหวะ แม่นทาง สามารถทำเป็นทำนองพร้อมด้วยกลวิธีต่าง ๆ ของการเป่าขลุ่ยโดยเฉพาะ ให้มีความหนักเบา โหยหวน ช้า เร็ว เข้าจังหวะได้อย่างถูกต้องสามารถสอดใส่อารมณ์เหมาะสมกับบทเพลงตามหลักวิชาและบทเพลงนั้น ๆ จนเกิดเป็นความงามและความพึงพอใจ ทั้งฝ่ายผู้ฟังและผู้บรรเลง

หมายเหตุ การเป่าขลุ่ย สามารถเป่าได้มากกว่า ๑๑ เสียง แต่ในการบรรเลงไม่นิยมเป่าเกินเสียง ฟา สูง เพราะจะทำให้สำนวนเพลงไม่น่าฟัง

เกณฑ์ประเมินการบรรเลงโทนโหรี

๑. การสำรวจความพร้อมและปรับเครื่องดนตรีก่อนการบรรเลง

๑.๑ เลือกโทนโหรีได้ถูกต้อง

๑.๒ สภาพของหนังหน้าโตน ไม่ชำรุด ไม่แตก

๑.๓ ความตึงของหนังหน้าโตน อยู่ในสภาพที่ดีแล้วดังกังวาน

๑.๔ ดึงสายเร่งเสียงให้หนังหน้ากลอง (โตนโหรี) ดึงจนได้เสียงที่เหมาะสม

๒. ทำนอง

หนังขัดสมาธิ หรือพับเปียบ (ซ้ายทับขวา) ลำตัวตรง ให้ตัวโตนวางอยู่บนตัก ลักษณะเฉียงกับลำตัว โดยให้ส่วนของปากลำโพงอยู่ด้านซ้ายของผู้ตี

๓. หลักการตี

ใช้มือขวาตีให้เกิดเสียง ใช้มือซ้ายประคองและบังคับเสียงที่ปากลำโพง โดยมือขวา ตีด้วยบริเวณส่วนกลางของฝ่ามือ เริ่มจากบริเวณโคนนิ้วทั้งสี่ (ชี้ กลาง นาง ก้อย) เรียงชิดติดกัน จนถึงส่วนปลายของอุ้งมือ ด้วยวิธีการกดฝ่ามือลง บริเวณกลางหนังหน้าโตน ให้ไกลไปด้านหน้า ในลักษณะกึ่งกดกึ่งถัดมือมือซ้าย ทำหน้าที่ในการบังคับเสียง ด้วยการใช้อุ้งมือเปิดและปิดที่บริเวณปากลำโพงของโตน พร้อมกันนั้นช่วยพยุงและประคองตัวโตนไว้ด้วย

๔. วิธีการตีโตน

จากหลักการตี ก่อให้เกิดวิธีและเสียงโตนดังนี้

เสียงโตนมี ๓ เสียง คือ เสียงท้ม จังหวะ และละ ทั้งสามเสียงนั้น ใช้มือขวาตีในลักษณะดังนี้

๔.๑ เสียงท้ม คือการตีด้วยมือขวา ลงที่หน้าหนังโตน ดีแล้วยกมือขึ้นทันที เพื่อให้เสียงดังกังวาน

๔.๒ เสียงจังหวะ คือการตีด้วยปลายนิ้วชี้มือขวาตีลงบริเวณส่วนริมของหนังหน้าโตน (บริเวณชิดขอบของหน้าโตน) พร้อมกับใช้มือซ้ายบังคับเสียงด้วยการใช้อุ้งมือปิดปากลำโพงให้สนิท เมื่อตีลงแล้วจะยกมือขึ้นทันทีเพื่อให้เสียงกังวาน

๔.๓ เสียงตะ คือการตีด้วยมือขวาตีลงที่หน้าหน้าโทน คล้ายเสียงท้ม แต่เสียง ตะตีแล้วต้องห้ามเสียงโดยการกดแนบมือกับหน้าหน้าโทน

๕. ความแม่นยำและถูกต้องของหน้าทับ

๕.๑ ผู้ตีสองคนต้องตีให้ถูกต้องตามหน้าทับที่ใช้กำกับบทเพลง ซึ่งได้แก่

๕.๑.๑ หน้าทับปรบไก่ ทุกอัตรา

๕.๑.๒ หน้าทับสองไม้ ทุกอัตรา

๕.๑.๓ หน้าทับพิเศษ หรือหน้าทับเฉพาะที่ใช้กับเพลงบางเพลง เช่น หน้าทับลาว พม่า แยก มอญ เขมร เป็นต้น

๕.๒ เริ่มต้นเข้าเพลงได้ถูกต้อง โดยไม่คร่อมจังหวะหน้าทับ

๕.๓ ดำเนินต่อเนื่องไปโดยไม่คร่อมจังหวะหน้าทับและทำนองเพลง

๖. รสมือและคุณภาพเสียง

๖.๑ คือการตีที่ได้เสียงถูกต้อง ชัดเจน หนักแน่น ด้วยความดั่งที่เหมาะสมกับ ทำนองเพลงและน้ำหนักเสียงที่เสมอกันกับรำมะนา

๗. การแปลทำนอง

หมายถึงวิธีการตีโทน ที่ประดิษฐ์ ตบแต่ง หรือพลิกแพลงมือเพิ่มขึ้นจากเดิม โดยยึดมือพื้นฐานของแต่ละหน้าทับเป็นหลัก ซึ่งมีลักษณะเฉพาะของโทนมโหรีเพื่อให้เข้ากับทำนองเพลงได้อย่างเหมาะสมกลมกลืน

๘. ขีดความสามารถ

๘.๑ สามารถพลิกเพลงการตีหน้าทับให้สัมพันธ์กับท่วงทำนองเพลงได้อย่างเหมาะสม โดยไม่เสียจังหวะและความหมายของเพลง

๘.๒ ช่วยประคับประคองให้แนวการบรรเลงเป็นไปด้วยดีโดยตลอด

๘.๓ ช่วยเสริมให้การบรรเลงกลมกลืน และมีรสชาติทั้งฝ่ายผู้ฟังและผู้บรรเลง

๘.๔ เนื่องด้วยต้องตีร่วมกับรำมะนาดังนั้นทั้งคู่จะต้องตีให้สัมพันธ์กันด้วยระดับเสียงที่กลมกลืนกัน ตลอดจนมีความสามารถเท่าทันกันในการตีพลิกแพลงร่วมกัน เพื่อเพิ่มความไพเราะสนุกสนานตามสมควร

เกณฑ์ประเมินการบรรเลงรำมะนาโหรี

๑. การสำรวจความพร้อมและปรับเครื่องดนตรีก่อนบรรเลง

๑.๑ การเลือกรำมะนาโหรีได้ถูกต้อง

๑.๒ สภาพของหนังหน้ารำมะนา อยู่ในสภาพที่ไม่ชำรุด ไม่แตก

๑.๓ ความตึงของหนังหน้ารำมะนา อยู่ในสภาพที่เมื่อตีแล้วดังกังวาน

๑.๔ ใส่สนับให้หนังหน้ารำมะนาตึง จนได้เสียงที่เหมาะสม

๒. ทำนอง

นั่งขัดสมาธิ หรือพับเพียบ ลำตัวตรง ให้รำมะนาอยู่บนส่วนกลางของต้นขาซ้าย

๓. หลักการตี

ตีด้วยมือขวาทำให้เกิดเสียง และใช้มือซ้ายประคองตัวรำมะนา โดย

- มือขวา ตีด้วยฝ่ามือ ตั้งแต่โคนนิ้วทั้งสี่ที่เรียงชิดติดกัน จนถึงปลานิ้ว ตีลงที่หนังหน้ารำมะนาให้ปลายนิ้วทั้งสี่ชี้ตรงไปยังศูนย์กลางของหน้าหนัง
- มือซ้าย ใช้ประคองตัวรำมะนาให้หันหน้าออกจับมือผู้ตี อาจจะตรงหรือเฉียงเล็กน้อยก็ได้

๔. วิธีตีรำมะนา

จากหลักการตี ก่อให้เกิดวิธีตีรำมะนาและเสียง ดังนี้

๔.๑ เสียงตึง คือการตีด้วยมือขวา ลงที่หนังหน้ารำมะนา ตีแล้วยกมือขึ้นทันที เพื่อให้เสียงดังกังวาน

๔.๒ เสียงจ๊ะ คือการตีด้วยมือขวา โดยให้นิ้วทั้งห้าแยกออกจากกัน ตีลงบริเวณกึ่งกลางหน้าหนัง ใช้กำลังพอประมาณดีแล้วห้ามเสียงโดยการแนบ

๕. ความแม่นยำและถูกต้องของหนังหน้าทับ

๕.๑ ผู้ตีทั้งสองคนต้องตีให้ถูกต้องตามหน้าทับที่ใช้กับบทเพลง ซึ่งได้แก่

๕.๑.๑ หน้าทับปรบไป่ ทุกอัตรา

๕.๑.๒ หน้าทับสองไม้ ทุกอัตรา

๕.๑.๓ หน้าทับพิเศษ หรือหน้าทับเฉพาะที่ใช้กับเพลงบางเพลง เช่น หน้าทับลาว หน้าทับพม่า หน้าทับแขก หน้าทับเขมร เป็นต้น

๕.๒ เริ่มต้นเข้าเพลงได้ถูกต้อง โดยไม่คร่อมเพลงหรือคร่อมจังหวะ

๕.๓ ดำเนินต่อเนื่องไปได้โดยไม่คร่อมจังหวะหน้าทับและทำนองเพลง

๖. คุณภาพเสียงและรสนิยม

คือการตีให้ได้เสียงถูกต้อง ชัดเจน หนักแน่น ด้วยความดังที่เหมาะสมกับ ทำนองเพลงและน้ำหนักเสียงที่เสมอกันกับโทนมโหรี

๗. การแปลทำนอง

หมายถึงวิธีการตีของรำมะนา ที่ประดิษฐ์ ตบแต่ง หรือพลิกแพลงมือเพิ่มขึ้น จากเดิมโดยยึดมือพื้นฐานของแต่ละหน้าทับเป็นหลัก ซึ่งมีลักษณะเฉพาะของ รำมะนา เพื่อให้เข้ากับท่วงทำนองเพลงได้อย่างเหมาะสมกลมกลืน

๘. ขีดความสามารถและสุนทรีย์

๘.๑ สามารถพลิกแพลงการตีหน้าทับให้สัมพันธ์กับท่วงทำนองเพลงได้อย่าง เหมาะสม โดยไม่เสียจังหวะและความหมายของเพลง

๘.๒ ช่วยประดับประดาองให้แนวการบรรเลงเป็นไปด้วยดีโดยตลอด

๘.๓ ช่วยเสริมให้แนวการบรรเลงกลมกลืน มีรสชาติ ทั้งฝ่ายผู้ฟังและผู้บรรเลง

๘.๔ เนื่องด้วยต้องตีร่วมกันโทนมโหรี ดังนั้นทั้งคู่จะต้องตีสัมพันธ์กัน ด้วยระดับ

เสียงที่กลมกลืนกัน ตลอดจนมีความสามารถเท่าเทียมกันในการตีพลิกแพลง ร่วมกันเพื่อเพิ่มความไพเราะและสนุกสนานตามสมควร

โทน-ร่ามะนา (มโหรี)

เนื่องด้วยปัจจุบันนิยมใช้คนเดียวตีโทน และร่ามะนา การประหมื่นในหัวข้อต่าง ๆ จะคล้ายกันกับการตีแยกคน ยกเว้น

๑. ทำนั้ง ผู้ตีจะนั่งขัดสมาธิหรือนั่งพับเพียบ ใช้มือซ้ายตีร่ามะนา โดยให้ตัวระมะนาตั้งอยู่บนขาซ้ายเฉียงลำตัวร่ามะนาเล็กน้อย ส่วนโทนใช้ตีด้วยมือขวา โดยให้โทนตั้งอยู่บนหน้าตัก ให้ปลายโทนหันมาทางซ้ายและหน้าโทนอยู่ทางขวาของผู้ตี

๒. หลักการตี

มือขวา ตีด้วยบริเวณส่วนกลางของฝ่ามือ เริ่มจากโคนนิ้วทั้งสี่ที่เรียงชิดติดกันจนถึงส่วนปลายของอุ้งมือ ด้วยวิธีการกดฝ่ามือลงบริเวณกลางหนึ่งหน้าโทน และให้ไกลไปด้านหน้าในลักษณะกึ่งกดกึ่งถัดจะได้เสียง "ท่ม" อีกอย่างหนึ่งตีด้วยการใช้ปลายนิ้วชี้ตีลงบริเวณริมขอบโทนหรือขอบหน้าหนึ่ง จะได้เสียง "จ้ง"

มือซ้าย ตีด้วยบริเวณโคนนิ้วทั้งสี่จนถึงปลายนิ้ว ลงที่หนึ่งหน้าร่ามะนา และใช้โคนอุ้งมือบังคับหรือพุงตัวร่ามะนาไว้ สำหรับมือซ้ายที่ตีร่ามะนา จะได้เสียง "ติง" กับ "จ๊ะ"

เกณฑ์ประเมินการขับร้องเพลงไทย

๑. ทำนอง

๑.๑ นิ่งพับเพียบ

๑.๒ ไม่ทำแขน มือทั้งสองประสานวางอยู่บนหน้าตัก

๑.๓ ลำตัวตรง

๑.๔ มีสมาธิ อยู่ในอาการสำรวม ขณะร้องไม่หลุกหลิกไม่เหวี่ยงซ้ายแลขวา หรือ
ชายตาไปมา

๑.๕ ไม่ใช่เท้าหรือมือเคาะจังหวะอย่างเปิดเผย

๒. วิธีการขับร้อง

พื้นฐานการขับร้องเพลงไทย คือการเอื้อนเดินทำนองสลับกับการร้องถ้อยคำ
องค์ประกอบของวิธีการขับร้อง ได้แก่

๒.๑ ถ้อยคำ

๒.๒ การเปล่งเสียง

๒.๓ การหายใจ

๒.๔ จังหวะ

๒.๑ ถ้อยคำ

หมายถึงผู้ขับร้อง จะต้องร้องให้ชัดเจน ตามบทประพันธ์ แบ่งถ้อยคำในแต่ละ
ตอนได้ถูกต้องกับวิธีการขับร้อง การอ่านฉันทลักษณ์ รวมทั้ง คำควบกล้ำ ร, ล

๒.๑.๑ อ่านหรือท่องบทร้องตามเกณฑ์ได้ถูกต้อง

๒.๑.๑ อ่านหรือท่องบทร้องตามเกณฑ์โดยแบ่งได้ถูกต้องตามวรรคตอนของ
การประพันธ์ แต่คำควบกล้ำอาจยังออกเสียงได้ไม่สมบูรณ์

๒.๑.๓ อ่านหรือท่องบทร้อง ตามเกณฑ์ และหรือเพลงอื่น ๆ โดยแบ่งได้
ถูกต้องตามวรรคตอนของการประพันธ์รวมทั้งคำควบกล้ำและถูกต้อง
ตามจังหวะของเพลง

๒.๑.๔ อ่านทำนองเสนาะได้ถูกต้องตามลักษณะของโคลง ฉันท์ กาพย์ และกลอน

๒.๑.๕ ขับร้องโดยเน้นถ้อยคำได้เหมาะสมและบรรจงกล่าวคำร้องได้อย่างประณีต

๒.๒ การเปล่งเสียง

หมายถึง การออกเสียงจาก ลำคอ ทรวงอก ท้อง และนาสิกได้ถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ ไม่ออกเสียงเบา หรือดังจนเกินไป และการรักษาระดับเสียงได้คงที่ซึ่งหมายถึงเสียงไม่สูงหรือต่ำกว่าระดับเสียงดนตรีที่ต้องการ

๒.๒.๑ เปล่งเสียงไล่ระดับเสียงตามโน้ตสากล จาก โดต่ำ ถึงโดสูงลงหาต่ำ โดยไม่เพี้ยน

๒.๒.๒ เปล่งเสียงได้ยาว 1 ช่วง ของจังหวะฉิ่งฉับ ในอัตราสองชั้น และหายใจระหว่างการเปลี่ยนแต่ละระดับเสียง

๒.๒.๓ ไล่ระดับเสียงตามโน้ตสากลจากเสียงโดต่ำถึงโน้ตสูงขึ้นลงโดยไม่หายใจ

๒.๒.๔ เปล่งเสียงได้ยาว ๑ ช่วงของจังหวะฉิ่งฉับในอัตราสามชั้น

๒.๒.๕ เปล่งเสียงยาวได้ความดังที่คงที่

๒.๒.๖ ไล่ระดับเสียงขึ้นหรือลง ได้เกิน ๑ ช่วงเสียงโดยไม่หายใจ

๒.๒.๗ เปล่งเสียงได้ตรงตามเสียงเครื่องดนตรีที่บรรเลงนำ

๒.๒.๘ ออกเสียงเออโดยไม่เสียงจากต่ำไปหาสูงในลักษณะดังนี้

๒.๒.๘.๑ จากทรวงอก (เสียงระดับต่ำ)

๒.๒.๘.๒ จากลำคอ (เสียงระดับกลาง)

๒.๒.๘.๓ จากนาสิก (เสียงระดับสูง)

๒.๒.๙ เอื้อนตามทำนองของเพลงตามเกณฑ์ได้ชัดเจน โดยไม่เอื้อนเป็นคำ ๆ

๒.๒.๑๐ เสียงครั้น

๒.๒.๑๑ เสียงกระทบคู่ ๒

๒.๒.๑๒ เสียงกระทบคู่ ๓

๒.๒.๑๓ หลบเสียงจากสูงลงมาหาต่ำได้เหมาะสมถูกต้องตามหลักของการขับร้องเพลงไทย

๒.๒.๑๔ เน้นเสียง ประคบเสียง และกล่อมเสียง ตามผู้ประเมินทำตัวอย่างได้

๒.๒.๑๕ แสดงการออกเสียงแต่อาจไม่สมบูรณ์ ได้แก่

- เสียงเลื่อนไหล
- เสียงสะดุด
- เสียงขึ้น และลงจากนาสิก
- เสียงคอง
- ม้วนเสียง

๒.๒.๑๖ แสดงการออกเสียงตามวิธีการในชั้นต่าง ๆ ได้อย่างสมบูรณ์

๒.๓ การหายใจ

หมายถึง การหายใจได้ถูกต้อง ถูกต้องตามวรรคตอนของการเอื้อนทำนอง โดยไม่ขัดกับลีลาของเพลง

๒.๓.๑ หลักการและวิธีการ

๒.๓.๑.๑ ต้องพยายามหายใจเข้าให้ลึกเต็มที่โดยหายใจเข้าทางจมูก
อย่างไม่เกิดเสียงและเป็นไปตามธรรมชาติ

๒.๓.๑.๒ การผ่อนลม ค่อย ๆ ผ่อนลมให้ออกจากปากขณะที่ขับร้อง
ประสบการณ์และความชำนาญเฉพาะตัวจะช่วยให้ผู้ขับร้อง
สามารถผ่อนลมออกจากปอดได้นานจึงร้องได้วรรคยาวใน
แต่ละช่วงการหายใจ

๒.๓.๑.๓ การหายใจถูกต้องวรรคตอนของทำนองและเนื้อเพลง
แต่เนื่องจากการขับร้องเพลงไทยการดำเนินทำนองอยู่ที่การ
เอื้อน ดังนั้นในการเอื้อนที่ไพเราะเหมาะสม ผู้ร้องจะต้อง
หายใจให้ถูกที่ ซึ่งส่วนใหญ่ช่วงการหายใจเข้าจะอยู่หลัง
จังหวะฉับ ของการตีฉิ่ง

๒.๓.๒ การประเมินการหายใจ

๒.๓.๒.๑ หายใจเข้าออกได้ลึก และผ่อนลมหายใจออกยาว ๒ คู่ของ

จังหวะฉิ่งในอัตราสองชั้น ได้ถูกต้องตามหลักการแต่อาจยังไม่สมบูรณ์

๒.๓.๒.๒ หายใจเข้าได้ลึก และผ่อนลมหายใจออกยาว ๒ คู่ของจังหวะฉิ่งในอัตราสองชั้นได้ถูกต้องตามหลักการและสมบูรณ์

๒.๓.๓.๓ หายใจ และผ่อนลมถูกต้องตามวรรคตอนของทำนองหรือเนื้อเพลง แต่อาจยังไม่สมบูรณ์

๒.๓.๒.๔ หายใจถูกต้องตามวรรคตอนของทำนองให้เป็นธรรมชาติระหว่างการขับร้องได้อย่างสมบูรณ์

การเปล่งเสียง

ผู้ขับร้องจะต้องเอื้อนทำนองโดยใช้ เสียง เออ เอย อี อ้อ เอ้ย เออะ เฮอ ฮือ เอ็งเออ และเอ็งเอย

วิธีการทำเสียง เออ

ใช้น้ำหนักเสียงลึกลงอยู่ที่โคนลิ้น บังคับคอให้แข็ง ผะอิมฝีปากเล็กน้อย แล้วเปล่งเสียงออกจากคอโดยตรง โดยไม่ขยับคางและไม่หุบปาก

วิธีการทำเสียง เอย

มีวิธีเช่นเดียวกับเสียง "เออ" จนเมื่อจะออกเสียง "เอย" ให้ขยับโคนลิ้นกระดกขึ้นหาเพดานปากเล็กน้อยให้ขอบลิ้นสองข้างกระทบเพดานปากแล้วแยกมุมปากออกเล็กน้อยให้เกิดเป็นเสียง "อี" ที่ไม่ชัดเจนนักควบกล้ำตามเสียงเออออกมาพร้อมด้วย

วิธีการทำเสียง อ้อ

ผะอิมฝีปากอ้าจากกันเล็กน้อยเปล่งเสียงออกจากคอโดยตรง บังคับคางไว้ให้หนึ่งแล้วยกโคนลิ้นขึ้นเล็กน้อยเพื่อเปลี่ยนทางลมให้มากระทบเพดานปาก และเปล่งเสียงให้ออกมาทั้งทางจมูก (เสียงขึ้นนาสิก) และทางปาก

วิธีการทำเสียง อี

หลักการเหมือนการเปล่งเสียง "อ้อ" แต่ทำให้เสียงสะดุดสั้นลง

วิธีการทำเสียง เอ้ย เหมือนการทำเสียง "เออ" แต่ผันเสียงให้สูงขึ้นโดยไม่หุบปาก เปลี่ยนน้ำหนักเสียงในช่วงทางเสียงให้ไปอยู่ที่จุก

วิธีการทำเสียง ฮือ เหมือนกับการเปล่งเสียง "เฮอ" แต่ต้องออกเสียงให้มีน้ำหนัก เสียงขึ้นน้ำหนักแรงกว่าปกติ โดยยกโคนลิ้นกระดกขึ้นหาเพดาน ปากแต่ไม่ชิด เมื่อตามด้วยเสียงเออ มักจะมีเสียง "ง" ติดออกมาด้วยอันเป็นลักษณะการเอื้อนอย่างหนึ่งของไทยแต่ถ้าใช้ "เออ" คู่กับเสียง "ฮือ" จะไม่มีเสียง "ง" ติดมา

วิธีการทำเสียง หือ เผอริมฝีปากเล็กน้อย เปล่งเสียง "ฮือ" ผ่านออกมาช้า ๆ พร้อมกับผันเสียงขึ้นสูงให้เสียงออกทางจุก การเปล่งเสียงจะออกคำไม่ชัดเจนเมื่อจวนสุดเสียง ต้องค่อย ๆ ลดกำลังเสียงลงทีละน้อย จวนสุดทางเสียงใช้ปนในช่วงของการเอื้อน

วิธีการทำเสียง เอ็งเออ เริ่มต้นด้วยการเปล่งเสียง "เออ" แล้วกระดกโคนลิ้นขึ้นไป สัมผัสชิดเพดานปาก เสียงจะออกทางจุก และเกิดเสียง "เอ็ง" แล้วเปล่งเสียงต่อเหมือน "เออ" โดยติดเสียง "ง" มาด้วย

วิธีการทำเสียง เอ็งเอย เริ่มต้นด้วยการเปล่งเสียง "เออ" แล้วกระดกโคนลิ้นขึ้นไป สัมผัสชิดเพดานปาก เสียงจะออกทางจุก และเกิดเสียง "เอ็ง" แล้วเปล่งเสียงต่อเหมือน "เออ" โดยติดเสียง "ง" มาด้วย

๒.๔ จังหวะ

โปรดดูรายละเอียดในหัวข้อที่ ๔

๓. คุณภาพเสียง และรส

คุณภาพเสียง หมายถึง

๑. เสียงดังชัดเจน ซึ่งเกิดจากการร้องเต็มเสียงที่มีใช้การตะเบ็ง
๒. ระดับเสียงดำเนินไปอย่างสม่ำเสมอ และไม่เพี้ยน

๓. เสียงแจ่มใส ชัดเจน ไม่แตกพร่า หรือแหบ ทั้งในทางขึ้นสูงและทางลงต่ำ
รส หมายถึง ผลลัพธ์จากการขับร้องด้วยกลวิธีของการขับร้องต่าง ๆ อย่างสมบูรณ์

๔. ความแม่นยำของทำนองหลัก

หมายถึงความสามารถในการท่องทำนองหลักของห้องวงใหญ่ ได้ถูกต้อง
ทั้งนี้ยกเว้นเพลงที่แต่งขึ้นโดยเฉพาะอย่างมิได้สัมพันธ์กับทำนองหลักในเชิงความของ
ห้องวงใหญ่ เช่น เพลงละครบางเพลง ได้แก่ เพลงซำปี โอปี เห่เข็ดฉิ่ง ซึ่งอยู่ในวิชา
เลือกด้านเพลงละครของระดับอุดมศึกษา

๕. ความแม่นยำในการขับร้องตามทำนองทางร้องที่กำหนดไว้ แนวการดำเนิน ทำนอง และจังหวะ

เพราะทางร้องของแต่ละเพลงอาจมีได้หลายทาง หัวข้อนี้จึงเป็นการประเมิน
ความสามารถในด้าน

๑. การขับร้องถูกต้องครบถ้วน ตรงตามลักษณะของบทร้องและทำนองทางร้อง
ที่กำหนดไว้ตลอดจนแนวการดำเนินทำนองตามที่มีผู้ประพันธ์ได้กำหนดไว้
๒. ขับร้องไม่พลาดจังหวะ และครบถ้วนตามจังหวะหน้าทับของเพลง

๖. การเปลี่ยนทำนองบางประโยค และการทำทางเปลี่ยนของทางร้อง หมายถึง

- ๖.๑ ความสามารถในการเปลี่ยนทำนองใหม่จากทางร้องของเดิมเพียงบางประโยค
อย่างถูกต้องตามหลักวิชา
- ๖.๒ แปรทำนองจากทางเครื่องให้เป็นทางร้องได้
 - ๖.๒.๑ บางประโยค
 - ๖.๒.๒ ทั้งเพลง
- ๖.๓ ทำทางเปลี่ยนใหม่จากทางร้องของเดิมทั้งท่อน อันได้แก่ กระบวนการเอื้อนเสียง
ที่เปลี่ยนแปลงไปจากแนวเดิม โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงลูกตกของทำนองหลัก

๗. ขีดความสามารถ และสุนทรียะ

หมายถึงความสามารถในการใช้เสียงขับร้อง ด้านการขับร้องถ้อยคำได้ชัดเจนและไม่เพี้ยนวรรณยุกต์ซึ่งแสดงออกได้อย่างชัดเจนทั้งความหมาย และอารมณ์ของบทร้องและการตกแต่งทำนองเพลงที่ผู้ประพันธ์ได้กำหนดไว้จนเกิดความงามและความพึงพอใจทั้งฝ่ายผู้ฟังและผู้บรรเลง ด้านการขับร้องให้เหมาะสมกับบทร้อง ซึ่งจะทำให้ผู้ฟังเห็นภาพทั้งนี้ผู้ขับร้องจะต้องใช้ทักษะ และกลวิธีการขับร้องให้เหมาะสมในแต่ละโอกาสด้วย เช่น การทอดเสียง ครั้นเสียง เน้นเสียง ฝอนเสียง ย้ำเสียง กล่อมเสียง เป็นต้น

หมายเหตุ เนื่องด้วยกลวิธีการขับร้องไม่เคยมีกำหนดไว้ การฝึกหัดในอดีตจนถึงปัจจุบันเป็นการเลียนเสียงตามแบบของครูผู้ฝึกที่เห็นว่าวิธีการขับร้องแบบนั้น ทำเสียงแบบนี้ จึงทำให้ไพเราะ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่คณะกรรมการจัดทำเกณฑ์ประเมินการขับร้องจะช่วยกันกำหนดกลวิธีและขานชื่อเพื่อให้เป็นศาสตร์การขับร้องที่เหมาะสมหรือสมบูรณ์ต่อไป

เกณฑ์ประเมินการใช้ฉิ่งกำกับจังหวะ

(สำหรับการประเมินผู้ขับร้อง)

เกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาและวิชาชีพดนตรีไทย ด้านการขับร้องเพลงไทยได้กำหนดไว้ตั้งแต่ชั้น ๔ ว่า ผู้ขับร้องต้องสามารถใช้ฉิ่งกำกับจังหวะควบคู่กับการขับร้องด้วยตนเอง

หัวข้อเรื่องการประเมิน มีดังต่อไปนี้

๑. สำนวความพร้อมของเครื่องดนตรี และการปรับเครื่องดนตรี
๒. ท่าหนึ่ง
๓. ท่าจับ
๔. วิธีการตี
๕. คุณภาพเสียง
๖. ความแม่นยำของจังหวะ
๗. ซีดความสามารถ

รายละเอียดมีดังต่อไปนี้

๑. การสำนวนความพร้อมของเครื่องดนตรี และการปรับเครื่องดนตรี ความพร้อมของฉิ่งในการบรรเลง และการปรับให้เหมาะสมมีดังนี้
 - ๑.๑ ฝาฉิ่งทั้งคู่อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์
 - ๑.๒ ความยาวของเชือกระหว่างฉิ่งทั้งสองต้องยาวประมาณ ๑ ฟุตครึ่ง
 - ๑.๓ ปมเชือกทั้งด้านใน และด้านนอกของแต่ละฝาฉิ่งผูกไว้เหมาะสมและมั่นคง
 - ๑.๔ สามารถเลือกฉิ่งที่มีคุณภาพเหมาะสม
 - ๑.๕ สามารถปรับและจัดฉิ่งให้อยู่ในสภาพเหมาะสมสำหรับการบรรเลง

๒. ท่าหนึ่ง หนึ่งพับเพียบ ลำตัวตรง

๓. ท่าจับ

มือซ้าย	ใช้นิ้วชี้และนิ้วหัวแม่มือจับเชือกและถือฉิ่งหงายในลักษณะตะแคงมือ บังคับไม่ให้ฉิ่งโคลง
มือขวา	ใช้นิ้วชี้และนิ้วหัวแม่มือนิยมนิ้วจับเชือกในลักษณะจับถือฉิ่งคว่ำ ในลักษณะคว่ำมือ บังคับให้ฉิ่งมั่นคง

แขนทั้งสอง อยู่ในลักษณะงอ กางศอกพองาม มือขวาอยู่เหนือ
มือซ้าย มือล่างอยู่ประมาณระดับลิ้นปี่ (อนุโลมให้กับกันได้
สำหรับผู้ถนัดซ้าย)

๔. วิธีการตี

เมื่อปฏิบัติฉิ่งของมือขวาจะอยู่เหนือฉิ่งของมือซ้ายประมาณไม่เกินฝ่ามือการตี
มีดังนี้

๔.๑ การตีให้เกิดเสียงฉิ่ง และฉับ

๔.๒ การรัวฉิ่ง

เสียงฉิ่ง ตีโดยใช้มือขวาบังคับให้ขอบของฝ่าฉิ่งบนกระทบขอบฝ่าฉิ่งล่างที่จับโดย
มือซ้ายประมาณบริเวณไม่เกินครึ่งฝ่าในลักษณะของการตีสะบัดออกเล็กน้อยให้เกิด
เสียงสั้นสะท้อนกังวานยาว ซึ่งทำได้โดยการเปิดนิ้วกลาง นาง และก้อยของมือขวาให้
พ้นจากฝ่าฉิ่งบน

เสียงฉับ ตีโดยใช้มือขวาบังคับให้ขอบของฝ่าฉิ่งบนประกบเต็มของฝ่าฉิ่งล่างโดย
ไม่ต้องใช้แรงกระแทก พร้อมกับบรวบนิ้วกลาง นาง และก้อย ของมือขวา มาให้สัมผัส
กับฝ่าฉิ่งบนในขณะที่ฝ่าฉิ่งทั้งสองกระทบกัน

การรัวฉิ่ง จับฉิ่งทั้งสองในลักษณะการจับเช่นเดิม ด้วยระยะห่างกันไม่เกิน ๑ นิ้ว
มือ แล้วใช้ขอบของฝ่าฉิ่งบนกระทบขอบของฝ่าฉิ่งล่างไปมาในจังหวะที่ถี่

๕. คุณภาพเสียงฉิ่ง หมายถึงการตีฉิ่งที่

๕.๑ เกิดเสียงที่ใส กังวาน ชัดเจน

๕.๒ เสียงฉิ่งดังอดังประมาณกันกับเสียงฉับ

๕.๓ เสียงรัวต้องถี่และเรียบ ซึ่งหมายถึงระดับเสียงเท่ากันและสม่ำเสมอ

๖. ความแม่นยำของจังหวะ

หมายถึงการตีฉิ่งให้ถูกต้องกับบรรทัดตอน อัตราจังหวะ และประเภทของเพลงทั้งนี้
จะต้องกลมกลืนไปกับการบรรเลงรวมกลุ่มด้วย

๗. ขีดความสามารถ

หมายถึง ความสามารถในการตีฉิ่งดำเนินจังหวะได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพ
เท่าทันกับการบรรเลงของกลุ่ม ตามลักษณะ และประเภทของบทเพลง

เครื่องกำกับจังหวะย่อย

ฉิ่ง

(สำหรับผู้บรรเลงเครื่องหนัง)

๑. การสำรวจความพร้อมและปรับเครื่องดนตรีก่อนการบรรเลง

- ๑.๑ ฉิ่งทั้งคู่ไม่ชำรุด ไม่แตกหรือบิ่น
- ๑.๒ ฉิ่งทั้งคู่ผูกเชือกไว้สำหรับตีอย่างเหมาะสม
- ๑.๓ เลือกฉิ่งที่มีน้ำหนักและเสียงที่ไพเราะเหมาะสม

๒. ทำนั้ง

นั้งขัดสมาธิ ลำตัวตรง มือทั้งสองจับฉิ่งไว้ข้างละอัน

๓. ทำจับ

๔. วิธีตีฉิ่ง

ตีด้วยการยกมือขวาที่จับฉิ่ง ตีลงมาในลักษณะกระทบกับฉิ่งอันล่างที่หงายรองรับซึ่งทำให้เกิดเสียงดังนี้

๔.๑ เสียงฉิ่ง คือการตีให้สองฝ่ากระทบกัน ให้ขอบบนตีลงมาบริเวณกึ่งกลางของฝาล่าง พร้อมกันนั้นเปิดนิ้วกลาง นาง ก้อยออก เพื่อให้เสียงฉิ่งดังกังวาน

๔.๒ เสียงฉับ คือการตีให้สองฝ่ากระทบกัน ให้มือบนตีลงโดยประกบกับฝาล่างสนิท พร้อมกับให้นิ้วกลาง นาง ก้อย แขนชิดฝาล่างไว้

๕. ความแม่นยำและความถูกต้องของจังหวะ

๕.๑ ตีถูกต้องตามจังหวะที่ใช้กับบทเพลง เช่น

๕.๑.๑ จังหวะอัตรา ๓ ชั้น

๕.๑.๒ จังหวะอัตรา ๒ ชั้น

๕.๑.๓ จังหวะอัตราชั้นเดียว

๕.๑.๔ จังหวะพิเศษ คือจังหวะที่ตีเฉพาะบางเพลง เช่น

- ตีกับเพลงโหมต่าง ๆ
- ตีกับเพลงซำป๋อ หรือเพลงยานี่
- ตีกับเพลงร่ายชาตรีต่าง ๆ
- ตีกับเพลงสำเนียงจีน
- ตีกับเพลงชมตลาด
- ตีกับเพลงเข็ดจีน
- ตีกับเพลงเข็ดฉิ่ง หรือเข็ดกลอง
- ตีกับเพลงสรภัญญะ เป็นต้น

๕.๒ เริ่มต้นเข้าเพลงได้ถูกต้อง โดยไม่คร่อมจังหวะและคร่อมเพลง

๕.๓ ดำเนินต่อเนื่องไปโดยไม่คร่อมจังหวะ และทำนองเพลงโดยตลอดบทเพลง

๖. คุณภาพของเสียง

คือการที่ได้เสียงถูกต้อง ชัดเจน หนักแน่น ด้วยความดังที่เหมาะสม กลมกลืนกับเสียงร้อง และทำนองเพลง ตลอดจนวงดนตรีแต่ละประเภท

๗. ชีตความสามารถและสุนทรีย์

๗.๑ สามารถพลิกเพลงการตีจังหวะให้สัมพันธ์กับท่วงทำนองเพลงได้อย่างเหมาะสมโดยไม่เสียจังหวะและความหมายของเพลง

๗.๒ ช่วยประดับประดองให้แนวการบรรเลงเป็นไปด้วยดีโดยตลอด

๗.๓ ช่วยเสริมให้การบรรเลงกลมกลืน และมีรสชาติ ทั้งฝ่ายผู้ฟังและผู้บรรเลง

การเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ

อาจารย์ชานี สุวรรณช่าง *

การเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศครั้งนี้มิใช่เป็นครั้งแรก ตลอดเวลาสี่ปีที่ผ่านมาเราได้ไปเผยแพร่ที่มาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย มาแล้ว แต่คราวนี้นับเป็นการเดินทางที่ไกลที่สุดเท่าที่เคยไปเผยแพร่มา ทั้งนี้ เพราะ ศศ.ไพพรรณี อินทนิล ประธานโครงการจัดตั้งสถาบันศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับเชิญจากการท่องเที่ยวประเทศเนเธอร์แลนด์และ RVTIC Netherlland-Indonesia ให้ไปร่วมแสดงนาฏศิลป์และดนตรีไทยในงานมหกรรมศิลปวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของโลก หรือชื่อเป็นภาษาเนเธอร์แลนด์ว่า DEELNEMER/EXHIBITOR VAKANTIEBURS UTRECHT '๘๘ DEWERELD WIRDT STEEDS GROTER ๑๐-๑๕ JAN ๘๘ เมืองอูเทรคท์ ประเทศเนเธอร์แลนด์ ระหว่างวันที่ ๑๓-๑๕ มกราคม ๒๕๓๘ การแสดงที่นำไปเผยแพร่ได้แก่ รำอวยพร กฤดาภินิหาร มโนห์ราบุชาลัย ฟ้อนมัลลย์ แข็งกระดืบ และการวาดภาพประกอบเพลงเขมรไตรโยค ทั้งนี้เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองราชย์ครบ ๕๐ ปี เพื่อเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยให้ชาวต่างชาติได้รู้จักและเข้าใจเป็นการกระชับความสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศเพิ่มขึ้นอีกด้วย

* อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยบูรพา

H O L L A N D

พระราชินีพร้อมด้วยพระสวามีและพระราชโอรส

UTRECHT

เมืองอูลเทรคซ์
ประเทศเนเธอร์แลนด์
ที่พวกเราไปแสดง

DEELNEMER/EXHIBITOR

VAKANTIEBEURS UTRECHT '95

Naam/Name _____

Organisatie/Organization _____

Handtekening/Signature _____

DE WERELD WORDT STEEDS GROTER

10-15 JAN

บัตรเข้าชมงานและสัญลักษณ์ของงาน

ที่พักของเราที่เมือง
AUSTERLIZ

ถ่ายภาพร่วมกับ
นักแสดงชาติต่าง ๆ

ผู้ประสานงานติดต่อให้โครงการของเราได้ไปเผยแพร่คือ ม.ร.ว.พสุพรรณ จักรพันธ์ และ
คุณรมจิต สุภิมารส ศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยบูรพา เคยมารับการอบรมมัคคุเทศก์รุ่นที่ ๓ ตอนมา
เรียนเธอประทับใจเมื่ออาจารย์ผู้บรรยายเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทยได้เชิญคณะของเราไปสาธิต
ดนตรี นาฏศิลป์ และการวาดภาพประกอบดนตรีไทย เมื่อเธอเรียนจบหลักสูตรออกไปทำงาน
ประจำอยู่ที่บริษัททัวร์ที่นำชาวเนเธอร์แลนด์มาเที่ยวประเทศไทย เขาจึงอยากให้คณะของเรา
ได้ไปเผยแพร่วัฒนธรรมไทยในงานนี้ เราจึงเสี่ยงไปทั้ง ๆ ที่ยังมีได้รับการช่วยเหลือค่าเดินทาง
และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ จากใครเลย เราต้องการไปเผยแพร่วัฒนธรรมไทยจริง ๆ อยากไปหา
ประสบการณ์ เพราะงานระดับโลกจะหาโอกาสเข้ามาร่วมงานเช่นนี้ได้ยากมาก มีเพียงไม่กี่
ประเทศที่ได้รับคัดเลือกให้แสดงที่เวทีใหญ่ คณะของเราไปกัน ๑๐ คน มีทั้งเยาวชนและนิสิต
ที่ได้รับการคัดเลือกและอาจารย์ ข้าราชการที่ทำหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ พวกเราไปเล่นดนตรี
แสดงนาฏศิลป์และวาดภาพประกอบดนตรีไทยงานนี้จัดขึ้นตั้งแต่วันที่ ๑๐-๑๕ มกราคม ๒๕๓๘
แต่เราไปร่วมงานเฉพาะวันที่ ๑๓-๑๕ มกราคม ๒๕๓๘ มีผู้เข้าชมในงานนี้วันละ ๑๒๐,๐๐๐
คนเป็นอย่างต่ำ วันสุดท้ายมี ๑๙๐,๐๐๐ คน บริเวณจัดงานอยู่ภายในอาคารกว้างขวางมีพื้นที่
มาก จัดเป็นกลุ่มประเทศต่าง ๆ ในยุโรป ในอเมริกา ในเอเชีย จะมีแผ่นป้ายแสดงแผนผังจุด
ที่ตั้งของชาติต่าง ๆ ให้ทราบ เพื่อให้ผู้เข้าชมในงานได้ไปถึงที่หมายได้รวดเร็วไม่ต้องเดิน
วนเวียนจนหลงทาง แต่ละร้านของแต่ละชาติจะออกแบบตกแต่งโดยนำเอาเอกลักษณ์ของชาติ
มาเสริมเป็นจุดเด่น เมื่อเข้าไปในงานย่อมเกิดการเปรียบเทียบ จะสามารถวัดกันได้ถึงฐานะ
ทางเศรษฐกิจ การเมือง การสังคม จะรู้ว่าชาติใดเห็นคุณค่าของการท่องเที่ยว ได้รับการ
สนับสนุนจากรัฐบาล และเอกชนมากน้อยเพียงไร ในด้านการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม เพราะ
ศิลปกรรมที่นำมาตกแต่งทั้งด้านจิตรกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรม และศิลปะพื้นบ้าน
ย่อมบ่งบอกถึงรสนิยม การเห็นคุณค่าของความงามตามธรรมชาติและความงามตามความ
คิดริเริ่มสร้างสรรค์ตลอดจนการเห็นคุณค่าของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่มีคุณค่าทางวัฒนธรรม
เมื่อเดินผ่านร้านของชาติใดก็ตาม เจ้าหน้าที่จะคอยยิ้มต้อนรับ แม้จะสื่อความหมาย
ทางภาษาไม่รู้เรื่อง แต่การต้อนรับแสดงออกถึงความมั่นใจที่เต็มใจพร้อมที่จะมอบแผ่นพับ
บ้างหนังสือบ้างแนะนำสถานที่น่าท่องเที่ยว พิมพ์ภาพที่สวยงามชัดเจนเห็นแล้วอยากไปเที่ยวไป
สัมผัสด้วยตนเอง บางร้านยังแจกถุงเพื่อให้ใส่เอกสารนำเที่ยวเหล่านี้ ส่วนมากเป็นร้านของสาย
การบินชาติต่าง ๆ ร้านของการบินไทยก็ทำถุงแจกเหมือนกัน การมาร่วมงานครั้งนี้ผมจึงได้
รับเอกสารที่ทำเพื่อการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเกือบทั่วโลก ซึ่งถือได้ว่าเป็นสิ่งที่ทำได้
ยากในเวลาอันสั้นเช่นนี้ เรามาร่วมงานในฐานะนักแสดง เพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมจึงไม่ต้องซื้อ
บัตรเข้าชมงาน ทราบว่าบัตรราคาใบละ ๑๕ เหรียญกิโลเดอร์ ๑ เหรียญเท่ากับ ๑๕.๖๗ บาท
บัตรใบหนึ่งจึงมีค่าเป็นเงินไทยราว ๒๐๐ บาทเศษ ประชาสัมพันธ์ในงานจะประกาศให้ทราบ
ว่า แต่ละวันมีผู้เข้าชมจำนวนเท่าใดโดยตรวจสอบได้จากกรขายบัตร

เวทีการแสดงและการแสดงของเรา

พวกเราไปช่วยการแสดงที่ร้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

การแสดงของชาติต่าง ๆ

ในงานนี้พวกเรารื้อฟื้นต้นตอที่ได้เห็นดอกทิวลิป ดอกไม้ประจำชาติของเนเธอร์แลนด์อย่าง
ใกล้ชิด สีสวย กลีบดอกก้านและใบดูคงทนไม่บอบบาง ซึ่งเขานำมาจัดจำลองสวนสาธารณะที่
ชั้นชื่อ ดอกไม้ชนิดอื่น ๆ ด้วยมีที่นั่งเพื่อพักผ่อนภายในบริเวณสวนด้วย บางร้านจะแสดงการ
สาธิตการทำศิลปะพื้นบ้าน เช่น การทำเครื่องโลหะ การเย็บปักถักร้อยของแม่บ้าน ศิลปะการ
สานหญ้าเป็นเครื่องใช้อย่างงดงาม การแสดงดนตรีพื้นเมือง เมื่อว่างจากการแสดงบนเวทีใหญ่
คณะของเราได้ไปแสดงการเล่นดนตรีไทย สาธิตการเขียนภาพไทย เช่น หน้าพระ หน้านาง
หน้ายักษ์ หน้าลิง ภาพกนิรี และลายกนกต่าง ๆ ที่ร้านของ RVTC และไปช่วยเล่นดนตรีไทย
ที่ร้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยด้วยทำให้ชาวต่างชาติเกิดความสนใจหยุดชม นิสิตสาวที่
ไปแสดงนาฏศิลป์แต่งกายชุดการแสดงที่สวยงามสะอาดตาช่วยแจ่มแผ่นพับโฆษณาสถานที่ท่องเที่ยว
ในเมืองไทย เพื่อเป็นการปลุกเร้าใจให้เขาอยากมาเที่ยวเมืองไทยมากขึ้น

บนเวทีใหญ่ภายในงาน จะมีการแสดงของชาติต่าง ๆ หมุนเวียนกันไปซึ่งเริ่มการ
แสดงตั้งแต่เวลา ๑๐.๐๐ น. ถึง ๒๑.๐๐ น. คณะของเราได้แสดง ๓ วัน คือวันที่ ๑๓ มกราคม
แสดงรอบค่ำ วันที่ ๑๔ มกราคม แสดงรอบเช้าและรอบค่ำ วันที่ ๑๕ มกราคม แสดงรอบบ่าย
รวม ๔ รอบ การแสดงของเราทุกคนเป็นที่ประทับใจของชาวต่างชาติที่เข้ามาชม เขาตั้งใจชม
อย่างมีสมาธิ บ้างก็ถ่ายรูป บินที่กวีดีโอ จบการแสดงของเราแต่ละรอบได้รับเสียงปรบมือ
ยาวนาน ทำให้พวกเราดีใจ ภูมิใจ หายเหน็ดเหนื่อย

การมาร่วมงานครั้งนี้เราลงทุนสูง มีความตั้งใจแรงกล้าที่จะมาเผยแพร่ วัฒนธรรมไทย
เนื่องในวโรกาสเฉลิมฉลองการครองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่
หัวเพื่อตอบสนองพระราชดำริและดำเนินรอยตามพระยุคลบาทที่พระองค์ทรงมีพระราชประสงค์
ให้ประชาชนชาวไทยได้รู้จักการทำงานแบบปิดทองหลังพระ เพื่อความเจริญมั่นคงของชาติ
สืบไป คณะของเราได้ไปเผยแพร่ครั้งนี้ประสบความสำเร็จ ก็เพราะพระบารมีของพระองค์
คุ้มครองให้ปลอดภัย และทำงานใหญ่ได้สำเร็จสมประสงค์ทุกประการ ในคณะของเราทุกคน
รู้อยู่แก่ใจ เราได้ทำสิ่งที่ยากได้สำเร็จ เรารู้สึกภูมิใจ และตั้งใจที่ได้ทำในสิ่งที่จะก่อให้เกิด
ประโยชน์แก่ประเทศชาติอีกมากที่จะตามมา เราได้นำเอาศิลปวัฒนธรรมไทยมาใช้เป็นสื่อให้
นานาชาติได้มีความเข้าใจ รู้จักประเทศไทย อยากมาเที่ยวเมืองไทย อยากมาแลกเปลี่ยน
วัฒนธรรมกับเรา จึงเท่ากับเป็นการเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศ เพื่อให้เกิด
สันติสุขในมวลมนุษยชาติเป็นความหวังอันสูงสุดของมนุษย์ที่อยู่ร่วมโลกด้วยกันทั้งในปัจจุบัน
และอนาคต

รายชื่อผู้ได้รับรางวัลและนักดนตรีดีเด่น

ประเภทต่าง ๆ

จากผลการประกวดดนตรีไทย

ระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียง

ครั้งที่ ๑๔

รายชื่อนักเรียนที่ชนะเลิศการประกวดดนตรีไทย ครั้งที่ ๑๔
วงปี่พาทย์ไม้นวม ระดับมัธยมศึกษา

โรงเรียน นวมราชานุสรณ์ อ.เมือง จ.นครนายก

ผู้อำนวยการ ว่าที่ ร.ต.ปลิว หงษ์เหมื่อน

ประเภทวงดนตรี ปี่พาทย์ไม้นวม

ผู้ควบคุม ๑. ว่าที่ ร.ต.ปลิว หงษ์เหมื่อน ๒. นางสาวอุไร ชินะกาญจน์

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายสามารถ ภิญญา ๒. นางสุรีย์ จำรงค์

ระดับมัธยมศึกษา

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กชายปรีชา	ทัฬหคง
๒. นายวิรัตน์	บุญลี
๓. เด็กชายอนุชา	มิ่งมี
๔. นายวิเชียร	เอี่ยมทอง
๕. นายอุเทน	สิงห์ปาน
๖. เด็กหญิงฉวีวรรณ	เครือละม้าย
๗. เด็กชายพิษณุ	วิภาคดี
๘. เด็กชายสิทธิชัย	ศรีมงคล
๙. เด็กชายศิริชัย	นารี
๑๐. เด็กชายวชิระ	หอมประยูร
๑๑. นายฉลอง	ลีลาเขต
๑๒. เด็กชายภาณุวัฒน์	ยอดทอง
๑๓. เด็กหญิงอัญชุลีภรณ์	ฟ้าสำโรง

วงเครื่องสายผสม ระดับมัธยมศึกษา

โรงเรียน ศรียานุสรณ์ อ.เมือง จ.จันทบุรี

ผู้อำนวยการ นางสาวอารมณี ประพันธ์

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นางสาวอารมณี ประพันธ์ ๒. นางกัญญา สุทธิศิลป์

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายพันธ์ศักดิ์ โพธิ์เกษม ๒. นายนิยม สุขกิจ

ระดับมัธยมศึกษา

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงสุภาพร	คงเพิ่มวงศ์
๒. เด็กหญิงดุขฎิ	สอนสนธิ์
๓. เด็กหญิงราตรี	อ่อนคำศรี
๔. เด็กหญิงพัชรินทร์	บุญลอย
๕. เด็กหญิงศิริวรรณ	ขันติกุล
๖. เด็กหญิงกรกมล	ลี้อาเมตตาคุณ
๗. นางสาวปราณี	วิณวันก์
๘. เด็กหญิงจินตนา	พินิจสุขใจ
๙. เด็กหญิงศิริพร	ทองอยู่
๑๐. เด็กหญิงวราลี	สมารักษ์
๑๑. เด็กหญิงวรางคณิกา	พวงธนะสาร
๑๒. เด็กหญิงณัฏฐิรา	สมารักษ์
๑๓. เด็กหญิงพรพรรณ	ประเสริฐพรรณ
๑๔. เด็กหญิงอินทรา	มีชัย
๑๕. นางสาวโสภา	กรี
๑๖. นางสาวอภิญา	ภูมิศิริชโย

วงเครื่องสายผสม ระดับประถมศึกษา

โรงเรียน อนุบาลชลบุรี อ.เมือง จ.ชลบุรี

ผู้อำนวยการ นายชัยรัตน์ ไมตรี

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นายชัยรัตน์ ไมตรี

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางสาวเอมอร บุญยศิริโรตม์ ๒. นางรุ่งนภา ร่มมงคล

ระดับมัธยมศึกษา

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงเกศสิรินทร์ ตันติวุฒิ
๒. เด็กหญิงดารารณี เสนารักษ์
๓. เด็กหญิงเอกสิริ เจนยงยุทธ
๔. เด็กชายศமாகานต์ คำภารัตน์
๕. เด็กหญิงกิตติพร ปรีดาธรรม
๖. เด็กหญิงอภิทยา วาจาเยี่ยม
๗. เด็กชายนัยวัจน์ เสริมศรี
๘. เด็กชายพฤทธิพล สร้อยสุวรรณ
๙. เด็กหญิงปฐมมาภรณ์ ถนอมศิลป์
๑๐. เด็กหญิงดรินยา บริบูรณ์
๑๑. เด็กชายปิยานนท์ ชูนิกร
๑๒. เด็กชายตะวัน อภิชาติพงษ์ชัย
๑๓. เด็กชายประดิพัทธ์ อินทนิล
๑๔. เด็กหญิงชฎารัตน์ โพธิสมบุญ
๑๕. เด็กหญิงจิรวดี ยอดยิ่ง
๑๖. เด็กหญิงดาริน ตั้งทรงจิตรากุล

วังอังกะลุง ระดับประถมศึกษา

โรงเรียน ชุมชนวัดบ้านระกาศ อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ

ผู้อำนวยการ นางสาวสุคนธ์ ศิริพัลลภ

ประเภททรงดนตรี วังอังกะลุง

ผู้ควบคุม ๑. นางสาวสุคนธ์ ศิริพัลลภ ๒. นางสาวสุภา ศิริพัลลภ

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายวีระ ฉำตุ้ย

ระดับมัธยมศึกษา

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงรุ่งนภา	เมืองสุข
๒. เด็กหญิงจินตนารัตน์	หมั่นนักดี
๓. เด็กหญิงฉวีวรรณ	แก้วรุ่งเรือง
๔. เด็กหญิงเอี่ยมเดือน	แจ่มใจ
๕. เด็กชายวีรยุทธ	แจ่มใจ
๖. เด็กหญิงนิภาพรรณ	บัวใบ
๗. เด็กหญิงสุพรรณิณี	ปิ่นมงคล
๘. เด็กชายสุวิทย์	เกตุพัฒนา
๙. เด็กชายสุรสิทธิ์	ทองอ่วม
๑๐. เด็กชายอนุสรณ์	ม่วงศรี
๑๑. เด็กหญิงเพชรนัดดา	ทวีพันธ์
๑๒. เด็กหญิงสุจินต์	ศรีนรเศรษฐ์
๑๓. เด็กหญิงรวินันท์	โพธิ์
๑๔. เด็กชายจตุพร	ปล้องทอง

ชิมเดี่ยว ระดับประถมศึกษา

โรงเรียน อำนวยวิทย์ อ.เมืองจันทบุรี จ.จันทบุรี

ผู้อำนวยการ นายประจำ สุทธิศิลป์

ประเภททวงดนตรี ชิมเดี่ยว

ผู้ควบคุม ๑. นางกานดา สุทธิศิลป์ ๒. นายเสน่ห์ ปาสาณพันธ์ุ

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายมนตรี ศรีตระกูล ๒. นางสาวเกลิณี ญาติเจริญ

๓. นางสาวนรรัตน์ ธีญญาชาติ

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงปาริตา อาสนกุล

รายชื่อผู้ได้รับรางวัลการประกวดดนตรีไทย
ระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ ๑๔

วงปี่พาทย์ไม้นวม ระดับมัธยมศึกษา

ชนะเลิศ ได้แก่ โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ จ.นครนายก

๑. เด็กชายปรีชา ทัพคง (ม.๓/๔)	๒. นายวิรัตน์ บุญสี (ม.๔/๒)
๓. เด็กชายอนุชา มั่งมี (ม.๑/๒)	๔. นายวิเชียร เอี่ยมทอง (ม.๖/๒)
๕. นายอุเทน สิงห์ปาน (ม.๖/๑)	๖. เด็กหญิงฉวีวรรณ เครือละม้าย (ม.๑/๑)
๗. เด็กชายพิษณุ วิภักดิ์ (ม.๓/๒)	๘. เด็กชายสิทธิชัย ศรีมงคล (ม.๑/๒)
๙. เด็กชายศิริชัย นารี (ม.๑/๒)	๑๐. เด็กชายวชิระ หอมประยูร (ม.๑/๔)
๑๑. นายฉลอง ลีลาเขต (ม.๕/๑)	๑๒. เด็กชายภาณุวัฒน์ ยอดทอง (ม.๑/๑)
๑๓. เด็กหญิงอัญชุลีภรณ์ ฟ้าสำโรง (ม.๒/๕)	

รองชนะเลิศอันดับหนึ่ง ได้แก่ โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จ.จันทบุรี

๑๔. นายถิรรัตน์ สมารักษ์ (ม.๖/๒)	๑๕. เด็กชายณัฐพงษ์ วงษ์แก้ว (ม.๑/๒)
๑๖. นายองอาจ เชิงไชย (ม.๓/๑)	๑๗. นายนราธิป โภคบาล (ม.๓/๒)
๑๘. เด็กชายอนิรุต วรราช (ม.๒/๑)	๑๘. เด็กชายคมสันต์ เทาสิริ (ม.๑/๑)
๒๐. เด็กชายวัฒนา เท็งกอน (ม.๑/๑)	๒๑. เด็กชายแนววิทย์ นียมวงษ์ (ม.๑/๑)
๒๒. เด็กชายจักรินทร์ บ้านเนิน (ม.๑/๑)	๒๓. เด็กชายอรรถพล เทียมเงิน (ม.๑/๘)
๒๔. เด็กชายอัคเดช โชติปัญญา (ม.๒/๒)	๒๕. นางสาวศิริวรรณ พิริยะธนากร (ม.๖/๓)
๒๖. เด็กชายพัฒนศักดิ์ มณีเพชร (ม.๑/๔)	๒๗. เด็กชายวิจักษณ์ วสุธาตา (ม.๑/๕)

รองชนะเลิศอันดับสอง ได้แก่ โรงเรียนวัดทรงธรรม จ.สมุทรปราการ

๒๘. เด็กชายไพศาล ฤทธิโยธิน (ม.๒)	๒๙. นางสาวเรวดี อึ้งโพธิ์ (ม.๕)
๓๐. นางสาวอรอนงค์ อิงขำนิ (ม.๕)	๓๑. เด็กชายวิรัตน์ กิตติธนศรี (ม.๒)
๓๒. นายสุรนาตรี จะระ (ม.๕)	๓๓. เด็กชายเจษฎา พูลสำราญ (ม.๒)
๓๔. เด็กชายเอนก ทรงสนั่น (ม.๒)	๓๕. เด็กหญิงชลธิชา คำสุวรรณ (ม.๒)
๓๖. เด็กหญิงวิลาวัลย์ ศรล็ก (ม.๒)	๓๗. เด็กหญิงรุ่งนภา ชัยสีหา (ม.๒)
๓๘. เด็กหญิงดวงใจ โหมดวัฒนา (ม.๒)	๓๙. เด็กหญิงปานวรรณ สุวรรณ (ม.๒)
๔๐. เด็กหญิงปิยวรรณ สงวนทรัพย์ (ม.๒)	

วงเครื่องสายผสม ระดับมัธยมศึกษา

ชนะเลิศ ได้แก่ โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว จ.สมุทรปราการ

๔๑. นายสิทธิศักดิ์ สุขใสสาคร (ม.๖)	๔๒. นายยุทธนา ฉัพพรรณรัตน์ (ม.๔)
๔๓. นางสาวไอลักษณ์ ใจหลัก (ม.๖)	๔๔. เด็กหญิงมณพกา ชมะโชติ (ม.๓)
๔๕. นางสาวอังสนา อินทร์บุญ (ม.๕)	๔๖. เด็กหญิงสุปราณี ปิ่นมงคล (ม.๓)
๔๗. นางสาวสายฝน แม้นบำเพ็ญ (ม.๔)	๔๘. เด็กชายมานะ มากกลาง (ม.๓)
๔๙. เด็กหญิงชนิษฐา หอมแ่ม (ม.๓)	๕๐. นายสุรชาติษฐ์ ศรีสัตย์ชยะ (ม.๕)
๕๑. นางสาวภิราณี ศรีสัตย์ชยะ (ม.๕)	๕๒. เด็กหญิงณัฐราพร หอมแ่ม (ม.๓)
๕๓. เด็กหญิงวราภรณ์ สุจริยา (ม.๒)	๕๔. นายชัยยศ กั้นมา (ม.๖)
๕๕. นางสาวกฤษมา เทพสง่า (ม.๖)	

รองชนะเลิศอันดับหนึ่ง ได้แก่ โรงเรียนศรียานุสรณ์ จ.จันทบุรี

๕๖. เด็กหญิงสุภาพร คงเพิ่มวงศ์ (ม.๒)	๕๗. เด็กหญิงดุษฎิ สอนสนธิ์ (ม.๒)
๕๘. เด็กหญิงราตรี อ่อนคำศรี (ม.๑)	๕๙. เด็กหญิงพัชรินทร์ บุญลอย (ม.๑)
๖๐. เด็กหญิงศิริวรรณ ชันติกุล (ม.๒)	๖๑. เด็กหญิงกรกมล ลือชาเมตตาคุณ (ม.๑)
๖๒. นางสาวปราณี วัฒนันท์ (ม.๕)	๖๓. เด็กหญิงจินตนา พินิจสุขใจ (ม.๒)
๖๔. เด็กหญิงศิริพร ทองอยู่ (ม.๑)	๖๕. เด็กหญิงวราลี สมารักษ์ (ม.๓)
๖๖. เด็กหญิงวรางคนิกา พงษ์ธนะสาร (ม.๑)	๖๗. เด็กหญิงณัฏฐิรา สมารักษ์ (ม.๔)
๖๘. เด็กหญิงพรพรรณ ประเสริฐพรรณ (ม.๑)	๖๙. เด็กหญิงอินทรา มีชัย (ม.๓)
๗๐. นางสาวโสภา กวี (ม.๔)	๗๑. นางสาวอภิญญา ภูมิศิริชโย (ม.๖)

รองชนะเลิศอันดับสอง ได้แก่ โรงเรียนวัดทรงธรรม จ.สมุทรปราการ

๗๒. เด็กหญิงสุชาดา ทองคำ (ม.๒)	๗๓. เด็กหญิงนันทวัน สมหวังพานิชย์ (ม.๒)
๗๔. เด็กหญิงรุ่งนภา ชัยสีหา (ม.๒)	๗๕. เด็กหญิงปานวรรณ สุวรรณ (ม.๒)
๗๖. เด็กหญิงวิไลพร รักศรี (ม.๒)	๗๗. เด็กหญิงสารินี โชติช่วง (ม.๓)
๗๘. เด็กหญิงนิตา พงษ์สุนทรศรี (ม.๒)	๗๙. เด็กหญิงธนิดา เบ็งสงวน (ม.๒)
๘๐. เด็กหญิงเรณู นวลสอาด (ม.๓)	๘๑. เด็กชายไพศาล ฤทธิโยธิน (ม.๒)
๘๒. เด็กชายเจษฎา พูลสำราญ (ม.๒)	๘๓. เด็กหญิงดวงใจ โหมดวัฒนา (ม.๒)
๘๔. เด็กหญิงนิตา ชื่นสำราญ (ม.๒)	๘๕. เด็กหญิงสิริวิมล สรรพประเสริฐ (ม.๒)
๘๖. เด็กหญิงวิลาวัลย์ ศรีเล็ก (ม.๒)	๘๗. เด็กหญิงปิยวรรณ สงวนทรัพย์ (ม.๒)

วงอังกะลุง ระดับประถมศึกษา

ชนะเลิศ ได้แก่ โรงเรียนชุมชนวัดบ้านระกาศ จ.สมุทรปราการ

๘๘. เด็กหญิงรุ่งนภา เมืองสุข (ป.๕)	๘๙. เด็กหญิงจินตนารัตน์ หมั่นภักดี (ป.๕)
๙๐. เด็กหญิงฉวีวรรณ แก้วรุ่งเรือง (ป.๕)	๙๑. เด็กหญิงเอี่ยมเดือน แจ่มใจ (ป.๕)
๙๒. เด็กชายวีรยุทธ แจ่มใจ (ป.๕)	๙๓. เด็กหญิงนิภาพรธม บัวใบ (ป.๖)
๙๔. เด็กหญิงสุพรรณิ ปิ่นมงคล (ป.๕)	๙๕. เด็กชายสุวิทย์ เกตุพัฒน์ (ป.๕)
๙๖. เด็กชายสุรสิทธิ์ ทองอ่วม (ป.๕)	๙๗. เด็กชายอนุสรณ์ ม่วงศรี (ป.๕)
๙๘. เด็กหญิงเพชรนัดดา ทวีพันธ์ (ป.๕)	๙๙. เด็กหญิงสุจินต์ ศรีนรเศรษฐ์ (ป.๕)
๑๐๐. เด็กหญิงวันันท์ โปะะ (ป.๓)	๑๐๑. เด็กชายจตุพร ปล้องทอง (ป.๕)

รองชนะเลิศอันดับหนึ่ง ได้แก่ โรงเรียนวัดขมนิมิตร จ.สมุทรปราการ

๑๐๒. เด็กหญิงประยงค์ พวงมาลัย (ป.๖)	๑๐๓. เด็กหญิงพิมพ์ใจ สบายแท้ (ป.๖)
๑๐๔. เด็กหญิงรัตยา อินสุวรรณ (ป.๖)	๑๐๕. เด็กหญิงปิยนุช บุญเกิน (ป.๖)
๑๐๖. เด็กหญิงนพรัตน์ อำพุด (ป.๖)	๑๐๗. เด็กหญิงสุนิษา กริ่งจันทร์ (ป.๖)
๑๐๘. เด็กหญิงเรวดี เกิดสุวรรณ (ป.๖)	๑๐๘. เด็กชายวีระ เกตุสาคร (ป.๖)
๑๑๐. เด็กชายพิสณฑ์ พุฒพิงทรัพย์ (ป.๖)	๑๑๑. เด็กชายพีระวัฒน์ บุญสูง (ป.๖)
๑๑๒. เด็กชายสิงหล โยธารินทร์ (ป.๖)	๑๑๓. เด็กชายนนทชัย มะโนมัน (ป.๖)
๑๑๔. เด็กชายมนตรี สันตระกูล (ป.๖)	๑๑๕. เด็กหญิงสุพัฒตรา สิงห์ยาม (ป.๖)

รองชนะเลิศอันดับสอง ได้แก่ โรงเรียนชุมชนวัดหัวสำโรง จ.ฉะเชิงเทรา

๑๑๖. เด็กหญิงอรพิน สมใจ (ป.๖)	๑๑๗. เด็กหญิงราตรี เลิศศิริ (ป.๖)
๑๑๘. เด็กหญิงนันทรัตน์ แต่เจริญ (ป.๖)	๑๑๘. เด็กหญิงลักขณา ชาปู้ (ป.๕)
๑๒๐. เด็กหญิงจรัสศรี สำเร็จ (ป.๕)	๑๒๑. เด็กหญิงวิมล ชูเจริญ (ป.๕)
๑๒๒. เด็กหญิงสมลักษณ์ สรวมศิริ (ป.๕)	๑๒๓. เด็กหญิงดวงใจ บำรุงสำราญ (ป.๖)
๑๒๔. เด็กหญิงบุปผา ศิลประเสริฐ (ป.๒)	๑๒๕. เด็กหญิงสิริญา แยกเทศ (ป.๓)
๑๒๖. เด็กหญิงสุภาพร โสมเมา (ป.๕)	๑๒๗. เด็กหญิงรุ่งรัตน์ โสมเมา (ป.๕)
๑๒๘. เด็กชายกริธาพล สิริพรหม (ป.๕)	๑๒๙. เด็กชายนคร มูลพานิช (ป.๖)

วงเครื่องสายผสม ระดับประถมศึกษา

ชนะเลิศ ได้แก่ โรงเรียนอนุบาลชลบุรี จ.ชลบุรี

๑๓๐. เด็กหญิงเกศสิรินทร์ ตันติวุฒิ	(ป.๖/๔)	๑๓๑. เด็กหญิงดารานี เสนารักษ์	(ป.๕/๒)
๑๓๒. เด็กหญิงเอกสิริ เจริญยุทธ	(ป.๖/๑๐)	๑๓๓. เด็กชายศமாகานต์ คำภารัตน์	(ป.๖/๑)
๑๓๔. เด็กหญิงกิตติพร ปรีดาธรรม	(ป.๖/๗)	๑๓๕. เด็กหญิงอทิติยา วาจาอิม	(ป.๖/๙)
๑๓๖. เด็กชายณัยวัจน์ เสริมศรี	(ป.๕/๗)	๑๓๗. เด็กชายพฤทธิพลสร้อยสุวรรณ	(ป.๖/๙)
๑๓๘. เด็กหญิงปฐมาภรณ์ ณหอมศิลป์	(ป.๖/๘)	๑๓๙. เด็กหญิงดรินยา บริบูรณ์	(ป.๖/๑๐)
๑๔๐. เด็กชายปิยานนท์ ชูนิกร	(ป.๖/๙)	๑๔๑. เด็กชายตะวัน อภิชาติพงษ์ชัย	(ป.๖/๗)
๑๔๒. เด็กชายประติพัทธ์ อินทนิล	(ป.๔/๕)	๑๔๓. เด็กหญิงชฎารัตน์ โพธิสมบุญ	(ป.๖/๙)
๑๔๔. เด็กหญิงจิรวดี ยอดยิ่ง	(ป.๖/๙)	๑๔๕. เด็กหญิงดาริน ตั้งทรงจิตรากุล	(ป.๖/๙)

รองชนะเลิศอันดับหนึ่ง ได้แก่ โรงเรียนบ้านห้วยกะปิ จ.ชลบุรี

๑๔๖. เด็กหญิงวรัญญา อรุโณ	(ป.๖/๒)	๑๔๗. เด็กหญิงรัชну เพ็ญอัน	(ป.๕/๑)
๑๔๘. เด็กหญิงระเบียบ จีบแก้ว	(ป.๖/๒)	๑๔๙. เด็กชายณัฐพล แก้วรุ่ง	(ป.๕/๓)
๑๕๐. เด็กหญิงพรทิพย์ เพิ่มพูนผล	(ป.๖/๑)	๑๕๑. เด็กหญิงธิดารัตน์ พฤทธิไพฑูรย์	(ป.๖/๒)
๑๕๒. เด็กชายกรกฎ ฤทธิงาม	(ป.๖/๒)	๑๕๓. เด็กชายคมสัน มิวิน	(ป.๖/๒)
๑๕๔. เด็กหญิงศิวานี พิงวารี	(ป.๕/๑)	๑๕๕. เด็กหญิงสุนิสา ศรีละโคตร	(ป.๕/๓)
๑๕๖. เด็กหญิงระวี สังข์ทอง	(ป.๖/๒)	๑๕๗. เด็กหญิงอรรรณ จันทร์แสง	(ป.๖/๒)
๑๕๘. เด็กชายกริชชัย ร่องคำ	(ป.๖/๓)	๑๕๙. เด็กชายนิพนธ์ บุญเรือน	(ป.๖/๑)
๑๖๐. เด็กหญิงจุฑามาศ จิระภัทรตระกูล	(ป.๔/๑)	๑๖๑. เด็กชายอนันต์ นุชพันธ์	(ป.๔/๑)

รองชนะเลิศอันดับสอง ได้แก่ โรงเรียนคลองมะหวงก่ จ.สมุทรปราการ

๑๖๒. เด็กหญิงบุษบง กุณอก	(ป.๕)	๑๖๓. เด็กหญิงอรุณรัตน์ มละโยธา	(ป.๔)
๑๖๔. เด็กหญิงดารณี เศษรินทร์	(ป.๖)	๑๖๕. เด็กหญิงสมานรัตน์ บุญชาติ	(ป.๖)
๑๖๖. เด็กหญิงวาลีนีย์ ศรีเทรัญ	(ป.๕)	๑๖๗. เด็กหญิงจันทิมา นาทองลาย	(ป.๕)
๑๖๘. เด็กหญิงปิยาภรณ์ เจริญลา	(ป.๕)	๑๖๙. เด็กหญิงสัมพันธ์ แสงวงษ์	(ป.๖)
๑๗๐. เด็กหญิงพเยาว์ ขาวทรงธรรม	(ป.๖)	๑๗๑. เด็กหญิงนาตยา คำแก่นแก้ว	(ป.๕)
๑๗๒. เด็กหญิงจุฬาลักษณ์ หวังประเสริฐ	(ป.๖)	๑๗๓. เด็กชายอภิชาติ สารเล็ก	(ป.๖)
๑๗๔. เด็กชายประวิทย์ ชัยนการ	(ป.๕)	๑๗๕. เด็กหญิงดวงดาว เศษรินทร์	(ป.๓)
๑๗๖. เด็กชายชันโตส ทาปาเชตรี	(ป.๕)	๑๗๗. เด็กหญิงพรทิพย์ ยอแซ	(ป.๔)

**รายนามักคนตรีดีเด่นประเภทต่าง ๆ
จากผลการประกวดดนตรีไทย
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 14**

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	โรงเรียน (จ.ชลบุรี)	ประเภท ระดับประถมศึกษา
๑.	เด็กหญิงรวงทิพย์ คนชม	พนัสศึกษาลัย (ป.๖/๗)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๒.	เด็กชายณัฐพล โรจนไพฑูรย์	พนัสศึกษาลัย (ป.๔/๕)	โหม่ง วงเครื่องสายผสม
๓.	เด็กชายปิยานนท์ ชูนิกร	อนุบาลชลบุรี (ป.๖/๙)	กลองแขก วงเครื่องสายผสม
๔.	เด็กชายตะวัน อภิชาติพงษ์ชัย	อนุบาลชลบุรี (ป.๖/๗)	กลองแขก วงเครื่องสายผสม
๕.	เด็กชายศมาภานต์ คำภารต์	อนุบาลชลบุรี (ป.๖/๑)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๖.	เด็กหญิงปฐมภรณ์ ถนอมศิลป์	อนุบาลชลบุรี (ป.๖/๘)	ฉิ่ง วงเครื่องสายผสม
๗.	เด็กหญิงกิตติพร ปรีดาธรรม	อนุบาลชลบุรี (ป.๖/๗)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๘.	เด็กชายประติพัทธ์ อินทนิล	อนุบาลชลบุรี (ป.๔/๕)	ระนาดเอก วงเครื่องสายผสม
๙.	เด็กหญิงดาริน ตั้งทรงจิตรากุล	อนุบาลชลบุรี (ป.๖/๙)	รองชนะเลิศอันดับหนึ่งซิมเดี่ยว
๑๐.	เด็กหญิงพรทิพย์ เพิ่มพูนผล	บ้านห้วยกะปิ (ป.๖/๑)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๑๑.	เด็กหญิงธิดารัตน์ พงษ์ไพฑูรย์	บ้านห้วยกะปิ (ป.๖/๒)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๑๒.	เด็กชายกฤษชัย ร่องคำ	บ้านห้วยกะปิ (ป.๖/๓)	กลองแขก วงเครื่องสายผสม
๑๓.	เด็กชายนิพนธ์ บุญเรือน	บ้านห้วยกะปิ (ป.๖/๑)	กลองแขก วงเครื่องสายผสม
๑๔.	เด็กหญิงจุฑามาศ จิระภักทรตระกูล	บ้านห้วยกะปิ (ป.๔/๑)	ซิม วงเครื่องสายผสม
๑๕.	เด็กชายณัฐพล แก้วรุ่ง	บ้านห้วยกะปิ (ป.๕/๓)	ซ้บรื่อง วงเครื่องสายผสม
๑๖.	เด็กหญิงพรพิมล สุดใจรัก	วัดมโนรม (ป.๖)	ซิม วงเครื่องสายผสม
๑๗.	เด็กหญิงสุทธวรรณ หลงมา	วัดมโนรม (ป.๖)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๑๘.	เด็กหญิงรุ่งทิพย์ ชวนบริหารินทร์	วัดมโนรม (ป.๖)	ฉิ่ง วงเครื่องสายผสม
๑๙.	เด็กหญิงสุจิตรา ทองม้วน	วัดมโนรม (ป.๖)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๒๐.	เด็กหญิงวชิรี พึ่งพวก	วัดมโนรม (ป.๖)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
		(จ.สมุทรปราการ)	ระดับมัธยมศึกษา
๒๑.	นางสาวภิราณี ศรีสัตย์ชยะ	ราชวินิตบางแก้ว (ม.๕)	ฉาบเล็ก วงเครื่องสายผสม
๒๒.	เด็กชายมานะ มากกลาง	ราชวินิตบางแก้ว (ม.๓)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๒๓.	นายสิทธิศักดิ์ สุขใสศากร	ราชวินิตบางแก้ว (ม.๖)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๒๔.	นายยุทธนา ฉัพพรรณรัตน์	ราชวินิตบางแก้ว (ม.๔)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๒๕.	นางสาววิไลลักษณ์ ใจหลัก	ราชวินิตบางแก้ว (ม.๖)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๒๖.	เด็กหญิงมณฑกา ชมะโชติ	ราชวินิตบางแก้ว (ม.๓)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม

๒๗. นางสาวอังสนา	อินทร์บุญ	ราชวินิตบางแก้ว (ม.๕)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๒๘. เด็กหญิงสุปราณี	ปิ่นมงคล	ราชวินิตบางแก้ว (ม.๓)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๒๙. เด็กหญิงชินิษฐา	หอมแหม่ม	ราชวินิตบางแก้ว (ม.๓)	ซิม วงเครื่องสายผสม
๓๐. นายชัยยศ	กันมา	ราชวินิตบางแก้ว (ม.๖)	โพนรำมะนาวงเครื่องสายผสม (จ.ปราจีนบุรี) ระดับมัธยมศึกษา
๓๑. เด็กหญิงคณีนุช	จิตรพานิช	มารีวิทยา (ม.๑)	ฉาบ วงเครื่องสายผสม
๓๒. เด็กหญิงพรพิมล	สุขสมบัติ	มารีวิทยา (ม.๑)	กรับ วงเครื่องสายผสม
๓๓. เด็กชายวัชระ	เขี้ยวสอาด	มารีวิทยา (ม.๑)	ขลุ่ยหลีบวงเครื่องสายผสม
๓๔. เด็กชายปริญญญา	ฉำเจริญ	มารีวิทยา (ม.๓)	ขลุ่ยเพียงออวงเครื่องสายผสม
๓๕. เด็กหญิงธีรพันธ์	สุดใจชื่น	มารีวิทยา (ม.๑)	ขับร้อง วงเครื่องสายผสม
๓๖. เด็กหญิงวิภาวรรณ	คุ้มศิริ	มารีวิทยา (ม.๒)	ฉิ่ง วงเครื่องสายผสม
๓๗. เด็กชายภาณุมาศ	ชุ่มชื่น	มารีวิทยา (ม.๒)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๓๘. เด็กหญิงวิชัญย์	ศรีสะอาด	มารีวิทยา (ม.๒)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๓๙. เด็กชายจาดุรงค์	กิจดี	มารีวิทยา (ม.๑)	กลองแขก วงเครื่องสายผสม
๔๐. เด็กชายชนา	อาชีพรเจริญ	มารีวิทยา (ม.๑)	กลองแขก วงเครื่องสายผสม
๔๑. เด็กหญิงวงศัวรรณ	คมสราวุธ	มารีวิทยา (ม.๓)	ซออยู่ วงเครื่องสายผสม
๔๒. เด็กหญิงสุภาวดี	กษิณศรี	มารีวิทยา (ม.๑)	ซออยู่ วงเครื่องสายผสม
๔๓. เด็กชายประจักษ์	ดัดงาม	มารีวิทยา (ม.๑)	ระนาดเอก วงเครื่องสายผสม
๔๔. เด็กหญิงชวันธร	มงคลเลิศลพ	มารีวิทยา (ม.๑)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๔๕. เด็กหญิงธีรพันธ์	สุดใจชื่น	มารีวิทยา (ม.๑)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม (จ.สมุทรปราการ) ระดับมัธยมศึกษา
๔๖. เด็กหญิงคันธรส	อินดูไทย	วิสุทธิกษัตริ์ (ม.๓)	ขลุ่ยหลีบวงเครื่องสายผสม
๔๗. เด็กหญิงพนิดา	กาญจนเรืองรัตน์	วิสุทธิกษัตริ์ (ม.๓)	ขลุ่ยเพียงออวงเครื่องสายผสม
๔๘. เด็กหญิงกังกมล	มนต์อ่อน	วิสุทธิกษัตริ์ (ม.๓)	ฉิ่ง วงเครื่องสายผสม
๔๙. เด็กหญิงวาสนา	ตอกรักษ์	วิสุทธิกษัตริ์ (ม.๑)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๕๐. เด็กหญิงชุดิมา	สุวรรณมาลัย	วิสุทธิกษัตริ์ (ม.๑)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๕๑. เด็กหญิงปิยธิดา	อาราวี	วิสุทธิกษัตริ์ (ม.๓)	ซิม วงเครื่องสายผสม (จ.สมุทรปราการ) ระดับมัธยมศึกษา
๕๒. เด็กหญิงนิดา	พงษ์สุนทรศรี	วัดทรงธรรม (ม.๒)	ขลุ่ยหลีบวงเครื่องสายผสม
๕๓. เด็กหญิงธนิดา	เบิ่งสงวน	วัดทรงธรรม (ม.๒)	ขลุ่ยเพียงออวงเครื่องสายผสม
๕๔. เด็กหญิงสุชดา	ทองคำ	วัดทรงธรรม (ม.๒)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๕๕. เด็กหญิงนันทวัน	สมหวังพานิชย์	วัดทรงธรรม (ม.๒)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม

๕๖. เด็กชายไพศาล	ฤทธิโยธิน	วัดทรงธรรม (ม.๒)	กลองแขก วงเครื่องสายผสม
๕๗. เด็กชายเจษฎา	พูลสำราญ	วัดทรงธรรม (ม.๒)	กลองแขก วงเครื่องสายผสม
๕๘. เด็กหญิงวิไลพร	รักศรี	วัดทรงธรรม (ม.๒)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๕๙. เด็กหญิงสาริณี	โชติช่วง	วัดทรงธรรม (ม.๓)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๖๐. เด็กหญิงรุ่งนภา	ชัยสีหา	วัดทรงธรรม (ม.๒)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๖๑. เด็กหญิงปานวรรณ	สุวรรณ	วัดทรงธรรม (ม.๒)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๖๒. เด็กหญิงเรณู	นวลสอาด	วัดทรงธรรม (ม.๓)	ซิม วงเครื่องสายผสม
๖๓. นางสาวอรอนงค์	อิงชานี	วัดทรงธรรม (ม.๔)	ระนาดทุ้ม วงปี่พาทย์ไม้นวม
๖๔. เด็กหญิงชลธิชา	คำสุวรรณ	วัดทรงธรรม (ม.๒)	ซอด้วง วงปี่พาทย์ไม้นวม
๖๕. นางสาวเวรดี	อึ้งโพธิ์	วัดทรงธรรม (ม.๕)	ฆ้องวงใหญ่ วงปี่พาทย์ไม้นวม
๖๖. เด็กชายไพศาล	ฤทธิโยธิน	วัดทรงธรรม (ม.๒)	ซลู่ย วงปี่พาทย์ไม้นวม
๖๗. เด็กชายเจษฎา	พูลสำราญ	วัดทรงธรรม (ม.๒)	กลองแขก วงปี่พาทย์ไม้นวม
๖๘. เด็กชายเอเนก	ทรงสนั่น	วัดทรงธรรม (ม.๒)	กลองแขก วงปี่พาทย์ไม้นวม
๖๙. เด็กหญิงดวงใจ	โหมตวัฒนา	วัดทรงธรรม (ม.๒)	ฉาบเล็ก วงปี่พาทย์ไม้นวม
๗๐. เด็กหญิงรุ่งนภา	ชัยสีหา	วัดทรงธรรม (ม.๒)	ฉิ่ง วงปี่พาทย์ไม้นวม
		(จ.นครนายก)	ระดับมัธยมศึกษา
๗๑. นายอุเทน	สิงห์ปาน	นมราชานุสรณ์ (ม.๖/๑)	ซลู่ยเพียงอวงวงเครื่องสายผสม
๗๒. เด็กชายอนุชา	มั่งมี	นมราชานุสรณ์ (ม.๑)	ฉิ่ง วงเครื่องสายผสม
๗๓. เด็กหญิงโฉมศรี	ปลื้มใจ	นมราชานุสรณ์ (ม.๑/๑)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๗๔. นายฉลอง	สีลาเขต	นมราชานุสรณ์ (ม.๕/๑)	กลองแขก วงเครื่องสายผสม
๗๕. นายวิรัตน์	บุญสี	นมราชานุสรณ์ (ม.๔/๒)	กลองแขก วงเครื่องสายผสม
๗๖. เด็กหญิงฉวีวรรณ	เครื่องละม้าย	นมราชานุสรณ์ (ม.๑/๔)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๗๗. เด็กหญิงสมจิตร	ทรัพย์พรหม	นมราชานุสรณ์ (ม.๑/๑)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๗๘. เด็กหญิงจรัสรัตน์	ช่วยธานี	นมราชานุสรณ์ (ม.๑/๑)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๗๙. เด็กหญิงสุกัญญา	อไพจิตร	นมราชานุสรณ์ (ม.๑/๑)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๘๐. เด็กชายปรีชา	ทัพคง	นมราชานุสรณ์ (ม.๓/๔)	ระนาดเอก วงปี่พาทย์ไม้นวม
๘๑. นายวิรัตน์	บุญสี	นมราชานุสรณ์ (ม.๔/๒)	ระนาดทุ้ม วงปี่พาทย์ไม้นวม
๘๒. เด็กหญิงฉวีวรรณ	เครื่องละม้าย	นมราชานุสรณ์ (ม.๑/๔)	ซอด้วง วงปี่พาทย์ไม้นวม
๘๓. เด็กชายอนุชา	มั่งมี	นมราชานุสรณ์ (ม.๑)	ฆ้องวงใหญ่ วงปี่พาทย์ไม้นวม
๘๔. นายอุเทน	สิงห์ปาน	นมราชานุสรณ์ (ม.๖/๑)	ซลู่ยเพียงอวงวงปี่พาทย์ไม้นวม
๘๕. นายวิเชียร	เอี่ยมกอง	นมราชานุสรณ์ (ม.๖/๒)	ฆ้องวงเล็ก วงปี่พาทย์ไม้นวม
๘๖. นายฉลอง	สีลาเขต	นมราชานุสรณ์ (ม.๕/๑)	กลองแขก วงปี่พาทย์ไม้นวม

๘๗. เด็กชายภาณุวัฒน์	ยอดทอง	นวมราชานุสรณ์ (ม.๑/๑)	กลองแขก วงปี่พาทย์ไม้นวม
๘๘. เด็กชายวชิระ	หอมประยูร	นวมราชานุสรณ์ (ม.๑/๔)	โหม่ง วงปี่พาทย์ไม้นวม
๘๙. เด็กชายศิริชัย	นารี	นวมราชานุสรณ์ (ม.๑/๔)	กรับ วงปี่พาทย์ไม้นวม
๙๐. เด็กชายสิทธิชัย	ศรีมงคล	นวมราชานุสรณ์ (ม.๓/๔)	ฉาบเล็ก วงปี่พาทย์ไม้นวม
๙๑. เด็กชายพิชญ	วิภาคดี	นวมราชานุสรณ์ (ม.๓/๒)	ฉิ่ง วงปี่พาทย์ไม้นวม
๙๒. เด็กหญิงอัญชลีภรณ์	ฟ้าสำโรง	นวมราชานุสรณ์ (ม.๒/๔) (จ.จันทบุรี)	ซ้บร้อง วงปี่พาทย์ไม้นวม ระดับมัธยมศึกษา
๙๓. นางสาวอภิญญา	ภูมิศิริชโย	ศรียานุสรณ์ (ม.๖)	ซ้บร้อง วงเครื่องสายผสม
๙๔. เด็กหญิงสุภาพร	คงเพิ่มวงศ์	ศรียานุสรณ์ (ม.๒)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๙๕. เด็กหญิงดุชนีย์	สอนสนธิ์	ศรียานุสรณ์ (ม.๒)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๙๖. เด็กหญิงศิริวรรณ	ชนันตุล	ศรียานุสรณ์ (ม.๒)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๙๗. เด็กหญิงกรกมล	ลือชาเมตตาคุณ	ศรียานุสรณ์ (ม.๑)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๙๘. นางสาวโสภา	กวี	ศรียานุสรณ์ (ม.๔) (จ.ชลบุรี)	ขิม วงเครื่องสายผสม ระดับมัธยมศึกษา
๙๙. เด็กหญิงจิรภา	เมธาวรรกุล	ชลกันยานุกูล (ม.๒/๑)	ฉิ่ง วงเครื่องสายผสม
๑๐๐. เด็กหญิงอัญญา	ธรรมเจริญ	ชลกันยานุกูล (ม.๓/๒)	ระนาดเอก วงเครื่องสายผสม
๑๐๑. นางสาวสมพร	แช่อั่ง	ชลกันยานุกูล (ม.๕/๕)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๑๐๒. เด็กหญิงพนิดา	อากาศอำนาจ	ชลกันยานุกูล (ม.๓/๒) (จ.ระยอง)	โหม่งระนาดวงเครื่องสายผสม ระดับมัธยมศึกษา
๑๐๓. เด็กหญิงชมพูนุช	คำแหง	แกลง 'วิทยสถาวร' (ม.๒/๑)	ระนาดเอก วงปี่พาทย์ไม้นวม
๑๐๔. นายโอฬาร	พาชื่น	แกลง 'วิทยสถาวร' (ม.๓/๕) (จ.ฉะเชิงเทรา)	ซลู่ วงปี่พาทย์ไม้นวม ระดับมัธยมศึกษา
๑๐๕. เด็กชายมนต์รัก	อ้วนสร้อย	บางคล้าวิทยาคม (ม.๓/๕)	ระนาดเอก วงปี่พาทย์ไม้นวม
๑๐๖. เด็กชายราเชนทร์	ใหม่เมธี	บางคล้าวิทยาคม (ม.๒/๔)	ฆ้องวงใหญ่ วงปี่พาทย์ไม้นวม
๑๐๗. เด็กชายณรงค์	สิงห์นวล	บางคล้าวิทยาคม (ม.๒/๔)	ฆ้องวงเล็ก วงปี่พาทย์ไม้นวม
๑๐๘. เด็กชายฉลาด	ศิริเพชร	บางคล้าวิทยาคม (ม.๓/๒)	กลองแขก วงปี่พาทย์ไม้นวม
๑๐๙. เด็กชายจักรพันธ์	บุญเผือก	บางคล้าวิทยาคม (ม.๒/๔) (จ.จันทบุรี)	กลองแขก วงปี่พาทย์ไม้นวม ระดับมัธยมศึกษา
๑๑๐. เด็กชายณัฐพงษ์	วงษ์แก้ว	เบญจมาชูทิศ (ม.๑)	ระนาดเอก วงปี่พาทย์ไม้นวม
๑๑๑. นายนราธิป	โกศบาล	เบญจมาชูทิศ (ม.๓/๒)	ระนาดทุ้ม วงปี่พาทย์ไม้นวม
๑๑๒. เด็กชายอรุณพล	เทียนเงิน	เบญจมาชูทิศ (ม.๑/๔)	กลองแขก วงปี่พาทย์ไม้นวม
๑๑๓. เด็กชายอัคเดช	โชติบัญญัติ	เบญจมาชูทิศ (ม.๒/๒)	กลองแขก วงปี่พาทย์ไม้นวม

๑๑๔. เด็กหญิงอรทัย กั้นประเสริฐ	(จ.ฉะเชิงเทรา)	ระดับมัธยมศึกษา
๑๑๕. เด็กหญิงอุไรวรรณ ประทุมเมศร์	วัดบางวัว (ม.๓/๑)	ห้องวงใหญ่ วงปี่พาทย์ไม้နှวม
	วัดบางวัว (ม.๒/๑)	ฉิ่ง วงปี่พาทย์ไม้နှวม
	(จ.สมุทรปราการ)	ระดับมัธยมศึกษา
๑๑๖. เด็กชายอำนาจ เมืองใหญ่	หลวงพ่อปานดำนอนุสรณ์(ม.๗/๑)	ห้องวงใหญ่ วงปี่พาทย์ไม้နှวม
	(จ.จันทบุรี)	ระดับประถมศึกษา
๑๑๗. เด็กหญิงปาริตา อาสนกุล	อำนวยการวิทย์ (ป.๔/๕)	ชนะเลิศขิมเดี่ยว
๑๑๘. เด็กหญิงปาริชาติ วิสุทธิพัฒน์	อำนวยการวิทย์ (ป.๕/๓)	รองชนะเลิศอันดับสองขิมเดี่ยว
	(จ.สมุทรปราการ)	ระดับประถมศึกษา
๑๑๙. เด็กหญิงสมานรัตน์ บุญชาติ	คลองมหาวงศ์ (ป.๖)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๑๒๐. เด็กหญิงวาสนีย์ ศรีเหรียญ	คลองมหาวงศ์ (ป.๕)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๑๒๑. เด็กหญิงดารณี เศษรินทร์	คลองมหาวงศ์ (ป.๖)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๑๒๒. เด็กหญิงอรุณรัตน์ มละโยธา	คลองมหาวงศ์ (ป.๔)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๑๒๓. เด็กชายอภิชาติ สารเล็ก	คลองมหาวงศ์ (ป.๖)	กลอง วงเครื่องสายผสม
๑๒๔. เด็กชายประวิทย์ ชัยนการ	คลองมหาวงศ์ (ป.๕)	กลอง วงเครื่องสายผสม
๑๒๕. เด็กหญิงดวงดาว เศษรินทร์	คลองมหาวงศ์ (ป.๓)	ซ้บรื่อง วงเครื่องสายผสม
	(จ.ชลบุรี)	ระดับประถมศึกษา
๑๒๖. เด็กหญิงวางคณา วงศ์อุทัยรัตน์	พนัสศีกษาลัย (ป.๖/๒)	ซ้บรื่อง วงเครื่องสายผสม
๑๒๗. เด็กหญิงพจนีย์ กัมมารวิวัฒน์	วัดกลางดอน (ป.๖/๒)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๑๒๘. เด็กชายชัยยศ ธาตุทอง	วัดกลางดอน (ป.๖/๑)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๑๒๙. เด็กชายจเร เจริญจิตรี	วัดกลางดอน (ป.๕/๒)	โทน-รำมะนา วงเครื่องสายผสม
๑๓๐. เด็กชายกรวิทย์ สวนสุวรรณ	วัดกลางดอน (ป.๕/๑)	ฉิ่ง วงเครื่องสายผสม
๑๓๑. เด็กชายวันชัย คงเจริญ	วัดกลางดอน (ป.๕/๒)	ขลุ่ยหลีบวงเครื่องสายผสม
๑๓๒. เด็กชายวิริยะ ยิ่งสุข	วัดพรตสังฆาวาส (ป.๖)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
	(จ.สมุทรปราการ)	ระดับประถมศึกษา
๑๓๓. เด็กชายจตุพร อุทัยศรี	ชุมชนวัดบ้านระกาศ (ป.๖)	ซ้บรื่อง วงเครื่องสายผสม
๑๓๔. เด็กหญิงเอี่ยมเดือนแจ่มใจ	ชุมชนวัดบ้านระกาศ (ป.๕)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๑๓๕. เด็กหญิงฉวีวรรณ แก้วรุ่งเรือง	ชุมชนวัดบ้านระกาศ (ป.๕)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๑๓๖. เด็กหญิงสุพรรณิ ปันมงคล	ชุมชนวัดบ้านระกาศ (ป.๕)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๑๓๗. เด็กหญิงปานจันทร์ ปลั่งทอง	ชุมชนวัดบ้านระกาศ (ป.๕)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๑๓๘. เด็กชายสุรสิทธิ์ ทองอ่วม	ชุมชนวัดบ้านระกาศ (ป.๕)	กลองแขก วงเครื่องสายผสม
๑๓๙. เด็กชายอนุสรณ์ ม่วงศรี	ชุมชนวัดบ้านระกาศ (ป.๕)	กลองแขก วงเครื่องสายผสม

๑๔๐. เด็กหญิงเรวดี	เกิดสุวรรณ	(จ.สมุทรปราการ)	ระดับประถมศึกษา
๑๔๑. เด็กชายวีระ	เกตุศาสตร์	วัดชมนิมิตร (ป.๖)	ระนาดเอก วงเครื่องสายผสม
๑๔๒. เด็กชายพิสนธ์	พุ่มพิ้งทรัพย์	วัดชมนิมิตร (ป.๖)	กลองแขก วงเครื่องสายผสม
๑๔๓. เด็กหญิงสุภัตรา	สิงห์ยาม	วัดชมนิมิตร (ป.๖)	กลองแขก วงเครื่องสายผสม
		(จ.นครนายก)	ขับร้อง วงเครื่องสายผสม
๑๔๔. เด็กหญิงปาริณี	ธรรมยา	วัดหนองสองห้อง (ป.๔)	ระดับประถมศึกษา
๑๔๕. เด็กหญิงอัญชลี	คนแคลัว	วัดหนองสองห้อง (ป.๕)	ชอฮู้ วงเครื่องสายผสม
๑๔๖. เด็กชายวิษณุ	อำไพจิตร	วัดหนองสองห้อง (ป.๕)	ชอฮู้ วงเครื่องสายผสม
๑๔๗. เด็กชายเฉลิมชัย	แสงวงเงิน	วัดหนองสองห้อง (ป.๕)	กลองแขก วงเครื่องสายผสม
		(จ.จันทบุรี)	ระดับประถมศึกษา
๑๔๘. เด็กหญิงปาริชาติ	วิสุทธิพัฒน์	อำนวยการวิทย์ (ป.๕/๓)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๑๔๙. เด็กหญิงสุนันฎา	ปรานศิลป์	อำนวยการวิทย์ (ป.๕/๑)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๑๕๐. เด็กหญิงอภิรญา	วิสุทธิรัตน์	อำนวยการวิทย์ (ป.๕/๒)	ขับร้อง วงเครื่องสายผสม
๑๕๑. เด็กชายอนุศักดิ์	ศรีสวัสดิ์	อำนวยการวิทย์ (ป.๖/๒)	กลองแขก วงเครื่องสายผสม
๑๕๒. เด็กชายพงศธร	วรรณรังษี	อำนวยการวิทย์ (ป.๕/๓)	กลองแขก วงเครื่องสายผสม
๑๕๓. เด็กหญิงปัทมา	กาฬภักดี	อำนวยการวิทย์ (ป.๕/๕)	ชอด้วง วงเครื่องสายผสม
๑๕๔. เด็กชายโสฬส	ชัยสิทธิ์	อำนวยการวิทย์ (ป.๖/๑)	ชอด้วง วงเครื่องสายผสม
๑๕๕. เด็กชายพรระชยุต	สังขนาค	อำนวยการวิทย์ (ป.๕/๕)	ชลุ่ยเพียงอวงเครื่องสายผสม
๑๕๖. เด็กชายทศพล	บุญโยประการ	อำนวยการวิทย์ (ป.๕/๒)	ชลุ่ยหลีบวงเครื่องสายผสม
๑๕๗. เด็กหญิงอนูธิดา	ศรีสวัสดิ์	อำนวยการวิทย์ (ป.๕/๔)	ชอฮู้ วงเครื่องสายผสม
		(จ.สระแก้ว)	ระดับประถมศึกษา
๑๕๘. เด็กชายเฉลิมพงษ์	สังข์เทียบ	บ้านบุกะสัง (ป.๔)	ฉาบเล็ก วงเครื่องสายผสม
๑๕๙. เด็กหญิงมัจฉา	พรหมประเสริฐ	บ้านบุกะสัง (ป.๕)	ฉิ่ง วงเครื่องสายผสม
		(จ.ชลบุรี)	ระดับประถมศึกษา
๑๖๐. เด็กหญิงรุ่งทิพย์	ฮวนนรินทร์	วัดมโนรม (ป.๖)	ฉิ่ง วงเครื่องสายผสม
๑๖๑. เด็กหญิงพรพิมล	สุดใจรัก	วัดมโนรม (ป.๖)	ฆิม วงเครื่องสายผสม
๑๖๒. เด็กหญิงวัชรีย์	พิงพวก	วัดมโนรม (ป.๖)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๑๖๓. เด็กหญิงสุจิตรา	ทองม้วน	วัดมโนรม (ป.๖)	ชอด้วง วงเครื่องสายผสม
๑๖๔. เด็กหญิงสุทธวรรณ	หลงมา	วัดมโนรม (ป.๖)	ชอฮู้ วงเครื่องสายผสม
๑๖๕. เด็กหญิงรัตติกาล	อภัยวงศ์	วัดเตาปูน (ป.๕)	ชลุ่ยเพียงอวงเครื่องสายผสม
๑๖๖. เด็กหญิงวัชรา	นาวิพงษ์ผจญ	วัดเตาปูน (ป.๕)	ชลุ่ยหลีบวงเครื่องสายผสม

๑๖๗. เด็กชายสุรสิทธิ์ ทองอ่วม	(จ.สมุทรปราการ)	ระดับประถมศึกษา
๑๖๘. เด็กชายอนุสรณ์ ม่วงศรี	ชุมชนวัดบ้านระกาศ (ป.๕)	กลองแขก วงอังกะลุง
๑๖๙. เด็กชายจตุพร ปลั่งทอง	ชุมชนวัดบ้านระกาศ (ป.๕)	กลองแขก วงอังกะลุง
๑๗๐. เด็กชายวีระ เกตุสาคร	ชุมชนวัดบ้านระกาศ (ป.๕)	ขับร้อง วงอังกะลุง
๑๗๑. เด็กชายพิสนธ์ พุฒพึงทรัพย์	วัดชมรมมิตร (ป.๖)	กลองแขก วงอังกะลุง
๑๗๒. เด็กหญิงสุภัตรา จิตซัง	วัดชมรมมิตร (ป.๖)	กลองแขก วงอังกะลุง
๑๗๓. เด็กหญิงสินีนาฏ บำรุงเจริญสุข	(จ.จันทบุรี)	ระดับประถมศึกษา
๑๗๔. เด็กชายกรีธาพล สิริพรหม	วัดเกาะโดนด (ป.๖)	กรับ วงอังกะลุง
๑๗๕. เด็กชายนคร มูลพานิช	วัดเกาะโดนด (ป.๖)	ขับร้อง วงอังกะลุง
๑๗๖. เด็กหญิงรุ่งรัตน์ โสมเมา	(จ.ฉะเชิงเทรา)	ระดับประถมศึกษา
๑๗๗. เด็กหญิงสิริญา แยกเทศ	ชุมชนวัดหัวสำโรง (ป.๔)	กลองแขก วงอังกะลุง
๑๗๘. เด็กหญิงอรพิน สมใจ	ชุมชนวัดหัวสำโรง (ป.๖)	กลองแขก วงอังกะลุง
๑๗๙. เด็กหญิงราตรี เลิศศิริ	ชุมชนวัดหัวสำโรง (ป.๕)	ขับร้อง วงอังกะลุง
๑๘๐. เด็กหญิงนันทรัตน์ แต่เจริญ	ชุมชนวัดหัวสำโรง (ป.๕)	โหม่ง วงอังกะลุง
๑๘๑. เด็กหญิงลักขณา ซาปู้	ชุมชนวัดหัวสำโรง (ป.๓)	อังกะลุง วงอังกะลุง
๑๘๒. เด็กหญิงจรัสศรี สำเร็จ	ชุมชนวัดหัวสำโรง (ป.๖)	อังกะลุง วงอังกะลุง
๑๘๓. เด็กหญิงวิมล ชูเจริญ	ชุมชนวัดหัวสำโรง (ป.๖)	อังกะลุง วงอังกะลุง
๑๘๔. เด็กหญิงสมลักษณ์ สรวมศิริ	ชุมชนวัดหัวสำโรง (ป.๕)	อังกะลุง วงอังกะลุง
๑๘๕. เด็กหญิงสุรรัตน์ ชันทอง	ชุมชนวัดหัวสำโรง (ป.๕)	อังกะลุง วงอังกะลุง
๑๘๖. เด็กชายภาณุวัฒน์ ประวงษ์	ชุมชนวัดหัวสำโรง (ป.๕)	อังกะลุง วงอังกะลุง
๑๘๗. เด็กหญิงจันทร์จิรา กล้าหาญ	ชุมชนวัดหัวสำโรง (ป.๕)	อังกะลุง วงอังกะลุง
๑๘๘. เด็กหญิงศุภลักษณ์ งามสุวรรณ	ชุมชนวัดหัวสำโรง (ป.๕)	อังกะลุง วงอังกะลุง
๑๘๙. เด็กหญิงธิดา แดงขำ	ชุมชนวัดหัวสำโรง (ป.๕)	อังกะลุง วงอังกะลุง
๑๙๐. เด็กหญิงอลิษา พิพัฒน์	ชุมชนวัดหัวสำโรง (ป.๕)	อังกะลุง วงอังกะลุง
๑๙๑. เด็กหญิงเบญจวรรณ ถวิลหา	ชุมชนวัดหัวสำโรง (ป.๕)	อังกะลุง วงอังกะลุง
๑๙๒. เด็กหญิงณัฐรา วานิชชากรสวัสดิ์	ชุมชนวัดหัวสำโรง (ป.๕)	อังกะลุง วงอังกะลุง
๑๙๓. เด็กหญิงวันเพ็ญ แซ่ลี	ชุมชนวัดหัวสำโรง (ป.๕)	อังกะลุง วงอังกะลุง
๑๙๔. เด็กชายกฤษฎา ถนอม	ชุมชนวัดหัวสำโรง (ป.๕)	อังกะลุง วงอังกะลุง

๑๙๕. เด็กหญิงพิมพ์พร	ภัตสรเรืองรอง	(จ.สมุทรปราการ)	ระดับประถมศึกษา
๑๙๖. เด็กหญิงปราณี	ฝ้ายผล	บ้านคลองหลวง (ป.๖/๒)	กรับ วงอังกะลุง
๑๙๗. เด็กชายปิยะพงษ์	น้อยพิทักษ์	บ้านคลองหลวง (ป.๕)	ฉิ่ง วงอังกะลุง
๑๙๘. เด็กชายธนวัส	พิกุลทอง	(จ.จันทบุรี)	ระดับประถมศึกษา
		อำนวยการวิทย์ (ป.๕)	ฉิ่ง วงอังกะลุง
		อำนวยการวิทย์ (ป.๖)	กรับ วงอังกะลุง

รายชื่อโรงเรียนและนักดนตรีไทย

ที่สมัครเข้าประกวดดนตรีไทย

ระดับนักเรียนภาคตะวันออก

ครั้งที่ ๑๕

ระดับมัธยมศึกษา

ถวายพระราชทานใน

สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร

ประเภท วงปี่พาทย์ไม้นวม

โรงเรียน แกลง 'วิทย์สดาวาร' อ.แกลง จ.ระยอง ๒๑๑๑๐

ชื่อผู้อำนวยการ นายอุทัย รัตนพงศ์

ประเภทวงดนตรี วงปี่พาทย์ไม้ฆ้อง

ผู้ควบคุม ๑. นางวิภา มีใจดี ๒. นายชาคร ลิโพโรจน์กุล

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายอรุณพล พรหมรักษา ๒. นายอุดม คำแหง

รายชื่อนักดนตรี

๑. นางสาวชมพูนุช	คำแหง	ชั้น ม.๓/๑	เครื่องดนตรีที่เล่น	ระนาดเอก
๒. นางสาวอมรรัตน์	วิทยานุกรณ์	ชั้น ม.๔/๒	'	ระนาดทุ้ม
๓. นางสาวลักขณา	คำชำ	ชั้น ม.๔/๑	'	ฆ้องวงใหญ่
๔. นายวิชณุ	กฤษณบุต	ชั้น ม.๓/๒	'	ฆ้องวงเล็ก
๕. นายโอฬาร	พาชื่น	ชั้น ม.๔/๑	'	ชลุ่ย
๖. เด็กหญิงนิตยารวรรณ	ประกอบกิจ	ชั้น ม.๒/๑	'	ซอด้วง
๗. นายศิลป์ชัย	พูลเพิ่ม	ชั้น ม.๒/๒	'	กลองแขก
๘. เด็กชายสินชัย	หนาแน่น	ชั้น ม.๑/๗	'	กลองแขก
๙. เด็กชายเสวต	ทาติสม	ชั้น ม.๑/๒	'	โหม่ง
๑๐. เด็กชายนพดล	จริตงาม	ชั้น ม.๑/๖	'	กรับ
๑๑. เด็กชายศรัวิวัฒน์	ตริกหากิจ	ชั้น ม.๑/๘	'	ฉาบ
๑๒. เด็กชายวีระ	ปกป้อง	ชั้น ม.๑/๙	'	ฉิ่ง
๑๓. นางสาวอัจฉรา	พิทักษ์ก่อผล	ชั้น ม.๓/๔	'	ซับร้อง

โรงเรียน นวมราชานุสรณ์ อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๐

ชื่อผู้อำนวยการ ว่าที่ ร.ต.ปลิว หงษ์เหมือน

ประเภทวงดนตรี วงปี่พาทย์ไม้ฆ้อง

ผู้ควบคุม ๑. นางสาวอุไร ชินะกาญจน์ ๒. นายณรงค์ นำศรีเจริญกุล

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายสามารถ ภิญญไญ ๒. นางสุนีย์ จำนงค์

รายชื่อนักดนตรี

๑. นายปรีชา	ทัพคง	ชั้น ม.๔/๓	เครื่องดนตรีที่เล่น	ระนาดเอก
๒. นายวิรัตน์	บุญลี	ชั้น ม.๕/๒	'	ระนาดทุ้ม
๓. เด็กชายอนุชา	มิ่งมี	ชั้น ม.๒/๔	'	ฆ้องวงใหญ่
๔. เด็กชายสมเกียรติ	พูลประเสริฐ	ชั้น ม.๑/๕	'	ฆ้องวงเล็ก
๕. เด็กชายภาณุวัฒน์	ยอดทอง	ชั้น ม.๒/๑	'	ชลุ่ยเพียงออ
๖. เด็กหญิงฉวีวรรณ	เครือละม้าย	ชั้น ม.๒/๔	'	ซอด้วง
๗. เด็กชายวชิระ	หอมประยูร	ชั้น ม.๒/๔	'	ฉิ่ง
๘. เด็กชายวรากร	แดงอ่อน	ชั้น ม.๒/๑	'	ฉาบเล็ก
๙. เด็กชายภมร	นาคทั้ง	ชั้น ม.๑/๕	'	กรับ
๑๐. เด็กหญิงประนอม	อิมเอิบ	ชั้น ม.๑/๒	'	โหม่ง
๑๑. นายฉลอง	ลีลาเขต	ชั้น ม.๖/๑	'	กลองแขก
๑๒. นายสิทธิชัย	ศรีมงคล	ชั้น ม.๔/๓	'	กลองแขก
๑๓. เด็กหญิงอัญชลิภรณ์	สิริกนก	ชั้น ม.๓/๔	'	ซับร้อง
๑๔. เด็กหญิงโฉมศรี	ปลื้มใจ	ชั้น ม.๒/๑	'	สำรอง
๑๕. เด็กหญิงสมจิต	ทรัพย์พรหม	ชั้น ม.๒/๑	'	สำรอง

โรงเรียน พุทธรังสีพิบูล อ.บ้านโพธิ์ จ.ฉะเชิงเทรา ๒๔๐๐๐

ชื่อผู้อำนวยการ นางสาววิมล ไชตนา

ประเภททรงดนตรี วงปี่พาทย์ไม้มวม

ผู้ควบคุม ๑. นางสาววิมล ไชตนา

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายรังสรรค์ ดนตรีพงษ์ ๒. นางพัชรินทร์ เปรมประเสริฐ

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กชายภาคภูมิ	ช่มชื่น	ชั้น ม.๑/๓	เครื่องดนตรีที่เล่น	ระนาดเอก
๒. เด็กชายมงคลชัย	มั่งมี	ชั้น ม.๒/๔	'	ระนาดทุ้ม
๓. เด็กชายพรชลิต	กรัษประพันธ์	ชั้น ม.๑/๕	'	ฆ้องวงใหญ่
๔. เด็กชายวรศักดิ์	ศรประสิทธิ์	ชั้น ม.๑/๓	'	ฆ้องวงเล็ก
๕. เด็กชายอาหาร	มูทาพร	ชั้น ม.๒/๖	'	ซอด้วง
๖. เด็กชายรุ่ง	รจนากร	ชั้น ม.๑/๕	'	ซออู้
๗. เด็กชายชวลิต	บุญรอด	ชั้น ม.๑/๕	'	ฉิ่ง
๘. เด็กชายอานนท์	วานิชพงษ์พิเชษฐ์	ชั้น ม.๑/๕	'	ฉาบเล็ก
๙. เด็กชายศรารวรรณ	ปิ่นทุกุล	ชั้น ม.๑/๖	'	กลองแขก
๑๐. เด็กชายพงษ์ศธร	พรหมเมศ	ชั้น ม.๑/๘	'	กลองแขก
๑๑. เด็กหญิงวิภา	ลอยหา	ชั้น ม.๒/๔	'	ซับร้อง

โรงเรียน มารีวิทยา

ชื่อผู้อำนวยการ ชิสเตอร์พินดา สุขสำราญ

ประเภททรงดนตรี วงปี่พาทย์ไม้มวม

ผู้ควบคุม ๑. ชิสเตอร์พินดา สุขสำราญ

ผู้ฝึกซ้อม ๑. จ.ส.อ.สัจด์ เจริญผล

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กชายประจักษ์	ดัดงาม	ชั้น ม.๑	เครื่องดนตรีที่เล่น	ระนาดเอก
๒. เด็กชายภาณุมาศ	ช่มชื่น	ชั้น ม.๓	'	ระนาดทุ้ม
๓. เด็กหญิงธีรนนท์	สุดใจชื่น	ชั้น ม.๑	'	ฆ้องวงใหญ่
๔. เด็กหญิงวิภาวรรณ	คุ้มศิริ	ชั้น ม.๓	'	ฆ้องวงเล็ก
๕. เด็กหญิงชวันธร	มงคลเลิศลพ	ชั้น ม.๒	'	ซอด้วง
๖. เด็กชายวัชร	เชี่ยวชาญ	ชั้น ม.๒	'	ซอด้วง
๗. เด็กชายดลนารถ	นามนาถ	ชั้น ม.๑	'	กลองแขก
๘. เด็กชายวิทวัส	เจริญไพบุลย์	ชั้น ม.๓	'	กลองแขก
๙. เด็กหญิงศศิวิมล	จันเจริญ	ชั้น ม.๑	'	ฉิ่ง
๑๐. เด็กหญิงวรธิมา	สุอานคะวาทีน	ชั้น ม.๑	'	ฉาบ
๑๑. เด็กหญิงวิชนีย์	ศรีสะอาด	ชั้น ม.๓	'	กรับ
๑๒. เด็กหญิงสุภาวดี	กษิณศรี	ชั้น ม.๒	'	โหม่ง
๑๓. เด็กหญิงโสภา	จันทร์ผล	ชั้น ม.๓	'	ซับร้อง

โรงเรียน ราชวินิตบางแก้ว อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ ๑๐๕๔๐

ชื่อผู้อำนวยการ นางมาลี ไพรินทร์

ประเภทของดนตรี วงปี่พาทย์ไม้หนัง

ผู้ควบคุม ๑. นางกาญจนา สุภารี

๒. นายเศรษฐ์พงษ์ จุฑารัตน์

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายเสวก โสวัตร

๒. นายคณพล จันทร์หอม

รายชื่อนักดนตรี

๑. นายสุรชาติษฐ์	ศรีลัดยชยะ	ชั้น ม.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ระนาดเอก
๒. เด็กหญิงกัญทิมา	พงษ์พรหม	ชั้น ม.๓	'	ระนาดทุ้ม
๓. นางสาวภิราณี	ศรีลัดยชยะ	ชั้น ม.๖	'	ฆ้องวงใหญ่
๔. เด็กหญิงวรรณภา	ภูทอง	ชั้น ม.๓	'	ฆ้องวงเล็ก
๕. เด็กหญิงสุภาภรณ์	ชินพลี	ชั้น ม.๓	'	ซออู้
๖. เด็กหญิงปราณี	ตงสาลี	ชั้น ม.๑	'	ซลุ่ยเพียงออ
๗. เด็กชายอภิชาติ	สารเล็ก	ชั้น ม.๑	'	กลองแขก
๘. เด็กชายประพันธ์	กลีนรัก	ชั้น ม.๑	'	กลองแขก
๙. นางสาวชนิษฐา	หอมเข้ม	ชั้น ม.๔	'	ฉิ่ง
๑๐. นางสาวณัฐภาพร	หอมเข้ม	ชั้น ม.๔	'	ฉาบ
๑๑. เด็กหญิงพนารัตน์	จันทาวี	ชั้น ม.๓	'	กรับ
๑๒. เด็กหญิงรัชดา	กิจทิพย์	ชั้น ม.๓	'	โหม่ง
๑๓. เด็กหญิงวราภรณ์	สุจริยา	ชั้น ม.๓	'	ซับร้อง
๑๔. นายมานะ	มากกลาง	ชั้น ม.๔	'	ซลุ่ยเพียงออ
๑๕. เด็กชายธีรยุทธ์	ศรีรุ่ง	ชั้น ม.๑	'	ซับร้อง

โรงเรียน วัดทรงธรรม จ.สมุทรปราการ

ชื่อผู้อำนวยการ นายอุดม เทียนไพโรจน์

ประเภทของดนตรี วงปี่พาทย์ไม้หนัง

ผู้ควบคุม ๑. อาจารย์สองศักดิ์ สันติจารี

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายณภัทร ศรีละมัย

๒. นายสัญชัย เอื้อศิลป์

รายชื่อนักดนตรี

๑. นายสุรนาตรี	จະระ	ชั้น ม.๕	เครื่องดนตรีที่เล่น	ระนาดเอก
๒. นางสาวเรวดี	อึ้งโพธิ์	ชั้น ม.๖	'	ฆ้องวงใหญ่
๓. นางสาวอรอนงค์	อึ้งชานี	ชั้น ม.๕	'	ระนาดทุ้ม
๔. เด็กชายวิรัช	กิตติธนศรี	ชั้น ม.๓	'	ฆ้องวงเล็ก
๕. เด็กชายไพศาล	ฤทธิโยอิน	ชั้น ม.๓	'	ซลุ่ย
๖. เด็กหญิงรุ่งนภา	ชัยสีหา	ชั้น ม.๓	'	ซออู้
๗. เด็กชายวิรัช	กิตติธนศรี	ชั้น ม.๓	'	ฉิ่ง
๘. เด็กหญิงดวงใจ	โหมตวิฒนะ	ชั้น ม.๓	'	ฉาบเล็ก
๙. เด็กหญิงนันทวัน	สมหวังพาณิชย์	ชั้น ม.๓	'	กรับ
๑๐. เด็กหญิงนิดา	พงษ์สุนทรศรี	ชั้น ม.๓	'	โหม่ง
๑๑. เด็กชายเจษฎา	พูลสำราญ	ชั้น ม.๓	'	กลองแขก
๑๒. เด็กชายเอนก	ทรงสนั่น	ชั้น ม.๓	'	กลองแขก
๑๑. เด็กหญิงอารยา	เกษร	ชั้น ม.๓	'	ซับร้อง

โรงเรียน วัดบางวัว (สายเสริมวิทย์) ต.บางวัว อ.บางปะกง จ.ฉะเชิงเทรา ๒๔๘๐

ชื่อผู้อำนวยการ นายรักษา ปิยะพงษ์

ประเภทводนตรี วงปี่พาทย์ไม้ฆม

ผู้ควบคุม ๑. นายรักษา ปิยะพงษ์ ๒. นายดำรงศักดิ์ อนันตะยา

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายสุรศักดิ์ ตั้งเกียรติศิริ ๒. นายโยธินทร์ ดีประวัตติ

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กชายอลงกรณ์	ตาดสุวรรณ	ชั้น ม.๑/๒	เครื่องดนตรีที่เล่น	ระนาดเอก
๒. เด็กหญิงสุวิภา	แก้วงาม	ชั้น ม.๑/๒	'	ระนาดทุ้ม
๓. เด็กหญิงสุกัญญา	ชนันันท์	ชั้น ม.๑/๒	'	ฆ้องวงใหญ่
๔. เด็กชายชรินทร์	ตาดสุวรรณ	ชั้น ม.๑/๑	'	ฆ้องวงเล็ก
๕. เด็กหญิงกาญจนา	มิ่งทুম	ชั้น ม.๓/๑	'	ขลุ่ยเพียงออ
๖. เด็กหญิงรชนี	ไชยปัญญา	ชั้น ม.๓/๒	'	ซอด้
๗. เด็กหญิงมาลี	คงเจริญ	ชั้น ม.๑/๑	'	ฉิ่ง
๘. เด็กหญิงจารุณี	เรืองเดช	ชั้น ม.๑/๒	'	ฉาบเล็ก
๙. เด็กหญิงรชนี	มิ่งทুম	ชั้น ม.๑/๑	'	กรับ
๑๐. เด็กหญิงกุลวดี	สร้อยบุตร	ชั้น ม.๑/๒	'	โหม่ง
๑๑. เด็กชายสมเกียรติ	เหมื่อนสีภี	ชั้น ม.๒/๒	'	กลองแขก
๑๒. เด็กชายศิริวัฒน์	การหมั่นดี	ชั้น ม.๑/๒	'	กลองแขก
๑๓. เด็กหญิงพนิดา	สุพานิช	ชั้น ม.๑/๒	'	ซัปร้อง

โรงเรียน สตรีมารดาพิทักษ์ อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

ชื่อผู้จัดการและครูใหญ่ นางสาวศุภางค์ กุลมงคลรัตน์

ประเภทводนตรี วงปี่พาทย์ไม้ฆม

ผู้ควบคุม ๑. นางสาวศุภางค์ กุลมงคลรัตน์

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายวิรัช สนิทราชฎี ๒. นายสุวิทย์ เจริญมี

รายชื่อนักดนตรี

๑. นางสาวอาภาพร	พรทักษิณ	ชั้น ม.๓	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซัปร้อง
๒. เด็กชายวิทยา	โกมลฐิติกานต์	ชั้น ม.๒	'	ระนาดเอก
๓. เด็กชายวณนัท	วรรณปาน	ชั้น ม.๑	'	ฆ้องวงใหญ่
๔. เด็กชายมารุต	คนารมย์	ชั้น ม.๒	'	ฆ้องวงเล็ก
๕. นายชรรค์	ชัยกุล	ชั้น ม.๓	'	ระนาดทุ้ม
๖. เด็กชายอัคริน	เทียนทองถาวร	ชั้น ม.๑	'	ขลุ่ยเพียงออ
๗. เด็กหญิงปารีสสา	ลำวิไล	ชั้น ม.๑	'	ซอด้
๘. เด็กชายสุรียัน	พัลสวัสดิ์เทพ	ชั้น ม.๑	'	ฉิ่ง
๙. เด็กชายมงคล	ชมบุญช่วย	ชั้น ม.๑	'	ฉาบใหญ่
๑๐. เด็กชายณัฐกร	ชัยเวชการ	ชั้น ม.๑	'	ฉาบเล็ก
๑๑. เด็กชายจักรี	จีปน	ชั้น ม.๑	'	กรับ
๑๒. เด็กชายจุฬา	ยาค่า	ชั้น ม.๑	'	โหม่ง
๑๓. เด็กชายนพดล	สุดสวาสดี	ชั้น ม.๑	'	กลองแขก
๑๔. เด็กชายคริต	นรากร	ชั้น ม.๑	'	

รายชื่อโรงเรียนและนักดนตรีไทย

ที่สมัครเข้าประกวดดนตรีไทย

ระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียง

ครั้งที่ ๑๕

ระดับมัธยมศึกษา

ถวายพระราชทานใน

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ประเภท วงเครื่องสายผสม

โรงเรียน ชลกันยานุกูล อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๐๐๐

ชื่อผู้อำนวยการ นางสาวสอน มารีพิทักษ์

ประเภทводดนตรี วงเครื่องสายผสมซิม

ผู้ควบคุม ๑. อ.ทองหล่อ สวัสดิภาพ ๒. อ.วิชิต เมฆโหรา

ผู้ฝึกซ้อม ๑. อ.ทองหล่อ สวัสดิภาพ ๒. อ.วิชิต เมฆโหรา

รายชื่อนักดนตรี

๑.	นางสาวแสงเดือน	จิรัตติกานนท์	ชั้น ม.๖/๑	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒.	เด็กหญิงเกศสิรินทร์	ตันติวุฒิ	ชั้น ม.๑/๗	'	ซอด้วง
๓.	เด็กหญิงวิริยาภรณ์	แสงชวลิตร	ชั้น ม.๓/๗	'	ซอด้วง
๔.	เด็กหญิงเอกสิริ	เจนหยงยุทธ	ชั้น ม.๑/๕	'	ซอด้วง
๕.	นางสาวสมพร	แซ่ฮ้อ	ชั้น ม.๖/๕	'	จะเข้
๖.	เด็กหญิงกิตติพร	ปรีดาธรรม	ชั้น ม.๑/๑	'	จะเข้
๗.	นางสาวพรรณร่ำเพย	นามพระจันทร์	ชั้น ม.๔/๗	'	ซอด้วงเพียงออ
๘.	นางสาวตลับริดน์	ตรีสุคนธ์	ชั้น ม.๔/๗	'	ซอด้วงเพียงออ
๙.	เด็กหญิงวิภาวี	ปทุมพงศ์	ชั้น ม.๑/๑	'	ซิม
๑๐.	เด็กหญิงพนิดา	วิรัชกุล	ชั้น ม.๑/๑	'	ซอด้วง
๑๑.	เด็กหญิงพนิดา	อากาศอำนวย	ชั้น ม.๔/๗	'	โหม่ง-รำมะนา
๑๒.	เด็กหญิงปฐมภรณ์	ณอมศิลป์	ชั้น ม.๑/๖	'	ฉิ่ง
๑๓.	เด็กหญิงดาริน	ตงทรงจิตรากุล	ชั้น ม.๑/๑	'	ฉาบเล็ก
๑๔.	เด็กหญิงจิราภรณ์	โกมลสุด	ชั้น ม.๑/๑	'	กรับ
๑๕.	นางสาวอาภรณ์	ตระกูลวุฒิ	ชั้น ม.๔/๗	'	โหม่ง

โรงเรียน ราชวินิตบางแก้ว อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ ๑๐๕๔๐

ชื่อผู้อำนวยการ นางมาลี ไพรินทร์

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสมซิมสาย

ผู้ควบคุม ๑. นางกาญจนา สุภาวี ๒. นายเศรษฐพงษ์ จุฑารัตน์

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายยุทธนา ฉัพพรรณรัตน์ ๒. นายคณพล จันทร์หอ

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงสมานรัตน์	บุญชาติ	ชั้น ม.๑	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กหญิงสุชาดา	ชูฝั่ง	ชั้น ม.๒	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงจุฬาลักษณ์	หวั่งประเสริฐ	ชั้น ม.๑	'	ซออู้
๔. เด็กหญิงวราภรณ์	เชิดชู	ชั้น ม.๑	'	ซออู้
๕. เด็กหญิงอรทัย	ภมรทรัพย์	ชั้น ม.๒	'	จะเข้
๖. เด็กหญิงวิรัตน์	วชิรสุนทร	ชั้น ม.๒	'	จะเข้
๗. เด็กหญิงสัมพันธ์	แขกวงษ์	ชั้น ม.๑	'	ซลุ่ยเพียงออ
๘. เด็กหญิงเพียววี	ชาวทรงธรรม	ชั้น ม.๑	'	ซลุ่ยทลิว
๙. เด็กหญิงพัชรินทร์	สมหมาย	ชั้น ม.๑	'	ซิมสาย
๑๐. เด็กหญิงวรรณภา	เสมสวัสดิ์	ชั้น ม.๑	'	ฉิ่ง
๑๑. เด็กหญิงทวีพร	ดอนกลาย	ชั้น ม.๑	'	ฉาบเล็ก
๑๒. เด็กหญิงวิจิตรจง	เชี่ยวชาญ	ชั้น ม.๑	'	กรับ
๑๓. เด็กหญิงจิรวรรณ	จันทองงค์	ชั้น ม.๑	'	โหม่ง
๑๔. เด็กชายอุทิศ	หล้าสาย	ชั้น ม.๒	'	โทน-รำมะนา
๑๕. เด็กหญิงศุภมาส	ไวกลเพ็ชร	ชั้น ม.๒	'	ซับร้อง
สำรอง				
๑. เด็กชายธีรยุทธ	ศุวีรุ่ง	ชั้น ม.๑	'	ซับร้อง
๒. นางสาวสุปราณี	ปิ่นมงคล	ชั้น ม.๔	'	จะเข้
๓. นางสาวอังสนา	อินทร์บุญ	ชั้น ม.๖	'	จะเข้
๔. เด็กหญิงดารณี	เศขรินทร์	ชั้น ม.๑	'	จะเข้

โรงเรียน บางละมุง ต.นาเกลือ อ.บางละมุง จ.ชลบุรี ๒๐๑๕๐
 ชื่อผู้อำนวยการ นายชุมแจษฎ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา
 ประเภทดนตรี วงเครื่องสายผสมระนาดเอก

ผู้ควบคุม นายนพดล เกิดมั่งคง

ผู้ฝึกซ้อม นายนพดล เกิดมั่งคง

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงมณฑา	อัฐสบาย	ชั้น ม.๒/๙	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กหญิงแสงดาว	บุญสังข์	ชั้น ม.๑/๕	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงอ้อมฤทัย	สวัสดิกิจ	ชั้น ม.๑/๙	'	ซออู้
๔. เด็กหญิงวรรณภา	ทองประกอบ	ชั้น ม.๑/๙	'	ซออู้
๕. เด็กหญิงแสงเดือน	บุญสังข์	ชั้น ม.๑/๘	'	จะเข้
๖. เด็กหญิงยุพรัตน์	แสงวงหาทรัพย์	ชั้น ม.๑/๑๒	'	จะเข้
๗. เด็กชายอนุชัย	อรุณสิงห์	ชั้น ม.๑/๗	'	ซลุ่ยเพียงออ
๘. เด็กชายมงคลชัย	จำเรียนกิจ	ชั้น ม.๑/๗	'	ซลุ่ยหลีบ
๙. เด็กชายพงษ์ศักดิ์	เพชรงาม	ชั้น ม.๑/๙	'	ฉิ่ง
๑๐. เด็กชายนพดล	แช่กำ	ชั้น ม.๒/๑๒	'	ฉาบเล็ก
๑๑. เด็กชายศุภชัย	บุญทิม	ชั้น ม.๒/๑	'	กรับ
๑๒. เด็กชายซึ่งชัย	ศรีสุก	ชั้น ม.๑/๖	'	โหม่ง
๑๓. เด็กชายกำธร	ลอบพลอย	ชั้น ม.๑/๘	'	โทน-รำมะนา
๑๔. เด็กชายสมชาย	สีสิงห์	ชั้น ม.๑/๖	'	ระนาดเอก
๑๕. เด็กหญิงพรพรรณ	เลียมเปี่ยม	ชั้น ม.๒/๔	'	ซบร็อง
๑๖. นายสัญญา	ทับทิมศรี	ชั้น ม.๖	'	ระนาดเอก (สำรอง)

โรงเรียน วัดนาคนคร อ.วัดนาคนคร จ.สระแก้ว ๒๗๑๖๐

ชื่อผู้อำนวยการ นายสัญญา สุธทัย
 ประเภทดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม นายจักรพล ไพโรจน์

ผู้ฝึกซ้อม นายจักรพล ไพโรจน์

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงสุนทรีย์	พันธุ์ชมพู	ชั้น ม.๒/๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กหญิงเกศินี	จันทร์แก้ว	ชั้น ม.๓/๕	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงแสงระวี	พันธุ์ชมพู	ชั้น ม.๔/๓	'	ซออู้
๔. เด็กหญิงสุภาภรณ์	บุญมา	ชั้น ม.๒/๖	'	ซออู้
๕. เด็กชายอนุวัตร	วิชัยตะ	ชั้น ม.๒/๖	'	จะเข้
๖. เด็กชายเอกราช	จันทร์เลิศ	ชั้น ม.๓/๕	'	จะเข้
๗. เด็กชายอนันต์	พยุพา	ชั้น ม.๒/๔	'	ซลุ่ยเพียงออ
๘. เด็กชายวัฒนา	งามอู่สำหิ	ชั้น ม.๒/๓	'	ซลุ่ยหลีบ
๙. นางสาวบุปผา	การุณี	ชั้น ม.๓/๔	'	ฉิ่ง
๑๐. เด็กชายเลิศชาย	สุไพศาล	ชั้น ม.๒/๖	'	ฉาบเล็ก
๑๑. เด็กหญิงจิตรา	จันทร์ภักดี	ชั้น ม.๒/๖	'	กรับ
๑๒. เด็กหญิงอรจิรา	เหี่ยวอกเงิน	ชั้น ม.๒/๖	'	โหม่ง
๑๓. เด็กชายจเร	เสมา	ชั้น ม.๒/๔	'	โทน
๑๔. เด็กชายโสภณ	โชคชัยพฤษ์	ชั้น ม.๓/๑	'	รำมะนา
๑๕. เด็กหญิงลำไย	หงษ์จินดา	ชั้น ม.๔/๓	'	นักร้อง
๑๖. นายปราการ	เกาะงาม	ชั้น ม.๔/๓	'	ซิม

โรงเรียน วัดบางวัว (สายเสริมวิทย์) อ.

ชื่อผู้อำนวยการ นายรักษา ปิยะพงษ์

ประเภทของดนตรี วงเครื่องสายผสมซิม (เครื่องคู่)

ผู้ควบคุม ๑. นายรักษา ปิยะพงษ์ ๒. นายดำรงศักดิ์ อ้นันตะยา

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางสาวลำยอง ซองวงษ์ษา ๒. นางเนาวรัตน์ ปลั่งสมบัติ

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงมารินทร์	พ่วงพุดม	ชั้น ม.๒/๑	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
๒. เด็กหญิงสุนิสา	แก้วงาม	ชั้น ม.๒/๒	'	ซิม
๓. เด็กหญิงขวัญทิพย์	เกี่ยวเขตการณ์	ชั้น ม.๒/๒	'	จะเข้
๔. เด็กหญิงปราณี	ปาละพันธ์	ชั้น ม.๒/๒	'	จะเข้
๕. เด็กหญิงเยาวรัตน์	เรืองฤทธิ	ชั้น ม.๒/๒	'	ซอด้วง
๖. เด็กหญิงจันทร์ธา	พละศิลป์	ชั้น ม.๒/๒	'	ซอด้วง
๗. เด็กหญิงกรรณา	สุวรรณะ	ชั้น ม.๒/๑	'	ซออู้
๘. เด็กหญิงพรพิมล	เนียมผาสุข	ชั้น ม.๒/๑	'	ซออู้
๙. เด็กหญิงอัญชลิ	โง้งเขียว	ชั้น ม.๒/๑	'	ซลุ่ยเพียงออ
๑๐. เด็กหญิงน้ำผึ้ง	สุลุทกุมาร	ชั้น ม.๒/๑	'	ซลุ่ยหลีบ
๑๑. เด็กหญิงพรลิสลา	พุ่มพวง	ชั้น ม.๒/๑	'	ฉิ่ง
๑๒. เด็กหญิงสุพรรณษา	อินทร์กราด	ชั้น ม.๒/๑	'	ฉาบเล็ก
๑๓. เด็กหญิงกรพันธ์	พุ่มพวง	ชั้น ม.๒/๑	'	โทน-รำมะนา

โรงเรียน ศรียานุสรณ์ อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

ชื่อผู้อำนวยการ นางสาวอารมณ ประพันธ์

ประเภทของดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นางสาวอารมณ ประพันธ์ ๒. นางกัญญา สุทธิศีล

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายประสาน ธัญญาชาติ ๒. นายพันธ์ศักดิ์ โพธิเกษม

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงสุภาพร	คงเพิ่มวงศ์	ชั้น ม.๓/๒	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กหญิงคุณฎี	สอนสนธิ์	ชั้น ม.๓/๘	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงราตรี	อ่อนคำศรี	ชั้น ม.๒/๑	'	ซออู้
๔. เด็กหญิงพัชรินทร์	บุญลอย	ชั้น ม.๒/๑๐	'	ซออู้
๕. เด็กหญิงจินตนา	พินิจสุขใจ	ชั้น ม.๓/๘	'	ซลุ่ยเพียงออ
๖. นางสาวปราณี	วิวัฒน์กั	ชั้น ม.๖/๖	'	ซลุ่ยหลีบ
๗. เด็กหญิงศิริวรรณ	ชันติกุล	ชั้น ม.๓/๓	'	จะเข้
๘. เด็กหญิงกรกมล	ลือชาเมตตาคุณ	ชั้น ม.๒/๓	'	จะเข้
๙. นางสาวโสภา	กวี	ชั้น ม.๕/๓	'	ซิม
๑๐. เด็กหญิงศิริพร	ทองอยู่	ชั้น ม.๒/๓	'	โทน-รำมะนา
๑๑. เด็กหญิงเศรษฐวรรณ	สร้อยระย้า	ชั้น ม.๓/๒	'	ฉิ่ง
๑๒. นางสาวนัยนา	อัศวรงค์พิพัฒน์	ชั้น ม.๔/๑	'	ฉาบเล็ก
๑๓. เด็กหญิงพรพรรณ	มายิกร	ชั้น ม.๑/๒	'	กรับ
๑๔. เด็กหญิงนันทวัน	มังกร	ชั้น ม.๓/๒	'	โหม่ง
๑๕. เด็กหญิงวรางคณิกา	พวงธนะสาร	ชั้น ม.๒/๓	'	ซับริ่ง

โรงเรียน สาธิต 'พิบูลบำเพ็ญ' มหาวิทยาลัยบูรพา อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

ชื่อผู้อำนวยการ นางสมพิศ อุดมศิลป์

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ผศ.เพ็ญศิริ เปรมสมิทธิ์

รายชื่อนักดนตรี

๑.	เด็กหญิงนพวรรณภรณ์ วัลลภา	ซุ่น	ม.๒/๒	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
๒.	เด็กหญิงฐาวิณี เจริญพงษ์	ซุ่น	ม.๒/๓	'	ซอด้วง
๓.	นางสาวณัฐริรา วิเชียรฉาย	ซุ่น	ม.๔/๒	'	ซอด้วง
๔.	นางสาวชวนา อังคนุรักษ์พันธ์	ซุ่น	ม.๔/๓	'	ซอด้วง
๕.	นางสาวตราจิตต์ เมืองคล้าย	ซุ่น	ม.๕/๑	'	ซอด้วง
๖.	เด็กหญิงนัยนชนก แสงสุข	ซุ่น	ม.๒/๓	'	จะเข้
๗.	นางสาวฉันทนา เมืองคล้าย	ซุ่น	ม.๖/๑	'	จะเข้
๘.	เด็กหญิงพัรยา อินทนิล	ซุ่น	ม.๒/๑	'	ฉิ่ง
๙.	เด็กหญิงรัตติยา ยศวิไล	ซุ่น	ม.๑/๒	'	ฉาบ
๑๐.	เด็กหญิงสรายุ พ่างทสวัสดิ์	ซุ่น	ม.๒/๓	'	กรับ
๑๑.	เด็กหญิงปรียานุช ประสพเนตร	ซุ่น	ม.๒/๓	'	โหม่ง
๑๒.	เด็กชายเฉลิมชัย แยกปัญญา	ซุ่น	ม.๑/๑	'	กลอง
๑๓.	เด็กชายอภิชาติ เท่งเจียว	ซุ่น	ม.๑/๑	'	กลอง
๑๔.	นางสาวสรินทร แก้วมณี	ซุ่น	ม.๖/๑	'	ชลุ่ย
๑๕.	นายสันติ เจริญ	ซุ่น	ม.๖/๑	'	ชลุ่ย
๑๖.	นายวรธรรม พงษ์สีชมพู	ซุ่น	ม.๓/๓	'	ซบร้อง

โรงเรียน นวมราชานุสรณ์ อ.เมือง จ.นครนายก

ชื่อผู้อำนวยการ ว่าที่ ร.ต.ปลิว หงษ์เหมือน

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นางสาวอุไร ชินะกาญจน์

๒. นายณรงค์ นำศรีเจริญกุล

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายสามารต ภิญโญ

๒. นางสุนีย์ จำนงค์

รายชื่อนักดนตรี

๑.	เด็กหญิงไฉมศรี ปลื้มใจ	ซุ่น	ม.๒/๑	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒.	เด็กหญิงสุนันท์ อิมเอิบ	ซุ่น	ม.๑/๒	'	ซอด้วง
๓.	เด็กหญิงสมจิตร ทริพย์พรหม	ซุ่น	ม.๒/๑	'	ซอด้วง
๔.	เด็กหญิงกิตติมา บุญคล้าย	ซุ่น	ม.๑/๒	'	ซอด้วง
๕.	เด็กหญิงจุรีรัตน์ ช่วยธานี	ซุ่น	ม.๒/๑	'	จะเข้
๖.	เด็กหญิงสุกัญญา อ่ำไพจิตร	ซุ่น	ม.๒/๑	'	จะเข้
๗.	เด็กชายภาณุวัฒน์ ยอดทอง	ซุ่น	ม.๒/๑	'	ชลุ่ยเพียงออ
๘.	เด็กหญิงวาสนา มุ่งมงคล	ซุ่น	ม.๑/๒	'	ชลุ่ยทลิบ
๙.	เด็กชายอนุชา มิ่งมี	ซุ่น	ม.๒/๔	'	ฉิ่ง
๑๐.	เด็กชายวรากร แดงอ่อน	ซุ่น	ม.๒/๑	'	ฉาบเล็ก
๑๑.	เด็กชายสมเกียรติ พูลประเสริฐ	ซุ่น	ม.๑/๕	'	กรับ
๑๒.	เด็กชายภมร นาคทัง	ซุ่น	ม.๑/๕	'	โหม่ง
๑๓.	นายวิรัตน์ บุญลี	ซุ่น	ม.๕/๒	'	โทน-รำมะนา
๑๔.	เด็กหญิงประนอม อิมเอิบ	ซุ่น	ม.๒/๓	'	ซิมสาย
๑๕.	เด็กหญิงอัญชุลีภรณ์ สิริภน	ซุ่น	ม.๓/๔	'	ซบร้อง
๑๖.	เด็กหญิงฉวีวรรณ เครือละม้าย	ซุ่น	ม.๒/๔	'	ลำรอง
๑๗.	เด็กชายวชิระ หอมประยูร	ซุ่น	ม.๒/๔	'	ลำรอง

โรงเรียน วัดทรงธรรม จ.สมุทรปราการ

ชื่อผู้อำนวยการ นายอุดม เทียนไฟโรจน์

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. สวางค์ศรี สันติจारी

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายภัทร ศรีละมัย ๒. นายสัญญาชัย เอื้อศิลป์

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงสุชาดา	ทองคำ	ชั้น ม.๓	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กหญิงนนทวัน	สมหวังพาณิชย์	ชั้น ม.๓	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงชลธิชา	คำสุวรรณ	ชั้น ม.๓	'	ซออยู่
๔. เด็กหญิงอรอุมา	อันพิมพ์	ชั้น ม.๓	'	ซออยู่
๕. นางสาวอรองค์	อิงขำนิ	ชั้น ม.๕	'	จะเข้
๖. เด็กหญิงรุ่งนภา	ชัยลีหา	ชั้น ม.๓	'	จะเข้
๗. เด็กหญิงนิตา	พงษ์สุนทรศรี	ชั้น ม.๓	'	ซลุ่ยหลีบ
๘. เด็กหญิงธนิตา	เบ็งสงวน	ชั้น ม.๓	'	ซลุ่ยเพียงออ
๙. เด็กหญิงนิศา	ซีนสาราญ	ชั้น ม.๓	'	ฉิ่ง
๑๐. เด็กหญิงดวงใจ	โหมดวัฒนะ	ชั้น ม.๓	'	ฉาบเล็ก
๑๑. เด็กหญิงอารยา	เกษร	ชั้น ม.๓	'	กรับ
๑๒. เด็กหญิงวิลาวัลย์	.ศรเล็ก	ชั้น ม.๓	'	โหม่ง
๑๓. เด็กชายไพศาล	ฤทธิโยธิน	ชั้น ม.๓	'	โทน-รำมะนา
๑๔. เด็กชายเอนก	ทรงสนั่น	ชั้น ม.๓	'	ระนาดเอก
๑๕. เด็กหญิงปิยะวรรณ	สงวนทรัพย์	ชั้น ม.๓	'	ซัปร้อง

รายชื่อโรงเรียนและนักดนตรีไทย

ที่สมัครเข้าประกวดดนตรีไทย

ระดับนักเรียนภาคตะวันออก

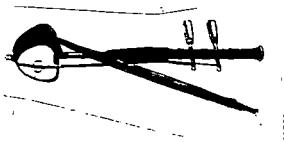
ครั้งที่ ๑๕

ระดับประถมศึกษา

ถวายพระทานใน

พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี
พระวรราชทินนิตตามาตุ

ประเภท วงเครื่องสายผสม

โรงเรียน คลองม่วงก่ ต.บางเมือง อ.เมือง จ.สมุทรปราการ

ชื่อผู้อำนวยการ นายจำรูญ อ่องแดง

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นางอุบลทิพย์ พจนสุนทร

๒. นางสุรีย์ แทนขำ ๓. นางชนิษฐา ประภาสวัตต์

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางสุวดี คล่องแคล่ว

๒. นายยุทธนา ฉับพรรณรัตน์

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงวาลินี	ศรีหรรณู	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กหญิงพรทิพย์	ยอแซ	ชั้น ป.๕	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงอรุณรัตน์	มละโยธา	ชั้น ป.๕	'	จะเข้
๔. เด็กหญิงนาตยา	คำแก่นแก้ว	ชั้น ป.๖	'	จะเข้
๕. เด็กหญิงจันทิมา	นาทองลาย	ชั้น ป.๖	'	ซออู้
๖. เด็กหญิงปิยาภรณ์	เจริญลา	ชั้น ป.๖	'	ซออู้
๗. เด็กหญิงบุษบง	กุนอก	ชั้น ป.๖	'	ซิม
๘. เด็กหญิงรุ่งรัตน์	นาทองลาย	ชั้น ป.๕	'	ซลุ่ยเพียงออ
๙. เด็กหญิงจารุวรรณ	เชยปรีชา	ชั้น ป.๕	'	ซลุ่ยหลีบ
๑๐. เด็กหญิงกนกวรรณ	สุวรรณวงษ์	ชั้น ป.๕	'	ฉิ่ง
๑๑. เด็กชายสุรศักดิ์	นาคงาม	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก
๑๒. เด็กชายวีระชาดู	นาวาทอง	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก
๑๓. เด็กหญิงปิย	สุชลิตี	ชั้น ป.๕	'	โหม่ง
๑๔. เด็กหญิงก้าไลนัส	ป้อมทอง	ชั้น ป.๓	'	กรับ
๑๕. เด็กชายวีระชัย	นาวาทอง	ชั้น ป.๕	'	ฉาบเล็ก
๑๖. เด็กหญิงดวงดาว	เศรชรินทร์	ชั้น ป.๕	'	ซับร้อง

โรงเรียน เทศบาลบ้านศรีราชา เทศบาลตำบลศรีราชา

ชื่ออาจารย์ใหญ่ นายอดิศร จันทร์เทียน

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นายอดิศร จันทร์เทียน

๒. นางสาวนิตยา ตระกูลไทย

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางรัตนาภรณ์ ศรีกิตติกุล

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงทัศนีย์	วัฒนนาวิรัตน์	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	จะเข้
๒. เด็กหญิงสุนีย์	ศรีชลายนต์	ชั้น ป.๖	'	จะเข้
๓. เด็กหญิงกฤติกา	ภูประเสริฐ	ชั้น ป.๕	'	ซิม
๔. เด็กหญิงจันทิรา	ฉัตรวานิช	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๕. เด็กหญิงนิศากร	ภูประเสริฐ	ชั้น ป.๕	'	ซอด้วง
๖. เด็กหญิงเสาวภาค	มากำไร	ชั้น ป.๖	'	ซออู้
๗. เด็กหญิงศิริลักษณ์	แก้วพิลึก	ชั้น ป.๓	'	ซออู้
๘. เด็กหญิงณัฐยา	บริสุทธิ	ชั้น ป.๓	'	ซลุ่ยเพียงออ
๙. เด็กหญิงชูศรี	พันธผล	ชั้น ป.๕	'	ซลุ่ยหลีบ
๑๐. เด็กหญิงวราภคนา	มากำไร	ชั้น ป.๕	'	ฉาบ
๑๑. เด็กหญิงเสาวณีย์	โพธิ์แก้ว	ชั้น ป.๖	'	โทน-รำมะนา
๑๒. เด็กหญิงทิพากร	ภูประเสริฐ	ชั้น ป.๕	'	ฉิ่ง
๑๓. เด็กหญิงสุวิตดา	ฮัตชัน	ชั้น ป.๓	'	โหม่ง
๑๔. เด็กหญิงจิรวดี	บุญชมภู	ชั้น ป.๓	'	กรับ
๑๕. เด็กหญิงวิภาวดี	ชาติไทยสง	ชั้น ป.๕	'	ซับร้อง

โรงเรียน บ้านคลองหลวง อ.เมือง จ.สมุทรปราการ

ชื่อผู้อำนวยการ นายสุวัฒน์ แก้วประดิษฐ์

ประเภทของดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นางศรีวัฒนา บัวภูมิ

๒. นายดำรง คล่องแคล่ว

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายดำรง คล่องแคล่ว

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงปราณี	ฝ่าผล	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ระนาดเอก
๒. เด็กหญิงปวีณา	อยู่มาก	ชั้น ป.๕	'	จะเข้
๓. เด็กหญิงนันทกร	หวังรัตนทุมมา	ชั้น ป.๖	'	จะเข้
๔. เด็กหญิงตึก	บุญเพ็ญ	ชั้น ป.๖	'	ซออู้
๕. เด็กหญิงศิริพร	สุขสมภัก	ชั้น ป.๖	'	ซออู้
๖. เด็กหญิงน้ำผึ้ง	ตระกูลบุญ	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๗. เด็กหญิงปานะพันธ์ุ	ศรีบุญเพ็ง	ชั้น ป.๕	'	ซอด้วง
๘. เด็กหญิงวรรณ	ฤทธิ์รงค์	ชั้น ป.๖	'	ซลุ่ยหลิบ
๙. เด็กหญิงชลาลัย	รสเครือ	ชั้น ป.๕	'	ซลุ่ยเพียงออ
๑๐. เด็กหญิงปฐมพร	วิศวาปิ่น	ชั้น ป.๕	'	ฉิ่ง
๑๑. เด็กชายทิศพร	กาญจนฤกษ์ชัย	ชั้น ป.๕	'	ฉาบ
๑๒. เด็กชายสุรศักดิ์	การินทรรัตน์	ชั้น ป.๕	'	กรับ
๑๓. เด็กชายภาคภูมิ	กองอยู่	ชั้น ป.๕	'	โหม่ง
๑๔. เด็กชายประจักษ์	กาญจนฤกษ์ชัย	ชั้น ป.๖	'	กลองแขก
๑๕. เด็กชายสุทธิศักดิ์	บุญชาติ	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก
๑๖. เด็กหญิงสายใจ	โตจำเริญ	ชั้น ป.๖	'	ซับร้อง

โรงเรียน บ้านโคกสว่าง

ชื่ออาจารย์ใหญ่ นายบุญล้อม มั่งคั่ง

ประเภทของดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นายบุญล้อม มั่งคั่ง

๒. นายสามารถ ภิญโญ

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายอุทัย พลสันศรี

๒. นายสุทิน อนุศาสน์

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงภาวานา	เพิ่มมงคล	ชั้น ป.๕	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กหญิงเสาวภา	นับป้อง	ชั้น ป.๕	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงวรรณภา	นาดี	ชั้น ป.๕	'	ซออู้
๔. เด็กหญิงประพัฒน์เชษฐ์	คนแคล้ว	ชั้น ป.๕	'	ซออู้
๕. เด็กหญิงรัชณี	ปกเกษม	ชั้น ป.๕	'	จะเข้
๖. เด็กหญิงสุภาภรณ์	บุญยิ่ง	ชั้น ป.๕	'	จะเข้
๗. เด็กหญิงทรัพย์ทวี	ถาวรเจริญ	ชั้น ป.๕	'	ซลุ่ยหลิบ
๘. เด็กชายณรงค์ศักดิ์	โชคคำ	ชั้น ป.๕	'	ซลุ่ยเพียงออ
๙. เด็กชายอนุสรณ์	คิดร่วม	ชั้น ป.๕	'	ฉิ่ง
๑๐. เด็กชายประไพ	แชลิม	ชั้น ป.๕	'	ฉาบเล็ก
๑๑. เด็กชายสมนึก	วาจาสัตย์	ชั้น ป.๓	'	กรับ
๑๒. เด็กหญิงจงกลณี	วรศรี	ชั้น ป.๕	'	โหม่ง
๑๓. เด็กชายสุรกิจ	ราศรีมีน	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก
๑๔. เด็กชายอำนาจ	บุญยิ่ง	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก
๑๕. เด็กหญิงแสงจันทร์	สิงหวิบูลย์	ชั้น ป.๖	'	ซับร้อง

โรงเรียน บ้านเจริญสุข สปอ.แก่ง สปป.ระยอง

ชื่ออาจารย์ใหญ่ นายพงศ์เทพ บุรารัตนวงศ์

ประเภททวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นายสมศักดิ์ คงเอี่ยม ๒. นางราตรี ตรีภตรอง

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายจักร ปกป้อง ๒. นางสาวหยุด เจริญรวาย

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงศศิธร	ฉายาชาวลิตร	ชั้น ป.๕	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กชายสุริยา	ตีหมั้น	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงชุมพร	หมอยา	ชั้น ป.๕	'	ซอด้วง
๔. เด็กหญิงวิลยา	หมั้นสมัคร	ชั้น ป.๕	'	ซอด้วง
๕. เด็กหญิงวิลยา	ปัตยุรักษ์	ชั้น ป.๕	'	จะเข้
๖. เด็กชายอนุชา	หาญกล้า	ชั้น ป.๕	'	จะเข้
๗. เด็กชายปฐุม	รัตนวิจิตร	ชั้น ป.๕	'	ซอด้วงเพียงออ
๘. เด็กชายธงชัย	อรวิวงศ์	ชั้น ป.๕	'	ซอด้วงเพียงออ
๙. เด็กชายจุฬากรณ์	กนกมณี	ชั้น ป.๕	'	ฉิ่ง
๑๐. เด็กชายธีรศักดิ์	วิมล	ชั้น ป.๖	'	ฉาบ
๑๑. เด็กหญิงวัชรีย์	บุญแพ่ง	ชั้น ป.๓	'	กรับ
๑๒. เด็กชายอาทิตย์	เกิดศิริ	ชั้น ป.๕	'	โหม่ง
๑๓. เด็กชายบัญญัติ	คำแหง	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก
๑๔. เด็กชายมงคล	ดิษฐ์ศิลป์	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก
๑๕. เด็กหญิงอัจฉรา	เดชประภาสวัสดิ์	ชั้น ป.๖	'	ซิมสาย
๑๖. เด็กหญิงวีณา	เจริญรวาย	ชั้น ป.๕	'	ซอด้วง

โรงเรียน บ้านโป่งสะแกต ต.ตะเคียนเตี้ย อ.บางละมุง จ.ชลบุรี ๒๐๑๕๐

ชื่ออาจารย์ใหญ่ นายชูรัตน์ จินขาวชา

ประเภททวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นางอุษา แจ้งเปล้า ๒. นางกัญญา ชูฤทธิ์

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางอุษา แจ้งเปล้า ๒. นายทวีชัย มโหธร ๓. นางกัญญา ชูฤทธิ์

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงสุวรรณี	ชาตวิวงศ์	ชั้น ป.๕	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กหญิงอาภากร	สุขโต	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงกรรณิการ์	สุขเจริญ	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๔. เด็กหญิงตักดา	แหนทอง	ชั้น ป.๕	'	ซอด้วง
๕. เด็กหญิงศิริรัตน์	ทรัพย์ศิริ	ชั้น ป.๖	'	จะเข้
๖. เด็กหญิงรจนา	ทรัพย์ศิริ	ชั้น ป.๕	'	จะเข้
๗. เด็กหญิงแหวนพลอย	ชมชื่น	ชั้น ป.๖	'	ซิม
๘. เด็กหญิงนวลแดง	แหนทอง	ชั้น ป.๕	'	กรับ
๙. เด็กหญิงพิมพ์จันทร์	ปราปโสเม	ชั้น ป.๕	'	โหม่ง
๑๐. เด็กชายสุริโย	นุ่มนัม	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วงเพียงออ
๑๑. เด็กชายอำนาจ	เอื้อการณ์	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วงเพียงออ
๑๒. เด็กชายชานนท์	รำเรียนกิจ	ชั้น ป.๕	'	ฉิ่ง
๑๓. เด็กชายเอนก	ทองคำไม้	ชั้น ป.๖	'	ฉาบ
๑๔. เด็กชายสมบุรณ์	ทิมแสง	ชั้น ป.๖	'	กลอง
๑๕. เด็กหญิงฤทัย	บรรณไพกรณ์	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง

โรงเรียน ชุมชนวัดบ้านระภาค อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ ๑๐๕๔

ชื่อผู้อำนวยการ นางสาวสุคนธ์ ศิริพัลลภ

ประเภททวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นางสาวสุคนธ์ ศิริพัลลภ ๒. นางสาวสุภา ศิริพัลลภ

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายวีระ ฉ่ำต๋อย

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงรุ่งนภา	เมืองสุข	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กหญิงจิรนนท์	ผอยทอง	ชั้น ป.๕	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงเออมเดือน	แจ้ใจ	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๔. เด็กหญิงฉวีวรรณ	แก้วรุ่งเรือง	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๕. เด็กหญิงสุพรรณิ	ปิ่นมงคล	ชั้น ป.๖	'	จะเข้
๖. เด็กหญิงปานจันทร์	ปล้องทอง	ชั้น ป.๖	'	จะเข้
๗. เด็กหญิงสุรีย์วัลย์	สุวรรณวงค์	ชั้น ป.๕	'	ซลุ่ยเพียงออ
๘. เด็กชายสุรสิทธิ์	ทองอ่วม	ชั้น ป.๖	'	ซลุ่ยหลีบ
๙. เด็กชายนิคม	จิตสมบุรณ์สุข	ชั้น ป.๖	'	กลองแขก
๑๐. เด็กชายอนุสรณ์	ม่วงศรี	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก
๑๑. เด็กชายสมศักดิ์	ไทยเจริญ	ชั้น ป.๖	'	ฉิ่ง
๑๒. เด็กชายนพดล	พิพัฒน์รังสรรค์	ชั้น ป.๕	'	ฉาบเล็ก
๑๓. เด็กหญิงปรีญดา	อันพร้อม	ชั้น ป.๖	'	กรับ
๑๔. เด็กชายสุวิทย์	เกตพัฒนา	ชั้น ป.๕	'	โหม่ง
๑๕. เด็กหญิงสุจินต์	ศรีนรเศรษฐ์	ชั้น ป.๕	'	ซิม
๑๖. เด็กหญิงจินตนารัตน์	หมั่นภักดี	ชั้น ป.๖	'	ซับร้อง

โรงเรียน บ้านห้วยกะปิ (จิตรานรงค์วิทยา) อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๐๐๐

ชื่อผู้อำนวยการ นายธวัช บุทธรักษา

ประเภททวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นายธวัช บุทธรักษา ๒. นางสมหญิง วิภาตะนาวัน

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางราตรี ทองยี่น ๒. นางสาวสมบุรณ์ โกลส

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงจรีพร	โกศลศิลาหน้	ชั้น ป.๖/๑	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กหญิงรัชช	เพ็ญอัน	ชั้น ป.๖/๒	'	ซอด้วง
๓. เด็กชายณัฐพล	แก้วรุ่ง	ชั้น ป.๖/๓	'	ซอด้วง
๔. เด็กหญิงหน้ทิยา	จำเนียรทรัพย์	ชั้น ป.๓/๓	'	ซอด้วง
๕. เด็กหญิงสุรีย์พร	เพิ่มพูลผล	ชั้น ป.๕/๑	'	จะเข้
๖. เด็กหญิงนรีทิพย์	นิสสัยสุข	ชั้น ป.๕/๑	'	จะเข้
๗. เด็กชายพีระพงษ์	บุญเพชร	ชั้น ป.๕/๑	'	ซลุ่ยหลีบ
๘. เด็กชายไกรฤกษ์	สิสุข	ชั้น ป.๕/๑	'	ซลุ่ยเพียงออ
๙. เด็กหญิงจัทมาศ	จิรภัทตระกูล	ชั้น ป.๕/๒	'	ซิม
๑๐. เด็กหญิงศิราณี	พิงวารี	ชั้น ป.๖/๒	'	ฉิ่ง
๑๑. เด็กหญิงวิเชียร	ไกรราตรี	ชั้น ป.๕/๑	'	ฉาบ
๑๒. เด็กหญิงปวีณา	แซ่จิว	ชั้น ป.๕/๑	'	กรับ
๑๓. เด็กหญิงพิสมัย	พูลเพิ่ม	ชั้น ป.๕/๒	'	โหม่ง
๑๔. เด็กชายชัยพฤกษ์	สุนทรวงค์	ชั้น ป.๕/๑	'	กลองแขก
๑๕. เด็กชายไพศาล	ร้อคค่า	ชั้น ป.๕/๒	'	กลองแขก
๑๖. เด็กหญิงจรรยา	สนิทกุล	ชั้น ป.๕/๒	'	ซับร้อง

โรงเรียน บ้านอมพนม

ชื่อผู้อำนวยการ นายประยูร ชატะกุล

ประเภททางดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. อ.ประยูร ชატะกุล

๒. อ.คณิตม์ คงนิวัฒน์ศิริ

ผู้ฝึกซ้อม ๑. อ.รัชชกร มโหธร

๒. อ.ทวีชัย มโหธร ๓. อ.กัญธิมา พันธุ์ถาวรนารินทร์

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กชายชุนทอง	มโหธร	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ระนาดเอก
๒. เด็กหญิงดวงสุรีย์	มีกะจิตดี	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงธนิดา	อุณหอรุณ	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๔. เด็กหญิงชลดา	หงษา	ชั้น ป.๖	'	ซออู้
๕. เด็กหญิงภัทรมาศ	ดวงสิทธิโชค	ชั้น ป.๔	'	ซออู้
๖. เด็กหญิงอมรรัตน์	คำพา	ชั้น ป.๖	'	ซลุ่ยหลีบ
๗. เด็กชายนที	เจริญยิ่ง	ชั้น ป.๖	'	ซลุ่ยเพียงออ
๘. เด็กหญิงนฤมล	ศรีประสงค์	ชั้น ป.๔	'	จะเข้
๙. เด็กหญิงอุไรวรรณ	แจ้จั้ง	ชั้น ป.๖	'	จะเข้
๑๐. เด็กหญิงลักขณา	แจ้ก๊วน	ชั้น ป.๔	'	ฉิ่ง
๑๑. เด็กหญิงกาญจนา	อ่อนสอน	ชั้น ป.๕	'	ฉาบกรอ
๑๒. เด็กหญิงวันเพ็ญ	จันทนา	ชั้น ป.๔	'	กรับ
๑๓. เด็กหญิงศิวดี	ศรันทวล	ชั้น ป.๔	'	โหม่ง
๑๔. เด็กชายประฐมพงษ์	ถิ่นทวี	ชั้น ป.๖	'	กลองแขก
๑๕. เด็กชายจักรกฤษณ์	วิวัฒน์พิทยากุล	ชั้น ป.๖	'	กลองแขก
๑๖. เด็กหญิงเจริญขวัญ	อิมใจเจริญ	ชั้น ป.๕	'	ซับร้อง

โรงเรียน พนัสศึกษาลัย หมู่ที่ ๖ ต.ภูแจ้ง อ.พนัสนิคม จ.ชลบุรี ๒๐๑๔๐

ชื่อผู้อำนวยการ นายเจริญ ชมถิ่น

ประเภททางดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นายเสมอ ทองหยวก

๒. นายเสมอ ทองหยวก

ผู้ฝึกซ้อม ๑. พ.ต.ท.ทวน ทองนพคุณ

๒. นายเสมอ ทองหยวก

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงนริชดา	ว่องไว	ชั้น ป.๕/๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซับร้อง
๒. เด็กหญิงสุวพีร์	สำราญราษฎร์	ชั้น ป.๖/๗	'	จะเข้
๓. เด็กหญิงราชาวดี	รัชตอดุลย์	ชั้น ป.๖/๕	'	จะเข้
๔. เด็กหญิงศิวพร	วงษ์เกตุ	ชั้น ป.๖/๖	'	ซอด้วง
๕. เด็กหญิงศิริพร	ทับทิม	ชั้น ป.๖/๒	'	ซอด้วง
๖. เด็กหญิงสุภาพร	อินทร	ชั้น ป.๖/๗	'	ซิม
๗. เด็กหญิงภทรา	ผสมทรัพย์	ชั้น ป.๖/๒	'	ซออู้
๘. เด็กหญิงวันวิสาข์	สดใสปั้นเพชร	ชั้น ป.๖/๕	'	ซออู้
๙. เด็กหญิงณัฐพร	เฉลิมสุข	ชั้น ป.๖/๒	'	ซลุ่ยหลีบ
๑๐. เด็กหญิงนริชวดี	บัวทอง	ชั้น ป.๖/๕	'	ซลุ่ยเพียงออ
๑๑. เด็กชายณัฐพล	โรจนไพฑูรย์	ชั้น ป.๕/๗	'	โทน-รำมะนา
๑๒. เด็กชายณรงชัย	เจตยานันท์	ชั้น ป.๓/๒	'	ฉาบกรอ
๑๓. เด็กหญิงศศิธร	พรหมวัลย์	ชั้น ป.๒/๔	'	ฉิ่ง
๑๔. เด็กหญิงอรพรรณ	วารุเลิศ	ชั้น ป.๒/๕	'	โหม่ง
๑๕. เด็กหญิงชัชฎาพรรณ	โพธิ์ทอง	ชั้น ป.๒/๖	'	กรับ

โรงเรียน มารีวิทยา อ.เมือง จ.ปราจีนบุรี

ชื่อผู้อำนวยการ ชิสเตอร์พินดา สุขสำราญ

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ชิสเตอร์พินดา สุขสำราญ

ผู้ฝึกซ้อม จ.ส.อ.สังัด เจริญผล

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงเมทินี	เนียมแก้ว	ชั้น ป.๕	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง	
๒. เด็กหญิงปรียานุช	ชวดบัว	ชั้น ป.๖		'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงดวงใจ	แสงทอง	ชั้น ป.๕		'	ซออู้
๔. เด็กหญิงพัชรี	ลาวัลย์	ชั้น ป.๖		'	ซออู้
๕. เด็กหญิงรัญญา	จันเจริญ	ชั้น ป.๕		'	จะเข้
๖. เด็กหญิงอัมราพร	เจริญชาติ	ชั้น ป.๕		'	จะเข้
๗. เด็กชายสำเร็จ	แก้วผาสุก	ชั้น ป.๖		'	ซลุ่ยเพียงออ
๘. เด็กชายปิยะวัตติ	ลาวัลย์	ชั้น ป.๕		'	ซลุ่ยหลีบ
๙. เด็กหญิงปิ่นชนก	อินทธีร์วิชัย	ชั้น ป.๓		'	ซิมสาย
๑๐. เด็กชายจาตุรงค์	กิจดี	ชั้น ป.๖		'	กลองแขก
๑๑. เด็กชายรชิต	อาชีพเจริญ	ชั้น ป.๖		'	กลองแขก
๑๒. เด็กหญิงวาทีณี	ประสมทรัพย์	ชั้น ป.๕		'	ฉิ่ง
๑๓. เด็กหญิงสุภาพร	สุขสมบัติ	ชั้น ป.๖		'	ฉาบ
๑๔. เด็กชายนัฐพล	ลาวัลย์	ชั้น ป.๔		'	กรับ
๑๕. เด็กชายชเนศ	อาชีพเจริญ	ชั้น ป.๒		'	โหม่ง
๑๖. เด็กหญิงรัตติกาล	จิตรพานิช	ชั้น ป.๖		'	ซับร้อง

โรงเรียน วัดกลางตอน หมู่ที่ ๑ ต.แสนสุข จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๐

ชื่อผู้อำนวยการ นายดิเรก ธรรมวาจา

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นายดิเรก ธรรมวาจา

๒. นางประพิน กิรติพัฒน์

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางประพิน กิรติพัฒน์

๒. นายเนนทริกซ์ ชินเบิกบาน

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงดาริกา	สุทธิเรือง	ชั้น ป.๖/๒	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง	
๒. เด็กหญิงทิพา	รอรัง	ชั้น ป.๖/๓		'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงปรารถนา	ประวงษ์	ชั้น ป.๖/๓		'	ซออู้
๔. เด็กหญิงเกศินี	ทুমโงง	ชั้น ป.๖/๓		'	ซออู้
๕. เด็กหญิงศิวพร	มนปราณีต	ชั้น ป.๖/๓		'	จะเข้
๖. เด็กชายกรวิทย์	สวนสุวรรณ	ชั้น ป.๖/๑		'	จะเข้
๗. เด็กชายสุนทร	เทพพนม	ชั้น ป.๖/๒		'	ซลุ่ยเพียงออ
๘. เด็กชายธงชัย	คงเจริญ	ชั้น ป.๖/๒		'	ซลุ่ยหลีบ
๙. เด็กหญิงนิศารัตน์	บัวเพ็ญ	ชั้น ป.๖/๓		'	ซิม
๑๐. เด็กชายจเร	เจริญจิตรี	ชั้น ป.๖/๑		'	โหม่ง-รำมะนา
๑๑. เด็กชายสุนทร	ชูประยูร	ชั้น ป.๖/๒		'	ฉิ่ง
๑๒. เด็กชายบุญญฤทธิ์	มั่งคง	ชั้น ป.๖/๑		'	ฉาบ
๑๓. เด็กชายเอกลักษณะ	ลิ้มบำรุง	ชั้น ป.๖/๒		'	กรับ
๑๔. เด็กชายวิชรพล	นุตเวช	ชั้น ป.๖/๒		'	โหม่ง
๑๕. เด็กหญิงเป็ยนโน	เพ็งสา	ชั้น ป.๕/๒		'	นักร้อง

โรงเรียน วัดเตาปูน อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๐๐

ชื่ออาจารย์ใหญ่ นายองอาจ ไพศาลภูมิ

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นายองอาจ ไพศาลภูมิ

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางแนนนอย ชูนิกร

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงวันดี	จิตรหาญ	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ขับร้อง
๒. เด็กหญิงพรพิมล	ประสมทรัพย์	ชั้น ป.๖	'	ซิม
๓. เด็กหญิงธิดารัตน์	ทองระอา	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๔. เด็กหญิงพัชราพร	เจริญสุข	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๕. เด็กหญิงอัญชลี	ปั้นปรางค์	ชั้น ป.๖	'	จะเข้
๖. เด็กหญิงวนิดา	เพ็งศรี	ชั้น ป.๕	'	จะเข้
๗. เด็กหญิงพัชรี	นาคทอง	ชั้น ป.๕	'	ซอด้วง
๘. เด็กหญิงแคศติยา	สาครรัตน์	ชั้น ป.๕	'	ซอด้วง
๙. เด็กหญิงรัตติกาล	อภัยวงศ์	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วงเพียงออ
๑๐. เด็กหญิงวิชรา	นารีพงษ์ผจญ	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๑๑. เด็กหญิงนุสรรา	นาคทอง	ชั้น ป.๖	'	ฉิ่ง
๑๒. เด็กหญิงนารีรัตน์	ศิลป์ชัย	ชั้น ป.๖	'	ฉาบ
๑๓. เด็กหญิงสุกัญญา	บุญวงศ์	ชั้น ป.๖	'	กรับ
๑๔. เด็กหญิงवासนา	แซ่ชื่อ	ชั้น ป.๖	'	โหม่ง
๑๕. เด็กชายประมุข	นาคทอง	ชั้น ป.๖	'	กลองแขก
๑๖. เด็กชายสมมรรคชัย	มาลาภิรักษ์	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก

โรงเรียน วัดบางโรง กิ่งอำเภอกลองเชือก จ.ฉะเชิงเทรา ๒๕๐๐

ชื่ออาจารย์ใหญ่ นายเลิศเดช ทาศรีภู

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม นายศุภชัย หงษ์สุวรรณ

ผู้ฝึกซ้อม นายศุภชัย หงษ์สุวรรณ

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงปรียาภรณ์	คงสวัสดิ์	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กชายจตุรงค์	บุญศิริ	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๓. เด็กชายพิระศักดิ์	หงษ์สุวรรณ	ชั้น ป.๖	'	จะเข้
๔. เด็กหญิงวันเพ็ญ	เริกหรั่ง	ชั้น ป.๕	'	ซิมสาย
๕. เด็กชายจิรวัดมน	บุญศิริ	ชั้น ป.๖	'	ซิมเหล็ก
๖. เด็กหญิงรุจิรา	จินทมาลา	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วงเพียงออ
๗. เด็กชายจักรกฤษณ์	คงสวัสดิ์	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๘. เด็กหญิงกนกรัตน์	ภูเกษร	ชั้น ป.๕	'	ฉิ่ง และขับร้อง
๙. เด็กชายวรรณชิต	โฉมงาม	ชั้น ป.๖	'	กรับ
๑๐. เด็กชายอาคม	สุขสมบูรณ์	ชั้น ป.๖	'	กลองแขก

โรงเรียน วัดสุขไพโรวัน ม ๓ ต.กองดิน อ.แก่งจ.ระยอง ๒๒๑๖๐

ชื่อผู้อำนวยการ นายวิจิตร พงศ์พรชนิกร

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นายชวลิต อุดม

๒. นายภฤชดา สุขสวย

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางสุรานี โชติรักษา

๒. นายอุดม สิงห์ทอง

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงนิภาพร	เข้าเทียบ	ชั้น ป.๕/๑	เครื่องดนตรีที่เล่น	ระนาดเอก
๒. เด็กหญิงวชิรย์	ฝ่ายรี	ชั้น ป.๖/๑	'	จะเข้
๓. เด็กหญิงพรอุมา	กาญจนจันทร์	ชั้น ป.๖/๑	'	จะเข้
๔. เด็กหญิงเนตรนภา	วงศ์หาจกร	ชั้น ป.๕/๒	'	ซอด้วง
๕. เด็กชายนนธิ	ชาญปรีชา	ชั้น ป.๕/๒	'	ซอด้วง
๖. เด็กหญิงประภาพร	บุญนิมิตร	ชั้น ป.๕/๑	'	ซอด้วง
๗. เด็กชายสุริษา	สวัญสุข	ชั้น ป.๕/๑	'	ซอด้วง
๘. เด็กชายพิทักษ์ชัย	โค่นชัยภูมิ	ชั้น ป.๖/๑	'	ฉิ่ง
๙. เด็กชายไพรัช	รุ่งไพโรวัน	ชั้น ป.๖/๑	'	กลองแขก
๑๐. เด็กชายวิฑูรย์	นพคุณ	ชั้น ป.๖/๑	'	กลองแขก
๑๑. เด็กหญิงเบญจวรรณ	ดงสนั่น	ชั้น ป.๖/๑	'	ซอด้วง
๑๒. เด็กชายสุวรรณ	ลอยเลื่อน	ชั้น ป.๕/๑	'	ฉาบ
๑๓. เด็กชายสิทธิ์พร	ทองหล่อ	ชั้น ป.๕/๑	'	โหม่ง
๑๔. เด็กชายสินชัย	สุนทรชัยกิจ	ชั้น ป.๖/๑	'	กรับ
๑๕. เด็กชายจิระศักดิ์	ศรีเสริม	ชั้น ป.๔/๑	'	ซอด้วงเพียงออ
๑๖. เด็กหญิงรุ่งวิไล	ทองวิเวก	ชั้น ป.๖/๑	'	ซอด้วง

โรงเรียน สฤชดีเดช ถนนเทศบาลสาย ๑ อ.เมืองจันทบุรี จ.จันทบุรี

ชื่อผู้อำนวยการ นางสุนันทา กุมภ์โยธิน

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นางสุนันทา กุมภ์โยธิน

๒. นางกมลวรรณ สายสม

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายชงอน หงษ์ทอง

๒. นายวิวัฒน์ เพชรศรี

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กชายวรรณลภย์	รุทธิธัย	ชั้น ป.๖/๓	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กหญิงวีรณี	อิมเอิบ	ชั้น ป.๕/๑	'	ซอด้วง
๓. เด็กชายกันต์	สุรินทร์	ชั้น ป.๖/๔	'	ซอด้วง
๔. เด็กหญิงศันสนีย์	เคลือบแก้ว	ชั้น ป.๖/๔	'	ซอด้วง
๕. เด็กหญิงอรุณรัตน์	ผลศิริ	ชั้น ป.๖/๗	'	จะเข้
๖. เด็กหญิงชูขวัญ	อุไรพงษ์	ชั้น ป.๖/๗	'	จะเข้
๗. เด็กหญิงชัชฌา	เทียนทอง	ชั้น ป.๖/๔	'	ฉิม
๘. เด็กชายจักรกฤษ	เมฆกมล	ชั้น ป.๖/๗	'	ซอด้วง
๙. เด็กชายณรงค์ชัย	สุวรรณฤทธิ	ชั้น ป.๖/๗	'	ซอด้วง
๑๐. เด็กชายกียรติ	ทับทิมหิน	ชั้น ป.๔/๑	'	กลองแขก
๑๑. เด็กชายบัญชา	สร้อยจำปา	ชั้น ป.๖/๗	'	กลองแขก
๑๒. เด็กหญิงมณฑิรา	แก้วดี	ชั้น ป.๖/๗	'	ฉาบ
๑๓. เด็กหญิงนิรมิต	เพชรรมณี	ชั้น ป.๕/๑	'	กรับ
๑๔. เด็กหญิงปณิดดา	แดงศิริ	ชั้น ป.๖/๗	'	ฉิ่ง
๑๕. เด็กชายวิฑูรย์	อิมเอิบ	ชั้น ป.๔/๑	'	โหม่ง
๑๖. เด็กหญิงเมทินี	เนินไชย	ชั้น ป.๖/๕	'	ซอด้วง

โรงเรียน วัดสำนักบก สปช. ต.สำนักบก อ.เมืองฯ จ.ชลบุรี ๒๐๐๐๐

ชื่ออาจารย์ใหญ่ นายสุขุม ตัญญาภรณ์

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม นายยอด ทานนท์

ผู้ฝึกซ้อม นางเพ็ญพรรณ สร้อยสุวรรณ

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงนวลนาภา	พงษ์เผ่าพงษ์	ชั้น ป.	เครื่องดนตรีที่เล่น	ขับร้อง
๒. เด็กหญิงวราภรณ์	จิตต์สม	ชั้น ป.	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงเพชรรัตน์	ชื่อสุธรรม	ชั้น ป.	'	ซอด้วง
๔. เด็กหญิงนิตยา	แจ่มเจริญ	ชั้น ป.	'	ซออู้
๕. เด็กหญิงอัญชลี	สุชา	ชั้น ป.	'	ซออู้
๖. เด็กหญิงน้องนุช	ชื่นศิริกุล	ชั้น ป.	'	จะเข้
๗. เด็กหญิงศิริพร	พรหมภักษร	ชั้น ป.	'	จะเข้
๘. เด็กหญิงรัชดาภรณ์	ทองเย็น	ชั้น ป.	'	ซิม
๙. เด็กชายชลอ	ศรีพัฒนาไทย์	ชั้น ป.	'	ซลู่เหล็ก
๑๐. เด็กชายอนันตพร	ฝอยศรีบุญ	ชั้น ป.	'	ซลู่เพียงออ
๑๑. เด็กหญิงปิ่นอนงค์	น้อยโต	ชั้น ป.	'	ฉิ่ง
๑๒. เด็กชายนรา	แสงอรุณ	ชั้น ป.	'	โทน-รำมะนา
๑๓. เด็กชายวิชิต	แซ่แข็ง	ชั้น ป.	'	ฉาบ
๑๔. เด็กชายรังสรรค์	ผสมทรัพย์	ชั้น ป.	'	กรับ
๑๕. เด็กชายสมภาพ	ปานวิไล	ชั้น ป.	'	โหม่ง

โรงเรียน วัดหนองเกตุน้อย ต.หนองปลาไหล อ.บางละมุง จ.ชลบุรี ๒๐๑๕๐

ชื่ออาจารย์ใหญ่ นายสำราญ กระแสร์ชล

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นายสำราญ กระแสร์ชล

๒. นางสัญญา สุธรรมมาวิวัฒน์

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางสัญญา สุธรรมมาวิวัฒน์

๒. นางอารีรัตน์ วีระสวัสดิ์ ๓. นายทวีชัย มโหทร

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงลินดา	บุญสังข์	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กหญิงจันทิรา	แจ่มกระจ่าง	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงนิสาพร	อยู่สบาย	ชั้น ป.๖	'	ซออู้
๔. เด็กหญิงสุภาวดี	ประกอบธรรม	ชั้น ป.๕	'	ซออู้
๕. เด็กหญิงสาวิตรี	คำแจ่ม	ชั้น ป.๖	'	จะเข้
๖. เด็กหญิงศรีนวล	อยู่สบาย	ชั้น ป.๖	'	จะเข้
๗. เด็กหญิงมาริษา	อยู่สบาย	ชั้น ป.๖	'	ซลู่เพียงออ
๘. เด็กหญิงสุทธาทิพย์	แจ่มน้องนุช	ชั้น ป.๕	'	ซลู่เหล็ก
๙. เด็กชายวันชนะ	คำแจ่ม	ชั้น ป.๕	'	ฉิ่ง
๑๐. เด็กหญิงน้อยหน้า	เผ่าสมพงษ์	ชั้น ป.๖	'	ฉาบ
๑๑. เด็กหญิงชนิ	เปรมประเสริฐ	ชั้น ป.๕	'	กรับ
๑๒. เด็กหญิงสุภาภรณ์	อ่อนมี	ชั้น ป.๕	'	โหม่ง
๑๓. เด็กหญิงนันทนา	อยู่สบาย	ชั้น ป.๖	'	โทน-รำมะนา
๑๔. เด็กหญิงนิมนวล	อยู่สบาย	ชั้น ป.๖	'	ซิม
๑๕. เด็กหญิงสุนิสา	บุญก่อ	ชั้น ป.๕	'	นักร้อง

โรงเรียน วัดหนองสองห้อง สปอ.ปากพลี สปจ.นครนายก

ชื่อผู้อำนวยการ นายประมุข วังยายฉิม

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นายประมุข วังยายฉิม

๒. นายโสภณ ชรบัณฑิต

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายมนตรี งามวาจา

๒. นายสามารถ ภิญญู

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงสมจินตนา	ธรรมภักดี	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิมสาย
๒. เด็กหญิงยุวดี	ยอดทอง	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงปาริณี	ธรรมยา	ชั้น ป.๕	'	ซอด้วง
๔. เด็กหญิงอรทัย	คนจริง	ชั้น ป.๕	'	ซออู้
๕. เด็กหญิงอัญชลี	คนแคสว	ชั้น ป.๖	'	ซออู้
๖. เด็กหญิงสุมาลี	บุญชนธ์	ชั้น ป.๖	'	จะเข้
๗. เด็กหญิงนงลักษณ์	แสงเงิน	ชั้น ป.๖	'	จะเข้
๘. เด็กหญิงนันทวรรณ	เนิ่นใหม่	ชั้น ป.๖	'	ซลุ่ยเพียงออ
๙. เด็กหญิงนฤมล	ใจยงค์	ชั้น ป.๕	'	ซลุ่ยหลีบ
๑๐. เด็กชายวิษณุ	อำไพจิตร	ชั้น ป.๖	'	กลองแขก
๑๑. เด็กชายเฉลิมชัย	แสงเงิน	ชั้น ป.๖	'	กลองแขก
๑๒. เด็กชายมานะ	มุ่งหน้าที่	ชั้น ป.๖	'	ฉิ่ง
๑๓. เด็กชายสุคนธ์	ใจยงค์	ชั้น ป.๖	'	ฉาบเล็ก
๑๔. เด็กหญิงสุพัตรา	ปลื้มใจ	ชั้น ป.๕	'	กรับ
๑๕. เด็กหญิงจุฬาลักษณ์	ทรัพย์พรหม	ชั้น ป.๓	'	โหม่ง
๑๖. เด็กหญิงนยนา	คำสกุล	ชั้น ป.๓	'	ซ้บร้อง

โรงเรียน อาชีวศึกษา ถนนทรงธรรม พระประแดง สมุทรปราการ

ชื่อผู้อำนวยการ นายสมชาย อินทราชา

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม นายชลอ ทับรอด

ผู้ฝึกซ้อม นายชลอ ทับรอด

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงลัจจาพร	เรืองพัฒนาวินัน	ชั้น ป.๕/๔	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซออู้
๒. เด็กหญิงवासนา	ธาราธิษฐาน	ชั้น ป.๖/๔	'	ฉิ่ง
๓. เด็กชายศรายุทธ	เอกสมบูรณ์	ชั้น ป.๖/๔	'	กลองแขก
๔. เด็กหญิงอัญชลี	กรอรูป	ชั้น ป.๖/๒	'	จะเข้
๕. เด็กหญิงวิวรรณ	แดงทหาร	ชั้น ป.๖/๒	'	จะเข้
๖. เด็กชายพัฒนพงษ์	เชื้อถือ	ชั้น ป.๖/๒	'	กลองแขก
๗. เด็กหญิงนชวีรัฐ	แสงประทีป	ชั้น ป.๖/๒	'	ซิม
๘. เด็กหญิงจิราภา	อรุณพรรณ	ชั้น ป.๖/๒	'	กรับ
๙. เด็กหญิงกุลชลิ	ภู้อย	ชั้น ป.๖/๒	'	ซอด้วง
๑๐. เด็กหญิงศศิธร	สว่างแจ้ง	ชั้น ป.๖/๒	'	ซอด้วง
๑๑. เด็กหญิงชนิพร	แซ่ก้อง	ชั้น ป.๖/๒	'	ซออู้
๑๒. เด็กหญิงจารวรรณ	อินทร์จันทร์	ชั้น ป.๖/๒	'	ซลุ่ย
๑๓. เด็กหญิงบังอร	ศรีไพวัน	ชั้น ป.๖/๒	'	ซลุ่ย
๑๔. เด็กหญิงจันทร์	อัคควณิกุล	ชั้น ป.๖/๕	'	ฉาบเล็ก

โรงเรียน อนุบาลชลบุรี ส.ปช. ถนนวชิรปราการ อ.เมืองชลบุรี ๒๐๐๐๐

ผู้อำนวยการใหญ่ นายชัยรัตน์ ไมตรี

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นางสาวเอมอร บุญยศิริโรตม์

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายเจษฎาภค ร่มมงคผล ๒. นางรุ่งนภา ร่มมงคผล

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงดารารัตน์	เสนารักษ์	ชั้น ป.๖/๘	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กหญิงทิฆัมพร	เทศสวัสดิ์	ชั้น ป.๖/๑	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงมนัสวี	โพธิ์ไพจิตร	ชั้น ป.๖/๓	'	ซออู้
๔. เด็กหญิงจรรย์วดี	สุริยพันธุ์	ชั้น ป.๖/๑๐	'	ซออู้
๕. เด็กหญิงกสิตา	งามวงศ์วาน	ชั้น ป.๖/๔	'	จะเข้
๖. เด็กชายชิษณุพงศ์	เนื่องจำนงค์	ชั้น ป.๖/๖	'	จะเข้
๗. เด็กชายนัยวัฒน์	เสริมศรี	ชั้น ป.๖/๖	'	ซลุ่ยหลีบ
๘. เด็กชายกฤษฎา	โกศล	ชั้น ป.๕/๘	'	ซลุ่ยเพียงออ
๙. เด็กชายประติพัทธ์	อินทนิล	ชั้น ป.๕/๗	'	ระนาดเอก
๑๐. เด็กหญิงภาวินี	อุตรรณิชา	ชั้น ป.๖/๓	'	กรับ
๑๑. เด็กหญิงศุภลีนี	ไตรทิพย์วารากุล	ชั้น ป.๖/๑๐	'	ฉาบ
๑๒. เด็กหญิงวิภามาศ	อุตรรณิชา	ชั้น ป.๖/๔	'	ฉิ่ง
๑๓. เด็กชายณิชา	ชวัญดี	ชั้น ป.๖/๖	'	โหม่ง
๑๔. เด็กหญิงธนชพร	สมหวัง	ชั้น ป.๖/๕	'	ซับร้อง
๑๕. เด็กชายภัทร	จงถวัลย์	ชั้น ป.๖/๖	'	กลองโตนรำมะนา

รายชื่อโรงเรียนและนักดนตรีไทย

ที่สมัครเข้าประกวดดนตรีไทย

ระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียง

ครั้งที่ ๑๕

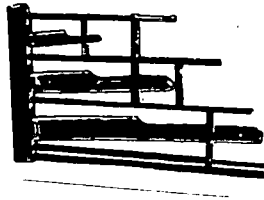
ระดับประถมศึกษา

ถวายประทานใน

พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี

พระวรราชทินนัดตามาตุ

ประเมท วงอังกะลุง

โรงเรียน ชุมชนวัดบ้านระกาศ อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ ๑๐๕๕๐

ชื่อผู้อำนวยการใหญ่ นางสาวสุนันท์ ศิริพัลลภ

ประเภททางดนตรี วงอังกะลุง

ผู้ควบคุม ๑. นางสาวสุนันท์ ศิริพัลลภ ๒. นางสาวสุภา ศิริพัลลภ

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายวีระ นาคู้อย

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงรุ่งนภา	เมืองสุข	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	อังกะลุง
๒. เด็กหญิงเอี่ยมเดือน	แจ้งใจ	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๓. เด็กหญิงฉวีวรรณ	แก้วรุ่งเรือง	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๔. เด็กหญิงสุพรรณณี	ปิ่นมงคล	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๕. เด็กหญิงสุรีย์วัลย์	สุวรรณวงศ์	ชั้น ป.๕	'	อังกะลุง
๖. เด็กหญิงจินตนารัตน์	หมั่นภักดี	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๗. เด็กชายสรสิทธิ์	ทองอ่วม	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๘. เด็กชายสมศักดิ์	ไทยเจริญ	ชั้น ป.๖	'	ฉิ่ง
๙. เด็กชายอนุสรณ์	ม่วงศรี	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก
๑๐. เด็กชายนิคม	จิตสมบุรณ์สุข	ชั้น ป.๖	'	กลองแขก
๑๑. เด็กหญิงจิรนนท์	ฝอยทอง	ชั้น ป.๕	'	ฉาบเล็ก
๑๒. เด็กหญิงสุจินต์	ศรีนครเศรษฐี	ชั้น ป.๕	'	กรับ
๑๓. เด็กชายนพดล	พิพัฒน์รังสรรค์	ชั้น ป.๕	'	โหม่ง
๑๔. เด็กหญิงปานจันทร์	ปล้องทอง	ชั้น ป.๖	'	ซัปร้อง

โรงเรียน ชุมชนวัดหัวลำโรง (ศรีราษฎร์บำรุง) ต.หัวลำโรง อ.แปลงยาว จ.ฉะเชิงเทรา ๒๔๑๙๐

ชื่ออาจารย์ใหญ่ นายธนาภพ ทองเพชร

ประเภททางดนตรี วงอังกะลุง

ผู้ควบคุม ๑. นายคิลป์ชัย ไช้มศิริ ๒. นางสาวปิยนุช สรววมศิริ

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางสาวบุญเรือน บุญคุ้มเกล้า

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงนันทรัตน์	แต่เจริญ	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	โต-เร
๒. เด็กหญิงวิมล	ชูเจริญ	ชั้น ป.๖	'	เร-มี
๓. เด็กหญิงลักขณา	ชาปุ	ชั้น ป.๖	'	มี-ฟา
๔. เด็กหญิงมลฤดี	นพศิริ	ชั้น ป.๖	'	ฟา-ซอล
๕. เด็กหญิงจันทร์จิรา	โสภางค์	ชั้น ป.๕	'	ซอล-ลา
๖. เด็กหญิงสมลักษณ์	สรววมศิริ	ชั้น ป.๖	'	ลา-ที
๗. เด็กหญิงจรัสศรี	สำเร็จ	ชั้น ป.๖	'	ที-โด
๘. เด็กหญิงสถาพร	โสเมมา	ชั้น ป.๕	'	ฉิ่ง
๙. เด็กหญิงบุปผา	ศิลปเสริฐ	ชั้น ป.๕	'	ฉาบ
๑๐. เด็กหญิงกาญจนา	สระบูรินทร์	ชั้น ป.๕	'	กรับ
๑๑. เด็กหญิงสิริญา	แขกเทศ	ชั้น ป.๕	'	โหม่ง
๑๒. เด็กหญิงรุ่งรัตน์	โสเมมา	ชั้น ป.๖	'	ซัปร้อง
๑๓. เด็กชายกวีธาพล	สิริพรหม	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก
๑๔. เด็กชายสุเมธ	สินพิชัย	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก

โรงเรียน บ้านคลองหลวง จ.สมุทรปราการ

ชื่อผู้อำนวยการ นายสุวัฒน์ แก้วประดิษฐ์

ประเภทวงดนตรี วงอังกะลุง

ผู้ควบคุม ๑. นางศรีวัฒนา บัวภูมิ ๒. นายดำรง คล่องแคล่ว

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายดำรง คล่องแคล่ว

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงนฤมล	ชิตเครือ	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	อังกะลุง
๒. เด็กหญิงสายสุณี	บุญหลาย	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๓. เด็กหญิงสุวลี	เขี้ยวรอดไพร	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๔. เด็กหญิงชุตติมา	ธรรมดวงศรี	ชั้น ป.๕	'	อังกะลุง
๕. เด็กหญิงสาวิตร์	ปุราทะกา	ชั้น ป.๕	'	อังกะลุง
๖. เด็กหญิงศิริลักษณ์	อิงเอน	ชั้น ป.๕	'	อังกะลุง
๗. เด็กหญิงวิยะดา	เผ่าภูรี	ชั้น ป.๕	'	อังกะลุง
๘. เด็กหญิงน้ำฝน	มณฑิเยร	ชั้น ป.๔	'	ฉิ่ง
๙. เด็กชายอธิปัตย์	รอดดิษฐ์	ชั้น ป.๔	'	ฉาบ
๑๐. เด็กชายสุปราการ	อินทศร	ชั้น ป.๔	'	กรับ
๑๑. เด็กชายธวัช	ทวงวงศ์เงิน	ชั้น ป.๔	'	โหม่ง
๑๒. เด็กชายนิธิศักดิ์	ระกาสี	ชั้น ป.๔	'	กลองแขก
๑๓. เด็กชายสุทธิศักดิ์	บุญชาติ	ชั้น ป.๔	'	กลองแขก
๑๔. เด็กหญิงสายใจ	โตจำเริญ	ชั้น ป.๖	'	ซับร้อง

โรงเรียน บ้านโคกสว่าง หมู่ที่ ๒ ต.นาหินลาด อ.ปากพลี จ.นครนายก

ชื่ออาจารย์ใหญ่ นายบุญล้อม มั่งคั่ง

ประเภทวงดนตรี วงอังกะลุง

ผู้ควบคุม ๑. นายบุญล้อม มั่งคั่ง ๒. นายสามารถ ภิญญ

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายอุทัย พลสันศรี ๒. นายสุทิน อนุศาสน์

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงสุปราณี	วงษ์รัตน์	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	อังกะลุง
๒. เด็กหญิงสุวรรณี	สีเขียว	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๓. เด็กหญิงสำรอง	ผุดผ่อง	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๔. เด็กหญิงอิงอร	ชุมเงิน	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๕. เด็กหญิงนาภาพร	ศรีงาม	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๖. เด็กหญิงวีรวรรณ	บัวลา	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๗. เด็กหญิงละไม	พุลสง่า	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๘. เด็กชายเขาวลิต	โชคคำ	ชั้น ป.๖	'	ฉิ่ง
๙. เด็กหญิงศิริรัตน์	วรพุด	ชั้น ป.๖	'	กลองแขก
๑๐. เด็กชายสมพิศ	ทวีงาม	ชั้น ป.๖	'	กลองแขก
๑๑. เด็กหญิงนิภาวรรณ	สุรินทา	ชั้น ป.๓	'	โหม่ง
๑๒. เด็กหญิงสมฤทัย	พันธุ์สะอาด	ชั้น ป.๓	'	กรับ
๑๓. เด็กหญิงสายฝน	บัวฝน	ชั้น ป.๖	'	ฉาบเล็ก
๑๔. เด็กหญิงน้องอ้อ	อาจเลิศ	ชั้น ป.๖	'	ซับร้อง

โรงเรียน วัดเกาะโดนด (จังหวัดราชบุรีประสิทธิ์) ต.เกาะขวาง อ.เมือง จ.จันทบุรี

ชื่อผู้อำนวยการ นายเอก เจริญพร

ประเภทวงดนตรี วงอังกะลุง

ผู้ควบคุม ๑. นายเอก เจริญพร ๒. นางอุดมลักษณ์ โพธิเกษม

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางเพ็ญมาศ ศรีแสง ๒. นางกัลยา เรืองทอง

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงประไพวรรณ	มาลัยทอง	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ฉิ่ง
๒. เด็กชายสัมฤทธิ์	วาสนาวิน	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก
๓. เด็กชายสังข์	เพชรบริสุทธิ์	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก
๔. เด็กชายปิยพงศ์	อุทัยเสวก	ชั้น ป.๕	'	โหม่ง
๕. เด็กชายอาณัติ	อุทัยเสวก	ชั้น ป.๕	'	ฉาบ
๖. เด็กหญิงสุรรัตน์	มีมาก	ชั้น ป.๓	'	กรับ
๗. เด็กหญิงสินีนาง	บำรุงเจริญสุข	ชั้น ป.๕	'	ซับริ่อง
๘. เด็กหญิงสุธิษา	อุทัยเสวก	ชั้น ป.๕	'	อังกะลุง
๙. เด็กหญิงสุชาดา	วงษ์ประเวศน์	ชั้น ป.๕	'	อังกะลุง
๑๐. เด็กหญิงสุรีย์	สุชากรณ์	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๑๑. เด็กหญิงนงนุช	สุขเสรีญ	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๑๒. เด็กหญิงวีรนุช	แช่เอี้ยว	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๑๓. เด็กหญิงรัตนา	สุชากรณ์	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๑๔. เด็กชายจุมพล	นารถ	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง

โรงเรียน วัดท่ามะปราง สปอ.ปากพลี สปจ.นครนายก ๒๖๑๓๐

ชื่ออาจารย์ใหญ่ นายอำนาจ มั่งคั่ง

ประเภทวงดนตรี วงอังกะลุง

ผู้ควบคุม ๑. นายอำนาจ มั่งคั่ง

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายประภาส บุญมั่ง ๒. นายวิโรจน์ สุขประสงค์

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กชายพรรคดี	แจ่มศรี	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	อังกะลุง
๒. เด็กชายพิมาย	พวยอ้วน	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๓. เด็กชายวรวิทย์	เหม็นศิริ	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๔. เด็กหญิงสุธิษา	โซ่งาม	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๕. เด็กหญิงอมรรัตน์	สุริยะ	ชั้น ป.๕	'	อังกะลุง
๖. เด็กหญิงกุสุมา	ศรีคร้าม	ชั้น ป.๔	'	อังกะลุง
๗. เด็กหญิงสัจจตรา	สัจยานุรัตน์	ชั้น ป.๔	'	อังกะลุง
๘. เด็กหญิงอัจฉรา	ใจสังข์	ชั้น ป.๕	'	ฉิ่ง
๙. เด็กชายขจรศักดิ์	ดีเสียง	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก
๑๐. เด็กชายพินิจ	พวยอ้วน	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก
๑๑. เด็กชายสุรชาติ	กวยทอง	ชั้น ป.๖	'	โหม่ง
๑๒. เด็กหญิงวิไลรัตน์	พุ่มดี	ชั้น ป.๔	'	กรับ
๑๓. เด็กหญิงวิภากรณ์	ใจสังข์	ชั้น ป.๕	'	ฉาบเล็ก
๑๔. เด็กหญิงจุฑาทิพย์	คล่องแคล่ว	ชั้น ป.๔	'	ซับริ่อง

โรงเรียน วัดสันติธรรมราษฎร์บำรุง สปอ.องครักษ์ อ.องครักษ์ จ.นครนายก ๒๖๑๒๐
ชื่อผู้อำนวยการ นายมณี เพิ่มสุข

ประเภทводดนตรี วงอังกะลุง

ผู้ควบคุม ๑. นายมณี เพิ่มสุข

๒. นางสาวณี ผู้ภักดี

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายมณี เพิ่มสุข

๒. นายบรรเจิด ท่วมลี

รายชื่อ่นักดนตรี

๑. เด็กหญิงน้ำฝน	วงษ์กวน	ชั้น ป.๕	เครื่องดนตรีที่เล่น	อังกะลุง
๒. เด็กหญิงสร้อยสุดา	พูลทรัพย์	ชั้น ป.๕	'	อังกะลุง
๓. เด็กหญิงนิภา	สมอากาศ	ชั้น ป.๕	'	อังกะลุง
๔. เด็กหญิงวาสนา	หนองพงษ์	ชั้น ป.๕	'	อังกะลุง
๕. เด็กหญิงสฤทธิตา	ป้องภัย	ชั้น ป.๕	'	อังกะลุง
๖. เด็กหญิงสรญา	บัวพิมพ์	ชั้น ป.๕	'	อังกะลุง
๗. เด็กหญิงจุฑารัตน์	รุ่งสว่าง	ชั้น ป.๓	'	อังกะลุง
๘. เด็กชายปานศักดิ์	วงษ์กวน	ชั้น ป.๖	'	กลองแขกตัวเมีย
๙. เด็กชายวันธนะ	สะไบบาง	ชั้น ป.๖	'	กลองแขกตัวผู้
๑๐. เด็กชายโชคอนันต์	หนองพงษ์	ชั้น ป.๕	'	ฉิ่ง
๑๑. เด็กหญิงสุพรรณษา	คำแสน	ชั้น ป.๓	'	โหม่ง
๑๒. เด็กชายสุรเนตร์	อ้อมมูล	ชั้น ป.๕	'	ฉาบเล็ก
๑๓. เด็กหญิงวิมลรัตน์	ตระกูลวงษ์	ชั้น ป.๕	'	กรับ
๑๔. เด็กหญิงทิพวลี	เทียมมุกดา	ชั้น ป.๔	'	ซับร้อง
๑๕. เด็กหญิงสุภัทรา	อ้อมมูล	ชั้น ป.๓	'	ลำรอง

รายชื่อโรงเรียนและนักดนตรีไทย

ที่สมัครเข้าประกวดดนตรีไทย

ระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียง

ครั้งที่ ๑๕

ระดับประถมศึกษา

ถ้วยประทานใน

พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา

ประเภท ซิมเดี่ยว

โรงเรียน ชุมชนวัดบ้านระกา อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ ๑๐๕๔๐

ชื่อผู้อำนวยการ นางสาวสุนันท์ ศิริพัลลภ

ประเภทวงดนตรี ซิมเดี่ยว

ผู้ควบคุม ๑. นางสาวสุนันท์ ศิริพัลลภ ๒. นางสาวสุภา ศิริพัลลภ

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายวีระ ฉำตุ้ย

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงเอ๋อมเดือน	แจ้ใจ	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
๒. เด็กหญิงสุจินต์	ศรีนรเศรษฐ์	ชั้น ป.๕	'	ซิม
๓. เด็กหญิงรวินันท์	โพธะ	ชั้น ป.๔	'	ซิม
๔. เด็กหญิงมณฑนา	วงษ์ประสิทธิ์	ชั้น ป.๓	'	ซิม
๕. เด็กหญิงสุรีย์พร	ข้ามาก	ชั้น ป.๔	'	ซิม
๖. เด็กชายสมศักดิ์	ไทยเจริญ	ชั้น ป.๖	'	ฉิ่ง
๗. เด็กชายอนุสรณ์	ม่วงศรี	ชั้น ป.๕	'	โทน
๘. เด็กชายนิคม	จิตสมบูรณ์สุข	ชั้น ป.๖	'	รำมะนา

โรงเรียน เทศบาลบ้านศรีราชา เทศบาลตำบลศรีราชา จ.ชลบุรี

ชื่อผู้อำนวยการ นายอดิศร จันทร์เทียน

ประเภทวงดนตรี ซิมเดี่ยว

ผู้ควบคุม ๑. นายอดิศร จันทร์เทียน

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางรัตนาภรณ์ ศรีกิตติกุล ๒. นางสาวนิตยา ตระกูลไทย

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงกฤติกา	ภูประเสริฐ	ชั้น ป.๕	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
๒. เด็กหญิงเสาวณีย์	โพธิ์แก้ว	ชั้น ป.๖	'	โทน-รำมะนา
๓. เด็กหญิงทิพากร	ภูประเสริฐ	ชั้น ป.๕	'	ฉิ่ง

โรงเรียน บ้านโป่งสะแก ต.ตะเคียนเตี้ย อ.บางละมุง จ.ชลบุรี ๒๐๑๕๐

ชื่อผู้อำนวยการ นายชรัตน์ จีนขาว

ประเภทวงดนตรี ซิมเดี่ยว

ผู้ควบคุม ๑. นางอุษา แจ้เป่ล่า ๒. นางกัญญา ชูฤทธิ์

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางอุษา แจ้เป่ล่า ๒. นายทวีชัย มโหธร

๓. นางกัญญา ชูฤทธิ์

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงแหวนพลอย	ชมชื่น	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
---------------------	--------	----------	---------------------	-----

โรงเรียน บ้านลัดทึบ อ.ลัดทึบ จ.ชลบุรี ๒๐๑๘๐

ชื่อผู้อำนวยการ นางรำพึง ชำนาญ

ประเภทของดนตรี ซิมเด็ยว

ผู้ควบคุม นางวาสนา เนินฉาย

ผู้ฝึกซ้อม นายสุริยะ เขยกำเนิด

รายนามักดนตรี

๑. เด็กหญิงอาภาภรณ์	พุ่มโพธิ์ทอง	ชั้น ป.๖/๒	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
๒. เด็กหญิงศิวพร	พุ่มโพธิ์ทอง	ชั้น ป.๖/๒	'	กลองแขก
๓. เด็กหญิงนฤมล	นิ่มสัมฤทธิ์	ชั้น ป.๖/๑	'	ฉิ่ง

โรงเรียน บ้านห้วยกะปิ (จิตราษฏร์ศรัทธา) อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๐๐๐

ชื่อผู้อำนวยการ นายธวัช บุทธรักษา

ประเภทของดนตรี ซิมเด็ยว

ผู้ควบคุม ๑. นายธวัช บุทธรักษา ๒. นางสุมล พิริยะวัฒน์

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางสาวสมบุรณ์ โกศล

รายนามักดนตรี

๑. เด็กหญิงจุฑามาศ	จิรภัทธรตระกูล	ชั้น ป.๕/๒	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
๒. เด็กหญิงกรทิพย์	ฐิติธรรมจรรยา	ชั้น ป.๔/๑	'	ซิม
๓. เด็กหญิงศิริพร	แช่ตัน	ชั้น ป.๔/๓	'	ซิม
๔. เด็กชายชัยพฤษ์	สุนทรวงศ์	ชั้น ป.๕/๑	'	กลองแขก
๕. เด็กชายไพศาล	รุ่งคำ	ชั้น ป.๕/๒	'	กลองแขก
๖. เด็กหญิงศิราณี	พึ้งวารี	ชั้น ป.๖/๒	'	ฉิ่ง

โรงเรียน วัดกลางดอน หมู่ที่ ๑ ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๐

ชื่อผู้อำนวยการ นายดิเรก ธรรมวาจา

ประเภทของดนตรี ซิมเด็ยว

ผู้ควบคุม ๑. นายดิเรก ธรรมวาจา ๒. นางประพิณ กীরติพัฒน์

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางประพิณ กীরติพัฒน์ ๒. นายนนทรักษ์ ชื่นเบิกบาน

รายนามักดนตรี

๑. เด็กหญิงนิศารัตน์	บัวเพ็ญ	ชั้น ป.๖/๓	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
๒. เด็กหญิงเต็มตา	เฉลิมชีพ	ชั้น ป.๕/๑	'	ซิม

โรงเรียน วัดหนองเกตุน้อย ต.หนองปลาไหล อ.บางละมุง จ.ชลบุรี ๒๐๑๕๐

ชื่ออาจารย์ใหญ่ นายสำราญ กระแสร์ชล

ประเภททวงดนตรี ซิมเดี่ยว

ผู้ควบคุม ๑. นายสำราญ กระแสร์ชล ๒. นางสัณญา สุธรรมาวีวัฒน์

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางสัณญา สุธรรมาวีวัฒน์ ๒. นายทวีชัย มโหธร

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงนันทนวล	อยู่สบาย	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
๒. เด็กหญิงนันทนา	อยู่สบาย	ชั้น ป.๖	'	โทน-รำมะนา
๓. เด็กหญิงลินดา	บุญสังข์	ชั้น ป.๖	'	ฉิ่ง

โรงเรียน วัดเตาปูน สปอ.เมืองชลบุรี สปจ.ชลบุรี

ชื่ออาจารย์ใหญ่ นายองอาจ ไพศาลภูมิ

ประเภททวงดนตรี ซิมเดี่ยว

ผู้ควบคุม นายองอาจ ไพศาลภูมิ

ผู้ฝึกซ้อม นางแนนน้อย ชุนิกร

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงพรพิมล	ประสมทรัพย์	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
๒. เด็กหญิงวัชรรา	นาวิพงษ์ผจญ	ชั้น ป.๖	'	ฉิ่ง
๓. เด็กชายประมุข	นาคทอง	ชั้น ป.๖	'	กลองแขก
๔. เด็กชายสมมรรคชัย	มาลารักษ์	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก

โรงเรียน พนัสศึกษาลัย อ.พนสนิมคม จ.ชลบุรี ๒๐๑๔๐

ชื่อผู้อำนวยการ นายเจริญ ชมถิ่น

ประเภททวงดนตรี ซิมเดี่ยว

ผู้ควบคุม ๑. นายเสมอ ทองหยวก

ผู้ฝึกซ้อม ๑. พ.ต.ท.ทวน ทองนพคุณ ๒. นายเสมอ ทองหยวก

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงสุภาพร	อินทร	ชั้น ป.๖/๗	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
๒. เด็กหญิงวานิตย์	ฉิมมา	ชั้น ป.๖	'	ซิม
๓. เด็กขวัญชาว	มานะขจรเวช	ชั้น ป.๔/๕	'	ซิม
๔. เด็กหญิงศศิธร	พรหมวัลย์	ชั้น ป.๒/๔	'	ฉิ่ง
๕. เด็กชายมนตรี	ฉิมมา	ชั้น ป.๔/๕	'	โทน-รำมะนา

โรงเรียน เซนต์ปอลคอนแวนต์ จ.ชลบุรี

ชื่อผู้อำนวยการ นางสาวบังอร กิจเจริญ

ประเภททางดนตรี ซิมเดี่ยว

ผู้ควบคุม คุณครูชรินทร์ ปันบุญ

ผู้ฝึกซ้อม คุณครูสรารัฐ มีเงิน

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงฤทัย ฤกษ์เกรียงไกร ชั้น ป.๕/๒ เครื่องดนตรีที่เล่น ซิมเดี่ยว

โรงเรียน ออนุบาลชลบุรี อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๐๐๐

ชื่อผู้อำนวยการ นายชัยรัตน์ ไมตรี

ประเภททางดนตรี ซิมเดี่ยว

ผู้ควบคุม ๑. นางสาวเอมอร บุญยศิโรตม์

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางรุ่งนภา ร่วมมงคล

๒. นายเจษฎาคม ร่วมมงคล

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงรุจิรา	บริบูรณ์	ชั้น ป.๖/๗	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
๒. เด็กหญิงเรวดี	ยะติวัฒน์	ชั้น ป.๖/๖	'	ซิม
๓. เด็กหญิงรวีสา	โพธิ์ไพจิตร	ชั้น ป.๕/๗	'	ซิม
๔. เด็กหญิงวิภาวี	ธัญญาพงษา	ชั้น ป.๖/๑๐	'	ซิม
๕. เด็กหญิงลีลาลักษณ์	บัณฑิตธรรมกุล	ชั้น ป.๕/๑๐	'	ซิม
๖. เด็กหญิงกฤติยา	เจนยงยุทธ	ชั้น ป.๕/๑๐	'	ซิม
๗. เด็กหญิงปรางฉาย	สิริทวีบุญ	ชั้น ป.๕/๑๐	'	ซิม
๘. เด็กหญิงวิภามาศ	อุตรวณิช	ชั้น ป.๖/๙	'	ฉิ่ง
๙. เด็กชายภัทร	จงถวิลย์	ชั้น ป.๖/๖	'	กลองโทนรำมะนา

โรงเรียน บ้านโคกสว่าง หมู่ที่ ๒ ต.นาหินลาด อ.ปากพลี จ.นครนายก ๒๖๑๓๐

ชื่ออาจารย์ใหญ่ นายบุญล้อม มั่งคั่ง

ประเภททางดนตรี ซิมเดี่ยว

ผู้ควบคุม นายบุญล้อม มั่งคั่ง

ผู้ฝึกซ้อม นายอุทัย พลสันศรี

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงพรนรินทร์	พลสงบ	ชั้น ป.๕	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
๒. เด็กชายอนุสรณ์	คิดร่วม	ชั้น ป.๕	'	ฉิ่ง
๓. เด็กชายสุรกิจ	ราศรีมีน	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก
๔. เด็กชายอำนาจ	บุญอิง	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก

โรงเรียน เมืองปราจีนบุรี ถนนราษฎรดำริ จ.ปราจีนบุรี ๒๕๐๐

ชื่อผู้อำนวยการ นายสมศักดิ์ บุญซึ้ง

ประเภททางดนตรี ซิมเดี่ยว

ผู้ควบคุม นางกัลยาณี รัตนภานพ

ผู้ฝึกซ้อม นายเล็ก ภู่มณี

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงรุ่งทิวา	พัฒนสุข	ชั้น ป.๕	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
๒. เด็กหญิงสุรัสวดี	แสงคำ	ชั้น ป.๕	'	โทน-รำมะนา
๓. เด็กหญิงศิริพันธ์	พรมประเสริฐ	ชั้น ป.๕	'	ฉิ่ง

โรงเรียน สฤชดิเดช สปจ.จันทบุรี

ชื่อผู้อำนวยการ นางสุนันทา กมฺุทโยธิน

ประเภททางดนตรี ซิมเดี่ยว

ผู้ควบคุม ๑. นางสุนันทา กมฺุทโยธิน ๒. นางกมลวรรณ สวยสม

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายชง่อน หงษ์ทอง ๒. นายวิวัฒน์ เพชรศรี

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงอัญญาณี	พูลทรัพย์	ชั้น ป.๖/๔	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
๒. เด็กหญิงปนัดดา	แดงศิริ	ชั้น ป.๖/๗	'	ฉิ่ง
๓. เด็กชายเกียรติ	ทับทิมหิน	ชั้น ป.๔/๑	'	กลองแขก
๔. เด็กชายบัญชา	สร้อยจำปา	ชั้น ป.๖/๗	'	กลองแขก

โรงเรียน อนุบาลวัดปิดลาธรรารังสฤษฏี อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา ๒๔๐๐๐

ชื่อผู้อำนวยการ นางสาวผ่องพรรณ ประเสริฐพันธ์

ประเภททางดนตรี ซิมเดี่ยว

ผู้ควบคุม นายวิชัย เหล่าประเสริฐ

ผู้ฝึกซ้อม นายวิชัย เหล่าประเสริฐ

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงธณิศา	จันทรา	ชั้น ป.๖/๓	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
------------------	--------	------------	---------------------	-----

สรุปจำนวนโรงเรียนและประเภท
วงดนตรีไทยระดับนักเรียน
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เข้าประกวด

ซึ่งถวายพระราชทานฯ

ครั้งที่ ๑-๑๕

รายชื่อโรงเรียนที่ส่งเข้าประกวด
ประเภทวงและจำนวนครั้งที่ประกวด

รายชื่อโรงเรียนที่ส่งเข้าประกวด
ประเภทวงและจำนวนครั้งที่ประกวด

ลำดับที่	ชื่อ	จังหวัด	จำนวน ครั้ง ประกวด	ครั้งที่ เข้าร่วม ประกวด	ประเภทและจำนวนครั้งที่ประกวด			
					ปีพหุ ไม้นวม	เครื่อง สายผสม	อังกะ ลุง	ซิม เตี้ย
๑	กบินทร์บุรี	ปราจีนบุรี	๑	๑๐	-	๑	-	-
๒	กองทัพบกอุปถัมภ์จักร พงษ์พิทยาลักษณ์	ปราจีนบุรี	๒	๑๓-๑๔	-	๑	-	๒
๓	แก่ง"วิทย์สถาวร"	ระยอง	๑	๑๔	๑	-	-	-
๔	คลองมหาวงศ์	สมุทรปราการ	๒	๑๔-๑๕	-	๒	-	-
๕	เจียหมีน	ปราจีนบุรี	๑	๗	-	-	๑	-
๖	ชลกัลยานุกูล	ชลบุรี	๑๒	๒-๓,๕- ๙,๑๑-๑๔	๔	๑๐	๑	-
๗	ชลบุรี "สุขุขท"	ชลบุรี	๒	๑,๕	-	๒	๑	-
๘	ชลราษฎร์อำรุง	ชลบุรี	๒	๕-๙	๑	๑	๑	-
๙	ชุมชนบ้านตลาดทุ่งเหียง	ชลบุรี	๑	๗	-	-	๑	-
๑๐	ชุมชนวัดบ้านระกาศ	สมุทรปราการ	๔	๘,๑๒, ๑๔-๑๕	-	๕	๓	๑๕
๑๑	ชุมชนวัดหัวสำโรง	ฉะเชิงเทรา	๒	๑๔-๑๕	-	-	๓	-
๑๒	เซนต์ปอลคอนแวนต์	ชลบุรี	๑	๑๔	-	-	-	๑
๑๓	ดัดดรุณี	ฉะเชิงเทรา	๒	๓,๔	-	๒	-	-
๑๔	ตราดสรรเสริญพิทยาคม	ตราด	๑	๔	-	๑	-	-
๑๕	ทุ่งศุขลาพิทยาคม	ชลบุรี	๑	๒	-	-	๑	-
๑๖	เทศบาลศรีราชา	ชลบุรี	๔	๖,๑๒, ๑๓,๑๕	-	๔	-	๓
๑๗	เทศบาล ๔	ชลบุรี	๑	๖	-	-	๑	-
๑๘	อัมมสิริศึกษาสตรีพิ	ชลบุรี	๒	๘-๙	-	๒	-	-
๑๙	หวมราชานุสรณ์	นครนายก	๙	๑๑-๑๔	๗	๓	-	-
๒๐	บางคล้าพิทยาคม	ฉะเชิงเทรา	๒	๗,๑๔	๑	๑	-	-
๒๑	บางละมุง	ชลบุรี	๕	๙-๑๐, ๑๒-๑๓, ๑๕	๔	๑	-	-
๒๒	บ้านกาญจนาภิเษกวิทยา	ระยอง	๑	๘	-	๑	-	-

ลำดับที่	ชื่อ	จังหวัด	จำนวน ครั้ง	ครั้งที่ เข้าร่วม ประกวด	ประเภทและจำนวนครั้งที่ประกวด			
					ปีพหุ ไม้นวม	เครื่อง สายผสม	อังกะลุง	ขิมเดี่ยว
๒๓	บ้านชลด	ชลบุรี	๔	๑๑-๑๔	-	-	๔	-
๒๔	บ้านค้าย	ระยอง	๒	๒-๓	-	๒	-	-
๒๕	บ้านเจริญสุข		๑	๑๕	-	๑	-	-
๒๖	บ้านท่ากลอย(ทรัพย์สินกมล ประชาสรรค์)	ฉะเชิงเทรา	๑	๑๐	-	-	๑	-
๒๗	บ้านทุ่งละหาน							
๒๘	บ้านนา "นครนายก พิทยาคาร"	นครนายก	๓	๖-๗,๑๐	๒	๑	-	-
๒๙	บ้านอมพนม	ชลบุรี	๔	๑๑-๑๔	-	๔	-	-
๓๐	บ้านห้วยกะปิ		๒	๑๔-๑๕	-	๒	-	๕
๓๑	บ้านโคกสว่าง	นครนายก	๑	๑๕	-	๑	๑	๑
๓๒	บ้านโป่งสะแก		๒	๑๔-๑๕	-	๒	-	๑
๓๓	บ้านบุกะสัง		๑	๑๔	-	๑	-	-
๓๔	บ้านคลองหลวง	สมุทรปราการ	๒	๑๔-๑๕	-	๑	๒	-
๓๕	บ้านสัตหีบ	ชลบุรี	๑	๑๕	-	-	-	๑
๓๖	บ่อไร่วิทยาคม	ตราด	๑	๑๔	-	๑	-	-
๓๗	เบญจมาราชรังสฤษฏ์	ฉะเชิงเทรา	๓	๙,๑๑-๑๒	-	๓	-	-
๓๘	เบญจมาชุกีศ	จันทบุรี	๑	๑๔	๑	-	-	-
๓๙	ปราจีนกัลยาณี	ปราจีนบุรี	๑๑	๒-๑๒	-	๑๑	-	-
๔๐	ปรีชาอนุศาสน์	ชลบุรี	๑	๑๔	-	-	-	๒
๔๑	พนัสพิทยาคาร		๑๑	๑-๑๐,๑๓	๑	๑๐	-	-
๔๒	พนัสศึกษาลัย		๒	๑๒,๑๔	-	๑	-	๒
๔๓	พานทอง		๒	๑๑-๑๒	๒	๒	-	-
๔๔	พุทธสังสีพิบูล	ฉะเชิงเทรา	๑	๑	๑	๑	๑	-
๔๕	พุทธโสธร		๑	๑๔	๑	-	-	-
๔๖	เพลินจิตวิทยา	ชลบุรี	๑	๔	-	-	๑	-
๔๗	มัธยมด่านสำโรง	สมุทรปราการ	๒	๘-๙	-	๒	-	-
๔๘	มารีวิทยา	ปราจีนบุรี	๓	๑๓-๑๕	๑	๓	-	-
๔๙	เมืองปราจีนบุรี		๑	๑๕	-	-	-	๑
๕๐	เมืองพิทยา (วัดโพธิ์สัมพันธ์)	ชลบุรี	๑	๗	-	-	๑	-

ลำดับที่	ชื่อ	จังหวัด	จำนวน ครั้ง	ครั้งที่ เข้าร่วม	ประเภทและจำนวนครั้งที่ประกวด			
					ปีพหุ ไม้นวม	เครื่อง สายผสม	อังกะลุง	ซิมเดี่ยว
๕๑	ระยองวิทยาคม	ระยอง	๓	๕-๖,๘	๑	๒	-	-
๕๓	ราชวินิตบางแก้ว	สมุทรปราการ	๓	๑๓-๑๕	๒	๓	-	-
๕๓	ลาดตะเคียนราษฎร์บำรุง	ปราจีนบุรี	๔	๘-๑๐,๑๓	๔	-	-	-
๕๔	วัฒนานคร		๓	๑๑,๑๓,๑๕	๑	๒	-	-
๕๕	วัดกลางดอน	ชลบุรี	๔	๑๒-๑๕	-	๓	๓	๔
๕๖	วัดเกาะโตนต (จันทร์คีล ราษฎร์ประสิทธิ์)	จันทบุรี	๒	๑๔-๑๕	-	-	๒	-
๕๗	วัดคลองเขื่อน (มงคล บุตรประชาสรรค์)	ฉะเชิงเทรา	๑	๑	-	-	๑	-
๕๘	วัดขมิ้นมิตร	สมุทรปราการ	๑	๑๔	-	๑	๑	-
๕๙	วัดดอนทอง	ฉะเชิงเทรา	๖	๓-๘	-	๖	๓	-
๖๐	วัดโตไปทาราม	ชลบุรี	๒	๑๑,๑๓	-	๑	๑	๑
๖๑	วัดเตาปูน		๔	๑๒-๑๕	-	๒	๑	๒
๖๒	วัดทรงธรรม	สมุทรปราการ	๓	๑๑-๑๓	๒	๒	๒	-
๖๓	วัดท่ามะปราง	นครนายก	๑	๑๕	-	-	๑	-
๖๔	วัดบางโรงบางคล้า	ฉะเชิงเทรา	๒	๑,๑๕	-	๒	-	-
๖๕	วัดบางวัว (สายเสริมวิทย์)		๖	๔,๘-๑๐, ๑๔-๑๕	๒	๑	๔	-
๖๖	วัดมโนรม	ชลบุรี	๘	๔,๗,๙, ๑๒-๑๕	-	๘	๑	๑
๖๗	วัดวรพรตสังฆาวาส		๒	๑๒,๑๔	-	๒	-	-
๖๘	วัดสว่างอารมณ์	นครนายก	๑	๑๑	-	-	๑	-
๖๙	วัดสันติธรรมราษฎร์บำรุง		๒	๙,๑๕	-	-	๒	-
๗๐	วัดหนองเกตน้อย	ชลบุรี	๒	๑๒,๑๕	-	๒	-	๑
๗๑	วัดใหม่เนินพยอม		๑	๒	-	๑	๑	-
๗๒	วิสุทธिक्षัตร์	สมุทรปราการ	๑	๑๔	-	๑	-	-
๗๓	ศรียานุสรณ์	จันทบุรี	๔	๘,๑๐, ๑๔-๑๕	๑	๓	-	-
๗๔	ศรีราชา		๑	๒	-	๑	๑	-
๗๕	ศึกษาสงเคราะห์	ชลบุรี จันทบุรี	๒	๑-๒	-	-	๒	-

ลำดับที่	ชื่อ	จังหวัด	จำนวน ครั้ง ประกวด	ครั้งที่ เข้าร่วม ประกวด	ประเภทและจำนวนครั้งที่ประกวด			
					ปีพาทย์ ไม้ฉวม	เครื่อง สายผสม	อังกะลุง	ขิมเดี่ยว
๗๖	สถาพรพิทยาศาสตร์	ชลบุรี	๒	๑๒-๑๔	-	-	๒	-
๗๗	สมุทรปราการ	สมุทรปราการ	๑	๘	๑	-	-	-
๗๘	สองดาววิทยา	จันทบุรี	๒	๘-๙	๒	-	-	-
๗๙	สุฤทธิเดช	จันทบุรี	๑	๑๕	-	๑	-	๑
๘๐	สัตรีหีบ	ชลบุรี	๑	๑	-	๑	-	-
๘๑	สัตรีหีบวิทยาคม		๒	๘-๙	-	๑	๑	-
๘๒	สาธิตพิบูลบำเพ็ญ	ชลบุรี	๑	๑๕	-	-	-	๑
๘๓	สิงห์สมุทร		๑	๙	-	-	๑	-
๘๔	สุขสวัสดิ์	สมุทรปราการ	๑	๑๓	-	๑	-	-
๘๕	หนองรีมงคลสุขสวัสดิ์	ชลบุรี	๑	๖	-	-	๑	-
๘๖	หลวงพ่อบ้านคลองด่าน	สมุทรปราการ	๒	๑๔-๑๕	๑	-	๑	-
๘๗	อนุสรณ์ อนุบาลชลบุรี	ชลบุรี	๕	๑,๕, ๑๒-๑๕	-	๓	๒	๑๓
๘๘	อนุบาลวัดปิตุลาธิราช รังษฤษฏี	ฉะเชิงเทรา	๑	๑๕	-	-	-	๑
๘๙	อนุบาลระยอง	ระยอง	๒	๑๓-๑๔	-	๒	-	๙
๙๐	อำนวยวิทย์	จันทบุรี	๒	๑๓-๑๔	-	๒	๒	๙
๙๑	อาษาวิทยา	สมุทรปราการ	๒	๑๔-๑๕	-	๑	-	๒

5

ประมวลภาพการจัดประกวดดนตรีไทย

ระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียง

ซึ่งถวายพระราชทานฯ

ครั้งที่ ๑๔

๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗

สรุปผลการประกวดดนตรีไทย

ระดับนักเรียนภาคตะวันออก

ครั้งที่ ๑ - ๑๔

ประเภทวงปีพาทยไม้นวม
ระดับมัธยมศึกษา
ถวายพระราชทานใน สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ
สยามมกุฎราชกุมาร

(เริ่มประกวดประเภทนี้ตั้งแต่การประกวดครั้งที่ ๗)

ครั้งที่ วัน เดือน ปี	ชนะเลิศ	รองชนะเลิศ อันดับหนึ่ง	รองชนะเลิศ อันดับสอง
๗ ๒๕๒๙	โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ นครนายก		
๘ ๑๓ ก.พ. ๓๑	โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ นครนายก	โรงเรียนชลราษฎรอำรุง ชลบุรี	โรงเรียนชลกันยานุกูล ชลบุรี
๙ ๔ ก.พ. ๓๒	โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ นครนายก		
๑๐ ๙ ก.พ. ๓๓	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ	โรงเรียนพนัสพิทยาคาร ชลบุรี	
๑๑ ๙ ก.พ. ๓๔	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ	โรงเรียนวัดทรงธรรม สมุทรปราการ	โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ นครนายก
๑๒ ๘-๙ ก.พ. ๓๕	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ	โรงเรียนวัดทรงธรรม สมุทรปราการ	โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ นครนายก
๑๓ ๒๔-๒๕ ก.พ. ๓๖	โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ นครนายก	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ	โรงเรียนวัดทรงธรรม สมุทรปราการ
๑๔ ๑๙ ก.พ. ๓๗	โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ นครนายก	โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จันทบุรี	โรงเรียนวัดทรงธรรม สมุทรปราการ

ประเภทวงเครื่องสายผสม
ระดับมัธยมศึกษา
ถวายพระราชทานใน สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
สยามบรมราชกุมารี

ครั้งที่ ๑ - ๑๔

ครั้งที่ วัน เดือน ปี	ชนะเลิศ	รองชนะเลิศ อันดับหนึ่ง	รองชนะเลิศ อันดับสอง
๑ ๓ ก.พ. ๒๒	โรงเรียนพนัสพิทยาคาร ชลบุรี	โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ นครนายก	โรงเรียนชลกันยานุกูล ชลบุรี
๒ ๕ ม.ค. ๒๓	โรงเรียนศรียานุสรณ์ จันทบุรี	โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ ฉะเชิงเทรา	โรงเรียนปราจีนกัลยาณี ปราจีนบุรี
๓ ๙ ก.ค. ๒๕	โรงเรียนปราจีนกัลยาณี ปราจีนบุรี	โรงเรียนศรียานุสรณ์ จันทบุรี	โรงเรียนพนัสพิทยาคาร ชลบุรี
๔ ๙ ก.ค. ๒๖	โรงเรียนปราจีนกัลยาณี ปราจีนบุรี	โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ ฉะเชิงเทรา	โรงเรียนตัดตรูณี ฉะเชิงเทรา
๕ ๘ ธ.ค. ๒๗	โรงเรียนปราจีนกัลยาณี ปราจีนบุรี	โรงเรียนพนัสพิทยาคาร ชลบุรี	โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จันทบุรี
๖ ๔ ธ.ค. ๒๘	โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ ฉะเชิงเทรา	โรงเรียนปราจีนกัลยาณี ปราจีนบุรี	-
๗ ๒๕๒๙	โรงเรียนปราจีนกัลยาณี ปราจีนบุรี	-	-
๘ ๑๓ ก.พ. ๓๑	โรงเรียนปราจีนกัลยาณี ปราจีนบุรี	โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ ฉะเชิงเทรา	-
๙ ๔ ก.พ. ๓๒	โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ ฉะเชิงเทรา	โรงเรียนปราจีนกัลยาณี ปราจีนบุรี	-

ครั้ง วัน เดือน ปี	ชนะเลิศ	รองชนะเลิศ อันดับหนึ่ง	รองชนะเลิศ อันดับสอง
๑๐ ๙ ก.พ. ๓๓	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ	โรงเรียนปราจีนกัลยาณี ปราจีนบุรี	โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ ฉะเชิงเทรา
๑๑ ๙ ก.พ. ๓๔	โรงเรียนปราจีนกัลยาณุกูล ปราจีนบุรี	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ	โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ ฉะเชิงเทรา
๑๒ ๘-๙ ก.พ. ๓๕	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ	โรงเรียนปราจีนกัลยาณี ปราจีนบุรี	โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ ฉะเชิงเทรา
๑๓ ๒๔-๒๕ ก.พ. ๒๕๓๖	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ และโรงเรียนวัดทรงธรรม สมุทรปราการ	โรงเรียนมหาวิทยาลัย ปราจีนบุรี	-
๑๔ ๑๙ ก.พ. ๓๗	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ	โรงเรียนศรียานุสรณ์ จันทบุรี	โรงเรียนวัดทรงธรรม สมุทรปราการ

ประเภทวงอังกฤษ

ระดับมัธยมศึกษา

ถวายพระราชทานใน สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ
เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ฯ อัครราชกุมารี

ครั้งที่ ๑ - ๑๔

ครั้ง วัน เดือน ปี	ชนะเลิศ	รองชนะเลิศ อันดับหนึ่ง	รองชนะเลิศ อันดับสอง
๑ ๓ ก.พ. ๒๒	โรงเรียนอนุบาลชลบุรี ชลบุรี	โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ มะขาม จันทบุรี	-
๒ ๕ ม.ค. ๒๓	โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ มะขาม จันทบุรี	โรงเรียนอนุบาลชลบุรี ชลบุรี	-
๓ ๙ ก.ค. ๒๔	-	-	-
๔ ๙ ก.ค. ๒๖	โรงเรียนวัดดอนทอง ฉะเชิงเทรา	โรงเรียนเพลินจิตวิทยา ชลบุรี	-
๕ ๘ ธ.ค. ๒๗	โรงเรียนวัดดอนทอง ฉะเชิงเทรา	โรงเรียนอำนวยการวิทย จันทบุรี	-
๖ ๙ ธ.ค. ๒๘	โรงเรียนวัดดอนทอง ฉะเชิงเทรา	-	-
๗ ๒๕๒๙	โรงเรียนอำนวยการวิทย จันทบุรี	-	-
๘ ๑๓ ก.พ. ๓๑	โรงเรียนอำนวยการวิทย จันทบุรี	โรงเรียนสัตหีบวิทยาคม ชลบุรี	โรงเรียนวัดบางวัดสงเสริมวิทย ชลบุรี

ครั้ง วัน เดือน ปี	ชนะเลิศ	รองชนะเลิศ อันดับหนึ่ง	รองชนะเลิศ อันดับสอง
๙ ๔ ก.พ. ๓๒	โรงเรียนอานวยวิทย์ จันทบุรี	-	-
๑๐ ๙ ก.พ. ๓๓	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ	โรงเรียนอานวยวิทย์ จันทบุรี	โรงเรียนวัดบางวัว ส่งเสริมวิทย์ ชลบุรี
๑๑ ๙ ก.พ. ๓๔	โรงเรียนวัดทรงธรรม สมุทรปราการ	โรงเรียนอานวยวิทย์ จันทบุรี	โรงเรียนบ้านชลอด ชลบุรี
๑๒ ๘-๙ ก.พ. ๓๕	โรงเรียนวัดทรงธรรม สมุทรปราการ	โรงเรียนอานวยวิทย์ จันทบุรี	โรงเรียนบ้านชลอด ชลบุรี
๑๓ ๒๔-๒๕ ก.พ.	-	-	-
๒๕๓๖ ๒๕	-	-	-
๒๙ ก.พ. ๓๗			

หมายเหตุ : ครั้งที่ ๑๓-๑๕ จำนวนวงที่เข้าประกวดน้อยกว่ากติกาที่กำหนดไว้

ประเภทวงเครื่องสายผสม

ระดับมัธยมศึกษา

ถ้วยประทานใน พระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าโสมสวลี

พระวรราชาทินัดดามาตุ

(เริ่มประกวดระดับภาคตั้งแต่การประกวดครั้งที่ ๑๓)

ครั้ง วัน เดือน ปี	ชนะเลิศ	รองชนะเลิศ อันดับหนึ่ง	รองชนะเลิศ อันดับสอง
๑๓ ๒๔-๒๕ ก.พ. ๒๕๓๖	โรงเรียนวัดหนองสองห้อง นครนายก	โรงเรียนชุมชนวัดบ้านระภาค สมุทรปราการ	โรงเรียนอนุบาลชลบุรี ชลบุรี
๑๔ ๑๙ ก.พ. ๓๗	โรงเรียนอนุบาลชลบุรี ชลบุรี	โรงเรียนบ้านห้วยกะปิ (จิดราษร์ศรีธา) ชลบุรี	โรงเรียนคลองมหาวกัง สมุทรปราการ

ประเภทภาษาอังกฤษ
ระดับประถมศึกษา

ถ้วยประทานใน พระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าโสมสวลี
พระวรราชาทินัดดามาตุ

(เริ่มประกวดระดับภาคตั้งแต่การประกวดครั้งที่ ๑๓)

ครั้ง วัน เดือน ปี	ชนะเลิศ	รองชนะเลิศ อันดับหนึ่ง	รองชนะเลิศ อันดับสอง
๑๓ ๒๔-๒๕ ก.พ. ๒๕๓๖	โรงเรียนอำนวยการวิทย จันทร์บุรี	โรงเรียนบ้านชลด ชลบุรี	โรงเรียนวัดเตาปูน ชลบุรี
๑๔ ๑๙ ก.พ. ๓๗	โรงเรียนชุมชนวัด บ้านระกาศ สมุทรปราการ	โรงเรียนวัดชมนิมิตร สมุทรปราการ	โรงเรียนชุมชนวัดหัว สำโรง ฉะเชิงเทรา

ประเภทขิมเดี่ยว
ระดับประถมศึกษา

ถ้วยประทานใน พระเจ้าหลานเธอพระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา
(เริ่มประกวดระดับภาคตั้งแต่การประกวดครั้งที่ ๑๓)

ครั้ง วัน เดือน ปี	ชนะเลิศ	รองชนะเลิศ อันดับหนึ่ง	รองชนะเลิศ อันดับสอง
๑๓ ๒๔-๒๕ ก.พ. ๒๕๓๖	โรงเรียนอนุบาลชลบุรี ชลบุรี	โรงเรียนวัดมโนรม ชลบุรี	โรงเรียนอนุบาลชลบุรี ชลบุรี และ โรงเรียนอนุบาลระยอง ระยอง ฉะเชิงเทรา
๑๔ ๑๔ ก.พ. ๓๗	โรงเรียนอำนวยการวิทย จันทบุรี	โรงเรียนอนุบาลชลบุรี ชลบุรี	โรงเรียนอำนวยการวิทย จันทบุรี

คณะกรรมการจัดการประกวดดนตรีไทย

ระดับนักเรียนภาคตะวันออก

ซึ่งถ้วยพระราชทานฯ

ครั้งที่ ๑๕

คณะกรรมการจัดการประกวดดนตรีไทย
ระดับนักเรียน ภาคตะวันออก
ซึ่งถวายพระราชทาน ครั้งที่ ๑๕

คณะกรรมการที่ปรึกษา

อธิการบดี

ดร.วีระ ปิตรชาติ

คุณดุสิต ศิริวรรณ

รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รองอธิการบดีฝ่ายสวัสดิการและทรัพย์สิน

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ผู้อำนวยการสำนักหอสมุด

คณะกรรมการอำนวยการ

คุณบุญยสิทธิ์	โชควัฒนา	ประธานอำนวยการ
คุณชลธิชา	โยคะกุล แอนเดอร์สัน	ประธานบริหารโครงการ
คุณสุพล	ฉายสุวรรณ	กรรมการ
คุณอำพล	สุวรรณจิตร	กรรมการ
คุณสมจิต	จินดาอภิรักษ์	กรรมการ
คุณสมพล	ชัยสิริโรจน์	กรรมการ
คุณชูมาพันธ์	วิเชียรแก้ว	กรรมการ
คุณวิมล	สุริยะมงคล	กรรมการ
คุณเยาวพา	สมพงษ์อินทร	กรรมการ

คณะกรรมการบริหารโครงการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพพรรณ	อินทนิล	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์บุญเติม	พันรอบ	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ปรากรม	ประยูรรัตน์	กรรมการ
รองศาสตราจารย์อำพล	ธรรมเจริญ	กรรมการ
รองศาสตราจารย์กุหลาบ	รัตน์สัจธรรม	กรรมการ
รองศาสตราจารย์สุชาติ	เถาทอง	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ปราณี	เซียงทอง	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วาณี	ฐาปนวงศ์คานติ	กรรมการ
อาจารย์ประดิษฐ์	อินทนิล	กรรมการ
อาจารย์รวีวรรณ	เผ่ากัณหา	กรรมการ
อาจารย์พินิตา	สงวนบุญ	กรรมการ
อาจารย์ปราณี	วงศ์จันทร์ตะ	กรรมการ
อาจารย์พิศมัย	หอมจำปา	กรรมการ
อาจารย์เรวัต	แสงสุริยงค์	กรรมการ
นางเยาวภา	สาสิวิงษ์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุไรวรรณ	ประยูรรัตน์	กรรมการและเลขานุการ
นางสาวบุษกร	มณีสุธรรม	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ จัดทำโครงการ ขออนุมัติโครงการ เชิญกรรมการตัดสิน เชิญแขกผู้มีเกียรติ จัดทำสูจิบัตร เอื้ออำนวยและประสานงานต่าง ๆ เพื่อให้การจัดประกวดเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

ฝ่ายพิธีการและดำเนินการประกวด

อาจารย์พินิตา	สงวนบุญ	ประธานอนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์บุญเติม	พันรอบ	อนุกรรมการ
อาจารย์กอบลาภ	ตันสกุล	อนุกรรมการ
อาจารย์ธงชัย	อรจรนพวงศา	อนุกรรมการ

อาจารย์สุชาติดา	รัตนาวิชพันธุ์	อนุกรรมการ
อาจารย์เยาวลักษณ์	แสงจันทร์	อนุกรรมการ
นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน ๖ คน		อนุกรรมการ

มีหน้าที่ เป็นพิธีกร ดำเนินการประกวดตามระเบียบพิธีการต่าง ๆ

ฝ่ายทะเบียน

รองศาสตราจารย์บุญเดิม	พันรอบ	ประธานอนุกรรมการ
นางสาวอรัญญา	บำเพ็ญแพทย์	อนุกรรมการ
นางสาวจรัญญา	ศุภวิจิตพัฒนา	อนุกรรมการ
นางวันทนา	กิติศรีวรรณธุ์	อนุกรรมการ
นางภุมรี	อบมลี	อนุกรรมการ
นางวิไล	พิ่งรุ่ง	อนุกรรมการ
นางสาววิไล	สมนึก	อนุกรรมการ
นางสาวทัศนีย์	มานูเจริญ	อนุกรรมการ
นางสาวบุษกร	มณีสุธรรม	อนุกรรมการ

มีหน้าที่ รับรายงานตัว ลงทะเบียน จัดลำดับการประกวด จัดทำป้ายชื่อ นักเรียน ป้ายชื่อโรงเรียน จัดรางวัลและของที่ระลึกให้นักเรียนผู้เข้าร่วมประกวด และประสานงานกับฝ่ายรวบรวมผลการประกวด ฝ่ายพิธีการ ฝ่ายประชาสัมพันธ์ และฝ่ายปฐมคม

ฝ่ายรวบรวมผลการประกวด

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วาณี	ฐาปนวงศ์ศานติ	ประธานอนุกรรมการ
อาจารย์พัชรี	วงษ์เกษม	อนุกรรมการ
อาจารย์รจนา	ประสานพานิช	อนุกรรมการ
นางสาวจรัญญา	ศุภวิจิตพัฒนา	อนุกรรมการ
นางสาวอุไรวรรณ	ศักดิ์ศรีเจริญ	อนุกรรมการ
นางจันทร์เพ็ญ	หนูเสริม	อนุกรรมการ

นางวันทนา	กิติศรีวรพันธุ์	อนุกรรมการ
นางสาววิไล	สมนึก	อนุกรรมการ
มีหน้าที่ รวบรวมผลการประกวด	จัดลำดับการประกวด	และทำเกียรติบัตร

ฝ่ายกรรมการตัดสิน

อาจารย์ประดิษฐ์	อินทนิล	ประธานอนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์อำพล	ธรรมเจริญ	อนุกรรมการ
มีหน้าที่ เชิญกรรมการตัดสิน	จัดทำกฎเกณฑ์กติกาการตัดสิน	และต้อนรับดูแล
คณะกรรมการตัดสิน		

ฝ่ายแสง เสียง และถ่ายภาพ

อาจารย์เรวัต	แสงสุริยงค์	ประธานอนุกรรมการ
อาจารย์อาดุลย์	มีพูล	อนุกรรมการ
นายนพดล	ใจเจริญ	อนุกรรมการ
นายชาดล	เมฆประดับ	อนุกรรมการ
นายวิทยา	อินทร์อุดม	อนุกรรมการ
นายประสิทธิ์	นวลแก้ว	อนุกรรมการ
นายดุสิต	ชาวเหลื่อง	อนุกรรมการ
นายเดชาวิชญ์	นุ้มมีชัย	อนุกรรมการ
นิสิตวิชาเอกเทคโนโลยีทางการศึกษา	จำนวน ๔ คน	อนุกรรมการ
มีหน้าที่ จัดเตรียมเครื่องเสียงและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง	ให้ครบถ้วนทั้ง ๓ เวที	
ถ่ายภาพ ถ่ายทำวีดีโอเทป	และถ่ายเทปโทรทัศน์สดลงงาน	

ฝ่ายสถานที่และตกแต่งเวที

รองศาสตราจารย์อำพล	ธรรมเจริญ	ประธานอนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปราณี	วงศ์จันทร์ดี	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์นฤมล	ลีปิยะชาติ	อนุกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กาญจนา	พฤกษ์พงศ์รัตน์	อนุกรรมการ
อาจารย์ชำนาญ	สุวรรณช่าง	อนุกรรมการ
อาจารย์พนิดา	สงวนบุญ	อนุกรรมการ
อาจารย์รชนา	ประสานพานิช	อนุกรรมการ
อาจารย์พิศมัย	หอมจำปา	อนุกรรมการ
อาจารย์เรวัต	แสงสุริยงค์	อนุกรรมการ
อาจารย์อารีลักษณ์	ทิสาทองศ์	อนุกรรมการ
นางภุมรี	อบมณี	อนุกรรมการ
นางเยาวภา	สาสียงษ์	อนุกรรมการ
นายนพดล	ใจเจริญ	อนุกรรมการ
นายชาตล	เมฆประดับ	อนุกรรมการ
นายวิทยา	อินทร์อุดม	อนุกรรมการ
นายเด็อน	สาสียงษ์	อนุกรรมการ
นายสมพล	เข็มกำเหนิด	อนุกรรมการ
นายประสิทธิ์	เปล่งปลั่ง	อนุกรรมการ

คณงานฝ่ายอาคารสถานที่ จำนวน ๑๐ คน อนุกรรมการ

มีหน้าที่ จัดหาเก้าอี้และอุปกรณ์ที่จำเป็นในพิธีการ ได้แก่ โต๊ะหมู่บูชา
ธงชาติและพระบรมฉายาลักษณ์ พัฒลมสำหรับเวที ๓ เวที ๆ ละ ๓ ตัว โต๊ะตั้งโล่
หน้าเวที และกระดางต้นไม้ดอกไม้ และตกแต่งเวทีให้เรียบร้อยสวยงาม

ฝ่ายประเมินผล

อาจารย์วีวรรณ	เผ่ากัณหา	ประธานอนุกรรมการ
อาจารย์อารีรัตน์	ข้าวอยู่	อนุกรรมการ
อาจารย์พิศมัย	หอมจำปา	อนุกรรมการ
อาจารย์ปราณี	วงศ์จันทร์ตะ	อนุกรรมการ
อาจารย์สุพิศ	สุวรรณประทีป	อนุกรรมการ
อาจารย์อาตุลย์	มีพูล	อนุกรรมการ

มีหน้าที่ บริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม และจัดหาของที่ระลึก

ฝ่ายการเงิน

นางเยาวภา	สาลิ้งษ์	ประธานอนุกรรมการ
นางวันทนา	กิติศรีวรพันธุ์	อนุกรรมการ
นางสาวอรัญญา	บำเพ็ญแพทย์	อนุกรรมการ

มีหน้าที่ ดำเนินการเบิก-จ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเตรียมงานให้ถูกต้องตามระเบียบและรวบรวมค่าใช้จ่ายในการจัดงานเพื่อจัดทำบัญชี

ขอขอบคุณ

บริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน)

สำนักงานภาคตะวันออก

๑๓๓/๓-๖ ถนนสุขุมวิท กม.๑๓๖ อ.บางละมุง

จ.ชลบุรี ๒๐๑๕๐ โทร. (๐๓๘)๒๒๑๓๙๔

สนับสนุนการจัดการประกวดดนตรีไทย

ระดับนักเรียนภาคตะวันออก

ซึ่งถวายพระราชทาน

ครั้งที่ ๑๕

ขอขอบคุณ

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

สนับสนุนการจัดการประกวดดนตรีไทย
ระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียง
ซึ่งถวายพระราชทาน
ครั้งที่ ๑๕

ขอขอบคุณ

คุณเอโนเกีย อุเทนสุด

ผู้อำนวยการกองคดีการขนส่งมวลชนกรุงเทพมหานคร

สำนักสนธิสัญญาวิจัยศิลปกรรมวัฒนธรรมคดีไทย
วัดสังฆทานี กรุงเทพมหานคร วันอังคาร
ซึ่งถวายพระราชทาน

ครั้งที่ ๑๕

ขอขอบคุณ

สถานตากอากาศ

ชายทะเลที่สวยงาม

อาหารอร่อย ที่นันทอุทยาน

อากาศสบาย ถัดชายทะเล

สนับสนุนการจัดการประกวดดนตรีไทย

ระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียง

ซึ่งถวายพระราชทาน

ครั้งที่ ๑๕

ขอขอบคุณ

สทกรณ ออมทรัพย์ มศว

สนับสนุนการจัดการประกวดดนตรีไทย

ระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียง

ซึ่งถวายพระราชทาน

ครั้งที่ ๑๕

ขอขอบคุณ

ฟิล์มสี

โคนิก้า

สนับสนุนการจัดการประกวดดนตรีไทย

ระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียง

ซึ่งถวายพระราชทาน

ครั้งที่ ๑๕

ขอขอบคุณ

บริษัท ชัยมงคลแพทยา จำกัด

ตลาดใหม่ชัยมงคล แพทยาใต้

สนับสนุนการดูแลสุขภาพด้วยยาสมุนไพรไทย

ระดับนักเรียนภาคตะวันออก

ซึ่งถวายพระราชทาน

ครั้งที่ ๑๕

ขอขอบคุณ
กลุ่มบริษัท ชลบุรีกันยง
ห้างหุ้นส่วนจำกัด กันยงคำวิสต์

๓๙/๑ ม.๑ ถ.สุขุมวิท ต.ห้วยกะปิ อ.เมือง จ.ชลบุรี
โทร. (๐๓๙) ๒๗๒๔๔๑-๒, ๒๗๕๙๙๐-๓, ๒๙๕๔๔๐-๑
แฟกซ์ (๐๓๙) ๒๗๒๔๔๐, ๒๗๒๔๔๓

บริษัท ชลบุรีกันยง จำกัด

๓๙/๑ ม.๑ ถ.สุขุมวิท ต.ห้วยกะปิ อ.เมือง จ.ชลบุรี
โทร. (๐๓๙) ๒๗๒๔๔๑-๒, ๒๗๕๙๙๐-๓, ๒๙๕๔๔๐-๑
แฟกซ์ (๐๓๙) ๒๗๒๔๔๐, ๒๗๒๔๔๓

บริษัท ผลิตภัณฑ์คอนกรีตชลบุรี จำกัด

๓๙/๓ ม.๑ ถ.สุขุมวิท ต.ห้วยกะปิ อ.เมือง จ.ชลบุรี
โทร. (๐๓๙) ๒๗๒๔๔๑-๒, ๒๗๕๙๙๐-๓, ๒๙๕๔๔๐-๑
แฟกซ์ (๐๓๙) ๒๗๒๔๔๐, ๒๗๒๔๔๓

บริษัท วัสดุนอกอาคารชั้นสูง จำกัด

๓๙/๔ ม.๑ ถ.สุขุมวิท ต.ห้วยกะปิ อ.เมือง จ.ชลบุรี
โทร. (๐๓๙) ๒๗๒๔๔๑-๒, ๒๗๕๙๙๐-๓, ๒๙๕๔๔๐-๑
แฟกซ์ (๐๓๙) ๒๗๒๔๔๐, ๒๗๒๔๔๓

ห้างหุ้นส่วนจำกัด กันยงคำวิสต์

๔๐/๙๓ ม.๑ ถ.สุขุมวิท ต.ห้วยกะปิ อ.เมือง จ.ชลบุรี
โทร. (๐๓๙) ๒๗๒๔๔๑-๒, ๒๗๕๙๙๐-๓, ๒๙๕๔๔๐-๑
แฟกซ์ (๐๓๙) ๒๗๒๔๔๐, ๒๗๒๔๔๓

สนับสนุนการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออก
ซึ่งถ้วยพระราชทาน ครั้งที่ ๑๕

ผู้สนับสนุนของขบวนการ ของที่ระลึก ให้แก่คณะกรรมการและผู้ใช้ประกวด

๑. คุณพิพัฒน์ พะเนียงเวทย์

กรรมการผู้อำนวยการ บริษัท ไทยเพรสซิเดนท์ฟุตส์ จำกัด

๒. คุณเพ็ญนภา ธนสารศิลป์

กรรมการและผู้จัดการ กลุ่มผลิตภัณฑ์ ๒ บริษัท สหพัฒนพิบูล จำกัด

๓. คุณสิริวรรณ วิลาสต์กदानนท์

บริษัท อินเตอร์เนชั่นแนล คอสเมติกส์ จำกัด (มหาชน)

๔. คุณธนวัฒน์ ปุคะวนิช

ผู้จัดการฝ่าย ๒ บริษัท อินเตอร์เนชั่นแนล คอสเมติกส์ จำกัด (มหาชน) (คอร์นิก้า)

๕. คุณสมพล ชัยสิริโรจน์

บริษัท อินเตอร์เนชั่นแนล คอสเมติกส์ จำกัด (มหาชน) (แอร์โรวี)

๖. คุณจินตนา เฉลิมชัยกิจ

บริษัท อินเตอร์เนชั่นแนล คอสเมติกส์ จำกัด (มหาชน) (เพียช)

โครงการจัดตั้งสถาบันศิลปะและวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยบูรพา

ขอเชิญอาจารย์ นักเรียน นิสิต และผู้สนใจ

ร่วมพิธีไหว้ครูดนตรีไทย

วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ เวลา ๐๙.๐๐ น.

ณ ห้องประชุม อาคาร ๖๐ พระรามหาราชนี

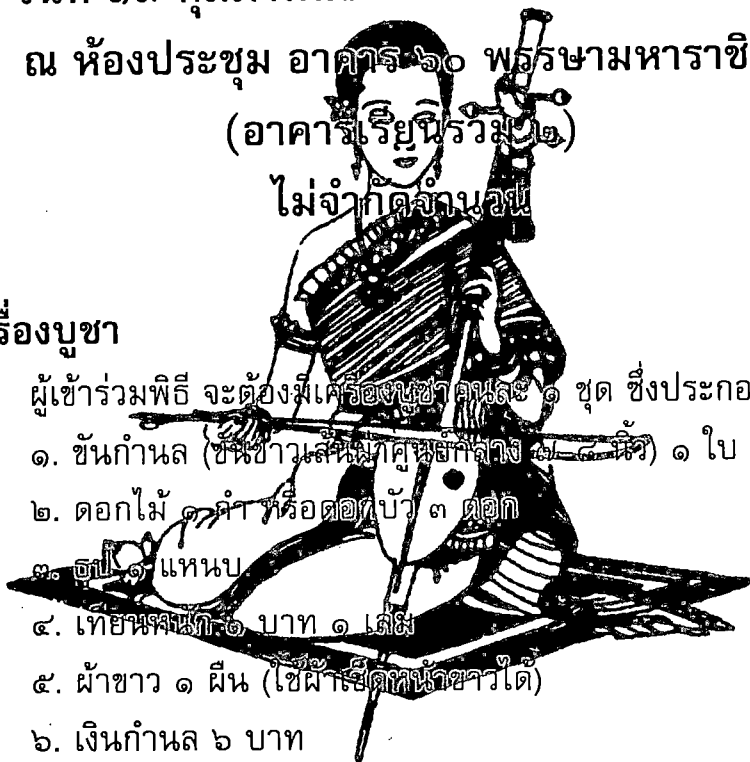
(อาคารเรียนรวม ๒)

ไม่จำกัดจำนวน

เครื่องบูชา

ผู้เข้าร่วมพิธี จะต้องมีเครื่องบูชาคนละ ๑ ชุด ซึ่งประกอบด้วย

๑. ชนกำนล (ชนขาวเส้นหมึกคู่หูชกกลาง ๗-๘ นิ้ว) ๑ ใบ
๒. ดอกไม้ ๑ คำ หรือดอกบัว ๓ ดอก
๓. ไข่ ๑ แหนบ
๔. เทียนทรงสูง ๑ บาท ๑ เต็ม
๕. ผ้าขาว ๑ ผืน (ใช้ผ้าเช็ดหน้าขาวได้)
๖. เงินกำนล ๖ บาท

ถ้าท่านไม่สะดวกในการเตรียมเครื่องบูชา โครงการจัดตั้งสถาบันศิลปะและวัฒนธรรม จะจัดเตรียมให้ทั้ง ๖ รายการ

ผู้จัดทำหนังสือ

ผศ.ไพพรรณ อินทนิล

อาจารย์ประดิษฐ์ อินทนิล

อาจารย์พัชรี วงษ์เกษม

คุณบุษกร มณีสุธรรม

พิมพ์ที่ **ชลบุรีการพิมพ์ อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๐๐๐**
โทร. (๐๓๘)๒๗๔๙๙๑, ๒๘๒๓๗๐ โทรสาร (๐๓๘)๒๗๔๙๙๑

